

ბიძინა ივანიშვილი: yvel gan, mTel saqarTvel oSi gel odebiT yvel as! TiToeul i Tqvenganis monawil eoba aris Zal ian mniSvnel ovani!

7 ივნისს გატაისი გველ ოდება!

საერთო გაყვითი

№25 (209) • 30.V.-5.VI.2012 წელი • გაემოდის ყოველ ოთხშაბათს • www.saertogazeti.ge; E-mail: saertogazeti@yahoo.com • შპსი 1 ლარი

არ შეიძლება ქართველებს ჰკადრო, რომ სააკაშვილის ეშინიათ!

მე გპირდებით, რომ ბოლომდე ვიბრძოლებ თქვენთან ერთად, რათა ყველამ ერთად ავიხდინოთ ჩვენი ოცნება!

ჩაწო ნაწიქალი:

mi vmarTav mTel qarTvel obas, rom 2012 wl is 27 maiss daerqvas I azare, radgan am dRes saqarTvel o fexze wamodga!

ხათუნა ლაზარია:

Tbil isma 27 maiss sakuTari xel isufI eba ukve airCia

იჩაკლი ალანია:

arCevnebi CemTvis dRes ukve Catarebul ia

პანბანბ ხარცილანა:

27 maisma daamtkica, rom qarTvel i eris damoneba SeuZI ebel ia!

ქანი ქალაქი:

mi Sa, unda iswavi o wasvi a da ara gaqceva...

ISSN 2233-3983

9 772233 398001

ჩეჩენის სეკი

დიდება შენდა, უფალო! — აი, ეს სიტყვები აღმოხდა გაცემულს და გაოგნებულს 27 მაისის აქციაზე მისული ასიათასობით ქართველი რომ დავინახე.

გაცემული და გაოგნებული კი იმიტომ ვიყავი, რომ ნამდვილად არ მეგონა, თუ ამდენი ადამიანი მოვიდოდა ამ აქციაზე.

მართლმე კი არა, ბევრს, ძალიან ბევრს არ ვგონა, ამდენი გულანთებული და უშიშარი ქართველი თუ ცხოვრობდა ჩვენს გვერდით.

დიდება შენ, დიდო ქართველო ხალხო!

მადლობა შენ, დიდო ქართველო ხალხო, მსოფლიო რომ გააოცე და გააოგნე, შენი უცარი აზრითობით.

27 მაისს გაცემულნი და გაოგნებულნი ვიყურებდნენ ალბათ ის სატანის მოციქულებიც, შენი გაქრობა, შენი დამორჩილება და დაჩოქება რომ დაგეგმეს თავიანთ საიდუმლო ლაბორატორიებში და მაშინ, როცა ეგონათ, რომ უკვე დაგაჩოქეს და დაგამორჩილეს, შენ კვლავ აღსდექ მთელი შენი აზრებით და სიდიადით.

27 მაისს ლაზარე უნდა ეწოდოსო — ამბობს რეზო ამაშუკელი.

ვეთანხმები ამ მშვენიერ იდეას — 27 მაისს ქართველი ერთ მართლაც ლაზარესავით აღსდგა და ამიერიდან მისი დაბრუნება იმ სარკოფაგში, რომელსაც მას სამუდამო განსასვენებლად უმზადებდნენ, შეუძლებელია.

ქართველი ერის დამონების გეგმა ჩავარდა!

ქართველი ერის დაჩოქების გეგმაც ჩავარდა!

ქართველი ერის გადასხვაფერების და გადაკეთების გეგმაც ჩავარდა.

— 27 მაისს სააკაშვილს უნდა ვაჩვენოთ, როგორები ვართ ქართველები! — ბრძანა დიდმა ქართველმა, ქართველთა დიდი იმედის შემოქმედმა და ავტორმა ბიძინა ივანიშვილმა.

ჰოდა, აჩვენეს კიდევ ქართველებმა შინაურ თუ გარეულ მტერს ვინ არიან ქართველები.

დიდება შენ, ქართველო ერო — ამაყო და თავისუფალო, უშიშარო და, შეუპოვარო, დაუმარცხებელი და დაუმორჩილებელი!

პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბიძინა ივანიშვილის განცხადება

საზოგადოებრივი მაუწყებლის მისამართით ჩემს მიერ გამოთქმულ შენიშვნებს ამ ტელევიზიის მესვეურთა მხრიდან პასუხად მოჰყვა ცილისწამება, თითქოს, მე, მედიაზე და, კერძოდ, საზოგადოებრივ მაუწყებელზე „ზეწოლის“ კამპანია მაქვს გაშლილი და საზოგადოებრივ მაუწყებელს ვაშანტაფებ, როცა ვაცხადებ, რომ საზოგადოების ფულით დაფინანსებული ტელევიზია თავის სათანადო მოვალეობას უნდა ასრულებდეს და არ უნდა ემსახურებოდეს ტყუილის შექმნასა და ტირაჟირებას.

საზოგადოებრივი მაუწყებლის განცხადებასთან დაკავშირებით კიდევ ერთხელ ხაზგასმით მინდა აღვნიშნო: ჩემი შენიშვნა ეხებოდა მხოლოდ იმას, რომ საზოგადოებრივი მაუწყებელი უნდა იყოს საზოგადოების ინტერესების გამომხატველი და არა რომელიმე ხელისუფლების ნების აღმსრულებელი და მსახური.

მე და ჩვენი კოალიცია „ქართული ოცნება“ ვპირდებით ქართველ საზოგადოებას, რომ ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ყველაფერს ვაკეთებთ იმისათვის, რომ საზოგადოებრივი მაუწყებელი ხალხის სამსახურში ჩადგეს და მისი სარედაქციო დამოუკიდებლობა გარანტირებული იყოს. ჩვენ ყველა ღონეს ვიხმართ, რათა თითოეული ჟურნალისტი იყოს თავისუფალი, დაცული, ვეღარავინ აიძულოს ისინი მხოლოდ დიქტორის როლში იყვნენ და აღარ მოუწიოთ რომელიმე ერთი პოლიტიკური გუნდის ინტერესების გატარება.

ჩვენ პირობას ვაძლევთ ჩვენს ხალხს, რომ ძალ-ღონეს არ დავიშურებთ, რათა ერთხელ და სამუდამოდ დამკვიდრდეს ამ მაუწყებლისადმი ნდობა, იგი რეალურად გახდეს საზოგადოების ყველა ფენის ინტერესების გამომხატველი და იყოს ნამდვილი საზოგადოებრივი მაუწყებელი.

qarTvel mveral Ta mi marTva

koal icia `qarTul i ocnebis- I iders biZina ivaniSvi l s

ბოლო წლებში საქართველოში შექმნილი კატასტროფული (გაუსაძლისი) სოციალურ-ეკონომიკური და პოლიტიკური გარემო, ქართველ მწერლებს დღეს ვაკისრებს იმის ვალდებულებას, რომ მოგმართოთ თქვენ, — საქართველოს გადარჩენისთვის ბრძოლაში ერთ-ერთ მთავარ იმედს, ვინც საკუთარ თავზე გამოსცადეთ ამ ხელისუფლების ავტოკრატიულ-ტირანიული მმართველობის მთელი სიმუხთლე და ვერაგობა! თქვენ, ვინც წლების განმავლობაში საქართველოში აშენებდით ტაძრებს, თეატრებს, მუზეუმებს, სკოლებს, აშენებდით ქართული სახელმწიფოებრიობის ინფრასტრუქტურას და სააკაშვილი მხოლოდ ლენტეხის ჭრიდა, უნგაროდ ეხმარებოდით სპორტსმენებს, მეცნიერებს, ხელისუფლების მიერ „ჩარეცხილად“ გამოცხადებულ კულტურისა და ხელოვნების დეველოპერებს და თვით სახელმწიფო უწყებების წარმომადგენლებსაც კი! თქვენ, ვისაც ქვეყნის წინაშე უდიდესი დამსახურების მიუხედავად, უკანონოდ, დაუსაბუთებლად, ერთი კაცის აზრებით ჩამოგართვეს უფლის მიერ ნაბოძები საქართველოს მოქალაქეობა, უკანონოდ დააყარაღეს თქვენი ბანკი, დააპატიმრეს და ოფისებიდან გაიძლიერეს თქვენი მხარდამჭერები და ა.შ.

ამ დროს საზოგადოების მხრიდან დუმილი და უმოქმედობა სამშობლოს ღალატის ტოლფასად მიგვაჩნია... უპირველესად მწერლობას არა აქვს გარუშების უფლება!

დასაბამიდან ჩვენი ერის ცხოვრებაში ქართულ სიტყვას და მწერალს ყოველთვის დიდი მისია გააჩნდა, რადგანაც მწერლობა იყო ეროვნული ცნობიერების, ეროვნული ღირებულებების დამცველი და მატარებელი; რომ არა შოთა რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანი“, რომელიც ჩვენი ხალხის ჭეშმარიტი ზნეობრივი სამოქალაქო კონსტიტუციაა და მასზე იზრდებოდნენ თაობები, რომ არა ილია ჭავჭავაძე, რომელიც სიცოცხლის ბოლო წუთამდე ხმაღამოდებუ-

ლი იბრძოდა ერის გამოსაღვივებლად და გადასარჩენად და, რომელმაც დაუფარავად, გულახდილად განაცხადა: „მე ცა მნიშნავს და ერი მზრდის, მიწიერი ზეციურსა, ღმერთთან მისთვის ვლაპარაკობ, რომ წარუძღვე წინა ერსა“, მათ გარეშე საქართველო შეიძლება აღარც ყოფილიყო!

მე-20-ე საუკუნეში მრავალჯერ ეცადნენ ქართველი მწერლის „მოთვინიერებას“, მისი სახელის დაკნინებას, რათა მდროვე პოლიტიკანებს საკუთარი პოლიტიკური ამბიციებისათვის თავისუფალი და უკონტროლო ასპარეზი ჰქონოდათ და ეს ნაწილობრივ შესძლეს კიდევც!...

დღესაც იგივე გრძელდება: საქართველოს არაეროვნული, „თავისუფლების ინსტიტუტში“ და „სოროსში“ გამოზრდილი „ნაც-ულიტა“ ყველაფერს აკეთებდა და აკეთებს მწერლობის „ჩასარეცხად“; ხელი-სუფლებაში მოსვლის დღიდანვე მათ გააკეთეს ის, რაც კომუნისტებსაც არ გაუკეთებიათ — 500 მწერალი უკანონოდ გამოაძევეს მწერალთა კავშირის საკუთარი სახლიდან და ახლა ისინი, სხვა შენობაში შეკედლებულნი, იმედით უყურებენ ქართულ პოლიტიკაში ახალი ძალის გამოჩენას! დახურეს დიდი სამწერლო ისტორიის გაზეთი „ლიტერატურული საქართველო“ და წაართვეს საკუთარი შენობა, ასევე გააუქმეს ჟურნალები „მნათობი“, „საუნჯე“, ახალგაზრდული ჟურნალი „ნობათი“, ნორჩი თაობის საყვარელი ჟურნალი „დილა“. ასპარეზი მიეცათ ხელისუფლების კარის „მწერლებს“, „მოღვაწეებს“, „არასამთავრობოებს“, „პოლიტიკურ მიმომხილველებს“ და ა.შ. ამ გაჭირვებამ და ცხოვრებისეულმა კატაკლიზმებმა, ერის ბედზე დარდმა იმსხვერპლა არაერთი ნიჭიერი მწერალი: თავი მოიკლეს დავით მჭედლურმა, ნოდარ შამანაძემ, ტაგუ მებურიშვილმა, ბადრი გუგუშვილმა, შოთა და გოგიტა არაბულემა!... დღეს არაერთი მწერალი და

კულტურის მოღვაწე შიმშილით სიკვდილისთვისაა განწირული!

თითოეული ჩვენთაგანის ვალია, განგაშის ზარები ჩამოვრეკოთ საქართველოში და ამ საქმეშიც მწერლობამ გადამწყვეტი სიტყვა უნდა თქვას... როგორც ეს იყო წინა საუკუნეებში..

ჩვენ იმედი გვაქვს და ვგვერა, საქართველოს გადასარჩენად შექმნილი კოალიცია, „ქართული ოცნება“, ჩვენი დიდი წინაპრების იდელების დამცველი და გამტარებელი იქნება და ამ საშვილიშვილი საქმეში სრულიად საქართველოს მოსახლეობა, კულტურისა და ხელოვნების ჭეშმარიტი მოღვაწეები და მათ შორის ქართველი მწერლებიც ერთად დაუდგებიან, რათა ერთხელ და სამუდამოდ მოხდეს კანონიერად, არჩევნების გზით ხელისუფლების შეცვლა, რათა ჩვენს შვილებს და შვილიშვილებს სამომავლოდ გაერთიანებული, გაძლიერებული, დემოკრატიული და სამართლიანი, სულიერად და ზნეობრივად ამაღლებული საქართველო დაუტოვოთ, სადაც ყველა ღირსეულად იცხოვრებს!...

ჭაბუა ამირეჯიბი, რეზო ამაშუკელი, ჯანსუფ ჩარაქვიანი, გურამ გვახეძია, ნოდარ ჭუღუბისკირი, თამაზ ჭიჭილაძე, ბაქატიანი არაბული, ციალა არაბულია, ანზორ აბულაშვილი, კობა არაბული, ვაჟა ბიბაშვილი, ჯამალ დავლიანი, თამარ ჯავახიშვილი, რეზო კვიციანი, ლაშა ნადარეიშვილი, მერაბი საღლიანი, ვახტანგ ხარაილაძე, ვაჟა ხორნაბუღი, ზაურ კალანდია, თამურ ჩალაბაშვილი, რენე კალანდია, ვაჟა ჩორდანი, მისო მორჩილაძე, ნოდარ ხუნდაძე.

„საერთო გაზეთი“
 მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარაილაძე
 გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
 მის: თბილისი, ალბაშენაშვილის 164;
 ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97
 რეგისტ. №202375349; შპს (UDC) 070.23 (479.22) ს-158

გაზეთი ხალხმდევანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციის არ ეთანხმებოდეს რედაქციის პრესის ინფორმაციის სიზუსტეზე ვასუხისმგებელი ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოკვეთიდან ერთი პერიოდის ვადაში. შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.

Cven viwyebT!

ბიძინა ივანიშვილის გამოსვლის ტექსტი 2012 წლის 27 მაისის აქციაზე

ჩემო საყვარელო ხალხო, მოგესალმებით!

ბედნიერი ვარ, რომ თქვენ გვერდით, საქართველოს მოქალაქეების, ჩვენი სამშობლოს გვერდით ვდგავართ!

საქართველოს გარდა მე სხვა სამშობლო არ გამაჩნია! მე საქართველოს მოქალაქეობა თქვენ უკვე მომანიჭეთ! მე საქართველოს მოქალაქე ვარ, რადგან არავინ მიგვარს ისე, როგორც ჩემი ხალხი, ჩვენი საქართველო!

ბედნიერი ვარ, რომ ჩვენ ერთად ვიწვევთ ბრძოლას ერთიანი, ძლიერი, დემოკრატიული საქართველოსთვის!

დღეს ჩვენ აქ შეგვკრიბა პასუხისმგებლობა ჩვენი წარსულის, აწმყოსა და მომავლის წინაშე. ჩვენი ერთობა, ჩვენი სიმრავლე ადასტურებს იმას, რომ ფუჭად არ ჩაუვლია ჩვენი წინაპრების ბრძოლას და თავდადებას. გავიხსენოთ საქართველოს უკეთესი მომავლისთვის მებრძოლი გმირები. გავიხსენოთ, აი, აქ, ამ მოედანთან ახლოს, 1989 წლის 9 აპრილის დაღუპულები. გავიხსენოთ ისინიც, ვინც შარშან 26 მაისის დამეს ხელისუფლების გაუგონარი ძალადობის მსხვერპლი გახდნენ. მოდი, წუთიერი დღემილით პატივი მივავით მათ ხსოვნას...

ჩვენი ოცნება ყოველთვის იყო ძლიერი, განვითარებადი, ბედნიერი საქართველო. ჩვენი ოცნება იყო ძალაში დასაბუთებული, როგორც თავისუფალი ადამიანების საზოგადოება, სახელმწიფო, სადაც მისი ყოველი მოქალაქე თანაბრობის პრინციპს ემყარება, სადაც კანონი უფრო ძლიერია ვიდრე ადამიანი და ყველა ადამიანი უფრო ძლიერია ვიდრე მთელი ხალხი.

ასეთი იყო ჩემი ოცნება და ასეთად რჩება დღესაც. მთელი ჩემი ცხოვრება, შეძლებისდაგვარად, ვცდილობდი, ყოფილიყო არა რომელიმე ხელისუფლების, არამედ ქვეყნის სამსახურში; ჩემი რესურსების გამოყენებით ხელი შეეძენო სახელმწიფო ინსტიტუტების ჩამოყალიბებისთვის, ვცდილობდი დაგმარებული ადამიანებს გარდამავალი პერიოდის სირთულეების გადატანაში, მაგრამ ისე გამოვიდა, რომ ამ გარდამავალი პერიოდის დასრულებას არა და არ დადგა საშუალება.

იცვლებოდა ხელისუფლება, მაგრამ ქვეყანა ერთი ჩინიდან მეორე ჩინში შედიოდა. ასეა დღესაც, ამ მოჯა-

დობულ წრეში ტრიალი უკვე კრიტიკულ ზღვრამდე მივიდა. სამწუხაროდ, დღეს ჩვენ გვყავს უგუნური მმართველი, რომელიც დღით დღე კარგავს საღაზრს! ამას ყოველი ჩვენგანი კარგად ხედავს. ხედავენ ისინიც, ვინც ვერ კიდევ იძულებულნი არიან შეასრულონ მისი უკანონო, ხშირ შემთხვევაში, ანტი-სახელმწიფოებრივი გადაწყვეტილებები!

ჩვენ კარგად ვიცით, ვისთან და რასთან გვაქვს საქმე. მე ნათლად დავინახე, რომ ხელისუფლების უგუნურება იქამდე მივიდა, რომ ის უკვე სერიოზული საფრთხეა ქართული სახელმწიფოსთვის. მე დავინახე, რომ თუ ასე გაგრძელდა, ჩვენ ყველანი სამშობლოს დავკარგავთ.

ამიტომაც, პოლიტიკაში ყოფნა, პოლიტიკური ბრძოლა მმართველი რეჟიმის შესაცვლელად, ჩემი სურვილი კი არ არის, არამედ ჩემი მოვალეობაა. ეს არის თითოეული ჩვენგანის, საქართველოს ყველა მოქალაქის მოვალეობა, ეს არის ჩვენი ღირსების საქმე!

საპარლამენტო არჩევნები, რომელიც შემოდგომაზე უნდა გაიმართოს, ყოფნა-არყოფნის საკითხია ჩვენი ქვეყნისთვის: ჩვენ აუცილებლად გავიმარჯვებთ! თუმცა, გამარჯვებისთვის მართლ სურვილი არ კმარა, გამარჯვებისთვის არ კმარა თავდადებული შრომაც კი, გამარჯვებისთვის არ კმარა არც მხოლოდ თავგანწირვა, გამარჯვებისთვის აუცილებელია კარგად გააზრებული, მკაფიო გეგმა, რომელიც სურვილსაც, თავგანწირვასაც და შრომასაც ერთიან კალაპოტში მოაქცევს და ერთი მიზნისკენ მიმართავს.

მიზნის მისაღწევად პროცესის თავიდან ბოლომდე გააზრება და დაგეგმვა ბუნებაში მაქვს, ეს ჩემი ხასიათია. ჩემი პირველი განცხადებებიდან 7 თვე გავიდა და გარწმუნებთ, რომ ყველაფერი ისე ვითარდება, როგორც გეგმავდი და გააზრებული მქონდა.

ამ გააზრებული გეგმით მოვედით დღემდე და, გარწმუნებთ, დღეიდან პროცესები შეუქცევად ხასიათს მიიღებს, უკვე შეუძლებელია დაწყებული პროცესების შეჩერება, მით უფრო, ამ პროცესების შემობრუნება. ხელისუფლებამ რაც არ უნდა დაგეგმოს, რაც არ უნდა მოიმოქმედოს, ეს ბრძოლა აუცილებლად ბოლომდე მივა და ჩვენი გამარჯვებით დასრულდება!

გასული შვიდი თვის განმავლობაში ჩვენ შევძელით ოპოზიციური პოლიტიკური სპექტრის ერთ გუნდად გაერთიანება. და ეს, არც ისე ადვილი იყო. ჩემი კოლეგები უნდა დამერწმუნებინა, რომ დროებით გადავდით ყველა სადავო საკითხს და, ჩვენი ქვეყნის სახელმწიფოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, შეთანხმებულიყვნენ ერთიან პლატფორმაზე.

ამ თვეების განმავლობაში ჩვენმა გუნდმა უზარმაზარი სამუშაო გასწია. ჩამოყალიბეთ პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნება“, ჩვენ შევძელით და მთელ საქართველოში შევექმენით რეგიონალური სტრუქტურები - შტაბები. ყოველთვის ამას ჩვენ ვაკეთებდით ხელისუფლების მხრიდან ისტერიული ძალადობისა და უბედურე საბავლობების ფონზე. ჩვენ ეს შევძელით, რადგან ამ ბრძოლაში ჩვენ

მხარესა ქართველი ხალხის ნება, რომელსაც არ სჩვევია მონობაში ცხოვრება. ჩვენ მხარესა თანამედროვე პოლიტიკური და კულტურული ტრადიცია, ჩვენ მხარეს არიან ქვეყნები, რომლებმაც დემოკრატია და თავისუფლება სახელმწიფოს ფუნდამენტში ჩადეს. ხოლო ჩვენ წინააღმდეგ არის ერთი მშინარა კაცი - ტრადიციას, თანამედროვეობას, რეალობას მოწყვეტილი, რომელსაც სიცრუისა და ძალადობის გარდა არგუქმენტი აღარ დარჩენია.

ჩვენ დღეს ვიწვევთ წინასწარწინო კამპანიას და მე ბედნიერი ვარ, რომ ამ ბრძოლაში თქვენ გვერდით ვართ, საქართველოს მოქალაქეების გვერდით, სამშობლოს გვერდით!

ჩვენი მიზანია არა ვინმეს დამარცხება, არამედ საქართველოს გამარჯვება.

დღეს ჩვენ ვიწვევთ ბრძოლას იმისთვის, რომ მკვეთრად შევცვალოთ საქართველოს თითოეული მოქალაქის ცხოვრება უკეთესობისკენ.

მე პატივს გკრძალობ, რომელიც უნდა გააჩნდეთ თქვენ, რადგან გააფრთხილდნენ თქვენს მიზანს მრავალშვილიანი ოჯახის გაჭირვება. გლოვინდით შრომის ფასს, სწავლასთან ერთად შუაგული სიმიმაც გააფრთხილდნენ. მიიღეთ შრომის ფასად ბიზნესში დიდ წარმატებასაც მივაღწიოთ და კეთილდინდობისკენ გავიხილოთ.

ისიც კარგად ვიცო, რომ ერთი ადამიანი ვერ იქნება ბედნიერი, რაც არ უნდა წარმატებული იყო, თუ შენს სამშობლოს მრავალი გასაკვირი ადგას.

სწორედ ამიტომ, თავს უფლებას მივცემ და ხელისუფლებას მაღალი ემელონებისა და ქართველი ბიზნესმენების გასაგონად ვიტყვი: ვერანაირი პირადი მატერიალური კეთილდღეობა ვერ მოგანიჭებს ბედნიერებას, როდესაც შენი ხალხი უბედურია, როდესაც მილიონ ნახევარზე მეტი ადამიანი სიღატაკის ზღვარს ქვემოთაა, როდესაც მოსახლეობის დიდ ნაწილს ბანკის ვალი ახრობს, როდესაც გისოსებს მიღმა უდანაშაულო ადამიანები იტანჯებიან, როდესაც შენი ქვეყნის ტერიტორიები ოკუპირებულია. ეს უნდა დასრულდეს!

დღეს ჩვენ ვიწვევთ ბრძოლას იმისთვის, რომ სახელმწიფოს მთავარი ღირებულება და საზრუნავი გახდეს ადამიანი და რომ ყველა მოქალაქე თანაბრობის იმისთვის უფრო ძლიერი იყოს კანონის წინაშე.

ჩვენ ვიწვევთ, რათა დაეამკვიდროთ თავისუფალი ბიზნესგარემო, ხელი შევეწყვიტოთ მეწარმეობის განვითარებას, შევექმნათ საკუთრების ხელშეუხებლობისა და დასაქმებულთა სოციალური დაცვის გარანტიები, რაც საბოლოო ჯამში უზრუნველყოფს უმუშევრობის დაძლევისა და სამუშაო ადგილების შექმნას.

უმუშევრობის პრობლემა მოკლე ხანში მინიმუმამდე უნდა შემცირდეს. ყველას უნდა შეეძლოს საკუთარი შესაძლებლობის შესატყვისი სამსახურის პოვნა და ამით ოჯახის რჩენა და ჩვენ ამას შევძლებთ!

4 გვ. ➡

3 გვ.

განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ახალგაზრდების დასაქმება, რათა მათ ჰქონდეთ შრომისა და წარმატებული კარიერის პერსპექტივა საკუთარ სამშობლოში და არა სადმე სხვაგან.

ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას სამართლიანი სასამართლოსთვის და სამართალდამცავი სტრუქტურების პოლიტიკური წინეხისგან გათავისუფლებისთვის, რათა სამართალი დაეუბრუნოს ხალხს.

ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას საქართველოს გაერთიანებისთვის, რათა გამოვლიანებული, დემოკრატიული და წელში გამართული საქართველო განდევნოს ეროკავშირის, ნატოს, საერთაშორისო თანამეგობრობის სრულფასოვანი და ღირსეული წევრი.

ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას აქვს ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული განვითარების დეტალური პროგრამა ყველა მიმართულებით. ჩვენ არ დავაპირდებით არაფერს ისეთს, რისი შესრულებაც არ არის შესაძლებელი და რაც არ ვიმბოძებთ. ყოველი ჩვენი დაპირება რეალური და პარაგად დათმულია.

რეალური პოლიტიკა, რეალური ნაბიჯები, ეს არის ის, რასაც ვპირდებით. ჩვენ ვერ მოვახდენთ სასწაულს, მაგრამ გავაკეთებთ შესაძლებლის მაქსიმუმს.

საარჩევნო კამპანიის განმავლობაში წარმოვიდგინეთ ჩვენს გეგმებს და თქვენთან ერთად, თქვენი თანამონაწილობით მივცემთ საბოლოო სახეს საქართველოს განვითარების პროგრამას. ამჯერად კი, ორივე სიტყვით შევიჩერდებით ჩვენს პრიორიტეტებზე.

თუკი ამ ხელისუფლების პრიორიტეტი არის საკუთარი ძალაუფლების განმტკიცება და შენარჩუნება, ჩვენი პრიორიტეტი იქნება თითოეული მოქალაქის თავისუფლება და კეთილდღეობა.

არ არსებობს იმაზე ღირსეული ვარიანტი, ვიდრე ადამიანის სიცოცხლე. საკუთარი მოქალაქეების სიცოცხლეა და ჯანმრთელობაზე ზრუნვა კი, ცივილიზებული სახელმწიფოს უპირველესი მოვალეობაა.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას, რათა დავეძლიოთ ჯანდაცვის სისტემაში შექმნილი კატასტროფული ვითარება. მოქალაქეთა აბსოლუტური უმრავლესობისთვის სამედიცინო მომსახურება ხელმოუწვდომელია. ძვირი ღირს საავადმყოფოში დაწოლა, ძვირია წამლები, ძვირია ოპერაციის გაკეთება. ჩვენ დღეს პირველები ვართ ევროპასა და პოსტსაბჭოთა სივრცეში მოზარდთა სიკვდილიანობით, ჩვენ დღეს პირველები ვართ დედათა და 5 წლამდე ბავშვთა სიკვდილიანობით.

ჩვენი პოლიტიკა ჯანდაცვის სფეროში ორიენტირებული იქნება ადამიანზე, თითოეულ მოქალაქეზე. ჩვენ მივსახლებთ მონოპოლიებს და შევქმნით კონკურენტუნარიან გარემოს. ჩვენ ვთავაზობთ უფასო სამედიცინო მომსახურების სადაზღვევო პაკეტს საქართველოს ყველა მოქალაქეს და არა ყოველ მეორეს, როგორც ამას საქართველოს ხელისუფლება ჰპირდება ხალხს და მის დაპირების ფასიც კარგად ვიცით.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ, რათა ისე შევცვალოთ ქვეყნის მართვა, რომ უმოკლეს დროში ყველა მოქალაქეს ჰქონდეს ხელმისაწვდომი ხარისხიანი განათლება. აუცილებელია ყველა სოფელში მოქმედებდეს სკოლა, რომელთა უმრავლესობა ეგრეთ წოდებული ოპტიმიზაციის საბაბით დაიხურა. სოფლის სკოლაზე დამოკიდებული არა მარტო განათლების საკითხი, არამედ მოსახლეობის ადგილზე დამაგრება, ისტორიული კუთხების დაცვისგან გადარჩენა.

მრავალი გაჭირვება გამოიარეს ჩვენმა პედაგოგებმა და თითქმის

უხელფასობის პირობებში უარი არ უთქვამთ პროფესიული მოვალეობის შესრულებაზე. ახლა კი, სულ იმის შიში აქვთ, რომ შეიძლება ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე დაითხოვონ სკოლებიდან. ვპირდებით მათ, რომ მიეცემათ ღირსეული საქმიანობის შესაძლებლობა, ექნებათ სათანადო ხელფასი, სოციალური დაცვა და, რაც ყველაზე მთავარია, მათ ვერაფერს ვეღარ გაათავისუფლებს სამსახურიდან პირადი თუ პოლიტიკური მოტივების გამო.

დღეს ჩვენ ვიწყებთ ბრძოლას სოფლის ფეხზე დაყენებისთვის. დღეს სოფელი დაცლილი და წელში გატეხილია. გლეხს აკლია ტექნიკა, თესლი, აკლია საწვავი, აკლია სასუქი. ყველაფერს გავაკეთებთ იმისათვის, რომ საქართველოს ეკონომიკის აღმავლობაში მნიშვნელოვანი წილი სოფლის მეურნეობაზე მოდიოდეს. დღეს საქმე იქამდეა მისული, რომ ხშირად გლეხს გადასახადისა და სხვა ხარჯების შესატყვისი მოსავლის აღებაც უჭირს.

ჩვენ გვაქვს სათანადო გამოცდილება და ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე ამ გამოცდილებას მთელი ქვეყნის მასშტაბით შევასხამთ ხორცს. შემუშავებული გვაქვს პროგრამები იმისათვის, რომ ფეხზე დავაყენოთ თითოეული გლეხი, თითოეული ოჯახი, ავალორმინოთ სოფელი, რომელიც, საბოლოოდ, ჩვენი ქვეყნის აღორძინებას ნიშნავს. ხელი შევეწყობთ როგორც ფერმერული, ისე საოჯახო და კოოპერაციული მეურნეობების შექმნას ქვეყანაში. შევქმნით სპეციალურ ფონდს, რომელიც დაეხმარება ყველას, ვინც დასაქმებულია სოფლის მეურნეობაში. ამით სოფელში გლეხი დამაგრდება, ახალგაზრდობას სტიმული მიეცემა და ქვეყანაც წელში გაიმართება.

ჩვენ ვიწყებთ, რათა პენსიონერებს ჰქონდეთ ისეთი პენსია, რომ ღირსეულად ცხოვრება შეეძლოს; ჩვენს ომისა და შრომის ვეტერანებს პატივი მივავით და სათანადო სოციალური შეღავათებით უზრუნველვყოფთ.

ჩვენ გვაქვს მკაფიო გეგმა, როგორ უნდა დავეძლიოთ და გადავჭრათ ეს პრობლემები.

ჩვენ დღეს ვიწყებთ, რათა ზვალ საქართველოსა და მთელი მისი მოსახლეობის მდგომარეობა შევცვალოთ უკეთესობისაკენ, სამართლიანობისა და თანასწორობისკენ. ვიწყებთ სრულფასოვან საარჩევნო კამპანიას და უკვე ინტენსიურად ვმუშაობთ ჩვენს ქვეყანაშიც და საზღვარგარეთაც.

ბევრი ლაპარაკია იმაზე, რომ მთავარი საფრთხე შიშის დამლევაა და რომ ქართველი ამომრჩეველი შიშის გამო საარჩევნო ურნებთან თავისუფალ არჩევანს ვერ გააკეთებს.

მეც ასე მეგონა, თუმცა დღეს დაერწმუნდი, რომ გამბედაობაზე და შიშის დათრგუნვაზე ლაპარაკი იმ ხალხთან, იმ ქალაქში, რომელიც არ შეშინება ყველაზე სასტიკ დამპყრობელსაც კი, სასაცილოა. არ შეიძლება ქართველებს ჰკადროთ, რომ საკავშირის ემინიბაო. რეალურად ეს შიში კი არ არის, ეს უნდობლობაა, რომელიც გაუნდა ჩვენს ხალხს, რადგან ბევრჯერ დარჩა პოლიტიკოსებისგან გაზიზღებული.

ამიტომ დღეს, პირველ რიგში, თქვენი ნდობა გვაქვს მოსაპოვებელი. ამჯერად თქვენი იმედი არ გაცრუდება, მოქალაქეობრივი ღირსება არ შეილახება. ჩვენ თქვენს გვერდით ვიქნებით ბოლომდე და დღეს, აქ, სახეიმოდ, მე ვპირდებით, რომ ბოლომდე ვიბრძობე თქვენთან ერთად, რათა ყველამ ერთად ავიხდინოთ ჩვენი ოცნება!

ჩვენი ოცნებაა, დადგინდეს დღე, როდესაც ჩვენი ოთხი შვილი იცხოვრებს ისეთი ქვეყანაში, სადაც მათზე იმსჯელებენ არა სოციალური ეკონომიკური, არამედ მისიონერული მიზნებით, თუ რას წარმოადგენენ ისინი!

ჩვენი ოცნებაა, თითოეული ადამიანი იყოს სამშობლოს სამსახურში, იყოს გამდინდარი და ღირსეული მამათა.

ჩვენი ოცნებაა, საქართველოში დაცული იყოს ადამიანის ყველა უფლება, აზრისა და სიტყვის თავისუფლება; სასამართლო იყოს სამართლიანი, მშვიდი - დამოუკიდებელი, გიჟნების - ხელშეუხებელი.

ჩვენი ოცნებაა, ჩვენს საავაშრო ჯარისკაცებსა და პოლიციელებს მივცეთ შესაძლებლობა, ღირსეულად მისახირონ სახელმწიფოს და არა რომელიმე ხელისუფალს.

ჩვენი ოცნებაა, ისეთი ქვეყანა, სადაც არაფერს ადარ დასჭირდება ლუბაკაპურის საშრომელად სამშობლოდან გადასვლა და მთელ მსოფლიოში მიმოვანდებული ქართველები უკან დაბრუნდებიან.

ჩვენი ოცნებაა, ისეთი საქართველო, სადაც ჩვენი დევნილები თავიანთი სახლებში შეიძლება ცხოვრობდნენ.

ჩვენი ოცნებაა საქართველოს - ქართველების, ოსების, აზერბაიჯანელების, სომხების, რუსების, ბერძენებისა და სხვა ერების - შვილობიანად აღვადგინოთ ქვეყნის ერთიანობა და ვიქმნათ ისეთი ქვეყანა, რომელიც მისაღებია იმნება ყველასთვის!

ჩვენი ოცნებაა ისეთი ქვეყნის შექმნა, რომელიც თავისუფალია და მომავალი იმსახურებს! ჩვენი ოცნებაა საქართველო იყოს თავისუფალი, დემოკრატიული, ევროპული თანამეგობრობის ღირსეული წევრი!

დღეიდან საქართველოში თუ საქართველოს გარეთ მცხოვრებ ჩვენს თანამოქალაქეებთან მივიტანთ ჩვენს სათქმელს; ხმას მივაწვდით ყველას - ყველა ქალაქს, ყველა რეგიონს, ყველა სოფელს!

ჩემო საყვარელო ხალხო, ჩემო თანამებრძოლებო!

ამ ბრძოლაში ჩვენ ერთმანეთს ვჭირდებით! მხოლოდ ერთად დგომით მივიგებთ ამ ბრძოლას!

ჩვენ ვიწყებთ დღეიდან, რადგან ჩვენ ვეწამს და მტკიცედ ვგვერა, რომ გავიმარჯვებთ არჩევნებში, საქართველო გაიმარჯვებს, ქართველი ხალხი გაიმარჯვებს, ჩვენ ერთად შევქმნით უკეთეს მომავალს და ერთად ავიხრებთ ქართულ ოცნებას!

ჩემო საყვარელო ხალხო!

ჩვენი დღევანდელი შეხვედრის დასასრულს, კიდევ ერთხელ მინდა დიდი მადლობა ვთხროთ ყველას აქ მოსვლისთვის. დღეს ჩვენ დავიწყეთ საარჩევნო კამპანია, დავიწყეთ თქვენთან ერთად. ხვალდან სრული დატვირთვით ამოქმედდება ჩვენი შტაბები - ყველგან, მთელს საქართველოში. გელოდებით ყველას! აქტიურად ჩაერთეთ მუშაობაში! თითოეული თქვენგანის მონაწილეობა არის ძალიან მნიშვნელოვანი.

ჩვენ ერთი წამითაც არ შევწყვეტთ მუშაობას. ჩვენი ყურადღების მდგმა არ დარჩება არც ერთი ქალაქი, არც ერთი სოფელი, ყველას შევხვდებით.

7 ივნისს ქუთაისი გველოდება, ასეთი აქციები სხვა ქალაქებშიც გაიმართება და შემოდგომისთვის მთელ საქართველოს ერთ მუშტად შევკრავთ!

ჩვენ აუცილებლად მივიგებთ ამ ბრძოლას, ვპირდებით!!!

გვასოფლეს, შემოდგომაზე არჩევნებში გამარჯვებით ჩვენი ოცნებების ასრულება იწყება!!!

reportaჟი samebis eklesiidan 26 მაისი, 2012 წელი

26 მაისი საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეა! — ვისაც გინდა ჰკითხო, ყველა ამას ვიკითხებ. თუმცა საზოგადოების ნაწილი ამ დღეს მხოლოდ საქართველოს ეროვნული გმირისა და ზვიად გამსახურდიას სულიერი ძმის მერაბ კოსტავას დაბადების დღეს აღნიშნავს, რადგან მაინათ, რომ კანონიერმა ხელისუფლებამ საქართველოს დამოუკიდებლობის დღედ 9 აპრილი აღიარა.

ასეა თუ ისე, 26 მაისი, რომელსაც სოციალ-დემოკრატების ლიდერის ნოე ჟორდანიას სახელთან აკავშირებენ, საქართველოს ხელისუფლებას საზეიმოდ დღედ აქვს გამოცხადებული.

შარშან 26 მაისის რუსთაველის გამზირზე მთავრობის სახლის წინ მომხდურებული ზეღისუფლებამ სასტიკად დაარბია...

მას შემდეგ ერთი წელი გავიდა. „სახალხო კრების“ ლიდერი ნინო ბურჯანაძე სამების ტაძარში მიცვალებულთა პანაშვილზე ეპატონება ყველას, ვისაც აღუდევებს 26 მაისის ტრაგედია და ქვეყნის ბედი...

26 მაისი, 2012 წელი, შაბათი. ტრანსპორტი სამუშაოდ დღეებშიც კი არ მუშაობს კარგად. შაბათ-კვირას კი, ცოტა ხალხიაო, — ამბობენ მძღოლები და ნახევარ საათში ერთხელ დადის მგზავრებით გადაძებელი ყვითელი მარშუტკა...

პანაშვიდი 12 საათზე დაინიშნული.

ნახევარი საათი უკვე გავიდა, რაც განერებაზე ვღაგვარ. ჩემს გულში ვლანძღავ ვიგი უგულავას და რადგან 12-სთ-ს 15 წუთი აკლია. ტაქსს ვუქნევ ხელს.

— რა არის იცი, ჩემო კარგო? 2000 ლარამდე ხელფასი და ყოველ თვე, მინიმუმ, 300 ლარი პრემია ცოტა საკმე არაა. საჭმელ-სასმელი არ აკლიათ, ჩაცმა-დახურვა, პრივილეგიები და ვერ თმობენ ამას. შარშან 26 მაისს დასარბევად კი არა მიტინგზე წავედი, როგორც უბრალო მოქალაქე. იმის შემდეგ ჩემი ძველი მეგობრები — პოლიციის თანამშრომლები სათოფრეზე აღარ მეკარებიან.

ვხვდები: ბიძინა ივანიშვილი მეუღლესთან ერთად სანთლით ხელში საკურთხეველის მარცხენა კუთხეში მისთვის ჩვეული უბრალო, უამბიციო, ადამიანური გამოუმეტველებით ღვთისმსახურებას უსმენს.

ივანიშვილთან მიახლოება ისევე შეუძლებელია, როგორც მთავრის მიახლოება მზესთან. შავკანიანი დაცვის წევრებს ალფაში ჰყავთ.

— კურთხეულ არს ღმერთი ჩვენი! — ამბობს მამა გიორგი ზვიადაძე და ჯვარს სახავს მრევლს.

მრევლში დგას ნინო ბურჯანაძე „სახალხო კრების“ წევრებთან ერთად, მის უკან აწვრილი ბურჯანაძე შავი „საროჩკით“, ნონა გაფრინდაშვილი, ელიზბარ ჯაველიძე, ვია ბურჯანაძე, თემურ შამიაშვილი, რეზო ესაძე, სოსო ჯაჭვლიანი, დუკა კურტიანიძე, იქვეა ბაკურ ბაკურაძეც.

— რამდენი ხალხიაა? — უკვირს ბაკურს.

ჩემი მცდელობა, მიეუახლოვდე ნინო ბურჯანაძეს, უშედეგოდ მთავრდება. დაცვა აქაც მყარად დგას.

— ჟურნალისტი ვარ, გამატარებთ, თუ შეიძლება... — მუჯღღუგუნე მხარში მსვდება და ხალხის შუაგულში ასაკოვან ქალს შემთხვევით ვხვს ვაბიჯებ.

— რომელი გაზეთიდან? — შეკითხვა ერთი.

— „საერთო გაზეთი“. — არ მაქვს ლაპარაკის თავი.

— უი, — უხარია ქალბატონის და გაღიბებული სხაპასხუპით ამბობს: მე თქვენი გაზეთის მკითხველი ვარ, ეს ერთ-ერთი ეროვნული გაზეთია.

ის კი არა, ვაგრძელებ კიდევ (ხმას იდაბლებს), რომ წავიკითხავ, სხვასაც ვაკითხებ, ხან 2 ან 3 ცალს ვყიდულობ. ერთს ჩემთვის, ორს ვარიგებ...

ბიძინა ივანიშვილი ტაძრის შუაგულისკენ მოდის. შუაში დაბრძანებულ ხატს ემთხვევა.

— გენაცვალე, გაიხარე, — ისმის ქალების შემახილები.

ივანიშვილი გულწრფელად უღიმის ხალხს და ნინო ბურჯანაძისკენ მიემართება. მიდის და ხელს ართმევს. ისმის ტაში. შე-

კავებული შემახილები. ხალხი კმაყოფილია, მაგრამ უკმაყოფილოა მამა გიორგი (ზვიადაძე), რომელსაც აშკარად არ სურს მას დაბრალდეს ამ ორი ანგარიშგასაწვევი პოლიტიკური ძალის ერთმანეთისადმი კეთილგანწყობის პროვოცირება თუ დემონსტრირება სამების ტაძარში და აშკარად აღშფოთებულ პროტესტს გამოხატავს.

— არ შეიძლება ტაძარში ტაში, ხმაური და ღია ემოციები, — ამბობს ის.

პატრიარქი რომ იყოს ახლა აქ, კარგი იქნებოდა, — ნატრობენ ქალები, მაგრამ პატრიარქი აქ კი არა, საქართველოში არაა, მგონი.

ივანიშვილი გასასვლელისკენ გაემართა.

ხალხი ტაძრიდან ნელ-ნელა გა-

დის, ლოცავენ ბიძინა ივანიშვილს და აშკარად კმაყოფილი ტოვებენ ტაძარს.

როგორც ჩანს, 26 მაისს დაღუპულთა სულები ლოცულობენ, რათა ქართველებმა პირი შეკრან საერთო მტრის წინააღმდეგ, ვინც არ უნდა იყოს ეს მტერი...

ძლივს გარეთ გამოვიდვარ. ელი-

ას მთაზე ისევე უბრავეს ცივი ნიავი. ცა გრუხუნებს.

— იწვიმებს ალბათ, — მეუბნება გიორგი ყორღანაშვილი და როგორც ყოველთვის, სკეპტიკურად უყურებს დღევანდელ ახალ ამბავსაც...

მართალია ბატონი გიორგი, როგორც „ოკუპანტები“ იტყვიან — „დავერიაი, ნო პრავერიაი“...

თავისი არაჩვეულებრივი და როგორც თვითონ ამბობს, ზებუნებრივი პროფანოზებით ცნობილი ჯემალ ჯიქია მიახლოვდება.

— ცუდი ამბებია მოსალოდნელი. — რას გულისხმობ? — ვეკითხები.

— შეგახება იქნება. გული მგრძნობს, — ამბობს, მერე ხელებს

აღაპრობს და ღვთისმშობელს ავადრებს საქართველოს.

ორი უცნობი მამაკაცი იქვე ხის სკამზე ზის და გაცხარებული კამათობს.

— დავით გარეჯი გაუყვია ამ ურჯულოს.

— მიშას? — ეკითხება მორე.

— ჰო, აბა, ვის?! 7 მლნ. დოლარად მოუყვია დავით გარეჯის მიმდებარე ტერიტორია ირანელებისთვის, ომის სტრატეგიის ინტერესით. აზერბაიჯანელებს არ უნდათ იქ ირანმა სამხედრო ტექნიკა განათავსოს. ამ გეის კი ფული დაანახე და ყველაფერს გაყიდის. მთავრობის წევრები რომ ამბობენ: იქ სამონასტრო კომპლექსს ავალორძინებთო, ტყუილია, რისი ამლორძინებლები ვართ, გაყიდულია ეს ადგილი, ზუსტად ვიცი...

უახლოვდება. მამინევე ჩუმდება. ეტყობა, აგენტი ვვინა ვარ...

ეს ამბავი რამდენად შეეფერება სიმართლეს, ვერ გაიგებს კაცი ვინა, სანამ მართლა ირანელები არ დაიკავენ „ნაყიდ“ ტერიტორიას. ღმერთმა არ ინებოს ასე იყოს, თორემ რაც არ უნდა მოხდეს, მერე გამოვლევ ხელიდან ვინმეს რამეს? ნოდარ ღუმუბაძის არ იყოს: „რას მოატყუებ შენ ორთვალა თათარს?!“

ტაძრიდან გამოსული ნინო ბურჯანაძეს ვეღარ ვხვდები, ხალხი ბიძინა

ნა ივანიშვილს მისდევს და კვლავ ტაშს უკრავს.

გენაცვალე და გაიხარე, ისმის ამჯერადაც.

რამდენიმე ახალგაზრდა კაცი ამბობს: ბიძინა ივანიშვილს გაუპარაო! გაუმარჯოს! ხალხი არ ჰყვება...

ხალხი, ეტყობა, ამჯერად, ფრთხილობს.

ეს კარგის ნიშანია.

— თქვენი იმედი გვაქვს, — მისდევს ხალხი ჯვრულად დაკეთი გარშემორტყმულ ივანიშვილს.

— მეც თქვენი იმედი მაქვს. ხვალ შეგხვდებით, — იღიბება ბიძინა ივანიშვილი, ორივე ხელს ერთ მუშტად კრავს და მალლა სწევს.

— ნუ გეშინიათ, ხალხო, ჩვენ ერთად ვართ! — ეუბნება ხალხს.

უპატრონო ცხვარივით დაბნეული ხალხი კვლავ მისდევს შავკანიანი, ამერიკელი დაცვის წევრებით გარშემორტყმულ „ქართული ოცნების“ ლიდერს და ზუსტად ვიცი, ეს ხალხი მზადაა თავი გასწიროს ბიძინა ივანიშვილის დაბახილზე — ქულზე კაცი სამშობლოსათვის!

27 მაისს კოალიციის მიტინგზე ბიძინა ივანიშვილი საარჩევნო მართონის დაწვევას გამოაცხადებს თავისუფლების მოედანზე...

მეც იქ მივიდვარ...

მგონი, შესაძლებელია, ძირითადი ძალების გაერთიანება. ეშმაკი ჰყოფს, ღმერთი აერთიანებს... ბრძენია ქართველი ხალხი — „ძალა ერთობაშია“!

ირანდა კალანდაძე

მძღოლი კუნთმაგარი, სპორტული აღნაგობის კაცია.

— სამების ეკლესიაში წახვალთ? — ვეკითხები.

თავს მიქნევს.

მივდივართ.

— დღეს ბურჯანაძე იქნება სამებაში. იქ მიდისარა?

საუბარს იწყებს მძღოლი.

— დიახ.

— შარშან ამ დღის მერე ვტაქსაობ. იცი, ვინ ვიყავი მე?

— საიდან უნდა ვიცოდე? — ვეკითხები სიცილით.

— მე ერთ-ერთი რაიონის პოლიციის სამმართველოს განყოფილების გამგე ვიყავი. შარშან 26 მაისს საღამოს შეგვეკრიბა უფროსობამ და გამოგვიცხადა, რომ მონაწილეობა უნდა მიგვეღო დარბევაში. ხმა არ ამოვიღია.

შეკრება რომ დაითავრდა, დაწვერა ვანცხადება გათავისუფლების მოთხოვნით და წამოვედი სახლში. ჩემი შვილი 1 წლის იყო მაშინ, იმას ვერავის დავაწყველინებდი და არც მამაჩემის სახელს შევავინებინებდი ვინმეს, რომელმაც მთელი ცხოვრება კაცურად იცხოვრა.

— კი მაგრამ, სხვებს ასეთი აზრი რატომ არ უჩნდებათ? სინდისი არ აწუხებთ?

— ხვალ რას აპირებ, მისვალ „ქართული ოცნების“ მიტინგზე?

— ჰმ! — ეღიბება. მარტო მე კი არა, ჩემი, ასაკოვანი დედა, ორი წლის შვილი და 6 თვის ფეხმძიმე ცოლიც მიმყავს.

სამების ეკლესიის ეზოში უამრავი ხალხია შეკრებილი.

ქარი ქრის.

ელაის მთაზე სულ ნიაფია, ვფიქრობ, და ტაძარში შესვლას ვცდილობ. რომ იტყვიან, ნემსი არ ჩავარდება.

პირველი, ვისაც ამდენ უცნობებში ვხვდები, ვანტანგ ხარჩლიავას ვაჟი, დათო არის. მარტო დგას. შეფიქრიანებული მეჩვენება...

ვცდილობ წინ წავიწვიო.

Cveni maishi

mi Sa, unda i swavl o wasvl a da ara gaqceva, rogorc garbodi brZol is vel i dan Tu parl ament i dan!

დადგა 27 მაისი და „ქართულმა ოცნებამ“ გახსნილად გამოაცხადა საკუთარი საარჩევნო კამპანია. ამ დღეს დიდი ინტერესით ელოდა ყველა და არა მხოლოდ საქართველოში, შეიძლება ითქვას, რომ მთელი ცივილიზებული მსოფლიოს მხერა საქართველოსკენ იყო მოპყრობილი. რა თქმა უნდა, ყველას სათავესო ინტერესი ამოძრავებდა, მაგრამ მაინც.

27 მაისამდე იყო აპრილი, თებერვალი და ა.შ უკუთვლით, გასული წლის ნოემბრიდან მოყოლებული სოციალური გამოკითხვების კასკადი, რასაც წითელ ზოლად გასდევდა ბიძინა ივანიშვილისა

ეს არ გამოგია, მაგრამ ისეთი რამ გავივებ თამარ ჩერგოლეიშვილისგან, ჩემი საძიებელი პროცენტების სათვალავი უარესად ამერია, ამჯერად პროცენტების გარეშე.

თამარ ჩერგოლეიშვილი: – „ხალხი იმაზე ნაკლებია, ვიდრე მოსალოდნელი იყო. ადვილი დასათვლელია. საქართველოში 3 მილიონამდე ამომრჩეველი ცხოვრობს. აქედან 2 მილიონ 200 ათასი იღებს აქტიურად მონაწილეობას (დაახლოებით). აქედან, მილიონ 200 ათასი (დაახლოებით) ნაციონალური მოძრაობის მხარდამჭერია. მილიონი მოწინააღმ-

იყო, მაშინ იყო გამოთვლილი კვადრატულ მეტრებში და რატომ ირჯება ახალი გამოთვლის „გამოწონებით“? ასე დავინახე – ნეტავ, სად დაინახა ასე? 27 მაისის ხალხმრავალ აქციას „იმედმა“ 17 საათიან გამოშვებაში, ცხელ-ცხელზე პირველ ნიუსად ლამის 15 წუთი შეაწია, „რუსთაველა“ თითქმის ამდენივე ან ცოტა ნაკლები („გომიურ“ „კავკასიაზე“ ლაპარაკი აღარაა და ასევე „ბანძ“ მაუწყებელზე) და რომ არც ამხელს, სად ნახა სხვაგვარად?

კვლავ მრავლისმნახველ მეუღლეს დაეკითხოს თამარ-გოგო, რამდენი კაცი ეტევა პარლამენტის წინ (30 000 კაცი), პუშკინის ქუჩაზე სკვერთან და შუაში მდებარე ადგილით კიდევ (75 000 და 20 000 კაცი) და ა.შ.

მოვლენებს ვუსწრებ, მაგრამ სიტყვას მოჰყვა და ბარემ, აქვე ვიტყვი, მე რომ მეგონა „მიწვივები“ გონზე მოვიდნენ, გაუნათლათ რაღაც, თავისუფლების მოედნიდან მათაც დაჰქროლა თავისუფლების სიმ-მეთქი, გონზე, პირიქით, მათ მომიყვანეს, საღამოს საინფორმაციო გამოშვებებში კვლავ ისე ბნელოდა, როგორც ყოველთვის...

ვაკის პარკთან 13 საათისთვის მისულ ადამიანებს იმდენად ეჩქარებოდათ თავისუფლების მოედანზე მისვლა 15 საათისთვის, ლიდერებს აღარ დაელოდნენ და სწრაფი სვლით დაემყვინთ თავისუფლების მოედნისკენ. განგებ არავისთვის მიმიყვარებოდა, მაგრამ მათთან ერთად მიმაგალს მაყოფოდ მესმოდა ფრაზები, რაც მათ შინაგან განწყობას გამოხატავდა.

„რა არის ეს, ყველა ავაზაკი რატომ უნდა დაიყენოს (ბიძინამ) გვერდში? ბარემ კიტოვანიც ჩამოიყვანოს!“ – ხმამაღლა აპროტესტებდა კოალიციაში ვიღაც ავაზაკის ყოფნას ახალგაზრდა ფაშვილი.

„საქართველოს მოქალაქეობაზე 2007 წელს ვთქვი უარი და თუ ივანიშვილი მოვა ხელისუფლებაში, ისევე დავიბრუნებ.“ – პრეტენზიული ტონით ეუბნებოდა სანდომიანი ქალბატონი მასზე ბევრად ასაკოვან მამაკაცს.

„ავტობუსი ხომ დადის, ფეხით რატომ უნდა წავიდე?“ – იკითხა რიგის

„რა წერია შეხვედ? ალბათ, ამიტომ ვერ გვიტანს სააკაშვილი ვაკელებს“, – ხმამაღლა აღნიშნა ჩემმა მეზობელმა და დასძინა: – „ჩემი გოგო, კი იცი შენ, ინგლისურში ამეცადინებს ბავშვებს და მისით გვიდგია სული ოთხ უმუშევარს, მაგრამ თვითონ როგორ შესძულდა ინგლისური ამით გადაიკიდეს?“

„რატომ უნდა გვიტანდეს ვაკელებს, როგორი პიროვნებაცაა თვითონ, ისეთი უმცირესობები უყვარს“, – საუბარში ჩავეერთო კოპწია ქალბატონი მეგობართან ერთად და გვი-მარშის თემას ვერ ავცდი.

კეკელიძის ქუჩის დასაწყისში, პატარა სკვერში, ტარას შეეჩვენოს ძველი უფრო გველიოდა თუ სკვერში მსხდომნი, მწელი გასარკვევი იყო, იმდენი შეკრებილი იყვნენ მის გარშემო, ოღონდ, მკვეთრად ერთი ასაკისანი, საშუალო ხნის. იმდენად შეხმატკბილებული იყვნენ, ან სამეზობლო იყო, ან სანათესაო ან რაღაც ერთი უწყების ხალხი, ცხადია, ყოფილი თანამშრომლები.

თვალშისაცემი ის გახლდათ, რომ თითქმის ყველა სავაჭრო ობიექტი ღია და ცნობისმოყვარე თვალებით მომზირალი ახალგაზრდებით იყო წარმოღვენილი.

„ვაიმე, რა ხდება? ჩვენ რა, ჭურში ცვივართ? ვისი გასვენებაა ნეტა?“ – სიცილით ჰკითხა პეტრიაშვილის ასახვევთან მდგომმა გოგონამ მეორეს.

„თქვენი მიშისი!“ – მიამახა ერთად მიმაგალი ზუთი მამაკაციდან ერთ-ერთმა. გოგონები აშკარად დაიბნენ.

ისევ შემხვდა ორი უბნელი ქალი, ამჯერად სხვები და ახლა მათ გადამკოცნეს. (გზად საზოგადოებისთვის კარგად ცნობილი ადამიანებიც მხვდებოდნენ, მაგრამ არაკორექტული იქნება მათი ჩამოთვლა)

51-ე სკოლასთანაც ბლომად იდგნენ მომლოდინენი, „ივერიასთან“ კიდევ უფრო მეტი, მეტწილად ახალგაზრდები და შეერთდა ჩვენს უკან ვაკიდან და დიდუბიდან მიმაგალი კოლონები.

„მეგონა, ბიძინა მარტო ჩვენი თაობის ხალხს გველაპარაკებოდა გასაგებად და უყურე შენ?“ „ამათაც მოსწყინდათ, მის-

და შესაბამისად „ქართული ოცნების“ დაბალი პოლიტიკური რეიტინგი. რა სვლა იყო ეს რეპუტაციამეზობელი (პირველად კენიაში შეერყა რეპუტაცია) ამერიკის საერთაშორისო ინსტიტუტის (IRI), ამერიკის ეროვნულ-დემოკრატიული ინსტიტუტის (NDI), ამერიკის საერთაშორისო რესპუბლიკური ინსტიტუტის „გელაპის“ (GALLUP) და „ცნობისმოყვარე“ ინსტიტუტებისა და მცირე ინტერვალში, პოლიტიკურად მთლად ბოთისთვისაც ნათელი გახდა. თავი ვინ იყო იმ შემთხვევებში, როცა სოციოლოგიური გამოკითხვის შედეგები იდებოდა, არანაირი მნიშვნელობა არ აქვს, რადგან 27 მაისის ძლიერ ფაქტად დაიღო, რომ იმ თავგმა იმდენი თხრა, რომ ბოლოს დიდი კატა გამოთხარა...

27 მაისის შემდეგ მთელი მონღო-მებით ჩაეკირკიტებ, გულით მიწადა გამოვთვალე რაღაც პროცენტები, მაგრამ აშკარად არ მყოფნის მხოლოდ ჩემი მათემატიკური გამჭრიახობა.

კონკრეტულად, მანტერესებს ამერიკული „ცნობისმოყვარე“ ინსტიტუტის მარტ-აპრილის გამოკითხვით, რომელიც ქვეყნის მასშტაბით ჩატარდა და გიორგი თარგამაძეს საქართველოს მოსახლეობის ნდობის 28% ერგო, 27 მაისის რამდენი ადამიანი არ უნდა გამოხუდიყო მხოლოდ თბილისის მასშტაბით, რომ მის კულში მოჩანხავე 21%-იანი ნდობის ხარისხის მქონე ბიძინა ივანიშვილისთვის გადაესწრო? – რაღაც ვერ გამოდის. იმ თავსატეხის ამოხსნაზე აღარაფერს ვამბობ, პოლიტიკური ლიდერების რეიტინგში მიხეილ სააკაშვილი 71%-ით ლიდერი რომ ყოფილა. რეალური სურათიდან გამომდინარე, ამჯერ უცნაურ მოცემულობებს, ხომ ცხადია, ვერასდროს გამოთვლის რიგითი მოკვდავი...

რაც მე საკუთარი თვლით ვიხილე ვაკის პარკიდან თავისუფლების მოედნის ჩათვლით, არასდროს მინახავს საქართველოში კი არა, არსად – იქნებ ვცდები, მაგრამ რომელიმე პოლიტიკური ლიდერის საარჩევნო კამპანიის დაწყებას ასეთი რაოდენობის ხალხი ერთად შეკრას? – არ ვიცი და არც გამოგია.

დევე. დაახლოებით მეოცედის მობილიზაცია უნდა შეძლო, როცა აქციებს იწყებ და ერთიანი კამპანია გაქვს – ამას დაამატე არასრულწლოვნები და... მოკლედ მეოცედს – ანუ 50 ათასს ერთი დასტყვევით უნდა აგროვებდნენ :) ამდენი არ ყოფილა. თავისუფლების მოედანი, სულ გაჭვდილი როცაა (პუშკინის ქუჩიან, რუსთაველიანად – თავისუფლების მოედნის მეტრომდე) 30 000 კაცი ეტევა. ნანეკარი მოედანი იყო საგსე + რუსთაველი თავისუფლების მეტრომდე, მე ასე დავინახე...”

ვაი და უი! ამ ენაკვიმატ გოგონას ოკულისტი დროულად უნდა შეაშველოს მრავლისმნახველმა მეუღლემ ან უფრო იავ ვარიანტში, კარგი ხარისხის ჭოგრიტი უყიდა, ისეთი, ინსტრუქცია რომ მოჰყვეს, თორემ, შესაძლოა, უკულმა მიიტანოს თვალებთან და კიდევ უფრო უცნაური რამეები დაინახოს, მით უფრო ქუთაისიდან ან ბათუმიდან, გააჩნია, სად იყო 27-ში, როცა ამ ოქროცურვილ ასოებს კრეფდა კომპიუტერის კლავიატურაზე...

27-ში დილას „ქართული ოცნების“ პრესსამდივნომ გაავრცელა ინფორმაცია, რომ დაუდგენელი პირები მოსახლეობას ურიგებდნენ „ქართული ოცნების“ მაისურებს და სთავაზობდნენ გარკვეულ თანხას თავისუფლების მოედანზე მისვლის სანაცვლოდ, თან ამ „გარიგებას“ ვიდუოკამერებით იღებდნენ. პრესსამდივნო მოუწოდებდა ყველას, უარი ეთქვათ მსგავს „გარიგებაზე“ და ამგვარი ფაქტების შესახებ ინფორმაცია მიეწოდებინათ „ქართული ოცნების“ საორგანიზაციო ჯგუფებისთვის, რომლებიც მანიფესტაციის მხარდამჭერთა თავშეყრის ადგილებზე იმობრავებდნენ.

„იღეთები დაგიძველდა, მურტალო!“ – იტყოდა ამ შემთხვევაზე „კუკარაჩა“

რამდენი ათასი კაცი ეტევა თავისუფლების მოედანზე, პუშკინის ქუჩაზე, პუშკინის სკვერში, პარლამენტის წინ, მთელ ამ ტერიტორიაზე ოპერამდე ან სულაც იმის იქით და სხვა, ხალხმრავალი შეკრებისთვის ხელსაყრელ ფართობებზე, თამარ-გოგო დაბადებული რომ არ

ქუჩასთან შემოერთებულმა ძალიან საყვარელი გარეგნობის მოზუცმა ქალმა.

„მიშა მინც მაგარია, ხომ გამოგყარათ ქუჩაში?“ – ღვარძლიანად მოგვამახა 55-ე სკოლასთან ჩამუხლულმა კუნთმაგარმა ბიჭმა და ნაძალადევადა გადაიხარხარა ორ თანამოაზრესთან ერთად.

„აერორასთან“ უბნელმა ქალებმა შემწიშნეს, გაიხარეს ჩემს დანახვაზე, გადამკოცნეს და ერთხანს ერთად განვაგრძეთ გზა.

„ის, რაც ქართულია, ნებადართულია!“ – დღემდე წერია „აერორას“ მიმდებარე შენობის კედელზე.

ვდნენ ვითან ყოფნა რომ ცუდად მიუბრუნდათ“, – გაიბაასეს ერთმანეთში ასაკოვანმა ქალებმა.

„დამეხმარეთ, დმერთი გაგახარებთ!“ – შუა ტროტუარზე ცარიელი კონსერვის ქილით იდგა ინვალიდი მამაკაცი დამახასიათებელი ხრინწიანი ხმით და გამკვლელებს შეჰლადადებდა. სახელი არ ვიცი, მაგრამ ყოველთვის მხვდება იმ ტერიტორიაზე.

„მიშას ამოუწყდა ოჯახი, შენ რომ მაგ დღეში ხარ და მე კიდევ ამ დღეში, რომ ვერ გვემარები ვერაფრით!“ – მიამახა ჩემმა მეზობელმა.

„ჯიში და ვილაგო“ – განაგრძო საქართველოს პრეზიდენტის წვევლა ინვალიდმა.

შორიდან მანქანის სიგნალების ხმა მოისმა, ორმა ცარიელმა ტაქსმა გაიქროლა, მძღოლებს ცერათითაწეული ხელი ჰქონდათ გამოყოფილი და მანიფესტანტებს ასე უცხადებდნენ სოლიდარობას, აივნებიდან კი ტაქსს უკრავდნენ, ალბათ, გარკვეულ მიზეზთა გამო შინ დარჩენილები.

ალექსანდრე ჭავჭავაძის ქუჩის ასახვევთან ორი სამხედრო ფორმაში და ორი დაცვის პოლიციის ფორმაში ჩაცმული ახალგაზრდა ბიჭი იდგა. მანამდე რას ლაპარაკობდნენ, არ ვიცი, მაგრამ სიტყვა-სიტყვით ასე თქვენს ბოლო ფრაზა: – „ცოტა ხანი იგულავეთ და მერე ნახავთ!“ ჩე-

თი ახალგაზრდა გოგონა გახდა ცუდად, ვისაც წყალი ჰქონდა წამოღებული, ასულიერებდნენ) მაგრამ იტანდნენ – ბიძინა ივანიშვილის მოსვლას ელოდნენ, რომელიც კიდევ ერთ კოლონას მოუძღოდა და ვერაფრით შემოდიოდა მოედანზე. მიუხედავად მოწოდებისა, იქნებ როგორმე გზა დაუთმოთ ბატონ ბიძინას პუშკინის ქუჩიდან, შედეგი არ მოჰყვა, რადგან ფიზიკურად იყო შეუძლებელი გზის დათმობა, შენობის კედლებზე ხომ ვერ ავიდოდნენ იქ მდგომები, სხვაგვარად კი, ნემსი არ ჩავარდებოდა...

„კიდევ ერთხელ დავგიშვებ ბატონმა ბიძინამ, რომ ვაჟაკცია, იგი ხალხთან ერთად მოდის ჩვენსკენ, – გვამცნო აქციის წამყვანმა (ქალბა-

„ეგვიც იქნება!“ – არ დააყოვნა დადასტურება ტონმა.

არავის უკითხავს, ვინ ვილა გააკოჭავსო და ჩემთვის დაგასკენი, ალბათ, ხალხს ვინც ეცოდება, ფიქრობენ, რა ქნას კაცმა, პრეზიდენტი აიძულებს ბევრი უკანონობის კეთებას მასაც, თორემ, რომ გააკოჭავს, სულ ჩამოფეკავს ყველაფერსო და... შეუნდობენ.

დაეფიქრი, მაინც რატომ უნდა ეთქვა იმ მამაკაცს ასეთი რამ ასე დაბეჯითებით და ვერაფერი გავიხსენე ერთი სიმართლისა და ერთი ჭორ-მართლის გარდა. სიმართლე ის არის, რომ ბატონი ივანიშვილის ხალხისადმი მიწერილ ღია წერილში მერაბიშვილი უარყოფით კონტექსტში არ არის მოხსენებული, პირიქით, ჭკვიანიყო. რაც შეეხება ჭორ-მართალს, ხმა დაირხა, ივანიშვილის ბანკიდან კისრისტეხით რომ გამოჰქონდათ ანაბრები და სხვებსაც აიძულებდნენ, მერაბიშვილის ოჯახის „დანაშაუნი“ ისევ იქაა, ივანიშვილს აქვს მიბარებულიო...

არ ვიცი, რას ნიშნავდა ეს გარინდება და უმოქმედობა ხელისუფლების მხრიდან, მომავალი გამოაჩენს, მაგრამ ფაქტია, რომ პროვოკაციის მსგავსი გაფაჩუნებაც არ ყოფილა. ერთი კი უცვლელი იყო, როგორც ყოველთვის, „ქორთიარდ მერიოტის“ შუშებიდან იყო მომართული „ვანოს კამერები“, ალბათ, ყოველი შემთხვევისთვის, გარკვეულ პირთა სახეების დასაფიქსირებლად და შემდგომ დასაშინებლად, „რა იცი, რა ხდებას“ ვარიანტში...

მი მეზობელი მსწრაფლ გაეპასუხა: რა, მერე, რას გვიპირებთ მერე, ამაზე უარესს, რასაც გვიშვებთ, რას გეზამთ მერეო.

საქართველოს ხელისუფლება ლიხის ქედს იქით იყო გადაბარებული ახალ საპარლამენტო ქალაქში და შემდეგ მთლად ბათუმში გადაინაცვლეს, უფრო შორს საბუღალტრო თბილისიდან და დედაქალაქი ცარიელს ჰგავდა, თითქოს სიერცე გაიზარდა, თითქოს სუნთქვა უკეთ შეიძლებოდა...

თითქოს მანიფესტანტების გარდა არავინ ცხოვრობდა თბილისში, პატრულიც კი არსად დამოღანდავს, არათუ პოლიციის სამოსის მსგავსი, ისე, პოლიციური ქვეწიქისთვის დამახასიათებელი ატრიბუტის ამპლუაში მაინც. თუმცა, როგორ და რატომ გამორჩებოდნენ, მათ ხომ, მიუხედავად წინასწარი გაფრთხილებისა, არცერთი ქუჩა არ გადააკეტეს, საკუთარი ფუნქცია არ შეასრულეს და მანიფესტანტებს ხომ არ შეუერთდებოდნენ... არა, რატომაც არა, სამოქალაქო ტანსაცმელში იქნებოდნენ, მაგრამ დანიშნულება? ისე, ალალად რომ ეთქვათ, მიუხედავად ყველაფერისა, პოლიციელიც ხომ ადამიანია? და თუ შეიძლება ჰქონდეს არსებობის უფლება ცნება „ადამიან-პოლიციელს“, მასაც ხომ ისევე ეტყება ის სატყვივარი, როგორც „ადამიან-ექიმს“, „ადამიან-მუშას“ თუ „ადამიან-პედაგოგს“?

ტონმა ნინელი ჭანკვეტაძემ) და მანიშნების გარეშე ერთხმად იხუვლა ხალხმა. სიტყვა „ვაჟაკცია“, ამ დანატრებულმა ცნებამ ყველა მათგანში ერთად შეაღწია...

„მიშა, უნდა ისწავლო წასვლა და არა გაქცევა, როგორც გარბოდი ბრძოლის ველიდან და პარლამენტიდან!“ – კახი კალაძის ამ ფრაზას ხალხის გულიდან ამოხეთქილი გუგუნი მოჰყვა...

რეზისა თუ პარტიების აუცი, მათ გამოჩენას, რადგან ბატონი ბიძინას გვერდით იდგნენ, მაინც ოვაციებით შეხვდნენ...

რა უთხრა ბატონმა ივანიშვილმა შეკრებილ ხალხს, აღარ გავიძეოთ, მაგრამ გამოიკვეთა, რომ ხალხი კონკრეტულად ერთი პირის, ივანიშვილის სიყვარულმა კი არ გააერთიანა, სააკაშვილის სიძულვილმა შეკრა ერთ მუშტად;

ისიც გამოიკვეთა, რომ ივანიშვილი არა მხოლოდ იმედია, არამედ, ეტალონიცაა იმ ტრადიციული ქართული ოჯახისა, რომელიც ასე მონეტარა გენეტიკურად ტრადიციების მიმდევარ ქართველ ერს ზნეცემულობის მქადაგებელი ხელისუფლების ხელში;

ისიც გამოიკვეთა, რომ ხალხში ეროვნულობის მოთხოვნილებამ გაიღვიძა, სასწორზე შეგდებული დახშული ქართველობის გამოხეთქვის პირველივე შემთხვევას ეტებს;

ისიც გამოიკვეთა, რომ შიში, რომელიც აქამდე ყველა ოჯახში იყო დაბუღებული, ამ ერთმა დღემ, ერის ერთიანობის დღემ გადაყლაპა...

Facebook

თვალი გაახილეთ და ირწმუნეთ, რომ დღეს ძალიან ბევრი ადამიანი გამოვიდა მომავლის იმედით ქუჩაში. არ გინდათ ქილიკი, არ ვარ რევანსისტი და არ მესაამოვნება ხეებზე ჩამოკიდებულები გნახოთ. შევევუთ, რომ ოპოზიცია ძალიან ძლიერია.

მიშა, დაემშვიდობე თბილისს!

არისო? შსს-ს რიგითმა თანამშრომლებმა თავი გაანძირნ, თარგამბესავით გაიქცევა მერაბიშვილი და მაგათ მერე პასუხი მოეკითხებათ ჩადენილი უკანონობის გამო. თქვენი თვალით ნახეთ დღეს რამდენი ადამიანი გამოვიდა საპროტესტო მიტინგზე... უნდა გაუფრთხილდეთ თავს და თქვენს მომავალს...

ეს რა ენაზე :) კოლმეურნეობიდან მოყოლებული რუსთაველის მეტრომდე ხალხის ტევა არ იყო :) კვ, მიშკო და მიშკისტეო.. ჰაა, ავიკანკალდათ ერთი ადგილი? :)))

ვახ, რა სასაცილოა... მართლა რა სასაცილოა... დღემდე ამბობდნენ, არავინ მივალო...

დღეს მიშა გადარჩა სენაკში ძროხების მონახულებას, მაგრამ კოკაჩაის ყოველთვის არ მოიტანს. გააყალბებს არჩევნებს და ძალიან მწარედ ინანებს.

ივანიშვილმა ერთი ბრძნული პოლიტიკური მანევრით ახლა ფარდა სააკაშვილის ყურმოჭრილი ყმების პარლამენტს და დაგვანახა საზოგადოებას ის ცირკი, რასაც პარლამენტი ქეიადღეს. სააკაშვილის ყურმოჭრილი ყმა-პარლამენტარები ხელში კონსტიტუციით დასდევნ ივანიშვილს და გზაში ჭრიან და კერავენ უზუნაეს კანონს. 27-ში ქართველი ხალხი დაგანახებთ, ნაცმოებს თუ ვის უღვას ხალხი გვერდში. თქვენი NDI-ის და IRI-ს გამოკითხვები დაახეით და სააკაშვილს ერთ ადგილას გაუკეთეთ.

ფაქტს ვერ გაექცნენ და ახლა ამბობენ ცოტააო... მართალი 10 კაცის ამაგი მაინც არ იცით ნამეტანო ქრისტიანებო? ჰკითხეთ, აბა, თქვენს მოძღვრორდენოსან კალისტრატეს, – რას ნიშნავს 10 მართალი... ერთმა 30 ათასი დაითვალა, მეორემ 20, მესამე ამბობს საკუთარ თვალსაც ვერ ვენდობი, უცხოელებს დავდოვდები რას იტყვიანო... რამ გამახსენა არ ვიცი და ეს ის ერთი რომელიც იმ დროს როცა რუსები ზეზე ცხოვრობდნენ ვეფხისტყალსანს წერდა?

მოგახსენებთ პირადი მონიტორინგის შედეგებს: თავისუფლების მოედანზე ოფიციალური ჭყლეტა იყო. ცუდად გავხდი, ვერსაით ვერ გავინძერი. ძლივს გავეძვრი „ქორთიარდის“ მხარეს და ზევიდან შემოვუარე, ჩავდი თავისუფლების მეტროსთან, ვერც იქ გავინძერი, იმდენი ხალხი იყო და ისევე ზევიდან შემოვუარე. ხალხის სიხალავათე მხოლოდ პარლამენტიდან იწყებოდა და ასე ხალვათად სავსე იყო რუსთაველის გამზარი ბოლომდე.

გულს იცი, რა მტკენს?... უშნო ქირქილი... კრიჭაში დღეო... მინუსების ტენა... თქვეკაი ხალხი, თუ ასე მოწადინებელი ხართ მიშას წასვლით, ერთმანეთს კი ნუ უკირკიტებთ, თქვენც დაიწყეთ საარჩევნო კომპანია და ამაზე მეტი ხალხი გამოიყვანეთ, აჩვენეთ ქვეყანას რისი თავი გაქვთ, მართო ლაქლაქით და სხვის თვალში ბეწვის ტენით საქმე არ გაკეთდება...

ვანო მერაბიშვილი პრეზიდენტს ატყუებდა თუ ორივე თავს იტყუებენ, ივანიშვილს მხარს არ უჭერენ და ჩვენი კონკურენტი არ

ვაანო მერაბიშვილი... შე 10%-იანო, სადა ხარ?

ის მქონე ჯგუფზე. ერთადერთი რაც მოფიქრეს, ცდილობენ დაავჯონ ხალხი, რომ დღევანდელ აქციაზე მაქსიმუმ 30 ათასი ადამიანი იყო;) ფოტოს და ვიდეოს რას მოუხერხებთ მიშისტებო?

ინტერნეტ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.ge
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

„ჩვენი პატარა!“ – სიყვარულით შესძახა შავებში ჩაცმულმა შუახნის ქალმა და თვალს მომდგარი ცრემლი მოიწმინდა.

„შენ გაიხარე, ბიძი!“ – ახლა იქით გაისმა ქალის ხმა, როგორც კი სცენაზე და მონიტორზე ბატონი ივანიშვილი გამოჩნდა.

„მტრელები, მტრელები მოჰყვნენ ბიძინას!“ – შესძახა გაზეთისქედიანმა მამაკაცმა და გაუოცდი, საიდანაც მტრელები მოფრინდნენ მართლა, ძალიან დაბლა, თითქმის ჩვენს თავებზე გაიქროლ-გამოიქროლეს უშიშრად და თვალი რომ მივაღვენე, ლეხლიდის ქუჩისკენ გადაიფრინეს.

ავადსახსენებელი 90-იანი წლები გამახსენდა, სიონის ეკლესიის გუმბათზე მტრელები იხსდნენ ხოლმე, მისი გაძევების შემდეგ კი ორი ყვავი რომ დაბუღდა და ყრანტალით იკლბდნენ იქაურობას...

„აი, ნახეთ, ვანო თუ გაკოჭილს არ ჩააბარებს ივანიშვილს იმ გიჟს!“ – ახლოს მდგომებს ისე დაბეჯითებით გამოგვიცხადა მზემოკიდებულმა მამაკაცმა, თითქოს მერაბიშვილმა გამოატანა თავისი სიტყვა სათქმელად.

„მართო მიშა – არა, ყველა!“ – არ დააყოვნა შეკვეთამ.

მდინარესავით მიედინებოდა ხალხის ნაკადი ქალაქის ყველა კუთხიდან თავისუფლების მოედნისკენ ფეხით. არავის მიურევია ისინი ყვითელი ავტობუსებითა და სამარშრუტო ტაქსებით იძულების წესით, მუქარით, მოქრობებით, დაშინებით, ოჯახის წევრების დაშანტაჟებით, – ადამიანები მიდიოდნენ ლაღად და იმედინად...

გაძეგილი იყო თავისუფლების მოედანი და მიმდებარე ტერიტორია. თაკარა მზეში ერთმანეთზე მიკრულაღებს ხვითქი გადასდობდათ, (ჩემს სიახლოვეს ორი ქალბატონი და ერ-

რეზისა თუ პარტიების აუცი, მათ გამოჩენას, რადგან ბატონი ბიძინას გვერდით იდგნენ, მაინც ოვაციებით შეხვდნენ...

რა უთხრა ბატონმა ივანიშვილმა შეკრებილ ხალხს, აღარ გავიძეოთ, მაგრამ გამოიკვეთა, რომ ხალხი კონკრეტულად ერთი პირის, ივანიშვილის სიყვარულმა კი არ გააერთიანა, სააკაშვილის სიძულვილმა შეკრა ერთ მუშტად;

ისიც გამოიკვეთა, რომ ივანიშვილი არა მხოლოდ იმედია, არამედ, ეტალონიცაა იმ ტრადიციული ქართული ოჯახისა, რომელიც ასე მონეტარა გენეტიკურად ტრადიციების მიმდევარ ქართველ ერს ზნეცემულობის მქადაგებელი ხელისუფლების ხელში;

ისიც გამოიკვეთა, რომ ხალხში ეროვნულობის მოთხოვნილებამ გაიღვიძა, სასწორზე შეგდებული დახშული ქართველობის გამოხეთქვის პირველივე შემთხვევას ეტებს;

ისიც გამოიკვეთა, რომ შიში, რომელიც აქამდე ყველა ოჯახში იყო დაბუღებული, ამ ერთმა დღემ, ერის ერთიანობის დღემ გადაყლაპა...

შემოგვიერთდით facebook-ზე „საერთო გაზეთი“

აია ჩელიძე

„საერთო გაზეთის“ სტუმარია ნინო ბურჯანაძე

– ქალბატონო ნინო, 27 მაისს ხალხმრავალი და საკმაოდ ეფექტიანი აქცია შედგა, თქვენც დაშინებულხართ.

– ვფიქრობ, ძალიან მნიშვნელოვანი იყო 27 მაისის აქციაზე ხალხის მართლაც დიდი რაოდენობის მონაწილეობა. ხელისუფლებამ დაინახა, რომ მოუხედავად მისი გახვიადებული მცდელობისა, ოპოზიციური ძალების კონსოლიდაცია მოხდა. „სახალხო კრების“ და ჩვენი პარტიის – „დემოკრატიული საქართველოს“ გადაწყვეტილება, მიმანია, რომ სწორი იყო. ჩვენ სოლიდარობა გამოვუცხადეთ კოალიცია „ქართულ ოცნებას“ და მის ორგანიზებულ აქციას. ვამბობდი და კვლავ ვიმეორებ: ერთიანობის, კოორდინაციის და სოლიდარობის მინიმალური დონის გარეშე, პრაქტიკულად, შეუძლებელი იქნება ბრძოლა სააკაშვილის ხელისუფლების წინააღმდეგ.

– მაგრამ, ეს იყო ბიძინა ივანიშვილისა და კოალიცია „ქართული ოცნების“ მიერ მოწყობილი აქცია, სადაც ოპოზიციური პარტიები, ასე ვთქვათ, მიწვეულნი არ იყვნენ...

– რა მნიშვნელობა აქვს, ვინ მოაწყო აქცია. შარშანდელი მიტინგის წარმატებლობა... არა.. დამარცხება განაპირობა ზუსტად იმან, რომ ოპოზიციის გარკვეული ნაწილი ამბობდა – ბურჯანაძის აქციებზე არ მივალ, მის გვერდით არ დავდგები. მაგრამ ბურჯანაძის გვერდით ნუ კი დავდგები, ივანიშვილის გვერდით კი არ დავდგები. შენი ხალხის გვერდით დავდიქი და მხარში ამოუდექი შენს საზოგადოებას. შარშან 26 მაისს რომ გამოეჩინათ ისეთი სოლიდარობა, როგორც ამ 27 მაისს იყო, დღეს სრულიად სხვა რეალობა გვექნებოდა და სააკაშვილი აღარ იქნებოდა ხელისუფლებაში. ამიტომ, პირდაპირ გეტყვით, „სახალხო კრება“ არ აპირებს მოიქცეს ისე, რასაც სხვებს ეუწუნებთ და ვსაყვედურობთ. სოლიდარობა ტოტალიტარული და დიქტატორული რეჟიმის პირობებში არის ერთადერთი შანსი, რათა წარმატებას მივაღწიოთ. თუ იქნება დაქსაქსულობა, ვაბრი, რევანშისტული განწყობები: იქ არ მივალ, იმის პოლიტპატიმარი ჩემი პოლიტპატიმარი არ არის და ა.შ. ნაციონალები 10 წელიწადს კიდევ იქნებიან ხელისუფლებაში.

ოპოზიციურ პოლიტიკურ სპექტრში და მათ შორის „ქართულ ოცნებაშიც“ არიან ძალები, რომლებიც თითქოს და კერძომესაკუთრის თვალთ უყურებენ „ქართულ ოცნებას“. მე ვფიქრობ, მის მიერ გადადგმული ნაბიჯები ბოლო ხანებში და 26 მაისს სამების საკათედრო ტაძარში მისი მოსვლა, სამიძმარი და ხელის გამოწოდება ადამიანური, ნორმალური მოქმედებაა, ეს ნაბიჯი ამ ანანორმალურ პოლიტიკურ ვითარებაში ნამდვილად დასაფასებელი და სწორი იყო. ის, რომ მან კოალიციის ზოგიერთი წარმომადგენლისაგან განსხვავებით კი არ დაამადა ვინმეს 27-ში მისვლა, არამედ თქვა: ყველას ველოდები, ყველა მოვიდეს. კი არ დაუჩემებია 27 მაისის აქცია პარტიის ღონისძიებად, არამედ პირიქით, და სხვათა შორის, მისი გარემოცვისგან განსხვავებით, მას არ უთქვამს ეს აქცია მხოლოდ და მხო-

nino burj anaze: axl a raRacas i seTs maTqmevi nebT...

ლოდ პარტიული ღონისძიებად. ბიძინა ივანიშვილმა ძალიან სწორი ნაბიჯი გადადგა და მე ვთვლი, ეს არის სვლა გარკვეული კოორდინაციისკენ. ეს სწორი ტაქტიკა იყო და მიმანია, რომ ყველაფერი ამის უკან გააზრებული ხედავდგას იმისა, რომ ერთად დგომა და სოლიდარობა სააკაშვილის რეჟიმის რეალური დამარცხების შესაძლებლობაა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ყველა აღმოჩნდებით ილუზიებში, ხოლო ოქტომბერში სააკაშვილი ძალიან კონკრეტულ შედეგს დადებს.

– სამების საკათედრო ტაძარში ბიძინა ივანიშვილი რომ არ მოსულიყო და თქვენთვის ხელი არ ჩამოერთვა და ამ შესტით, ალბათ, ერთგვარი თანაგრძობა არ გამოეხატა, როგორც გასული წლის 26 მაისის ტრაგედიის ერთ-ერთი ჰეროსისთვის, 27 მაისის აქციაზე მისვლას მანაც აპირებდით?

– მას შემდეგ, რაც ბიძინა ივანიშვილმა გამოაცხადა ამ აქციის შესახებ, ჩვენ მუდმივად ვმსჯელობდით ამ თემაზე და მუდმივად... (პაუზა)

– ყოყმანობდით?

– არა, ვერ გეტყვით, რომ გამუდმებით ამაზე ვფიქრობდით, მაგრამ ვფიქრობდით კონკრეტული ვითარებიდან გამომდინარე, კონკრეტული გადაწყვეტილება მიგველო. ამაზე ვმსჯელობდით პარტიაშიც და საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ გაერთიანებაშიც. რა თქმა უნდა, ძნელი იქნებოდა გადაწყვეტილების მიღება ბიძინა ივანიშვილი სამების ტაძარში რომ არ მოსულიყო 26 მაისს, სხვა ეკლესიაში წასულიყო სანთლის დასანთებად და შარშანდელი დღის აღსანიშნავად. ეს თავისთავად იქნებოდა არაკორექტული ნაბიჯი და ძალიან გაგვიჭირდებოდა 27 მაისის აქციაზე მისვლა. თუმცა არ გამოერიცხავ, რომ ჩვენ მა-

რცე გამოგვეხატა სოლიდარული შესტი თავისუფლების მოედანზე გამართული აქციისადმი.

კიდევ ვიმეორებ, 26 მაისს სამების ტაძარში ბიძინა ივანიშვილის მოსვლამ გაგვიადვილა გადაწყვეტილების მიღება.

– თქვენ, ალბათ, ხედავთ, რომ საზოგადოების დიდ ნაწილს სურს ერთად იხილოს, კოალიციაში ბიძინა ივანიშვილი და ნინო ბურჯანაძე, რა არის ამის ხელისშემშლელი მთავარი ფაქტორი?

– ძალიან ბევრი ნიუანსი არსებობს, ზოგადად, პოლიტიკურ ცხოვრებაში. რაღაც, შეიძლება, სტრატეგიის ნაწილი იყოს, რაღაც – ტაქტიკის. რაღაცას, შესაძლოა, ხელს უშლიდნენ კონკრეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

– რა ინფორმაციებს გულისხმობთ?

– იმას, თუ რა პოზიციები აქვთ ჩემს მიმართ „ქართულ ოცნებაში“, ვის რა ინტერესი აქვს, ვინ რას ფიქრობს ჩემზე და ა.შ.

– ამას გუმანით ვგნობთ?

– გუმანით არა, ჩემო კარგო, რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

– რა ინფორმაციებს გულისხმობთ?

– იმას, თუ რა პოზიციები აქვთ ჩემს მიმართ „ქართულ ოცნებაში“, ვის რა ინტერესი აქვს, ვინ რას ფიქრობს ჩემზე და ა.შ.

– ამას გუმანით ვგნობთ?

– გუმანით არა, ჩემო კარგო, რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

ჩემი გამოცდილებიდან გამომდინარე, მე იმათ უფრო კარგად ვიცნობ, ვიდრე ბიძინა ივანიშვილი იცნობს მათ. ეს ადამიანები მინახავს სხვადასხვა სიტუაციებში და ჩემი ნათლად ჩამოყალიბებული აზრი მაქვს არა შეგრძნებებიდან გამომდინარე, არამედ რეალური, ცხოვრებისეული გამოცდილებიდან.

აქ არის ერთი მნიშვნელოვანი რამ: ხალხის მოთხოვნა არაა, რომ ოპოზიციური ძალები კოალიციაში გაერთიანდნენ. ეს არ არის ხალხის მოთხოვნა და სხვათა შორის, არც „დემოკრატიული მოძრაობის“ და არც „სახალხო კრების“ სურვილი ეს არ არის. მე ვიცი, საზოგადოების მოთხოვნა რაც არის. ეს არის სურვილი – ერთად იმოქმედო! თუმცა ეს არ ნიშნავს ერთ კოალიციაში ყოფნას. „სახალხო კრება“ როცა „ქართულ ოცნებას“ შესთავაზა ერთიანი ოპოზიციური ფრონტის შექმნა, ეს არ ნიშნავდა კოალიციაში გაერთიანებას, რის გამოც ნამდვილი ისტერია დაემართა „ქართული ოცნების“ ზოგიერთ წევრს – არ ვუშვებთ ბურჯანაძეს კოალიციაში. ვუპასუხეთ ჩვენ ამას არაერთგზის – ნუ ლეღავთ, კიდევ რომ შემოგვიშვათ, არ შემოვიდვართ-თქო; რადგან ლაპარაკია ერთიან, კოორდინირებულ ბრძოლაზე, იმაზე, რაზეც „სახალხო კრება“, 21 მაისს გააკეთა განცხადება და ჩვენ ნათლად განაცხადეთ. როგორც მინიმუმ, ოპოზიციამ უნდა შეძლოს ის, რომ ერთმანეთს არ დაუპირისპირდეს, ხელი არ შეუშალოს, აქციები ისე დაგვემოს, რომ ეს აქციები ოპოზიციის კი არა ხელისუფლების წინააღმდეგ იყოს მიმართული. ამ ტიპის კოორდინაციის გარეშე, გარწმუნებთ, რომ წარმა-

ვერსად გავეცევით: ეს არის ის, რომ ოპოზიციამ ერთობლივად იმოქმედოს პოლიტპატიმრების დასაცავად, იმის მიუხედავად, რომელი პოლიტიკური პარტიის წევრი არის, ან არის თუ არა საერთოდ რომელიმე პარტიის წევრი. სამწუხაროდ, ჩვენს პოლიტპატიმრებს აქამდე არ უგრძნობიათ არავითარი სოლიდარობა ოპოზიციური პარტიების მხრიდან. ამას გარდა, იყო მოთხოვნა წინ აღვედგეთ ხელისუფლების მიერ განხორციელებულ ზეწოლას ოპოზიციონერი აქტივისტების მხრიდან, შედეგს შეთანხმება იმ პოლიტიკურ გზებზე, რა გზებითაც ხელისუფლების დამარცხებას ვაპირებთ. ყოველივე ეს არის გამარჯვების საწინდარი და ამ ელემენტარული შეთანხმების გარეშე გამორიცხულია რაიმე სახის წარმატება.

– გაკეთ ამ საკითხებზე საუბრები ოპოზიციასთან?

– არის საუბარი, მაგრამ „ქართულ ოცნებასთან“, მიუხედავად იქ მყოფ ზოგიერთ წარმომადგენელთან ადამიანური ურთიერთობისა, მაინც ვერ მივალწიეთ კონსტრუქციულ მოლაპარაკებას. ჯერჯერობით ვურთიერთობთ მედიის საშუალებით და ვიმედოვნებთ, რომ იმ ორმხრივი ნაბიჯების შემდეგ, რაც გადავდით ერთმანეთის მიმართ სოლიდარობის აღსანიშნავად, „ქართულ ოცნებას“ და „სახალხო კრებას“ შორის შემოთხამოთვლილ ელემენტარულ საკითხებზე, ვიმედოვნებ, საუბარი როული არ იქნება.

– ქალბატონო ნინო, თქვენ წელან ბრძანეთ, რომ „ქართულ ოცნებაში“ არიან ადამიანები, რომელთაც კარგად იცნობთ იმ პოლიტიკური ბრძოლის გზიდან, რა გზაც გააჩრეთ. შეიძლება ეს იყოს ერთ-ერთი, ან მთავარი მიზეზი, რის გამოც ბიძინა ივანიშვილთან და კოალიციასთან ჯერჯერობით უფრო ახლო კონტაქტები არ გაკეთ?

– მოდით, ასე ნუ ვილაპარაკებთ. (პაუზა). ერთ-ერთი მიზეზი შეიძლება ეს იყოს, მაგრამ არა ერთადერთი და გადაწყვეტი. თუმცა კონკრეტულად რა, ეს მათ უნდა ჰკითხოთ, რადგან რა მიზეზებზეც ლაპარაკობენ ჩემთან მიმართებაში, ყველა აბსოლუტურად მოგონილი მიზეზებია. ჯერ ერთი, როცა ამბობენ, რომ ბურჯანაძეს სხვა ხედავ აქვს, ეს ბუნებრივიც არის.

ჩვენ არ ვითხოვთ კოალიციაში შესვლას და არც არასდროს ვითხოვდით ამას. კოალიციაში იმდენად განსხვავებული შეხედულებების პოლიტიკური ორიენტაციის და მიმართულების პოლიტიკური ძალები არიან, იმ არგუმენტის განცხადება, რომ ბურჯანაძეს განსხვავებული პოლიტიკური ორიენტაცია აქვს და ამის გამო ვერ თანამშრომლობს კოალიციასთან, უბრალოდ, თითქმის გამორ-

რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

რეტული ადამიანები და კონკრეტული ძალები, მაგრამ ეს არ არის მთავარი. მე არ დავიწყებ ახლა ამაზე მარჩიელობას, არც ჭორებს ავყვები, არც ის მინდა, სიტუაცია გაგანალიზო და ის ინფორმაციები განვიხილო, რომელსაც ვფლობ.

წოვილი მიზეზებია. აქედან გამომდინარე, მიზეზები არის სხვა, გაცილებით უფრო მნიშვნელოვანი და ღრმა.

რა თქმა უნდა, ჩვენ გვაქვს განსხვავებული ხედვები „ქართული ოცნებისგან“. მაგალითად, არ ვამბობთ, რომ ვართ პროამერიკული ძალა. ჩვენ ვართ პროქართული ძალა და შეიძლება ეს იყოს უმთავრესი განმასხვავებელი ნიშანი, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ვერ შევძლოთ რეჟიმის წინააღმდეგ ერთობლივი ბრძოლა.

– მიუხედავად იმისა, რომ თბილისში ტექნიკური ბოლო ხანებში პრორუსულ ძალად მივიჩნევთ, რეჟიმის წინააღმდეგ ბრძოლაში თუკი ე.წ. პროდასავლურები და პრორუსულები ერთად იბრძობენ, გამოდის, რომ პროქართული ყოფილხართ, რადგან ამით ქართულ საქმეს გააკეთებთ.

– არა. ამ რეჟიმის წინააღმდეგ ბრძოლაში არ ნიშნავს პროქართულობას. თუ აპირებ იგივე ფასეულობები დაამკვიდრო, რასაც ესენი ამკვიდრებენ, ამით წინააღმდეგ ბრძოლას ეს არ ნიშნავს. რეჟიმი, შეიძლება, შეიცვალოს, მაგრამ იდეოლოგია დარჩეს. თუ ამბობენ, რომ რუსეთი არის მტერი და უნდა შენარჩუნდეს მის მიმართ მტრული დამოკიდებულება, თუ ამბობენ, რომ რადაც უნდა დაგვიჯდეს საქართველო ნატოში გაწევრიანდეს, თუნდაც აფხაზეთის და სამაჩაბლოს გარეშე, თუ ამბობენ, რომ ქართული და ტრადიციული არაფერს არ ნიშნავს, ოჯახი არაა ჩვენი ქვეყნის ღერძი და საფუძველი, ეს არ არის პროქართული.

როდესაც ნაციონალური მოძრაობა გამაღებელი იბრძვის უფროს-უმცროსობის მოსაშლელად, როცა ტელევიზიებში გარყვნილების პროპაგანდა და რომელიმე ოპოზიციური პარტია ამბობს, რომ ეს პოლიტიკა უნდა გავრძელებს, ეს არ ნიშნავს რეალურ ცვლილებას და რაც უნდა იბრძოლონ, ეს არაა პროქართული ძალა. მე მინდა ჩვენი ქვეყანა იმ ქართულ, ტრადიციულ ფასეულობებზე იყოს დაყრდნობილი, რომელმაც აქამდე მოგვიყვანა.

ნებისმიერი ამერიკელი პოლიტიკოსის სამუშაო კაბინეტში შედით, იქ ნახავთ მისი ოჯახის წევრების ფოტოსურათებს, იქ არის ოჯახის, წინაპრების კულტი და არა ისე, როგორც... რადაცას მათქმე ვინებთ ახლა

რ ა ც ე ... (იცი-ნის).

რასაც ვლადიმერ პუტინი, ვაჟისხომო მსოფლიო ნაციონალურ მოძრაობას, მაგრამ ნებისმიერი სხვა ძალა, რომელიც იტყვის, რომ ნაციონალური მოძრაობის საბაზისი უნდა შენარჩუნდეს, ჩამოშოს, მიენიშოს, კრიტიკის საბანი იქნება.

– ქალბატონო ნინო, თქვენ ხართ ერთ-ერთი მთავარი მონაწილე იმ რეჟიმის შექმნის, რაც დღეს არის. საზოგადოების ნაწილი თქვენს კომპრომატად ამას იყენებს. როგორ აპირებთ ეს „ბრალდება“ მოიხსნათ, შეუპოვარი ბრძოლით?

– მე არაფერი მჭირს „ბრალდების მოსახსნელი“, იმიტომ, რომ

ვინც შექმნა ეს რეჟიმი, ის ადამიანები დღეს იქ არიან.

სამწუხაროდ, მე ყოველთვის მართლ ვიყავი ამ რეჟიმთან ბრძოლაში და არაერთგზის მიტოვებულ, რომ თუნდაც მამინ, როდესაც პირველად გამოვედი „კარდების რევილუციის“ შემდეგ საპარლამენტო არჩევნებამდე და კატეგორიული წინააღმდეგი წავედი კონსტიტუციის ისე გადასწერის, რომლითაც სუსტდებოდა პარლამენტი, ძლიერდებოდა პრეზიდენტის ძალაუფლება და მეტნაკლებად პრემიერ-მინისტრისაც, მაშინ მე ვიყავი სრულად მარტო და არც ჟურნალისტები და მიღვეთ გვერდით, არც საზოგადოება. სხვათა შორის, არ ვიქნები სამარტილიანი, რომ არ ვთქვა: ერთადერთი პოლიტიკოსი, ვინც მამინ სოლიდარობას მიცხადებდა დავით უსუფაშვილი იყო. სხვა დანარჩენი პოლიტიკოსების აბსოლუტური უმრავლესობა, ჟურნალისტებიც და საზოგადოების დიდი ნაწილი აჰყვა პიარს, რაც დაგვამა ნაცმოძრაობამ – ბურჯანაძე იბრძვის საკუთარი ძალაუფლების გასაძლიერებლად, პარლამენტის თავმჯდომარეა და უფლებები ის დათმობა არ უნდა. ბერკეტები ჩემი ძალა-უფლებების დასაცავად.

ჩემი შეცდომა მამინ იყო ის, რომ მე ყველაფერ ამას ზემოდან ვუყურებდი, ჩემი ღირსების შემლახველად მიმაჩნდა რეაგირება – ხალხი მიხვდება-მეთქი, არც შედიას ვაკონტროლებდი, არც არასამთავრობო ორგანიზაციებს და არც იმას ვიკადრებდი, შეკვეთილი წერილები დამეწერივნებინა და...

– ახლა აკონტროლებთ სიტუაციას?
– ახლა, უბრალოდ, დიად ვამბობ იმას, რასაც ადრე არ ვამბობდი.

ირანდა კალანდაძე

გასაძლიერებლად კი არა, იმისთვის მჭირდებოდა, რომ დამებლანსებინა სააკაშვილი და ნაცმოძრაობა და აღმოჩნდა ყოველგვარი მხარდაჭერის გარეშე.

მეორე, როცა გამოვედი და ვთქვი, საპარლამენტო სიებში უნდა იყვნენ ის ადამიანები, რომლებიც ამის ღირსნი არიან. მაშინაც დაიწყო ჩემს წინააღმდეგ ბრძოლა – ბურჯანაძეს მეგობრების და ახლობლების ჩასმა უნდა სიაშიო. ჩემი მეგობრების კი არა, წერა-კითხვა რომ იცოდა და აზროვნება რომ შეეძლო, ისეთი ადამიანების ჩასმა მინდოდა სიაში. როდესაც ეს ბერკეტები გამომგლიჯა ხელიდან ცხონებულმა ფვანიამ და სააკაშვილმა, მე მაინც ვაგრძელებდი უძმიძეს ბრძოლას გუნდის შიგნით. ძალიან

კარგად იცის ეს იმან, ვისაც ამის დანახვა და ცოდნა უნდა. მე ვიყავი იმ გუნდის წარმომადგენელი, მაგრამ ყველამ ძალიან კარგად იცოდა, რომ ბურჯანაძე იქ ყოველთვის იყო თეთრი ყვავილი და არაფერი მივლიდა იქ თავისიანად. გუნდის შიგნით ყოველთვის ვამბობდი, რაც მიმანია სწორად და კვლილობი ისინი რაღაც ჩარჩოებში მომიქცია. და ეს ძალიან კარგად გამოჩნდა.

ჩემი წამოხვედრის შემდეგ ვუსტად ორ თვეში რამ დავიწყებ. მე წამოხვედი 8 ივნისს, 8 აპრილში კი, მოგახსენებთ, რაც მოხდა...

იმის შემდეგ რა დონეზეა ხელისუფლების გაფრენები, ყველა ხედავთ. არც მანამდე იყო დალაგებული, მაგრამ შეადარეთ ახლანდელი ქვეყნები, გნებავთ, საკანონმდებლო თვალსაზრისით, გნებავთ, უბრალოდ, მოქმედებებიდან გამოდინარე, იყო ხარვეზები დემოკრატიაში, მაგრამ არ იყო დიქტატურა.

შეადარეთ 7 ნოემბრის აქცია და 26 მაისის აქცია.

– 7 ნოემბერს თქვენ ხელისუფლებაში იყავით, მაგრამ მაინც სასტიკად დაარბიეს მიტინგი.

– იმიტომაც არ იყო მსხვერპლი, რადგან მე იქ ვიყავი. თორემ იგივე ხალხია ხელისუფლებაში და რა შეუძლიათ ხელს 26 მაისის მსგავსი არ გაეკეთებინათ 7 ნოემბერსაც?!

1996 წლამდე არავის ახსოვდა არც მამაჩემი, არც მე. არც ბინძური, შავი პიარ-სტატისების წერა ჩვენივე სტატისები განიდა მას შემდეგ, რაც ფვანიამ და სააკაშვილმა დაინახეს, რომ ბურჯანაძე პოლიტიკურ ფიგურად იკეთებოდა. 1997 წლიდან დაიწყო ჩემი და ჩემი ოჯახის წინააღმდეგ შავი პიარი და დღემდე ცდილობენ ამის გაკეთებას.

ჩემი შეცდომა მამინ იყო ის, რომ მე ყველაფერ ამას ზემოდან ვუყურებდი, ჩემი ღირსების შემლახველად მიმაჩნდა რეაგირება – ხალხი მიხვდება-მეთქი, არც შედიას ვაკონტროლებდი, არც არასამთავრობო ორგანიზაციებს და არც იმას ვიკადრებდი, შეკვეთილი წერილები დამეწერივნებინა და...

– ახლა აკონტროლებთ სიტუაციას?

– ახლა, უბრალოდ, დიად ვამბობ იმას, რასაც ადრე არ ვამბობდი.

facebook xal xis azriT

დღეს მამა გავაცილე უკანასკნელ გზაზე! მართლა მეფონა, რომ ცხოვრება დამთავრდა!

მამას სულ ჰქონდა იმედი, რომ ქართველ ხალხს ღირსების გრძობა გაუმძაფრებოდა და საქართველოში ყველაფერი უკეთესობისკენ შეიცვლებოდა, თუმცა ყოველთვის ამტებდა, მე ვერ მოვესწრები, თქვენ გაიხარეთო... მისტიკური დამთხვევა იყო ალბათ, რომ მისი დაკრძალვა 27 მაისს, 3 საათზე დაემთხვა! ის კიდევ ჩვენთან იყო, როცა თქვენ, ჩემო მეგობრებო, იკრიბოდით თავისუფლების მოედანზე! როგორ ელოდა ამ დღეს?! მადლობა, მეგობრებო, ვინც ჩემს მაგივრად იღებთ იქ, ვინც ჩემი ძმების მაგივრად იღებთ, ვინც მამაჩემის მაგივრად იღებთ! მიყვარხართ, მეამაყებით, მეომეძებთ!

ძალიან სასაცილოა, როდესაც სასაცილოდ იღებენ კოალიცია „ქართული ოცნების“ დღევანდელ აქციას. თითქოს არაფერი მომხდარა, მერე რა რომ ამდენი ხალხია. არა ამდენია, არა ამდენი და ესე გაუთავებლად რეალობა და ფაქტი კიდევ ისაა, რომ ძალიან სერიოზული განაცხადი გააკეთდა. ძალიან ბევრი ხალხი მივიდა და საკმაოდ სერიოზული ალტერნატივაა. ამიტომ ხელისუფლებას მოუწევს სერიოზული დასკვნების გამოტანა და საარჩევნო კამპანიის სწორად დაგეგმვა და რაღაც რაღაცების შეცვლა და გადახედვა.

მიტინგზე რაც ითქვა, პირველად არავის მოუსმენია და ის ხალხი არც მანამდე შემოეთებულა, არც დღეს. პირიქით, უხრიდათ, მოსწონდათ და იმედინად დაბრუნდნენ შინ, რომ რეალურად კიდევ მეტი ადამიანია მათი მხარდამჭერი. თუ რაღაც პროცენტი ცნობისმოყვარეობამ მიიყვანა (ეჭვი მაქვს, ძალიან მცირე რაოდენობა იყო ასეთი), გასაოცარისწინებელია, რომ გარკვეული რაოდენობა ვერ ან არ მოვიდა, მაგრამ მათი მომხრეა. ასე მარტივად არაა საქმე.

მოკლედ ჩაიარა. მთავარია, ხალხის მუხტის ტესტირების თვალსაზრისით, კარგი მაჩვენებელი იყო. ვისაც არ მოსწონს, მოსინჯეთ და გამოიყვანეთ ამდენი ხალხი :) ფაქტობრივად, ევროპულ სტილში საარჩევნო კამპანიის გამოცხადება იყო ეს.

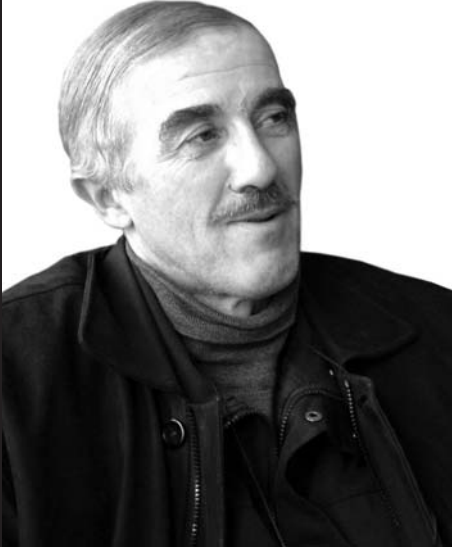
მეგობრებო, ხლა შემოვედი სახლში და მინდა გაცნობოთ, რომ ისტორიას არ ახსოვს ამდენი ხალხის გამოხვევა ასეთ პატარა ქვეყანაში!!!! მორჩა იმაზე საუბარი, რომ ხალხი დაშინებულია, განარაცხებელია და ა.შ!!!! ყველაფერი როგორ, თუკი მიზანი ნათელია და ერთობის რაღაც განცდა არის! ყველას გილოცავთ და მომავალ გამარჯვებებს გილოცავთ.

ეკა კვესტაძეს გთხოვთ გააგებინოთ, რომ გერმანიაშიც და საფრანგეთშიც ყველა მოქალაქე სახელმწიფოს მიერაა დაზღვეული. ვისაც ეს დაზღვევა არ მოსწონს ან უფრო მეტი უნდა, მათ შეუძლიათ დაეზღვიონ კერძო სადაზღვევო კომპანიებში.

ჩემო კარგებო, მართლა რა სასწაული ხალხი ვართ რა, საერთოდ ახლა რომ გადავთავაღე, უხეშად მოსახლეობის 5% გამოვიდა დღეს აქციაზე და წარმოდგინეთ ჩინეთის რუსეთი ან ამერიკის 5% რომ გამოდიოდეს საპროტესტო აქციაზე!!!! ასეთი რამე მარტო აქ თუ შეიძლება მოხდეს ერთსულოვნად სოლიდარულად მშვიდობიანად :) რაც მთავარია, ეს სოლიდარობა და ერთსულოვნება არჩევნებამდე სწორ კალაპოტში მიდის და არჩევნების შემდეგ გამარჯვების იმედს იძლევა :)

შემოგვიერთდით facebook-ზე „საერთო გაზეთი“

saakaSvil i rac SeiZI eba mal e unda wavi des hol andiaSi nametani gi Ji gamodga

შეძლებს თუ არა ოპოზიციას ამ გუნდით მოახლოებული არჩევნებში გამარჯვებას? — ამ თემაზე გვესაუბრება პრეზიდენტ შვეარდნაძის ყოფილი მრჩეველი, ბატონი თემურ მირონიანი.

ბატონო თემურ, თქვენ არც ერთ პარტიას არ ეკუთვნით, ამიტომ უფრო ობიექტურად შეაფასებთ დღევანდელ პოლიტიკურ მოვლენებს, როგორ ფიქრობთ, რატომ გადაწყვიტა ბატონმა ბიძინამ ქუჩის აქციით საარჩევნო კამპანიის დაწყება, მას თითქოს ეს გეგმაში არ ჰქონდა თავიდან და მხოლოდ არჩევნების გზით გამარჯვებას ფიქრობდა?

ჩემი აზრით, 27 მაისის გაერთიანებული მიტინგი ბიძინა ივანიშვილის ერთ-ერთი საუკეთესო ნაბიჯი გახლდათ, რომელიც მას აქამდე პოლიტიკაში გადაუდგამს. თქვენ ნახეთ, რომ მთელი თბილისი მივიდა ამ მიტინგზე, ასეთი რამ, კარგა ხანია არ მომხდარა. ჩანს, რომ ამ კაცს არაფერი არ ეშლება და გადაწყვიტა არჩევნების დემოკრატიული გზით მოგება. მე ძალიან შეიმედება, რომ სააკაშვილი ამის შემდეგ მაინც დაფიქრებთ მოეკიდება ბიძინას რჩევას, რომელმაც მას ღია წერილით მიმართა; იქ მან ფაქტობრივად უთხრა: შენი ტყავი გადაარჩინეო. თუმცა, თუ სააკაშვილი, რბილად რომ ვთქვათ, მაინც გააგრძელებს თავის „მაიმუნობას“, დარწმუნებული ვარ, რომ ის მალე გახდება ქართველი ხალხის ანგარიშსწორების ობიექტი. ძალიან არის დაბოძებული ხალხი მასზე. ამ მიტინგით, სწორედ ეს დაანახა მას ბიძინა ივანიშვილმა.

მინდა გითხრა, რომ ბატონი ბიძინას პოლიტიკურ ნაბიჯებში, მისხალიც არ არის არადემოკრატიული. ის მოქმედებს აბსოლუტურად დემოკრატიულ ჩარჩოებში. 27 მაისის დღიდან უკვე ეჭვი არ მეპარება საბოლოოდ გამარჯვებაში. სრული პასუხისმგებლობით შემიძლია განაცხადო, რომ საქართველოს სახელმწიფოს მომავალი მეთაური არის — ბიძინა ივანიშვილი! ნახევარი მილიონი თბილისელი დაუდგამს გვერდით პირველივე მიტინგზე. ეს დღემდე ვინმეს უნახავს? იმასაც დავამატებდი, რომ ეს მხოლოდ ჩემი აზრი არ არის. ეს ყველაფერი ძალიან მალე სახიფათო სახეს მიიღებს სააკაშვილისთვის. მე ის ნორმალურ ადა-

მიანად არასოდეს მიმანდია, მაგრამ თვითგადარჩენის ინსტინქტი ხომ უნდა ჰქონდეს?

— გიჟებს თვითგადარჩენის ინსტინქტი იქნება არა აქვთ?

— აქვთ, აქვთ, ამიტომ, მე ვფიქრობ, რომ მოიხარებს და თავის ოჯახთან ერთად თავს გაარიდებს მალე საქართველოს.

— თვითგადარჩენით ის უკვე მოქმედებს, ბატონო თემურ, პარლამენტი ქუთაისში გადაიტანა, ბათუმში ისვენებს, ყვარელში სახლი იყიდა, თბილისში არც სურს ყოფნა, თუმცა, სასახლე კი აიშენა... მიტინგებს გაერიდება...

— პარლამენტის ქუთაისში გადატანა ისეთივე სიგიჟეა მისი მხრიდან, როგორც მცხეთაში მეტროს გაყვანა, ეს არის ბოდა. ქუთაისში რა დაიმალება? იქ რა ქართველები არ არიან?

— თბილისის ნამეტანი ეშინია...

— გეთანხმებით, თბილისის ნამეტანი ეშინია, მაგრამ მე მას ვაძლევ გარანტიას, რომ აგრესია მის მიმართ იქაც ძალიან დიდია.

დღეს სააკაშვილისათვის ყველაზე კარგი ადგილი არის — პოლანდია! საქართველოში მას არსად არ შეიწყნარებენ. ეს ყველაფერი იცის და იმიტომ ცდილობს, რომ „კაიფით“ დაიწყნაროს თავი და მოიხსნას დეპრესია, იცის, რომ ძალიან მძიმე მომავალი ელოდება.

ბიძინა ივანიშვილს მე ვთვლი არა მარტო ბრძენს, არამედ ჰუმანურ ადამიანად, როცა ის აგრძნობინებს, რომ გაიქეცი და ტყავი გადაირჩინეო, თორემ თუ არ დარჩება, ის იძულებული გახდება ხალხის ნებას დაემორჩილოს და მიიღოს კანონით გათვალისწინებული ზომები.

არ არის გამორიცხული, რომ ერთ მშვენიერ დღეს გავიღვიძოთ და გავიგოთ, რომ ის აქედან გაიქცა!

— როგორ შეაფასებდით ივანიშვილის ნაბიჯებს 27 მაისამდე, მას ხომ პოლიტიკური გამოცდილება არ აქვს?

— მისი ნაბიჯები ბრძნულია და გონიერი, მიუხედავად იმისა, რომ პოლიტიკური გამოცდილება ნაკლებად აქვს, თუმცა, უნდა ვავითვალისწინოთ, რომ ბიზნესი ძალიან ახლოს არის პოლიტიკასთან. ჩემი აზრი ამ შემთხვევაში ასეთია: სტალინისა და ბერძენის შემდეგ საქართველოს ასეთი პოლიტიკოსი არ ჰყოლია! მე ბევრს ვცემ პატივს, მაგრამ ამჟამად ვლადიმერ ვანსაკურტბერი ნიჭის მქონე პიროვნებაზე, თბილისმა რომ ერთსულოვნად დაუჭირა მას მხარი, დაინახეთ, მაგრამ თქვენ ნახეთ მთელ საქართველოს რომ დაუძახებს — მაშინ რა მოხდება! თბილისში ჩამოვა მილიონობით ადამიანი — მე ამაში დარწმუნებული ვარ.

— თავად ბიძინა ივანიშვილის გუნდზე რას იტყვით, იქ ბევრი ისეთიც არის, რომლებიც ხალ-

ხის სიმბატიას საერთოდ არ იმსახურებენ? ჩვენ ხომ ყველამ კარგად ვიცით ის, რომ დღევანდელი ოპოზიციური პარტიის ბევრი წარმომადგენელი უცხოეთის სპეც.სამსახურებთან თანამშრომლობენ, არ შეუშლიან ისინი ხელს?

— ამაზე მე მიფიქრია, მის ირგვლივ შემოკრებილ ხალხს შორის არიან არაპოპულარულებიც, პირველ რიგში ეს ეხება „რესპუბლიკელებს“, მაგრამ ამის განსჯაში დღეს მე არ შევალ. მე მიმანია, რომ რასაც დღეს ივანიშვილი აკეთებს, არის სწორი, უნდა დაიახლოვოს ეს ხალხიც.

ძირითადი პოლიტიკური განწყობა აშშ-ში დღეს ანტისაკაშვილისეულია! ამოუვიდათ ყელში იმათაც. ეს კაცი ნამეტანი გიჟი გამოდგამს ისე კი, უნდა ვიცოდეთ, რომ რუსეთი ამერიკის პარპაშს საქართველოში — აღარ დაუშვებს! ეს მორჩა!

— ჩიკაგოს სამიტზე ერთ-ერთი ძირითადი საკითხი იყო ის, რომ ნატოს ჯარები ავღანეთიდან 2013 წლიდან გამოვა, ფაქტობრივად, აშშ-მა ეს ომი წააგო ისე, როგორც ყველა აქამდე არსებული. ეს პროგნოზი თქვენ რამოდენიმე წლით ადრე „იწინასწარმეტყველებდით“, რომელიც ზუსტად ახლა, დღეს რას იტყვით?

— ერთ „საიდუმლოს“ გეტყვი. ვფიქრობ, დღეს უკვე გამოჩნდა, რომ აშშ იმდენად, ყოველგვარ იმპერიას აქვს დასაწყისი და დასასრული. ამერიკა აშკარად იშლება, თუმცა, სცადეს რომ ამ რეგიონალური ომებით, ერაყში, არაბეთში, ლიბანში, დიდი ქონება მიეხვეწათ და თავი გადაერჩინათ, მაგრამ არ გამოუვიდათ.

— ხელისუფლება? ნაციონალები ხომ თავს მოიკლავენ, რომ ვერ გაიმარჯვონ?

— თავს მოიკლავენ, მაგრამ თავს ხვეთი ძალა რომ არ არის? ვფიქრობ, რომ ამას ვერ ხვდებიან? ამიტომ ხომ არ არის, რომ

ხელშეუხებლობის გარანტიებს თხოულობენ? ილიას სიტყვებით რომ ვთხრობ: „და რა ბალღამიც მათ გულში დუღდა, წარმოიდგინოს თვითონ მკითხველმა“, ესლა მართლაც ბალღამი დულს მათ გულში, დაინახეს რომ წააგვეყვლაფერი.

დარწმუნებული ვარ, რომ შემოდგომიდან საქართველოს ეყოლება ახალი სახელმწიფოს მეთაური — ბიძინა ივანიშვილი.
თემურ პასარიანი

27 მაისის „ქართული ოცნების“ მანიფესტაციაზე მისული ხალხის რაოდენობამ ყველა მოლოდინს გადაჭარბა. „ქართული ოცნების“ ლიდერმა ბიძინა ივანიშვილმა თავისუფლების მოედანზე შეკრებილი ხალხი მალევე, მაქსიმუმ ერთ საათში, დაშალა. რამდენად სწორი ტაქტიკა იყო ივანიშვილის მხრიდან 27 მაისის ამ რაოდენობის ხალხის სახლებში დაბრუნება, აუცილებელი იყო თუ არა მისი მხრიდან უფრო მკვეთრი გადაწყვეტილებების მიღება? „საერთო გაზეთს“ ექსპერტი ნათუნა ლაბაზნიძე ესაუბრა.

— ქალბატონო ნათუნა, რას ფიქრობთ, „ქართული ოცნების“ მიერ ორგანიზებულ მანიფესტაციაზე რა შთაბეჭდილება შეგექმნათ?

— ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი, რაც 27 მაისის მანიფესტაციაზე შემიძლია გითხრა, არის ის, რომ, ფაქტობრივად, არჩევნებამდე ოთხთვეწიანი ადრე თბილისმა თავისი ხელი-სუფლება უკვე აირჩია. დედაქალაქის მაცხოვრებლებმა ყველას აჩვენეს

ბიზნესიდან მოსულ ივანიშვილს ზედმეტი სიფრთხილე სწორედ იმიტომ ახასიათებს, რომ მან კარგად იცის ბიზნესში შეუსრულებელი დაპირების ფასი და იგი სწორედ ამ სტილით შემოდის პოლიტიკაშიც. ბიძინა ივანიშვილმა იცის, რომ მისი მისამართით მოლოდინი იმდენად დიდია, რომ მისგან ნებისმიერი დაპირების შეუსრულებლობამ შესაძლოა მისი მხარდამჭერების რაოდენობა კატასტროფულად შემცირდეს. ალბათ, ამიტომ ვერ მოვისმინეთ 27 მაისის ივანიშვილისგან კონკრეტული ციფრები და დაპირებები. შესაბამისად, სრულიად გასაგებია ივანიშვილის პოზიცია, იგი მხოლოდ

xaTuna I agaziZe:

Tbil isma sakuTari xel isufI eba ukve airCia

თავისი რეალური ძალა. გარდა ამისა, ის ხალხი, ვინც აქციაზე გამოვიდა, იყო არა ივანიშვილს რეიტინგის ან მხარდამჭერის საზომი, არამედ იმის ნიშანი, რომ აქციაზე მისულმა საზოგადოებამ საკუთარ თავს სძლია და შიში დაამარცხა.

— როგორ შეაფასებთ აქციაზე ბიძინა ივანიშვილის მიერ გაკეთებულ შეზღუდვებს?

— ბიძინა ივანიშვილის განცხადებაში თითქმის ახალი არაფერი თქმულა, უბრალოდ, ერთად იყო თავმოყრილი ყველა ის საკითხი, რომელსაც ბოლო რამდენიმე თვის განმავლობაში „ქართული ოცნე-

იმ დაპირებებს იძლევა, რასაც იცის, რომ შეასრულებს.

— 27 მაისის მანიფესტაციაზე გამოჩნდნენ ისეთი პოლიტიკური ძალები, რომლებიც „ქართულ ოცნებასთან“ არ თანამშრომლობენ. მათი მხრიდან რამდენად სწორი გაწყვეტილება იყო კოალიციის მიერ ორგანიზებულ აქციაზე მისვლა?

— აბსოლუტურად სწორი გადაწყვეტილება იყო. „ნაციონალური“ მოძრაობა არ არის ის ძალა, რომლის დასამარცხებლად ოპოზიციური რესურსები უნდა დაიქსაქსოს, პირიქით, ყველა რესურსის გაერთიანება აუცილებელი იმისათვის, რომ ოპოზიციამ 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებზე სასურველი შედეგი დალოს. აქედან გამომდინარე, პარტიები, რომლებიც 27 მაისის მანიფესტაციის მხარდასაჭერად თავისუფლების მოედანზე მივიდნენ, მათი მხრიდან პოლიტიკური კულტურის მაღალ დონეზე მეტყველებს.

— თქვენ აღნიშნეთ, რომ ხელისუფლების დასამარცხებლად ოპოზიციას არ უნდა დაიქსაქსოს, თუმცა, კოალიცია „ქართული ოცნების“ პარალელურად საუბარია, რომ მოძრაობა „თეთრები“, „ტრადიციონალისტები“, „დემოკრატიული მოძრაობა“ და „თავისუფალი საქართველო“ ახალ პოლიტიკურ ბლოკს ქმნიან. ეს ფაქტი ხომ არ გამოიწვევს ოპოზიციური ძალების დაქსაქსვას?

— ბიძინა ივანიშვილს არჩეული პროდასავლური კურსი აქვს. საქართველოში დღეს ისეთი რეალობაა, რომ ამერიკაზე განაწევნებარმა ხალხმა ისევ რუსეთთან თანამშრომლობა არჩია. ამიტომ, სრულიად შესაძლებელია, ამ კატეგორიულად დასამარცხებელია, ამ კატეგორიულად დასამარცხებელია, ამ კატეგორიულად დასამარცხებელია, ამ კატეგორიულად დასამარცხებელია.

გვესაუბრება „თავისუფალი საქართველოს“ ლიდერი კახა კახიძე:

– კახა, დღეს პრო-დასავლური ძალები რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის მნიშვნელობას დაკნინებებს ცდილობენ. როგორ ფიქრობ, რითაა ეს განპირობებული?

– საქმე ის გახლავთ, რომ ჩვენს დროში ძალიან ცოტაა ისეთი ადამიანი, ვინც პოლიტიკაში პრინციპების გამოა და ქვეყნის განვითარებას სტრატეგიულად უყურებს. ხალხი, რომელიც რუსეთზე ამგვარ ტონალობაში საუბრობს ან პოლიტიკურად, ან პუბლიცისტურად, ან ვიდეოს ასისტენტი და რუსეთთან ურთიერთობებს, როგორც საარჩევნო თემას, ისე აღიქვამს. ამ ადამიანებისთვის მნიშვნელოვანი სულაც არ არის, რა პერსპექტივა შეიძლება ჰქონდეს რუსულ-ქართულ ურთიერთობებს, მათ მხოლოდ ის აინტერესებთ, თუ რა ზეგავლენა შეიძლება მოახდინოს ამ ყველაფერმა 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებზე. „თავისუფალი საქართველო“ სწორედ ქვეყნის სტრატეგიულ განვითარებაზე, ხელვაზე ორიენტირებული და რუსულ-ქართულ ურთიერთობებს აქედან გამომდინარე ვაფასებთ. რა თქმა უნდა, ჩვენთვის ეს არ არის მხოლოდ გაშლის ან ციტირების თემა. სამწუხაროდ, დღეს და ბოლო 20 წლის მანძილზე, გამსახურდა დასამშობის შემდეგ, პოლიტიკური ელიტის 99 პროცენტი კორუმპირებულია. პოლიტიკური კორუფცია ზოგს მხოლოდ უკანონოდ ქრთამის აღება ჰგონია – ეს კორუფციის ლეგალური, ანუ იურიდიული განმარტებაა, მაგრამ ვიტყვით, თუ რას ვგულისხმობ, როცა ვამბობ, რომ კორუმპირებული არა მარტო სახელისუფლო, არამედ ოპოზიციური პოლიტიკური ელიტაა. ამ ადამიანების მოტივაცია არის კარიერა, ფინანსები და არა ის, რომ გარკვეული პოლიტიკური კურსი გაატარონ.

ქართული ეკონომიკის ყველა ძირითადი დარგი პირდაპირ რუსეთის ბაზარზეა მიბმული. აქედან გამომდინარე, მიგვაჩნია რომ, აქ უბრალოდ ჩაის ან ვენახის გადარჩენაზე კი არა, არამედ საუბარია იმაზე, ვიქნებით ისევ ღატაკი, აფრიკული დონის ქვეყანა თუ შევძლებთ დავიბრუნოთ განვითარების სოციალ-ეკონომიკური პარამეტრები, რაც 80-იანი წლების ბოლოს გვექონდა. ჩვენს ოპონენტებს ეს არ აინტერესებთ. მეორე, რაც ქართულ-რუსულ ურთიერთობებში მნიშვნელოვანია, ესაა აფხაზეთი და სამხრეთ-დასავლეთი საქართველო, რომლის დაბრუნება მხოლოდ რუსულ-ქართული კომპრომისის შედეგად შეესაძლებელია. საუბარია იმაზე, რომ ოდესღაც ამერიკული სამხედრო მანქანა რუსეთის სამხედრო ძალებს, რომლებიც აფხაზეთსა და სამხრეთ-დასავლეთ საქართველოში განლაგებული, რამდენიმე დარტყმას მიაყენებს, ისეთივე სასაცილოა, როგორც ქართული ექსპორტი საფრანგეთში. უნდა გვესმოდეს, რომ აფხაზეთის და სამხრეთ-დასავლეთ საქართველოს ერთადერთი გზა რუსულ-ქართული დიალოგია. ბოლო 200 წელია, ანუ ნაპოლეონის ომებიდან მოყოლებული, რუსეთის ფაქტობრივ იგნორირება მსხვილი საერთაშორისო კონფლიქტის დროს, პრაქტიკულად ვერ ხერხდება. რუსეთი ბირთვული სახელმწიფოა. მსოფლიო კარდინალურად უნდა შეიცვალოს, ახალი გამოგონებები, ახალი სამეცნიერო-ტექნიკური რევოლუცია უნდა მოხდეს, რომ

ruseT-saqarTvel os urTierTobis Tema Rvinis da citrusis gayidvis Tema ki ara saqarTvel os yofna-aryofnis Temaa

ამ ბირთვულმა იარაღმა ის მნიშვნელობა დაკარგოს, რაც დღეს მსოფლიო პოლიტიკაში გააჩნია.
– კახა, სააკაშვილმა განაცხადა, აფხაზეთი ჩვენი არასოდეს ყოფილა. ამ ფაქტს 2008 წლის ომის მსგავსად ოპოზიცია მორატორიუმს უცხადებს, რით აიხსნება ეს დემილი?
– ამ შემთხვევაში, სააკაშვილის განცხადებებს ნაკლებად ვაკრიტიკებ იმიტომ, რომ მასთან დაკავშირებით აზრი უკვე ჩამოყალიბებულია. იგი

ლი დამოუკიდებლობის მქონე ქვეყანაა. ეს ორი პრინციპულად განსხვავებული ამოცანაა. პირველ შემთხვევაში, ნატოში ინტეგრაცია ესაა „რესპუბლიკური პარტიის“ ინტერესებიდან გამომდინარე აუცილებელი, რადგან ნატო მათთვის ერთგვარი ერთგულების ფიცია, ხოლო ჩვენი გადასახდელიდან ქვეყნისთვის მთავარია მისი პოლიტიკური სტაბილურობა ეყრდნობიდან არა იმას, მხარს დაუჭერს თუ არა თეთრი სახლი ქვეყნის ხელისუფლებას, არამედ ქვეყნის მოსახლეობის და პოლიტიკური სექტორის 90 პროცენტი ამ ქვეყნის მოწინააღმდეგე უნდა იქნებოდეს. ამიტომ, ნატოში ინტეგრაცია და რუსეთთან კონფორმაცია, ჩემი თვალთვლიდან აბსოლუტურად მიუღებელი კურსია, მაგრამ ლიბერალიზმის გადასახდელად, ეს აუცილებელია. ეს მათთვის ხელისუფლების სტაბილურობის მთავარი ფუნდამენტია.

– ანუ, ლიბერალური დირექტივები უნდა დაინერგოს და არა შეიცვალოს? ისტორიულად თუ გადავხედოთ, რეალურად რუსეთმა გადაარჩინა საქართველო. ახლა კი როგორც ვთქვით ვაგრძელებთ ტერიტორიებს და რაც ერთგული დაგვრჩა, იმასაც ამერიკა ყოფიარანდით შესვვია და ჯიჯივინს.
– გამოსავალი საზოგადოებრივი აზრის შექმნაა. თქვენი გაზეით ამ კუთხით ძალიან დიდ საქმეს აკეთებს, ასევე – რამდენიმე პარტია, მაგრამ, სამწუხაროდ, მცირედნი ვართ. ამიტომ ამ ყველაფრის კოორდინირება, ერთგული საკოორდინაციო საბჭოს შექმნა უნდა მოხდეს. ილია ან იბრაძეა საქართველოს პოლიტიკური დამოუკიდებლობისათვის. მან იცოდა, რომ ამას ერთი ადამიანი ვერ გადაწყვეტდა. სამაგიეროდ, მან ათეული წლები სწორედ ერთგული თვითშეგნების და საზოგადოებრივი აზრის ფორმირებას შეაღწა და ეს მხოლოდ მრავალპლასტიანი ფორმატის ბრძოლის შედეგად მოხერხდა. ვფიქრობ, ილიასგან უნდა ვისწავლოთ. გამოსავალი სწორედ ერთგული იდეოლოგიის ყველაგან დანერგვაა და „ერთი გაზეთი“ სწორედ ამას ემსახურება, აუცილებელია ქართველი ერის ერთგული თვითშეგნების შენახვა და აღდგენა. თუ როდის იქნება ეს ამოცანა რეალიზებული, პოლიტიკურ ვითარებაზე დამოკიდებულია. ჩვენ, პატარა, სამილიონიანი ქვეყანა ვართ და დინების წინააღმდეგ ვერ წავალთ. ამიტომ უნდა შეიქმნას კონკრეტული ისტორიული მიმენტი, როდესაც ამის რეალიზებას შევძლებთ, მაგრამ ეს საზოგადოებას უნდა უნდოდეს, მან ამისთვის უნდა იბრძოდეს.

– გამოდის, რომ რეალურად, ქართული და რუსული ინტერესები ჰკვივს ერთმანეთს და არა ამერიკულს. მაშინ რა ხდება, რატომ ასცდა ეს ინტერესები ერთმანეთს?
– პირველ რიგში, რუსეთის ადვოკატობა რომ არ დამწამონ, ვიტყვი, რომ ამ ქვეყანას, რა თქმა უნდა, დღეს საქართველოს ტერიტორიები ოკუპირებული აქვს. ნამდვილად გეთანხმები, ოკუპაცია ეს არის ფაქტი და შედეგი, მაგრამ თუკი მიხედავთ ვიმსჯელებთ, რუსეთსა და საქართველოს შორის არანაირი გადაუღალახვი წინააღმდეგობა არ არსებობს. ამას ორი ძირითადი მიზეზი აქვს: პირველი – ესაა მართლმადიდებლური რელიგია. ეს ბევრად მეტია, ვიდრე უბრალოდ, სარწმუნოება. ისევე როგორც ქართული, რუსული კულტურა მართლმადიდებლურია. როცა სახელმწიფოთა თანაარსებობასა და პარტნიორობაზე ვსაუბრობთ, რელი-

გიისა და კულტურის თავსებადობა უმნიშვნელოვანესი ფაქტორია, ქართული ვერასოდეს იქნება ტოლერანტული ზოგიერთი ჩვენი მოძმე მუსულმანი მეზობლის რელიგიისა და კულტურის მიმართ. კულტურული და რელიგიური თავსებადობა ესაა ფაქტორი. დღესაც, როდესაც ამერიკულ გავლენაზე ვსაუბრობთ, რატომ, რომ მთელი ქართული კულტურა სტანდარტის განიცდის? – იმიტომ, რომ ის ფასეულობები, რომელსაც ამერიკა ქადაგებს გეო-პარადები და სხვა, რომელიც ევროპაშიც გაკოტრდა უკვე, მით უფრო არათავსებადი საქართველოს ეროვნულ სხეულთან. მეორე ფაქტორი, რაც რუსულ-ქართული სტრატეგიული პარტნიორობის შესაძლო პერსპექტივებში მნიშვნელოვანია, ესაა ის, რომ რუსეთი ლიბერალური იმპერიაა. რა თქმა უნდა, რუსეთი კლასიკური გაგებით იმპერიაა. მიუხედავად იმისა, რომ იგი დღეს დასუსტებულია, კარგად უნდა გვესმოდეს შემდეგი – ეს არის ძალიან დიდი იმპერიული ტრადიციების ქვეყანა, რომელიც როგორც სააკაშვილს ჰგონია, ასე იოლად ვერ ამოვარდება მსოფლიოს გლობალური დიდი პოლიტიკის კონფიგურაციიდან. ამიტომაცაა რომ, რუსეთის ყოველთვის ანგარიშს უწევს. აშშ-ს პრეზიდენტი ყოველთვის თავის პირველ სამიტს მართავს არა საფრანგეთის, ჩინეთის, გერმანიის და ა.შ. არამედ რუსეთის იმპერიული კონცეფცია შემდეგია: რუსი ერი ესაა სახელმწიფოს წარმოქმნელი ერი და მასში ცხოვრობენ სხვა ერებიც, რომლებიც რუსეთის იმპერიის ნაწილი არიან. მათ

როგორც საბჭოთა საქართველოს მთავრობას, ეს ფაქტია. მაშინ ნამდვილი კულტურული ბუმი იყო. ეს არის მნიშვნელოვანი განსხვავება. აშშ რაც მოვიდა, საქართველოში საერთოდ დაიხურა სამეცნიერო, საგანმანათლებლო, კულტურული სფეროები. გვეუბნებიან, რომ ეს არის სოციალიზმის და კომუნისმის გადმონაშთი, რისი ადგილიც თავისუფალი ბაზრის პირობებში არ არსებობს. ამერიკა არის უკულტურო იმპერია. რა თქმა უნდა, საქართველო ვერ იქნება სრულიად დამოუკიდებელი. არაფერი მიუღებელი არ იქნებოდა ამერიკაზე დამოკიდებულად ყოფნაში, იგი ქართული ეკონომიკის და კულტურის დანგრევას რომ არ იხსნავდეს მიზნად. ისრაელის და თურქეთის მსგავსი პარტნიორობა რომ ყოფილიყო, მაშინ შეიძლებოდა ფიქრი ამ პარტნიორობის შენარჩუნებაზე, მაგრამ აშშ-მა ჩვენ შემოგვთავაზა პარტნიორობის ისეთი პირობები, როგორც ავღანეთთან და ერაყთან აქვს. არ უნდა დაგვზუტოთ თვალი იმაზე, რაც დღეს ხდება. შშირად მეუბნებიან, რომ რუსეთი ბიროსიმაზე დიდი ტრავმაა, ბატონო, იმპერია, კეთილი არ არსებობს, მაგრამ არ მესმის ლოგიკა – რატომაა რუსეთის იმპერია უფრო ბიროტი, ვიდრე აშშ-ის. მსოფლიო ისტორიაში ხიროსიმაზე დიდი ტრავმა არა მომხდარა. ამიტომ, ჩვენივე ინტერესებიდან გამომდინარე, ვითარების ობიექტური აღქმა უნდა შევძლოთ. გიორგიევსკის ტრაქტატის დროს, 1801 წელს ქართველები კუნტრუმ-კუნტრუმით ჩაბარდით რუსეთს, რატომ? – იმიტომ, რომ არანულებივან გაუაბეული ვიყავით და ირანს ბიროტების ღერძად, რუსეთს – ფრთიან ანგელოზად აღვიქვამდით.

არასდროს ჰქონიათ ისეთი პოლიტიკა, რომ ყველა უნდა გარუსდეს და იქ მხოლოდ რუსი უნდა ცხოვრობდეს. ამერიკაში ეს არ არსებობს, იქ არის მხოლოდ ამერიკელი. ამერიკა შლის ყოველგვარ იდენტურობას. როცა ხარ ამერიკელი, ვეღარ იქნები ამერიკელი – იტალიელი, ან ამერიკელი – ფრანგი. შევხვდით არ პოლიტიკას ატარებენ ეს იმპერიები დაპყრობილ ქვეყნებთან მიმართებაში. ამერიკელებმა ინდიელები რეზერვაციებში მოაქციეს, მას შემდეგ, რაც 95 პროცენტი გაფილიტეს. დღეს, ინდიელებს ტყვენი ცხოვრების გარდა სხვა უფლებები არ გააჩნიათ. რუსეთის მოდელი, რომელიც სტალინის დროს შეიქმნა შემდეგ გულსხმობდა – ყველაზე განუვითარებელ ერებსაც კი რესპუბლიკები შეუქმნეს. რუსულ კოლონიზაციამდე იაკუტის რესპუბლიკა კი არა, სამთავროც არ არსებობდა. რა თქმა უნდა, პრიორიტეტი რუსეთს ენიჭებოდა, მაგრამ კულტურის წამლა მათი ამოცანა არ ყოფილა. საბჭოთა პერიოდის საქართველოში არასდროს ქართულ ენაზე, ფოლკლორზე ისე არცერთ მთავრობის არ უხრუნია,

– რაც შეეხება ბურჯანაძესთან „თავისუფალი საქართველოს“ კოალიციას, რა პერსპექტივებია ამ მიმართულებით?
– კოალიციაზე კონსულტაციები მიმდინარეობს და, ალბათ, აგვისტოსეკტემბერში მიიღებს დასრულებულ სახეს. თუმცა, დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ბლოკი შეიქმნება და იქნება ერთადერთი პოლიტიკური ძალა, რომელსაც უახლოეს წლებში პოლიტიკური ზრდა ექნება. მხოლოდ ჩვენ ველაპარაკებით ქართველ ხალხს იმაზე, რაც რეალურად მათი საწუხარია. ყველა დანარჩენი ძალა ხალხს ეუბნება – სიტყვაზე მენდე. ყოველგვარი დელიკატურობის გარეშე მინდა გითხრათ, რასაც ისინი გვთავაზობენ, ქართველ ხალხს ფეხებზე ჰკიდია – ნატოც, საარჩევნო კოდექსიც და ა.შ.

– ანუ, რა აინტერესებს ქართველ ხალხს?
– როგორ მოხდება უზუმიერობის პრობლემის დადგევა, სოფლის გადარჩენა და ა.შ. ხალხი ამაზე წუხს და არა იმაზე, გაწვევიანდება თუ არა ნატოში საქართველო.
თაბარ შვილიძე

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

10 გვ.

რის ადამიანების უმრავლესობამ არჩევნებზე ივანიშვილს ხმა არ მისცენ. აქედან გამომდინარე გამოდის, თუკი რუსული კურსის მომხრე პოლიტიკური ძალები საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობას არ მიიღებენ, რუსეთთან ურთიერთობის მომხრე ადამიანები საკუთარი იდეის განმახორციელებელი პოლიტიკური ძალის გარეშე რჩებიან. თავისთავად ამ კატეგორიის ამომრჩევლებიც ხომ ოპოზიციური ელექტორტის წარმომადგენლები არიან და ხელი-სუფლებასთან ასეთ მწვავე ბრძოლაში რატომ უნდა დაეკარგათ მათი ხმები? ამიტომ ტაქტიკურად სწორი იქნება თუ ის პოლიტიკური ძალები, რომლებიც რუსეთთან ურთიერთობის აფიშირებას არ ერიდებიან, საარჩევნოდ ერთ სტრუქტურულ ერთეულად ჩამოყალიბდნენ და საკუთარი საარჩევნო ხმებისთვის იბრძოლონ.

ბიძინა ივანიშვილის მიერ გავრცელებული წერილი, რომელიც მან მანიფესტაციამდე რამდენიმე დღით ადრე გამოაქვეყნა, „ქართული ოცნების“ ლიდერი მიხეილ სააკაშვილს მოუწოდებს ვეტო დააღოს ახალ საკონსტიტუციო ცვლილებებს, რადგან იგი საპარლამენტო არჩევნებითა და ახალი საკონსტიტუციო ცვლილებებით სარგებლობას არ აპირებს. როგორ ფიქრობთ, 27 მაისამდე რამდენიმე დღით ადრე ივანიშვილის მხრიდან რამდენად მართებული იყო მსგავსი განცხადების გაკეთება და

ლის გადაწყვეტილება მორალურად გამართლებულია. ბატონ ბიძინას, გადაწყვეტილების დროულობას რაც შეეხება, იგი კანონპროექტის ინიცირების დღიდან მოყოლებული ამბობდა, რომ საკონსტიტუციო ცვლილებებით არ ისარგებლებდა.

როგორ ფიქრობთ, ბიძინა ივანიშვილის განაცხადი, რომ მან, შენადლოა, საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღოს და საარჩევნო სიის პირველი ნომერი არ გახდეს, ეს ფაქტი „ქართული ოცნების“ მხარდამჭერების რაოდენობას ხომ არ შეამცირებს?

ბიძინა ივანიშვილმა თუკი მოახერხა და საზოგადოებამდე სწორედ მიიტანა მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების მოტივაცია, მაშინ შედეგი უარყოფითი არ იქნება. აქ პრობლემას ქმნის ის, რომ ქვეყანაში, ფაქტობრივად, ორი საინფორმაციო ველია. ერთი — ეს არის თბილისი, მეორე — რეგიონები, სადაც ინფორმაციის ვაკუუმია. რეგიონების დაახლოებით 30 %-საც კი არ მიუწვდება ხელი იმ ინფორმაციაზე, რომელსაც ყოველდღიურად იღებს თბილისის მოსახლეობის 80-90%. ივანიშვილი თუ ამ რეალობის გარდატეხას შესძლებს მაშინ ის არჩევნებზე მისთვის სასურველ შედეგს მიიღებს. ივანიშვილმა უნდა შექმნას რეგიონებში ისეთი საინფორმაციო ველი, როგორც შექმნილია თბილისში. რეგიონებში თუ „ქართული ოცნება“ შეძლებს იგივე განწყობის შენარჩუნებას, შიშის გატეხვას და, რაც მთავარია, ამომრჩევლის საკუთარ შესაძლებლობებში დარწ-

vinc dRes biZina ivaniSvil is wi naaRmd eg i l aSgrebs, i s saakaSvil ze uaresia!

გვესაუბრება პოლიტიკური მოძრაობა „თეთრების“ ლიდერი თამარ შამაგიაშვილი.
— ბატონო თემურ, როგორ შეაფასებთ 27 მაისის შეკრებას?

— 27 მაისი ისტორიული დღე იყო. არა მარტო იმიტომ, რომ ამ რაოდენობის მასა არ შეკრებილა, არამედ იმიტომაც, დანარჩენი საქართველოს 90% ასე ფიქრობს.

ამ დღემ გააძლიერა ეროვნული განწყობა იმედი ჩაუნერგა ხალხს და ეს ძალიან მნიშვნელოვანი იყო.

იმასაც ამბობენ, ახლა ხელისუფლება უამრავ მშაკერულ ჩანაფიქრს განახორციელებს და ამ დღისთვის მწარედ გახსენებენ...

— დიას, ასეა, და დღეს უკვე საუბრობენ, თუ რატომ განთავისუფლეს მათი მიმინოშვილი. აქედან გამომდინარე, გასაგები ხდება ხელისუფლება უამრავი მეთოდით დაიწყებს ბრძოლას. სამსახურებიდან დათხოვნაც არ არის გამორიცხული.

აღმოჩნდა, რომ ქალბატონი

ბიძინა ივანიშვილის და იმ განწყობის წინააღმდეგ ბრძოლა, რაც ქართულ ოცნებასთან არის დაკავშირებული დანაშაულია. არ ვამბობ „ქართული ოცნების“ პოლიტიკურ ალიანსზე, არამედ სახელდობრ ქართულ ოცნებაზე.

დღესდღეობით ბიძინა ივანიშვილს ჩვენს შიშს ვაძლავს...

გაოცებული ვარ, გაოცებული... სკამის კაცი ყოფილხარ შალვა ბატონო. ნათელაშვილს ვეულისხმობ, გაცნობიერებული გაქვს, თუ არა, ფაქტი ერთია — ამ ხელისუფლების საქმეს აკეთებ. ჯერ ხომ ვგელა დავგლანა, ვინც 27 მაისს შეკრებაზე იყო, ფულის გამო მივიდნენო. დედამიწის ზურგზე, მამაპაპისეული სახლის იქით არაფერი გამანია, ბატონო შალვა.

ქვეყნისთვის საბედისწერო ფაშია. ისეთი ხელისუფლება მოვიდა, რომ უარსის ფიქრიც კი წარმოუდგენელი იყო. ჯერ კიდევ 1997 წლიდან ვამბობდი გაუნწონასწორებელი და დამლუპველი ხელისუფალი გვეყოლება სააკაშვილის სახით-მეთქი, არ მომხმინეს.

თუმცა დღევანდელ მოცემულობაში თამამად შემიძლია ვთქვა და კიდევ განემორღვებო: არავის შეუძლია ქვეყნისთვის იმდენი სიკეთის გაკეთება, რაც ბიძინა ივანიშვილს ხელეწიფება.

იმ 300 ათასის ნების წინააღმდეგ არ უნდა წავიდეთ, პატივი ვცეთ 27 მაისს შეკრებილი ქართველი ხალხის ნებას. თუ საქართველო გვიყვარს, თუ სკამზე არ ვართ დიდარაგებულის, რატომ უნდა განვუდგეთ მას? იმის გამო, რომ არ ვარ ალიანსში, გავბოროტდები? არამც და არამც. თუმცა იმასაც ვიტყვი, ბატონმა ბიძინამ უნდა მოცილოს ხალხი, ვინც გაყოფილ და მასთან ალიანსში შესვლით და ასეთი ბევრია. ახლა ისინი რატომღაც მენტორული ტონით გვესაუბრებიან. აი, ეს პირები ბიძინა ივანიშვილსაც დაღუპვენ და საქართველოსაც.

შალვა ნათელაშვილის გარდა კიდევ ვინ გვათ მხედველობაში?

— არ მინდა, ზვიად ძიძიგური ასეთი ტონით ელაპარაკებოდეს „სახალხო კრებას“ ან კიდევ ბერძენიშვილის განაცხადი რას ჰკავდა? მხოლოდ ჩვენ ვართ გაუსვრელი ძალაო, ძალიან შევშალა. ე.ი. მის გარდა ყველა მოსიყდილი და მოღალა-

ტა? რატომღაც არ მგონია, ასე იყოს. დიას. ბევრს არ აწყობს ივანიშვილის და „სახალხო კრების“ ალიანსი. არადა, მისი პროგრამა კრების იდეოლოგიასთან სრულ თანხმობაშია.

არ ვეხები უსუფაშვილ-ხიდაშელის გაერთიანებას, რადგან იდეოლოგიით აბსოლუტურად განსხვავდებით.

არასოდეს ვიქნები ის პიროვნება, ამერიკის საამაბელად საქართველოს და ქართველობის საწინააღმდეგო საქმეები ვაკეთო.

სვგათაშორის, ვინც ვერ იცხვრა სწორად, ვინც ცდუნდა, მათ შორის ძალიან ბევრი ბიძინა ივანიშვილს ახვევია თავს იმედი მაქვს ამ გარემოცვას ბატონი ბიძინა გადახედვას და დროთა განმავლობაში ვითარება დაიწმინდება. აი, ამ ხალხმა პოლიტიკა აქცია ბიზნესად. როცა ისინი არ უსისინევენ, მაშინ ივანიშვილს არც არაფერი ემლება და სწორ სვლებს აკეთებს.

ბატონო ბიძინა, დიად ვაცხადებ, მე, თემურ შამაგიაშვილი მოწოდებული ვარ შევქმნა ქართული ნების გამოხატველი პარტია, უთუოდ მიგულებთ მხარდამჭერად, მხოლოდ ამასთანავე ვიბრძობ იმისათვის, რომ ამ ეტაპზე თქვენ ირგვლივ თავმოყრილი რიგი პარტიები ვერ მოხვდნენ პარლამენტში. ჩემი პარტია არც კრემლს და არც თეთრ სახლს არ უკმეტებს გუნდურად. რადგან კულისსი ქიქინი ქართული თვისება ნამდვილად არ არის. თუმცა ივანიშვილის უალტერნატივობას ვალიარებ და მის გამარჯვებას მუდამ შევუწყობ ხელს.

სვგათაშორის, ერთადერთი ნეგატიური რამ, რაც შეკრებას ახლდა ზოგიერთის მლიქვნელობა იყო: ბატონმა ბიძინამ ახლა მარჯვენა ფეხი შემოღდა...ახლა 200 მეტრშია, ახლა 100 მეტრით მოგვიახლოვდა და ა.შ.

ზოგადად, 27 მაისი იყო ხალხის ნების გამოხატულება. ბატონი ბიძინას გამოსვლა მართლაც შეუდარებელი იყო, რადგან მოზომილი და საქმიანი განწყობებით ხასიათდებოდა. ყურადღება გაამახვილა იმ პრიორიტეტებზე, რაც სჭირდება და გადაარჩენს საქართველოს. როცა გვერდიდან არ უსისინებენ ალიანსის წევრები, ბიძინა ივანიშვილი შეუდარებელია.

ნათია ნოდია

ზოგადად ივანიშვილის ეს ნაბიჯი რამდენად დროული იყო?

— ფაქტია, ივანიშვილის მიერ გაკეთებულ განცხადებას „ქართული ოცნების“ მიერ დავგემოდ მანიფესტაციაზე უარყოფითად არ უმოქმედია.

პოლიტიკოსი ხელისუფლებაში იმისთვის მოდის, რომ ხორცი შეახსნას სახელმწიფოს უმაღლეს კანონს — კონსტიტუციას. ჩვენთან ეს ყველაფერი პირიქით ხდება, პოლიტიკოსის ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე კონსტიტუცია მისთვის ერთი ფარატინა ქალაღი ხდება. შეასაბამისად ივანიშვილი იგივე გზას რომ დასდგომოდა და კონსტიტუცია საკუთარ პერსონაზე მოერგო, ჩვენ მივიღებდით პოლიტიკოსს, რომელმაც ოპოზიციაში ყოფნისთანავე ფეხქვეშ გაათელა კონსტიტუცია და წარმოიდგინეთ, რა მოხდებოდა მისი ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში. აქედან გამომდინარე, ივანიშვი-

მუნებას, ამ შემთხვევაში ბიძინა ივანიშვილი შესძლებს დასახული მიზნის მიღწევას და გამარჯვებას საპარლამენტო არჩევნებში. თუკი, ამისთვის, „ქართულ ოცნებას“ ძალიან რთული ბარიერის გადალახვა მოუწევს.

როგორ ფიქრობთ, სააკაშვილი დააკმაყოფილებს ივანიშვილის მოთხოვნას და საკონსტიტუციო ცვლილებებზე ხელს არ მოაწერს?

— მგონია, მიხეილ სააკაშვილი საკონსტიტუციო ცვლილებებზე ხელს მოაწერს. თუკი სააკაშვილი საკონსტიტუციო ცვლილებებს ხელს არ მოაწერს მაშინ მის პოლიტიკურ კარიერაში მისი მხრიდან ეს პირველი ნაბიჯი იქნება, როცა ის შესძლებს უკან დახევას კიდევ უფრო წინ წასვლის მიზნით და ვნახთო, რამდენად აჯობებს მიხეილ სააკაშვილი საკუთარ თავს.

მირანდა ნაბახტაშვილი

მაია და მისი ვაჟი ივანიშვილს გულშემატკივრობენ, 27 მაისს შეკრებაზე ყოფილან. ამ მოტივით გაათავისუფლეს.

იმ პარტიებს, რომლებიც ხელისუფლების თამაშს თამაშობენ მეტი დატვირთვა მიეცემა, მეტად დაავალდებულებენ. ყველაფერზე მალა ვდგები, რადგან მიყვარს სამშობლო და ვაცხადებ: დღეს ვინც ბიძინა ივანიშვილის წინააღმდეგ არა მხოლოდ პიროვნულად მის წინააღმდეგ, არამედ იმ განწყობის, რაც ქვეყანაში ბატონი ბიძინას კვალდაკვალ ჩამოყალიბდა, გამოვა, ის სააკაშვილზე უარესია.

მიუხედავად იმისა, ბევრი ჭეშმარიტი მამულიშვილი დარჩა „ქართული ოცნების“ ყურადღების მიღმა (სვგათა შორის, მათ რიცხვში მეც ვიგულისხმები)მანაც ვიტყვი: დღეს,

2011 წლის 26 მაისის სისხლიანი კალღიდან ერთი წელი გავიდა და ამ დღის თითოეული მსხვერპლი ტრაგიკული აშავი ცაღე დასწერი სისხლიანი ისტორია...

„საერთო გაზეთის“ სტუმრია ბატონი დავით ნიკოლეიშვილი, სამართალმცოდნეობის პროფესორი, საბურთალოსა და კრწანისის რაიონის პოლიციის ყოფილი უფროსი; ასევე, ეწ მე-5 იზოლატორში ერთერთი მოადგილე თერატული ნაწილში და შემდეგ ეწ „კრიტიკის“ უფროსი.

არასდროს დამიძლავს ჩემი ვინაობა და არც ახლა დაემალა „სახელის გატეხვას თავის გატეხვა სჯობიაო“, — ამ პრინციპით ვცხოვრობდი ყოველთვის. ბავშვობის მეტ-სახელი, ასე ვთქვათ, თიუნია, „ნიკოლა“ იყო და ასეც მიცნობენ დღემდე. 2007 წლამდე ამ მთავრობის სამსახურში ვიყავი, მეგონა, რამეს გააკეთებდნენ ქვეყნისთვის სასიკეთოს, მაგრამ შევცდი, ისეთი რამის გაკეთება მოთხოვეს, იძულებული ვიყავი, წამოვსულიყავი. სტრუქტურას ვერ ასცდები, მაგრამ, რამდენადც შემიძლო, როდესაც სასჯელალსრულებლაში ვიყავი, პატიმრებსაც ვაუყოლე ყოფა და მათ პატრონებსაც, მაგრამ შემდეგ იქაც მომაგნეს და...

თავდაპირველად მადლობებს მიხდინდნენ, ვერ კიდევ პოლიციის უფროსობის დროს, ისეთი მკვლელობები მაქვს გახსნილი (35 წელია ასეთი საქმეები არ გახსნილა). „ციხის ბუნტი“ რომ მოხდა, სამი დღის მისული ვიყავი და ისე დავალაგე სიტუაცია, ახალაის ნათქვამი აქვს: ასე „კრიტიკის“ დამიძლავს; ფაქტიურად, იქიდან, ანუ სასჯელალსრულების „ხერხემლიდან“ მომივიდა. „კრიტიკის“ დავალაგე. სიკვდილიშვილი პატიმრები იყვნენ, 26 კაცი, ისეთები, მათთან იქაური თანამშრომლები ვერ შედიოდნენ, გარედან ელაპარაკებოდნენ. თავდაპირველად მეც ცუდად შემხდნენ, მაგრამ გამოეწაფე...

„სახალსო პატრული“ რომ შეარქვა, მე, „კორკოტა“, ვი ბურჯანაძე, სულ 4-5 კაცი ვიყავით მისი ჩამოყალიბების. მაშინ, ჩვენ, ფაქტიურად, დავიკავეთ რუსთაველის პროსპექტი, პატრული ვერ შემოდიოდა, ასე იყო ტელევიზიასთანაც, ესენი რომ შემოვიდნენ, გაიქცნენ — ძალას წარმოვადგენდით, ისეთი კარგი კაცები დავვიდგინე გვერდზე, ვაუკაცი კაცები. მაშინ ვაგიცანი ქალბატონი ნინო ბურჯანაძე, ქალბატონი ნონა, საქართველოს სიწმინდე... 26-ში ჩვენ ვიყავით არ როგორც საზოგადოება, არამედ როგორც მოქალაქეები. ალყაში რომ მოგვკეტეს, იმხელა ფიზიკური ზეწოლა იყო, ხალხმა ფაქტიურად გადაჯვავა ჩვენი სასიქაღლო მოღვაწეები. ქალბატონი ნონა რომ წაიქცა, ვეღარ მიეწვდი მისაშვებლად იმ ჭყლეტვაში, მაგრამ ბატონი გოგი ქავთარაძე, შემობღია ვთქვა, რომ მე გამოვიყვანე (მერე პლასტიკური ტყვია მოხვდა ყელის არეში). მერე კი ისეთი აშავი იყო, ფეხი ვეღარ დავდგი მიწაზე, პაერში მყოფი შემოტანეს „რუსთაველში“ კინოთეატრში. უკვე მივხვდი, რომ დახურულ სივრცეში გვიმწყვდევდნენ და გარეთ გამოსვლა მოვახერხე, მაგრამ 7-8 პლასტიკური ტყვია მოხვდა დამიხვებით და ვხედავდი ვინც მესროდა. ალყაში ვარ, გახსნაყლაბი, გალუმპული, ცალკე ტყვიელი მახსენებს თავს და მივხვდი, რომ იქიდან გარიდების შანსი არ არსებობდა — უკანვე შეებრუნდი, სადაც ყველა, იქაც მე-მეთქი. ერთხანს

ბიჭო, რას მაგინებ-მეთქი. ვაგინებ კი არაო, „დუბინკები“ ჩამარტყვეს და ვილაღას დაუძახა, ხელები ისე შეუკარით, სისხლი გაუჩერდესო. ვინ კვდება და უნდა გადავიყვანოთ საავადმყოფოში. წაიყვანეთო. იმისთვის არავითარი მნიშვნელობა არ ჰქონდა, ვინ ვიყავი. მილიანად ემაგმაგებდი. როგორღაც შექმელი სიარული, თორემ საკაცები აღარ გვაქვს და აქედან

— ის პლასტიკის თასები ხომ სხვა დანშინულებიან, სინამდვილეში რაში გამოიყენება სასწრაფოს ექიმისგან ვიცი, რომ მისი დიდხანს მოჭერა განგრუნას იწვევს.

— ასეა, „ხამუტია“, რაღაცის მომჭერი, ბევრად მტკივნეული, ვიდრე რკინის ხელბორკილი. სხვა გადახარისხებულებთან ერთად დამავდეს კინოთეატრის სცენაზე. იქაც დამადგა ის ნიღბიანი და ძაღლის ლეკვები რომ იტყვიან, ისე ითხოვა ჩემი თავი, ეს მე მარუქეთო. წაიყვანეთო. სად-

უნდა გაუყოსივლო. ისე გამიხსნა იმან ხელები დანით, რომ ხელიც გამიჭრა. არცერთი აღარ ესინჯება, კვდება და უნდა გადავიყვანოთ საავადმყოფოში. წაიყვანეთო.

— გეტყვით. პირადად მე საიდან ვნახავდი, მაგრამ მყავს ახლობელი, რომელიც კინოთეატრში გახსნილ ტურისტულ სააგენტოში მუშაობდა. ამ ადამიანისთვის უცნობი იყო, იმ დამეს რომ მეც იქ ვიმყოფებოდი და იხსენებდა, დილას დამირეკეს, სასწრაფოდ მოდი და მიაღაგეო. რომ მივედი, ცრულები წამომივიდა, ისეთი რაღაცები ვნახეთ, ქალის საცვლები, ბოუსტპალტერები, პრეზერვატივები და რაღაცები, იმდენი ყვარა, ვერ მივხვდი რა ხდებოდაო. ქალუბის გაუპატოურების შესახებ, ჭორის ღონეზე მეც გაგებული მქონდა, მაგრამ ამ ადამიანის ნათქვამმა დამარწმუნა, რომ მართლა მომხდარა...

— რაც შეეხება კაცებს, მე ვიცი ჩემი მეგობრებისგან, ვაუკაცი, კაი ბიჭებისგან, მშობელი რომ იტყვიან, ასეთი შევილი

26 maisis tragikuli i Ramis Semdeg mtkvars zurgsukan xel ebSekrul i cxedrebi mohqonda...

ლის“ კინოთეატრში. უკვე მივხვდი, რომ დახურულ სივრცეში გვიმწყვდევდნენ და გარეთ გამოსვლა მოვახერხე, მაგრამ 7-8 პლასტიკური ტყვია მოხვდა დამიხვებით და ვხედავდი ვინც მესროდა. ალყაში ვარ, გახსნაყლაბი, გალუმპული, ცალკე ტყვიელი მახსენებს თავს და მივხვდი, რომ იქიდან გარიდების შანსი არ არსებობდა — უკანვე შეებრუნდი, სადაც ყველა, იქაც მე-მეთქი. ერთხანს

დაც ოთახში გამიყვანეს. შვიდნი იყვნენ, ალბათ, საათნახევარი მინც „დუბინკებით“ და წიხლებით მცემდნენ უმოწყალოდ, 2-3-ჯერ გონება დავკარგე და დარტყმისგან მოვიდოდი ისე გონზე. ტყვიელს ვეღარ ვერძობდი უკვე გაგებული და ვინებზე მეც ვაგინებდი. მერე მითხრეს ნინო ბურჯანაძეს შეაგინეთო. არანაირი პარტიის წევრი არ ვარ, მოსული ვარ როგორც რიგითი მოქალაქე და რატომ მკლავ, ვინ ხარ მეთქი. შენ ხომ „ნიკოლა“ ხარ, მოსაკლავების სიაში წერისხარო. დავილაღე უკვე ცემისგან. მეთქი, ხელები გამიხსენით, მართლა ხომ არ უნდა მომკლათ, სახე მოვიწმინდო-მეთქი — ცხვირი აღარ მქონდა საერთოდ, ჩამსხვრეული იყო (ოპერაცია დამჭირდა, მერე) სისხლი რომ ჩამდიოდა ისედაც გახსნაყლაბს, ვეღარ ვსუნთქავდი, ვიგუდებოდი. რა სუნთქვა, ნახე, რა კარგი იდეა მოგვცაო, ცელოფანი ჩამომაცვეს თავზე და რომ კრავდნენ, „სოლი-ს“ ფორმას ჩაცმული ვილაღე შემოვიდა. იმას გადააბარეს ჩემი თავი, ამას უყურე, უნდა ვაიგულოს, ჩვენ ხალხს მივხვდავთ იქო. სანამ ცელოფანი დაიორთქლებოდა, ვხედავდი როგორ იცინოდა ჩემს ფართხალზე ის ვილაღე. გასაგები იყო ყველაფერი, ვკვებოდი, მაგრამ ისე, რომ არაფერი აღარ მტკიოდა. ამ დროს, სწორედ ისე, ანგელოზები რომ მოგვლანდებინ, კარი გაიღო და თეთრხალათიანი კაცი შემოვიდა ორ ქალთან ერთად, აქ რა ხდებოდა. არაფერიო. რა მიხვედრა უნდოდა, თავზე ცელოფანი მქონდა წაკრული, ხელები გაკოჭილი და მთელ ოთახში სისხლის გუბები იდგა. ძალიან ვაუკაცურად დადგა ექიმი, ხელები გაუსხენი, წნევა და პულსი

ვერ ვაგვიყვანათო. — იმდამიწველი „პორიგე“ ექიმების რეპუტაცია ეგვიტემ დადგა და თქვენ მართლა ანგელოზები მოგვლენიან...

— მეც ვე ვიფიქრე მეთქი, სად მივეყვარ, იქნებ ამათები არიან და მოსაკლავად მივეყვარ — ვინაიდან ვხედავდი რაც ხდებოდა, უკვე ყველაფერს ვფიქრობდი. სასწრაფოს მანქანაში რომ დამაწვიენეს, დამშვიდება დამიწვეს, სუ გემინია, მარტო ჩვენ ვართ, თუ რამე კანონსაწინააღმდეგო ვაქვს ვაბეჭე, მოვეცი და როცა მოგვაკითხავ, დავიბრუნებთ ყველაფერსო, მითხრეს რომელი სასწრაფოდან იყვნენ. რა უნდა მქონოდა. მაშინ სახლში დარეკე, მოგაკითხონ, რომელ საავადმყოფოშიც მიგვეყვარო. სხვათა შორის, კარებში ეკა ბესელია შემხვდა და ვერ მიცნო, თუმცა ცოლმა და დედამ ვერ მიცნეს, ეკა რას მიცნობდა, სახე აღარ მქონდა...

დილაუთენია მამჩემი მოვიდა და დარეკა, არ მიშვებენ, პოლიციელები-თაა სავეს აქაურაო, წუხანდელი მოვეწინაღობის გადახარისხებას იწყებენ და რამე ქენით, არ ვიპოვონო. ექიმებს ეტყობოდათ, რომ ვაგიყვებო-მეთქი და ახლა საავადმყოფოშიც რომ მივიდნენ სპეცრაზმელები, აქაც მოხდესო? — ჩემს მკურნალ ექიმად ვინც ითვლებოდა, იმან გამომაპარა... კარგახანს ვიწვექი სახლში, სხეულზე თეთრი ადგილი არ მქონდა დარჩენილი, ხერხემალი ახლაც სამკურნალო მაქვს, დანგრეული ვარ საშინლად...

— დარბევინდ მერე დღესვე გაგრცულა ინფორმაცია და არაერთხელ გაიმორა ცალკეულმა პირმა, რომ იმ დღეს კინოთეატრში „დუბინკებით“ გაუპატოურეს ქალები, ხოლო

უკვე გადაყვანის შემდეგ მამაკაცებიც, მათ შორის არასრულწლოვანები, ზოგს პირში აფურთხებდნენ და თავზე აშარდადენენო, რამდენად რეალურად მიგაჩნიათ აშავარი ინფორმაცია.

— გეტყვით. პირადად მე საიდან ვნახავდი, მაგრამ მყავს ახლობელი, რომელიც კინოთეატრში გახსნილ ტურისტულ სააგენტოში მუშაობდა. ამ ადამიანისთვის უცნობი იყო, იმ დამეს რომ მეც იქ ვიმყოფებოდი და იხსენებდა, დილას დამირეკეს, სასწრაფოდ მოდი და მიაღაგეო. რომ მივედი, ცრულები წამომივიდა, ისეთი რაღაცები ვნახეთ, ქალის საცვლები, ბოუსტპალტერები, პრეზერვატივები და რაღაცები, იმდენი ყვარა, ვერ მივხვდი რა ხდებოდაო. ქალუბის გაუპატოურების შესახებ, ჭორის ღონეზე მეც გაგებული მქონდა, მაგრამ ამ ადამიანის ნათქვამმა დამარწმუნა, რომ მართლა მომხდარა...

— რაც შეეხება კაცებს, მე ვიცი ჩემი მეგობრებისგან, ვაუკაცი, კაი ბიჭებისგან, მშობელი რომ იტყვიან, ასეთი შევილი

საერთო ენა და კამერაში შევიდოდი. მე ბედნიერი ვარ, რომ იმ წუბებში, სულ ვიყავი, ჩემი კაცობითა და სიყვარულით რაღაცებს მივაღწიე...

— რა მოხდა რეალურად ეწ „ციხის ბუნტის“ დროს, ამაზე, თუ სურვილი გექნებათ, დაუფარავად სხვა დროს ვისაუბროთ, ახლა კი, შარშანდელი 26 მაისი ვაგინსერთო, როგორ მოხვდით „სახალსო კრების“ აქციაზე, როგორც ამ ხელი-სუფლებით უკმაყოფილო რიგითი მოქალაქე, თუ როგორც „კრების“ წევრი.

— შეგნებულად ვიყავი, იმიტომ, რომ მუდმივად სიცრუეს და საქართველოსთვის მანებლურ გზას ყოველთვის ვებრძოდი. თუ გახსოვთ, თავდაპირველად 12 კაცი რომ დაჯდა საშინილოდ ცხონებულ ვია ჭანტურაისთან ერთად, ერთერთი მე ვიყავი. იმ დღიდან სულ მიტინგებში ვარ, მაგრამ რა ვქნა, ვერ მოვისვენებ, სანამ ეს ქვეყანა არ დალაგდება.

საზოგადოება „ერთად“, ხალხმა

შვიდნიდან ჩაკეტეთ კარები, მაგრამ ბრახუნი რომ ატეხეს, ვაგაღეთ, ახარი არ ჰქონდა. შემოცვივდნენ ძალიან ბევრნი, ყველანი ნიღბებში. პარადოქსი ის იყო, გარეთ რომ ცოცხად-მალის გარჩევა მიდიოდა, ვილაღები ფილმს უყურებდნენ მშვიდად. ახლავანმა ნიღბიანმა დამახსიათებელი ხმით, გამოაცხადა, ვისაც ბილითი გაქეთ, გვაჩვენეთ და ვაგიშვებთო (1-2 ჩვენიდანაც ვაგვიდა ვილაღის გადადებული ბილითით). სიტყვაზე, პირადად მე, ბილითი რომც მეპოვა, სველი ტანსაცმლით და სისხლიანი, ვის მოვატყუებდი. ძალიან ბევრნი დავრჩით სივრცით და დამიწვეს ჩვენი გადახარისხება. ისევ ის ნიღბიანი შემოვიდა, სოსო ჯავჭავიანი იკითხა, დაემუქრა და... მოკლედ, მივხვდი, რომ სასწაული საშინელება უნდა მომხდარიყო იქ. ჩემამდეც მოვიდნენ, გამჩხრიკეს და საფულედან პირაღობის მოწმობა რომ ამოიღეს, ერთი ეუბნება მერეს, ნახე, ვინ დავიჭირეთ, ამისიო და მაგინებს. მეც ცოტა ისე ვუბასუხე: მეთქი, ვინა ხარ

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ვანდერბილის უნივერსიტეტის ეკონომიკის მოწვეული პროფესორი დავით ონოზრიაშვილი რამდენიმე თვე აშშ-ში იმყოფებოდა. აღნიშნულ უნივერსიტეტში გარდაამავალი ქვეყნების ეკონომიკის კურსის წაკითხვის გარდა, იგი საქართველოში არსებულ პრობლემებზე ფლორიდას შტატის კონგრესმენს – ლიონს და კალიფორნიის შტატის კონგრესმენს – რობაბაზერს შეხვდა. ასევე სიტყვით გამოვიდა სტრატეგიული და საერთაშორისო კვლევითი ცენტრში. ბატონი დავითი ახლახან დაბრუნდა აშშ-დან, იქ გამართულ შეხვედრებზე და ზოგადად ეკონომიკის პრობლემებზე „საერთო გაზეთს“ ესაუბრა:

– ბატონო დავით, თქვენ ახლახან დაბრუნდით აშშ-დან. რას გვეტყვი „წარმატებული“ ქვეყნის „წარმატებულ“ ეკონომიკაზე – როგორია რეალობა?

– ეს სახელისუფლებო პიარია. მუდმივად გვემის, რომ საკმაოდ წარმატებულ ქვეყნებს გავუსწართ სხვადასხვა პარამეტრებით, თუმცა საქართველოში მცხოვრები თითოეული მოქალაქე საკუთარ თავზე გრძობს, რომ რეალობა აბსოლუტურად სხვაგვარია. მსოფლიო ეკონომიკური ფორუმის გამოკითხვების თანახმად გლობალური კონკურენტუნარიანობის რეიტინგში საქართველოს ერთ-ერთი უკანასკნელი ადგილი უჭირავს. მაგალითად, ანტიმონოპოლიური პოლიტიკის წარმოებით 135-ე ადგილი გვიჭირავს, ადგილობრივი კონკურენტის მიხედვით კი – 124-ე, სასამართლოს დამოუკიდებლობის მიხედვით 91-ე ადგილი გვიკავია. აღნიშნული, საკმაოდ საგანგაშო მაჩვენებლებია, რასაც, უპირველესად ინვესტორები აქცევენ ყურადღებას. თვითაღმსახურების ნაცვლად, ხელისუფლებას, იმ პოლიტიკის შედეგად, რასაც ატარებენ კრიტიკული დამოკიდებულება უნდა გაჩინდეს. სწორედ ამიტომ საგრძობლად შემცირებული ინვესტიციების რაოდენობა, უფრო ზუსტად, განახევრებულია, გაიზარდა უმუშევრობა, სიღარიბე. მიუხედავად იმისა, რომ ხელისუფლების მხრიდან პრიორიტეტი სიღარიბის პროგრამას ენიჭებოდა, რეალურად ლატაკთა რიცხვი კატასტროფულად გაიზარდა – დღეს, დასახლებას 1.800 ათასი ადამიანი ითხოვს, ნახევარ მილიონამდე ადამიანი უკიდურეს სიღატაკშია, დღემდე საარსებო მინიმუმამდე ვერ იქნა მიყვანილი პენსიები. ქვეყნის მთავარი პრობლემა ის გახლავთ, რომ ყველა სხვა რეგიონის ქვეყნებისგან განსხვავებით, სადაც ეკონომიკის ზრდასთან ერთად სიღარიბე და უმუშევრობა მცირდება, საქართველოში საბინისპირო ტენდენცია – მსოფლიოში ერთ-ერთი გამოჩენილი ქვეყანა ვართ, სადაც მიუხედავად გარკვეული ეკონომიკური ზრდისა, სიღარიბე და უმუშევრობა იზრდება. ამას უკვე „მსოფლიო ბანკის“ კვლევებიც მიუთითებენ. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს ეკონომიკა ბოლო წლებში საშუალო ტემპებით იზრდებოდა, ის არ იყო სიღარიბის დამღეველი ორიენტირებული, პირიქით, ვარდების რევოლუციის შედეგად რეალური კეთილდღეობა მოსახლეობის მხოლოდ 20 პროცენტს გაუმჯობესდა. საქართველოში ვერ შეიქმნა საშუალო კლასი. 2008 წლის შემდგომ გაიზარდა უმუშევრობა რაოდენობა. ასევე გაიზარდა სხვაობა ქალაქისა და სოფლად სიღარიბის მაჩვენებლებს შორის. დღეს სიღარიბეში და უკიდურეს სიღარიბეში მყოფი მოსახლეობის 64 პროცენტი ცხოვრობს სოფლად, რომელიც საქართველოს ეკონომიკის მხოლოდ 8 პროცენტს აწარმოებს. სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოება 2003 წელსთან შედარებით 30 პროცენტითაა

რომელიც ზღუდავს, ატერორებს ბიზნესს, ემსახურება მონოპოლისტიზმის გაძლიერებას, იზღუდება კონკურენცია. მეორე მხრივ, ამის გამო, მცირე და საშუალო ბიზნესი ვერ ვითარდება, ბიზნესები ხშირად იკეტება, შესაბამისად ბიუჯეტში ნაკლები შემოსავლები შემოდის. რაზე ვსაუბრობთ, როცა კანონი მცირე ბიზნესის განვითარების შესახებ გაუქმდა. შემდგომ, ვითომ ახალი პროგრამა შემოიღეს – „იფი კრედიტი“, მაგრამ პროგრამამ ვერ იმუშავა, რადგან სესხი ხშირ შემთხვევაში მათ მეგობრებს, ნათესავებს ეძლეოდათ. ძირითადად ამ ბიზნესებს ვერ იმუშავა, ხოლო რომლებმაც იმუშავა, ხელი-სუფლებამ ამ ბიზნესების სახელმწიფოსთვის ნუქება, გადაფორმება მოითხოვეს შეწარმნეს. ათობით

ამიტომ დაფარვის პროცენტი კიდევ უფრო მცირე დაჯდა. რაც შეეხება, კონკრეტულად ევრო-ბონდების სა-ნაცვლოდ მიღებულ 500 მილიონ დოლარს, არავინ იცის რაში გაიხარჯა ეს თანხები. – **სამწუხაროდ, მართლაც უცნობია, თუ რაში ხარჯავს აღებული ვალების დიდ ნაწილს ხელისუფლება. ქვეყნები, ვინც ამ ვალებს გადალევს, რატომ არ ინტერესდებიან, რაში იხარჯება თანხა, ხელისუფლება მათაც ატყუებს?** – თანხას როცა გადალევს მას გარანტიად ქვეყნის ბიუჯეტი და მისი რესურსები უდგას. სხვა ქვეყნები ვერ იქნებიან პასუხისმგებლები თუ ქვეყნის ხელისუფლება არამიზნობრივად ხარჯავს მიღებულ თანხებს. ზოგადად ვალი კიდევ რომ ავიღოთ, ალბათ, მოგვცემენ იმიტომ, რომ საქართველოს თავისი რესურსებით ვაცილებით მეტი ღირებულება აქვს ვიდრე ვალი გვაქვს, თანაც ამ ეტაპზე, თეორიულად გადახდისუნარიანია.

ლუბამდე მაქვს სიმართლე და სთავაზობს პრობლემების გადაჭრის გზებს. დარწმუნებული ვარ, რომ ოქტომბერში ხალხი სწორ არჩევანს გააკეთებს. – **ბოლო დროს ბევრს საუბრობენ, რომ მიუხედავად აშშ-ს ელჩის შემფოთებისა რიგ საკითხებზე, აშშ მაინც სააკაშვილს უჭერს მხარს და სულაც არ სურს მისი პოსტიდან წასვლა. მოსახლეობაშიც ანტიამერიკული განწყობაა. ამ დროს კი პრეზიდენტს „დემოკრატიის შექურას“ უწოდებენ. ეს ნიშნავს, რომ აშშ მართლაც ამ რეჟიმის მომხრეა?** – საქართველოს მეგობარმა ქვეყნებმა, უპირველესად კი აშშ-მ, არაერთხელ განაცხადეს, რომ რეალურად ქართველ ხალხს უჭერენ მხარს და არა კონკრეტულ ლიდერებს. მათი მხრიდან ხორციელდება სხვადასხვა სახის დახმარებები. ახლახან საკმაოდ კრიტიკული განცხადებები გააკეთა აშშ-ს ელჩმა ხელისუფლების მისამართით – ისინი შემფოთ-

მსოფლიოში ერთ-ერთი გამონაკლისი ქვეყანა ვართ, სადაც ეკონომიკურ ზრდასთან ერთად სიღარიბე და უმუშევრობა იზრდება

შემცირებული, რაც არცერთ მეზობელ ქვეყანაში არ მომხდარა, პირიქით, ყველგან ზრდაა. ფაქტია, რომ ნაციონალური მოძრაობის საარჩევნო პროგრამა „საქართველო სიღარიბის გარეშე“ შეუსრულებელი დარჩა, ისე, როგორც სხვა ბევრი დაპირება. სამწუხაროდ, დღეს საქართველოში მხოლოდ ის ვჯგუფები მდიდრდებიან, რომელთაც მონოპოლიზირებული აქვთ ეკონომიკის სხვადასხვა მიმართულებები და ბაზარზე მონოპოლისტიზმი არიან, რაც ნიშნავს, რომ ბაზარზე კონკურენცია არ არის. შედეგად ფასებიც მაღალია. ადრე ბენზინის შემოღებთან იმპორტიორი, დაახლოებით 100-მდე იყო, დღეს რამდენიმეა. აბა, გაბედი და სცადეთ, ნავთბურთების შემოტანა, ამის უფლებას არავინ მოგცემთ, უფრო მეტიც, შეიძლება ციხეშიც აღმოჩნდეთ თუ ხელისუფლებასთან შეთანხმებული არ იქნებით. იგივე მდგომარეობაა სხვა სფეროებშიც. ეს პრობლემები ძირშივე შესაცვლელია და „ქართული ოცნების“ ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე ამ მიმართულებით მუშაობას დაიწყებთ. რაც შეეხება ჯანდაცვას, „ქართული ოცნების“ ლიდერმა ბიძინა ივანიშვილმა განაცხადა, რომ საქართველოს თითოეულ მოქალაქეს ექნება გარანტირებული საბაზისო საყოველთაო დაზღვევის პაკეტი, რაც ხელისუფლებაში მოსვლისთანავე იქნება რეალიზებული.

მილიონი ლარი არამიზნობრივად გახარჯული. უცხოეთში ეს ყველაფერი გაოცებას, ღიმილს და აღშფოთებას იწვევს. – **რას იტყვით საგარეო ვალებზე, რამაც ბოლო პერიოდში საგრძობლად იმატა?** – დაიხ, საგარეო ვალი ბოლო სამი წლის მანძილზე, ფაქტობრივად გაორმაგებულია. მთლიან შიდა პროდუქტთან შედარებით, დაახლოებით 40 პროცენტამდეა გაზრდილი, რაც საკმაოდ მაღალი მაჩვენებელია. 2007-2008 წლებში ეს მაჩვენებელი 20 პროცენტს არ სცილდებოდა.

ამიტომაც ვალს უპრობლემოდ გადალევს, ისინი ხომ მას ყველა ვარიანტში დაიბრუნებენ უკან. ცხადია, ამას ბოროტად იყენებს დღევანდელი ხელისუფლება. მას ვალის აღების პოტენციალი გააჩნია და იმას არ ფიქრობენ, სამომავლოდ რომ დაგვეკირდეს, ვალს ვეღარ ავიღებთ, არამედ მის გასტუმრებაში უნდა ვიყოთ მხოლოდ. რაც მთავარია, ვალი ეფექტიანად არ არის გამოყენებული – ინვესტიციები შემცირებულია, ქვეყნის მოსახლეობის მდგომარეობა გაუარესებულია, არცერთი საარჩევნო დაპირება შესრულებული არაა. სააკაშ-

ბუნი არიან პოლიტიკური ანგარიშ-სწორებით ოპოზიციონერების მიმართ. ასევე, აშშ-ს ადამიანის უფლებათა დაცვის ანგარიშში საქართველოს შესახებ, კონკრეტული ჩამონათვალია, თუ როგორ ირღვევა ადამიანის უფლებები საქართველოში. ამას სერიოზული ყურადღება ეთმობა. ობექტურად უნდა აღინიშნოს, რომ ოპოზიცია არ იყო აქამდე ასეთი ძლიერი. ამერიკაში შეხვედრები მქონდა სახელმწიფო დეპარტამენტში, კონგრესსმენებთან, ყველა აცხადებს, რომ – ისინი მაქსიმალურად დაგვეხმარებიან, რათა საქართველოში დამოუკიდებელი, თავისუფალი არჩევნები ჩატარდეს. აშშ დღეს რეალურად ხედავს ძლიერ ოპოზიციურ ძალას, რომელთანაც მათი ხელისუფლებაში მოსვლისას ითანამშრომლებენ. დღეს აშშ ნამდვილად არ თვლის, რომ საქართველო „დემოკრატიის შექურაა“, როგორც 4 წლის წინ ზოგიერთი ფიქრობდა.

– **თქვენ, როგორც აღნიშნეთ, ამერიკაში ყოფილი დროს აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტის მაღალი რანგის წარმომადგენლებს და კონგრესმენებს შეხვდით, რაზე ისაუბრეთ?** – აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტსა და კონგრესში პირადად მქონდა შეხვედრები კონგრესმენებთან ლიონთან და რობაბაზერთან. მათი განსაკუთრებული დაინტერესება სწორედ საარჩევნო პროცესებთან დაკავშირებული პრობლემებმა გამოიწვია, უპირველესად კი ხელისუფლებისა და კონტროლის პალატის არადემოკრატიულ ქმედებებზე გაამხვილეს ყურადღება. ისინი აღნიშნავენ, რომ ხელისუფლებამ უნდა უზრუნველყოს დამოუკიდებელი და თავისუფალი არჩევნები, რისთვისაც უკიდურესად ბევრი საკითხი აქვთ მოსაგვარებელი. არჩევნებამდე კი სულ ცოტად დრო რჩება.

– **რაც შეეხება ბიზნესს – ხელისუფლება გვარწმუნებს, თავისუფალია, თუმცა რეალურად ბიზნესმენებს ტყავს აძრობენ და მგონი უკვე გასატყვევებელიც აღარ დარჩა.** – დღეს უკვე საქართველოში მოღვაწე უცხოელმა ბიზნესმენებმაც კი იციან, რომ რეალურად ბიზნესი თავისუფალი არაა. ბიზნესმენებს ძალიან დიდი პრობლემები აქვთ საგადასახადო სამსახურთან. საგადასახადო სამსახურის ურთიერთობა ბიზნესმენებთან ბოლო წლებში ნამდვილად სახელმწიფო რეკეტში გადაიზარდა,

ცხადია, ეს მძიმე ტვირთია იმიტომ, რომ ვალები გასასტუმრებელია, 40 პროცენტი კი საგანგაშო ციფრია. ხელისუფლება, რომელმაც წლებია თავი ვერ მოაბა ქვეყნის ეკონომიკის, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის განვითარებას, მიმართავდა მარტივ ხერხს – ვალების აღებას. ახლა გარკვეულ ზღვარზე ვართ, კიდევ დამატებით ვალებს აღება, უფრო მეტად გააძვავებს შექმნილ ვითარებას. მოგეხსენებათ, რომ ვალს მომსახურება – ყოველწლიურად პროცენტის გადახდა და შემდგომში მთლიანი თანხის დაფარვა უნდა. ხელისუფლება კი მხოლოდ საკუთარ თავზე ფიქრობს და არა იმაზე, რომ ამ ვალების დაფარვა მომავალ თაობებს მოუწევთ. იცით, რომ ევრობონდების ძირითადი თანხის გადახდა გადავიდა მომავალი 10 წლით. რეალურად ის 5 წელიწადში, 2013 წელს უნდა დაფარულიყო, მაგრამ რადგან ხელისუფლებას ამ დროს ვალის გასტუმრების თავი არ ჰქონდა და დაფარვის ვადა გადაავდა.

ვიღობა რაც არ უნდა ბრტყელ-ბრტყელი ფრაზებით ისაუბროს უცხოელებთან, ინვესტორებს, ვისაც საქართველოში ურთიერთობა აქვთ, რეალური ინფორმაცია გააჩნიათ, განსხვავებით პრეზიდენტის მოყოლილი არასერიოზული პროექტებისა. საზოგადოება იმედითაა გამსჭვალული – ოპოზიცია, დღეს ისე ძლიერია, როგორც არასდროს. ივანიშვილის გამოჩენამ დიდი როლი ითამაშა ოპოზიციის ყველაზე ჯანმრთელი ნაწილის გაერთიანებაში. ამის შედეგია 27 მაისის გრანდიოზული აქცია, როდესაც მთელი თბილისი ფეხზე იდგა და მხარდაჭერა გამოუცხადა „ქართული ოცნების“ საარჩევნო კამპანიის დაწყებას.

„ქართული ოცნება“ განსაკუთრებით რეკონებში გააქტიურდა. რადიკალურად შეცვლილია მდგომარეობა სამეგრელოში, სადაც ირაკლი ალანია იმდენი შემთხვევა უამრავი სოფელი. ასეთივე მდგომარეობა იქნება ქართლში, იმერეთში, გურიაში, კახეთში. „ქართულ ოცნებას“ მოსახ-

რამდენიმე დღის წინ, აშშ-ს ჰელსინკის კომისიამ განიხილა ამიერკავკასიაში დემოკრატიზაციის საკითხები არჩევნებთან დაკავშირებით – სომხეთში, აზერბაიჯანში და საქართველოში. უკვე მიღის განხილვა, თუ რამდენად კონკურენტუნარიანი გარემოა წინასწარჩვენოდ. ისაუბრეს წინასწარჩვენოდ დარღვევებზე, ხორციელდება ოპოზიციონერი აქტივისტების პოლიტიკური ღვევა, დაჭერა, ასევე, იქმნება ისეთი კანონები, რაც ოპოზიციას ფინანსური თვალსაზრისით არაკონკურენტუნარიანი გარემოში ამოყოფს.

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

კიდევ ერთი ქართველის კუბო ჩამოტანეს უცხო ქვეყნიდან! კიდევ ერთი ოჯახი დაწოდა, კიდევ ერთი ღვინა, ცოლი და შვილები ატირდნენ! და, რა თქმა უნდა, მათთან ერთად ატირდა საქართველოს ის ნაწილიც, რომელთა მეხსიერებაშიც 25-ე ბრიგადის გენერალი, საქართველოსთვის თავდადებული ვაჟკაცი რომან ლუმბაძე არა მარტო დიდ ქართველობასთან, არამედ საქართველოსთვის თავგანწირვასთანაც ასოცირდებოდა.

რომან ლუმბაძე აუზანეთში, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის ბრძოლაში გავიციანი და გუშინდელ დღესავით მახსოვს ლალი, უბრალო სიტყვებით ნათქვამ წინადადებაში რა სიყვარული ჩაქსოვა, როცა ინტერვიუში მითხრა: „აბა, სად უნდა ვიყო, რასაა რომ მეკითხებით, ქალბატონო ჟურნალისტო? ვინც მას იცნობდა, დამეითანხმება, რომ მისთვის პირველობა, დალატი, ორგულობა და მით უმეტეს სამშობლოს დალატი, ისეთივე მთავარი იყო, როგორც საკუთარი ოჯახისთვის ზიანის მიყენება. მაგრამ სწორედ იმიტომ, რომ ასეთი იყო: – „სააკას“ ხელისუფლებამ ჩვენს რომანს არ აპატიო ის უშთაბეჭები, რაც მას და „ნაც. მოძრაობას“ აგრერიგად განასხვავებდა ერთმანეთისგან და ამ განსხვავებას – სამშობლოს უკიდვანოდ სიყვარული ჰქვია!

რომანისთვის საქართველო იყო უშთაბეჭები და როცა 2004 წლის მაისის თვეში აჭარა „განთავისუფლებისთვის“ გაემზადა, მაშინ მან მთელი საქართველოს გასაგონად – მისთვის საბედისწერო, ხოლო ქართველობისთვის მეტად საგულისხმო განცხადება გააკეთა, რომელიც ასე უდრდა: „მე მიხეილ სააკაშვილს არ ვცნობ საქართველოს შეიარაღებული ჯარების მთავარსარდალად და, მით უმეტეს, საქართველოს პრეზიდენტად“ – რომანის ამ განცხადებას, „ნაც. მოძრაობამ“ და „ნაც. მოძრაობაზე“ ატორალიალებულმა ვიგინდარებმა დალატის კვალიფიკაცია მისცეს, მაგრამ, როდესაც „რუსთავი-2“-ის კორესპონდენტმა იგივე ჰკადრა გენერალ

vin xocavs asl an abaSiZis erTgul j ariskacebs ruseTsi da vin iqneba Semdegi?

ბრძოლაში ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე ჩავერთე, ჟურნალისტის ამპლუაში... თბილისში 9 აგვისტოს დაგბრუნდი და აქაც ცხელ-ცხელი ინფორმაციები დამხვდა, კერძოდ კი ის, რომ 58-ე რუსული არმია თბილისში შემოსასვლელად ემზადებოდა და ამ სამხედრო ოპერაციას გენერალი ვიანესლავ ბორისოვი ხელმძღვანელობდა!

მთელმა საქართველომ იცის, რომ მე, ჟურნალისტი ირინე გოგოსაშვილი, ვიყავი ერთადერთი, ვინც მაშინ ბორისოვიან ინტერვიუ ჩაწერა და ასევე ერთადერთი ვიყავი, ვინც ბორისოვის მკაცრი მოთხოვნით განთავისუფლებულ გენერალ რომან ლუმბაძესთან, განთავისუფლებიდან 2 საათში ესაუბრა ტელეფონით.

ასევე მთელმა საქართველომ იცის, რომ ბორისოვიან ინტერვიუს ჩაწერის დროს რუსმა გენერალმა იმ პირების გვარ-სახელებიც ჩამოითვალა ვინც მოლალატე ხელი-სუფლებიდან იმ წუთში მასთან ერთად იმყოფებოდნენ – კახა ლომაია, გვიგა თარგამაძე, ვია ბარამიძე და

დალატე“ გენერალი რომან ლუმბაძე ჩაუყვანა ცხინვალთან ახლოს და თან ისე, რომ პატიმრობაში მყოფი ლუმბაძისათვის არც კი უთქვამთ, საით ან ვისთან მიჰყავდათ! რომანმა მაშინ მითხრა: „რა, ვიცი მეძინა, დილაუთენია ციხის უფროსი დამაღლა თავზე და მითხრა – განთავისუფლებით. ბარგიც კი არ ჩამალაგებინეს, ჩამსვეს მანქანაში, თვალები ამიკრეს და სადღაც წამოიყვანეს. საცხა ტყეში ამხსნეს თვალზე, კარები იდგა, რუსი ჯარისკაცები და ოფიცრები დევინახე. მერე სლავაც (ვიანესლავ ბორისოვი) გამოჩნდა და მივხვდი, მაგი უბრძანებდა ჩემს განთავისუფლებას ამგენს, იმიტომ რომ ეძმაკაცობდით აჭარადან.

– აქ ასე ამბობენ, ქართველ ტყვე ჯარისკაცებში გაცვალეს ლუმბაძეო, შენთვის ამის შესახებ არაფერი უთქვამთ ან ციხეში და ან მანქანაში, როცა მოჰყავდი?

– მაგას როგორ მკადრებდნენ, გოგო, მე ქართველებში გასაცვლელი რა მჭირდა? სულ რომ ციხეში დამეპალიყავი, მაგას ვიკადრებდი ჩემი თავისუფლებისათვის? – მიპასუხა რომანმა საყვედურით.

– შენ არ იკადრებდი, მაგრამ ბორისოვმა შეიძლება იკადრა, რა იცი?

– ახლა როგორ მინდა აქ იყო და ხედავდე, რაფრა ებადხალიმებიან აგენი ბორისოვს? ულტიმატუმებით დაეღაპარაკებინა აგენი ამას? არავითარი გაცვლა არ ყოფილა, მაგენს ახლა უნდათ თავიანთი შიში სხვას გადააბრალონ და რასაც გინდა, იმას ამბობენ. დაგალაპარაკ

– რომან, სახელისუფლებო არხებით ნინო ბურჯანაძის აქციების უკან შენ, თემურ ხაჩიშვილი, ასევე აბაშიძე, ბადრი მელაძე და კოტე გოგელია დგახართ. იმასაც ამბობენ, რომ თქვენ ცხინვალთან შემოხვალთ თბილისში და გამაგებინებ ერთი, რა ხდება?

– რა უნდათ ჩემგან, მომეშვან, რა? მე ის კაცი ვარ, ქართველი მოკვლა? მიტინგები და ასეთები ჩემი საქმე არ არის, ვაგდივარ ჩემთვის აქანე, მოსკოვში, დამანებინ თავი! სახლი არ მაქ და კარი, სამსახური არ მაქ და სინარული, სხვის სახლში ვცხოვრობ და აქაც არ მასვენებენ? ვისაც ეკვი ეპარება ამ სიტყვების სიზუსტეში, მიიძიოს გახეთი „ალია“ და შარშანდელ „საერთო გაზეთიც“; მთავარი სიმართლე კი რომან ლუმბაძის გარშემო ახლა უნდა ვთქვა და ყურადღებას ვითხოვ, ძვირფასო მკითხველო!

როგორც რამდენიმე დღის წინ „რუსთავი-2“-ით შეიტყვეთ, მოსკოვში, დღითი ადრე თავისი საცხოვრებელიდან გამოსულ რომან ლუმბაძეს, ჯერ კიდევ დაუდგენელმა პირმა ცეცხლსასროლი იარაღიდან რამდენიმეჯერ ესროლა და ადგილზე მოკლა! იგივე „რუსთავი-2“, უცნაურია, მაგრამ უკვე შუადღის გამოშვებაში, მკვლელობის საჯარო მოტივებზეც ალაპარაკდა და ქართულ საზოგადოებას ჩვეული უტიფრობით ამცნო, რომ მკვლელობის ვერსია, შესაძლების კლანს შორის გარჩევასაც უკავშირდებოდეს! მოგვიანებით, იგივე „რუსთავი-2“ ლუმბაძის ბიზნეს-პარტნიორებზეც ალაპარაკდა, თუმცა, უკვე საღამოს, მოსკოვიდან ჩართულმა, ამჟამად რუსეთში მცხოვრებმა რომანის მეგობრებმა თქვეს, რომ – რომან ლუმბაძეს არანაირი ბიზნესსაქმიანობა არ ჰქონდა მოსკოვში და ამდენად, არც ბიზნესპარტნიორების მხრიდან გარჩევებს ექნებოდა ადგილი!

ამდენად, სახელისუფლებო არხებმა მათთვის სასურველი ინფორმაცია თავისივე ინტერპრეტაციით მაიწოდეს მყურებელს და მთელი 4 დღის განმავლობაში სიტყვებს – ასევე აბაშიძე – ისე ატრიალებდნენ მრავალ კონტექსტში, რომ მაყურებელს ძალაუფლებურად მკვლელობის დამკვეთად, აჭარის უზენაესი საბჭოს ყოფილი მეთაური, ასევე აბაშიძე ჩაბეჭდვოდა ტვინიში! (სხვათა შორის ეს აპრობირებული მეთოდია მედიასში).

არადა, ჭკვიან, გონიერ ადამიანს მაშინვე გაუჩნდებოდა კითხვა: კი მაგრამ, მოკვლული რომან ლუმბაძე, აბაშიძის ერთგული ადამიანი იყო, მეტიც, სწორედ მისი ერთგულებისთვის დააყენა საფრთხის ქვეშ საკუთარი კარიერა და მას აბაშიძე რატომ მოაკვლევინებდა? „რუსთავი-2“ იმასაც უწყვეტობდა, რომ ჩოლოქის ხიდის ერთ-ერთი ამფეთქებული რომან ლუმბაძეო, მაგრამ უკვე მერამდენედ ვწერ, რომ 2004 წლის 3 მაისს ჩოლოქის ხიდი ზურაბ ფვანიამ და მიხეილ სააკაშვილმა ქობულეთელ ელგუჯა

ჯინჭარაძეს აფეთქებინეს და ამის შემდეგ, ელგუჯა ჯინჭარაძე „რევოლუციური ოზრანკის“ მხარეს გადმოვიდა! ეს ამბავი კი, არამარტო მე, არამედ მთელმა აჭარამ იცის და რამდენიმე ადამიანმა ისიც ვიცით, აჭარის ძალოვანი სტრუქტურებიდან ვის სთავაზობდა ჯინჭარაძე „რევოლუციონერებთან“ არათუ თანამშრომლობას, არამედ ჩოლოქს იქით გადასვლას და „სააკას“ შემოვიბოთ დაწინაურებას!

ელგუჯა ჯინჭარაძეც მოსკოვში მოკლა ვიღაცა!!! მაშინაც ასევე აბაშიძის სახელს და გვარს ატრიალებდა „რუსთავი-2“, მაგრამ ავიწყდებოდა, რომ „მოწვეებს“ ის იშორებს თავიდან, ვისთანაც ოდესმე საქმიანი ურთიერთობა ჰქონიათ! ელგუჯა ჯინჭარაძის (მეტსახელი „რემბო“) მიერ აფეთქებული ხიდის

შემთხვევაში კი – „ნაც. მოძრაობა“ იყო დამკვეთი და ამ საიდუმლოდ შემნახავი, რამდენ ხანს იქნებოდა „რემბო“ „ნაც. მოძრაობამ“ – არ იცოდა! ამიტომაც, რუსეთის დელეგაციის მიწვევის და შემსრულებლის თავიდან მოსაშორებლად საუკეთესო ადგილი იქნებოდა და აკი, მოკვლეს კიდევ!

ჯემალ გოგიტიძე – აჭარის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ყოფილი მინისტრი – ისიც მოსკოვში მოკვდა! (ჩემი დრმა რწმენით, მოკვლეს). მაშინაც ასევე აბაშიძისკენ მიჰყავდათ მკვლელობის ვერსიები, მაგრამ რატომ უნდა მოკვლა ასევე ჯემალი, რა მიზეზი ჰქონდა საამისოდ, – ვერ დაასახულებს სახელისუფლებო არხებმა და მათმა ინსტრუქტორებმა!

რაც შეეხება, ქობულეთელ ბიზნესმენ მამუკა ჯინჭარაძის ბურუსით მოსულ მკვლელობას, ამ „საქმეში“ კარგად ჩახეული ადამიანებისგან ვიცი, რომ მამუკასა და მიშა სააკიანის ინტერესები „ერთ საქმეში“ ერთმანეთს არ დაემთხვა და მამუკა ჯინჭარაძეც მოსკოვში მოკლა – დაუდგენელმა პირმა!

რაც შეეხება სულ რამდენიმე დღის წინ, დღისით – მზისით მოკვლულ გენერალ რომან ლუმბაძეს და მიშა სააკიანის ურთიერთობას, ეს წერილის დასაწყისშივე ვიამბეთ, მაგრამ არ მითქვამს მთავარი – ამ მიზეზების გარდა, სხვა რა მიზეზები უნდა არსებულებოდა, რომ ახალგაზრდა კაცი სიკვდილისთვის გაემეტებინა „მავანს“?

უშთაბეჭები მიზეზი კი ჩემი აზრით, ის არის, რომ ამ ბოლო

var saqarTvel os gul mokl ul i Wirisufal i...~

ლუმბაძეს, მაშინ რომანმა ისეთი გულუბრყვილობით სავსე პასუხი მიაგო, დღესაც კი დიდილს მგერის: „მე, ვარ მოლალატე? რატომ ვარ მოლალატე? მე არც ჩემი სამშობლოსთვის მილალატია, არც ჩემი კუთხისთვის და არც ჩემი გვარ-ჯიშისთვის!“ – ო.

როგორც მოსალოდნელი იყო, 25-ე ბრიგადის გენერალი რომან ლუმბაძე, „პატიმრობა რევოლუციონერებმა“ დააბატონეს, აჭარა კი „მოლალატეების“ ჯინჯაზე „განთავისუფლეს“, მაგრამ ახლა, ამ ბოლო წლებში, ხომ კარგად გამოჩნდა სინამდვილეში ვინ მტრობდა და ვინც დალატობდა საქართველოს მაშინაც და დღესაც? „სამშობლოს დალატის“ მუხლით გასამართლებული გენერალი ლუმბაძე პატიმრობასაც ვაჟკაცურად შეხვდა და მას, ზოგიერთი ლაჩარით – ე.წ. პრეზიდენტისათვის შეწყველების თხოვნით არც ერთხელ არ მიუმართავს.

ამასობაში 2008 წლის 7 აგვისტოც დადგა...

როგორც „საერთო გაზეთის“ მკითხველს მოეხსენება, იმ წლებში „ალია ჰოლდინგში“ ემუშაობდი და, რა თქმა უნდა, საქართველოს ტერიტორიებისათვის კიდევ ერთ

კიდევ ერთი პირი შინაგან საქმეთა სამინისტროდან (გვარი არ მახსოვს ი.გ.) და მეტიც, ბორისოვმა მეტი დამაჯერებლობისთვის ყურმილიც კი მიაწოდა ვია ბარამიძეს – ქართველ ჟურნალისტს არ სჯერა ჩემთან ერთად რომ ხართ და არაყშამპანურებს საჭაპურების თანხლებით რომ მიითრმევეთო! მახსოვს, ვია ბარამიძეს ხმა რომ ჩაუწყდა მოულოდნელობისგან როცა ვუკვილე – მან რას აკეთებთ, რა გინდათ ამ დროს რუსეთთან-თქო?

მოგვიანებით, ანუ რამდენიმე საათში კი ისიც გავიგე, რომ „გმირმა“ ხელისუფლებამ იგივე გენერალ ვიანესლავ ბორისოვს „მო-

კებ თუ გინდა ბორისოვს და იმას ჰკითხე – გავიცვალე თუ არა ვინმეში, – მითხრა რომანმა, მაგრამ მე აღარ ვისურვე გენერალთან დალაპარაკება, რადგან ვიცოდი, რომანი ტყვიის არ მკადრებდა არც მე და არც თავის თავს!

ძვირფასო მკითხველო! ეს ისტორია იმიტომ გავიხსენე, რომ „ტყვეებში გაცვლით“ რომან ლუმბაძის „ზლაპარს“ კიდევ ერთხელ მოვიწინო ნათელი, მაგრამ როგორც ირკვევა გასახსენებლად ჩემი და რომანის კიდევ ერთი ინტერვიუც დიხს, რომელიც გასული წლის მაისში, ამჯერად, უკვე „საერთო გაზეთისთვის“ ჩაწერე.

**vin xocavs
asl an abaSiZis
erTgul
j ariskacebs
ruseTSi da vin
iqneba Semdegi?**

დროს, პოლიტიკურად გამოფხიზლებულმა აჭარლებმა „ამ დროის“ და „იმ დროის“ შედარება დაიწყეს და ასლან აბაშიძის ავტორიტეტმა კვლავ ამოიწია გათურქებული აჭარის ცის კაბადონზე!

პირადად მე კი, სრულებითაც არ გამოვირიცხავ, რომ სააკაშვილის შემდეგი მსხვერპლი თავად ასლან აბაშიძე გახდეს, რადგან ბევრი რამის „მოწმე“ აბა, ის არის, თუ არის, თორემ რაც ჩვენ ვიცით ზღვაში წვეთია! სხვათაშორის, ბევრმა არ იცის, რომ ასლან აბაშიძე, ერთ-ერთი ცნობილი ქართველის მიერ მოწყობილ ნადიმზე, მოსკოვში მოწამლეს და სიკვდილს სასწაულებრივად გადაურჩა, საავადმყოფოშიც დიდხანს იწვა, მაგრამ მისივე თხოვნით, ეს აბაზი არ გაგახმაურე და დღეს, რადგანაც ასლანის სიცოცხლე ეჭვის ქვეშ დადგა — ამას პირველად ვამბობ! საგულისხმოა, რომ ასლანის ბაბუა, გენერალი ასლან აბაშიძეც ყავით მოწამლეს და რა გასაკვირია, მოსახლე შევიღაშვილსაც ასევე მოექცნენ ქართველები?

ასე, რომ ქართული სპეცსამსახურების კვალს გენერალი ღუმბაძის მკვლელობაში არც რუსული სპეცსამსახურები გამოვიცხავენ და ჯერ — მამუკა ჯინჭარაძის, ელგუჯა ჯინჭარაძისა და ახლა კი რომან ღუმბაძის მკვლელობის შემთხვევაში ეს ეჭვი ლოგიკურად უფრო გაუძლიერდება! სხვათა შორის, ცხონებული ჯემალ გოგიტიძის სიკვდილის დღეს რომან ღუმბაძე და ჯემალი სხვა ქართველებთან ერთად ერთ-ერთ რესტორანში იყვნენ. დაახლოებით ერთი საათის შემდეგ რომანიც და ჯემალიც ცუდად გახდნენ, მოიწამლნენ და ამ ისტორიაში გასაკვირი ის არის, რომ სუფრის დანარჩენი წევრები აბსოლუტურად ჯანმრთელად გრძნობდნენ თავს, მიუხედავად იმისა, რომ ერთი და იმავე საჭმელს მიირთმევდნენ!

ფაქტი ერთია — ასლან აბაშიძის ერთგულ ჯარისკაცებს „ვიღაც“ კლავს და ასლანის ერთგული ადამიანების „მოსკოვური წრეც“ ნელ-ნელა ვიწროვდება.

ვინ იქნება შემდეგი?
და ბოლოს, მათატიე, ჩემო რომან, შენს უკანასკნელ გზაზე გასაცილებლად რომ ვერ ჩამოველი ბათუმში!

ღმერთა მოწმე, როგორ გბლადი შენი სიკვდილის აბაზი რომ გავიგე იმ „რუსთა-ვი 2“-ით, რომელმაც არც სიცოცხლეში დაგინდო და არც სიკვდილის შემდეგ, როცა მიცვალებულს ისევ გესროლა ათასი ტალახი!

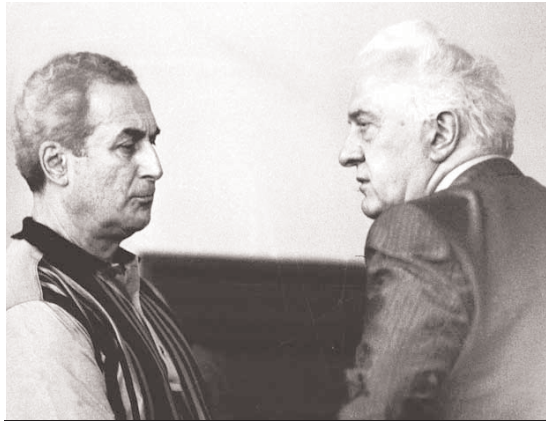
უფალმა განსაჯოს შენი სიბართლე, შენი პატრიოტიზმი და შენი კარგი კაცობა! ნათელში იყავი რომან! ეჭვიც არ შეპარება, ზეციურ მხედრობაში მიგიჩენს უფალი ადგილს და რა სიმწარეც აქ ამ ცოდვიან საქართველოში იგემე, „იქ ზევით“ გაგიქარწყლდება!

„ქალბატონი ჟურნალისტი“ (ასე მეძახდა რომანი)

ირინე გოგოლაშვილი

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, „მხედრონის“ სახელს უკავშირდებოდა 1994 წლის 20 ნოემბერს ბორჯომში მომხდარი 5 ადამიანის მკვლელობაც. ამ მკვლელობას საკმაოდ საინტერესო წინაისტორია უძღოდა, რომელიც გარკვეულწილად მინერალურ წყალ „ბორჯომის“ სახელსაც უკავშირდება.

1993 წელს რეგისტრაციაში გატარდა „ბორჯომის“ ორი ჩამოსასხმელი ქარხნის ბაზაზე ჩამოყალიბებული სააქციო საზოგადოება და ამ ქარხნების შესაკუთრებები მათი შრომითი კოლექტივების წარმომადგენლები გახდნენ, ანუ მათ მიეცათ „ბორჯომის“ ჩამოსხმისა და რეალიზაციის უფლება. იმ პერიოდში ხელისუფლებას რამდენი-

დროში ეს ჯგუფი ამხელა ინვესტიციის ჩადებას ვერ მოასწრებდა. მოკლედ, ისეთი ვითარება შეიქმნა, რომ ქარხნების ძველ მენეჯერებს მეწილედ აღარავინ ჩასვამდა.

1994 წლის დასაწყისში გენპროკურატურამ სარჩელით მიმართა უზენაეს საარბიტრაჟო სასამართლოს, გაუქმდეს ხსენებული ქარხნების შრომითი კოლექტივებსა და ქონების მართვის სამინისტროს შორის დადებული ხელშეკრულება. იმავე წლის მაისში სასამართლო განხილვაც დაინიშნა, თუმცა პროცესი გადაიდო. როგორც ჩანს, საარბიტრაჟო სასამართლოს ამ სარჩელის დაკმაყოფილებისთვის საკმარისი საფუძველი არ გაჩნდა და „დამატებითი გარემოებები“ სჭირდებოდა. ეს გარემოებები იმავე წლის ნოემბერში გამოჩნდა. როგორც თამაზ კურტანიძე აცხადებდა, ის 20 ნოემბერს თავის ოფისში სამ ახლობელთან ერთად სადილობდა, როცა იქ „ეთერი არწივის“ წევრები მივიდნენ, რომლებსაც მანდილოსნებიც ახლდნენ. ისინი თავიანთ ნაცნობ წადვერულ მხედრონელებს ეძებდნენ, ერთ-ერთი ჩვენგანის დაბადების დღეა, ეკლესიაში მივდივართ საქეიფოდ და მათი დაბატოქება გვინდაო. ნაცნობები რომ არ დახვდნენ წასვლას აპირებდნენ, თუმცა მალე ის მხედ-

i qmneba Tu ara axal i mxedrioni?

მე ფავორიტი სამხედრო-პოლიტიკური დაჯგუფება ჰყავდა, რომელთა შორის იყო „მხედრონიც“ და შესაბამისად, მათ შორის იყო გადარჩენილებიც კავალენის სფეროები. შევარდნაზე არც მალავდა მათ მიმართ მფარველობას. მაშინ ღიად საუბრობდნენ, რომ „ბორჯომის“ ჩამოსასხმელ ქარხნებს „მხედრონი“ აკონტროლებდა, კერძოდ, ბორჯომის №1 მხედრონელი გიგა გელაშვილი. შევარდნამე „მხედრონის“ ჩამოცილება როცა გადაწყვიტა, ცხადია, ბიზნესთან დაკავშირებით მივლენებიც შესაბამისად განვითარდა. ამ ორი ჩამოსასხმელი ქარხნის (გაერთიანება „ბორჯომის ხეობა“) მიმართ პროკურატურას ინტერესები გაუჩნდა, ოღონდ დარღვევებს კი არ ეძებდნენ, ქარხნების დირექტორებსა და გაერთიანების გენდირექტორს პირდაპირ უთხრეს, თანამდებობები დატოვეთ და წარმოებდნენ საერთოდ წადითო, თუმცა ოფიციალური მიზეზი არ დაუსახელებიათ. პროკურატურის წარმომადგენლებმა მათ მხოლოდ პირად საუბარში უთხრეს: ასეთი დავალება გვაქვსო, — ოღონდ დავალების მიმცემი არ დაუკონკრეტებიათ, თუმცა, აშკარა იყო, რომ

ვიდაცას მალზე უნდოდა „ბორჯომის“ ხელში ჩაგდება. დირექტორებმა ამ უპირობო შეთავაზებაზე უარი სთქვეს. მოგვიანებით გაირკვა, რომ შევარდნამე „მხედრონის“ ნაცვლად, იქ „თიბისი“ ჯგუფის შეყვანას აპირებდა. სხვათა შორის, ამ ჯგუფს ხსენებულ ქარხნებთან იმ პერიოდში ერთობლივი საწარმოები უკვე ჰქონდა შექმნილი იმ პირობით, რომ მოგებას შუაზე გაიყოფდნენ. ისიც საინტერესოა, ამ დაძაბულობის ფონზე რატომ გაუჩნდა კონკრეტული „ბორჯომის ხეობას“ „თიბისი“ ჯგუფთან თანამშრომლობის სურვილი. მოგვიანებით პატიმრობაში მყოფმა „ბორჯომის ხეობის“ ყოფილმა გენდირექტორმა თამაზ კურტანიძემ მოტივი ასე ახსნა: ინფორმაცია გვექონდა, რომ ამ ინიციატივის რეალური ავტორი ეს ჯგუფი იყო, მალე თვითონაც გამოჩნდნენ და ჩათრევას ჩაყოლა ვამჯობინეთ, რათა მოგების ნახევარი მაინც შეგვენარჩუნებინათ. „თიბისი“-ს 21-მილიონიანი ინვესტიცია უნდა ჩაეღო, თუმცა მხარეებს შორის დადებული ხელშეკრულება მალევე ბათილად სცნეს და, ცხადია, ასეთი მოკლე

მენათ, მაგრამ ოფისის ტყვეით დაცხრილულ კვლებს ხომ მაინც უნდა გაეჩინა ეჭვი, რაც აშკარად ჩანდა. გარდა ამისა, სისხლიანი ინციდენტი იმ დროს მოხდა, როცა ბორჯომის სტადიონზე ფეხბურთის მატჩი მთავრდებოდა. ეს ოფისი სტადიონის გვერდითა და მასურებლმა კარგად გაიგეს სროლის ხმა. როგორც აღვნიშნეთ, იმავე საღამოს მთელი ბორჯომი ლაპარაკობდა, ქარხანაში მკვლელობა მოხდაო. პროკურატურის ასეთი ბრმა-ყრუობა იმაზე მიუთითებდა, რომ „მხედრონის“ მხილება ჯერ არ შედიოდა ხელისუფლების ინტერესებში, მათი ხელით მოსაშორებელი არასუსრველი პერსონები კიდევ ყავდათ. ამიტომაც ეს მკვლელობა მხოლოდ „ბორჯომის“ ბიზნესიდან მათ ჩამოშორებას უნდა მომსახურებოდა. ამ მკვლელობის სერიოზული გამოძიება რომ არ შედიოდა პროკურატურის ინტერესებში, ის ფაქტიც მოწმობს, რომ გენდირექტორი, რომლის კაბინეტშიც მოხდა მკვლელობა, პროკურატურას არ დაუკითხავს. ამ მკვლელობას მხოლოდ მაშინ დაუბრუნდნენ, ანუ 1995 წელს, როდესაც საარბიტრაჟო სასამართლოს „ბორჯომის“, წარმოებიდან ძველი მენეჯერების ჩამოსაშორებლად დამატებითი არგუმენტები დასჭირდა. 1995 წლის ივლისში თამაზ კურტანიძე და მისი თანამშრომელი ვაი იბაშვილი სულ სხვა საქ-

მე მხედრონიც მოვიდნენ და ერთად მიუსხდნენ სუფრას. თავიდან ყველაფერი კარგად მიდიოდა, მაგრამ მერე მხედრონელები და „ეთერი არწივის“ წევრები შელაპარაკდნენ. კურტანიძის აზრით, ეს უკანასკნელნი სპეციალურად ეძებდნენ მხედრონელებს, საქეიფოდ დაბატოქება კი უბრალოდ საბაბი იყო. დაპირისპირების მიზეზი ის ყოფილა, რომ „ეთერი არწივი“ ბაკურიანის საძოვრებს დაეპატრონა, რომელსაც ადგილობრივი მოსახლეობა იყენებდა. მხედრონელები თურმე უკმაყოფილო მოსახლეობის

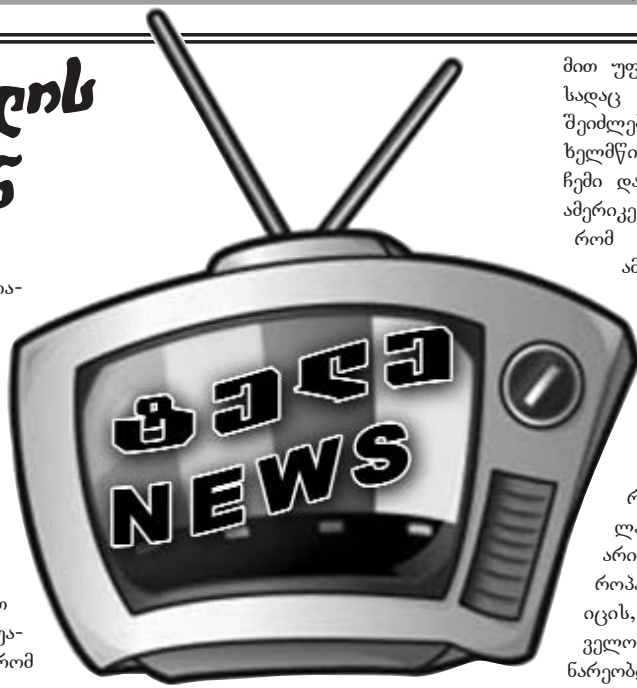
მეზე მივიდნენ ბორჯომის პროკურატურაში, სადაც შსს-ს თანამშრომლები დახვდნენ და დააკავეს. ცოტა მოგვიანებით ოფისის დარაჯი და ის წადვერულებიც დააკავეს, რომლებიც 20 ნოემბრის ფეხბურთის მატჩს ესწრებოდნენ. ყველა მათგანმა აღიარა, რომ იცოდნენ მსხვერპლიანი ინციდენტის შესახებ. კურტანიძეს თავიდან დანაშაულის დაფარვის ბრალდება წაუყენეს, თუმცა სასამართლო განხილვისას მას მკვლელობაშიც დასდეს ბრალი. მხოლოდ იქ გამოჩნდა „მოწმე“, რომელმაც დაინახა,

თუ როგორ ესროლა კურტანიძემ ერთ-ერთ „სტუმარს“. კურტანიძემ სასამართლოზე ამ ბრალდებაში თავისი უდანაშაულობა ვერ დაამტკიცა. მას როგორც ბანდითური ჯგუფის წევრს და მკვლელობაში ბრალდებულს 15-წლიანი პატიმრობა მიუსაჯეს. ამის ყველაფრის შემდეგ საარბიტრაჟო სასამართლოს ხელები გაეხსნა და გააუქმა ქონების მართვის სამინისტროს მიერ 1993 წელს გაცემული დოკუმენტი, რომლის მიხედვითაც ხსენებული ჩამოსასხმელი ქარხნების მფლობელებად თანამშრომლები მიიჩნეოდნენ. თურმე ამ წარმოებების მფლობელები შრომითი კოლექტივები კი არა „მხედრონელები“ იყვნენ და მათ ჩამოართვეს ქარხნები. მოკლედ, ამ 5 ადამიანის მკვლელობა იმისთვის გამოიყენეს, რომ შრომითი კოლექტივებისთვის ქარხნები ჩამოერთმიათ, თითქოს ამ ხალხის ბრალი იყო იქ ყველაფერს „მხედრონი“ რომ აკონტროლებდა. ხელისუფლებამ მათ ჯერ თვითონ დაუსვა იქ განმკარგვლად შეიარაღებული ხალხი და მერე ბინძური მეთოდებით „აახია“ ეს ქარხნები. ავნებს თუ დაუფერებთ „ბორჯომის“ რეალური მფლობელი ექსპრეზიდენტის ვაჟი პაატა შევარდნაძეა, ხოლო თიბისი ჯგუფი და მისი შვიი მამუკა ხაზარაძე მხოლოდ ე.წ. შირმაა. ამ საქმის „ემირ“ გიგა გელაშვილს ხსენებული მკვლელობისა და სხვა დანაშაულობებისთვის სასამართლომ 13 წლით პატიმრობა მიუსაჯა, თუმცა შევარდნამე ის სხვა „მხედრონელებთან“ ერთად 2001 წელს შეიწყალა და თავისუფლება აჩუქა.

მანანა სუნიოვილი

ფრანგულენოვანი ბიძინა ივანიშვილის საცდელი გამოცდებიდან

მთი უფრო, ჩვენს ქვეყანაში, სადაც მოქალაქეს ზიფათი შეიძლება ელოდებოდეს სახელმწიფო სამსახურებიდან. ჩემი დაცვის რიგებში არიან ამერიკელები, რაც ნიშნავს, რომ დაცვა გაავლიერეთ. ამაზე ამერიკაშიც მითითეს და მოხივეს ჩვენმა მეგობრებმა. მე ვფიქრობ, რომ სწორად მოვიქცევი. ის, რაც თქვა კომპანიაში, აბსოლუტურად რეალურია, ესენი ყველაფერზე წამსვლელები არიან. ამერიკამ და ვეროპამ ძალიან კარგად იცის, რაც ხდება საქართველოში. აქედან გამომდინარეობდა ეს თხოვნაც. მიმანია, რომ დღეს ვერ კიდევ არ არიან იმდენად სა-

ბიძინა ივანიშვილი: მე დარწმუნებული ვიყავი, პრეზიდენტი რომ არ მოვიდოდა, რადგან, ჩემთვის წარმოდგენილია, როგორ უნდა შემხდლოს თვალში მიხვილ სააკაშვილმა. სხვათა შორის, ის საკუთარ ხალხსაც ემალება და არათუ ჩემთან, მათთან საუბარსაც გაურბის. რამდენადაც ვიცი, თავისი პრეზიდენტობის ვადაში, მან მხოლოდ ოთხჯერ მოახერხა შეხვედრა სხვა ფუნქციონარებთან, აქედან ბოლო ორი იყო ძალიან ფორმალური. ეს კაცი უკვე ისეთ მდგომარეობაშია, ემალება საკუთარ ხალხს, საბნის ოპერებს დგამს, მოკვავს მომხდებელი ფუნქციონარები, უსვამენ მხოლოდ იმ კითხვებს, რომელიც მას სურს. ასე რომ ნაკლებად მგონია, მან მოახერხოს ჩემთან ლაპარაკი. პარლამენტშიც მან ვერ მოახერხა ოპოზიციონერ დეპუტატებთან საუბარი. მე მგონია, რომ ის მაქსიმალურად აცნობიერებს დღევანდელ სიტუაციას და ამიტომაც ემალება ხალხს.

ულად ვაცხადებ, რომ არ ვისარგებლებ იმ უკანონო ცვლილებებით, რომელიც განახორციელა პარლამენტმა. და ჩვენ არ ვაკეთებთ ორიენტაციას იმაზე, რომ არალეგიტიმურად ცნონ არჩევნები. ამ ცვლილებებით ხელისუფლებამ ძალიან ბევრი დაკარგა საქართველოს მოსახლეობის თვალში, დაიზარალებ იმიჯი ამერიკასა და ევროპაში. ეს აძლიერებს ჩვენს პოზიციებს და ასუსტებს მათსას, შესაბამისად მათი გამარჯვების შანსი კიდევ უფრო მცირდება.

კონკურენტად რომ აღმიქვამს ხელისუფლება, ეს თავშივე ვასაგები იყო. მე კარგად ვიცი რეალური მდგომარეობა, ჩემი შესაძლებლობებიც და სააკაშვილის შესაძლებლობებიც. ჩემი მოლოდინი გამართლდა, მას შეეშინდა, ამის დასტურია მისი რეაქცია, ათას სისულელეს რომ სჩადის, რადგან მას არ აქვს გამოსავალი, არ გაჩნდა სწორი სვლები. ერთადერთი სწორი სვლა მე ვუკანასახე, როდესაც ვაკავებთ მთელ განცხადებას, რომ დაანებოს თავი ძალადობას; მივმართე მის გარემოცვასაც, ნუ უწევენ პრეზიდენტს დათუჯონ სამსახურს, ეს კაცი დაიღალა და იქნებ, წავიდეს.

ქვეყნისთვის, არამედ საკუთარი გუნდისთვისაც; ეს მალე შეიძლება რეალობაში გადაიზარდოს და ჩვენ გარკვეული ქმედებები ვნახოთ მისი მხრიდან საკუთარი გუნდის საწინააღმდეგოდ. ეს კაცი ისეთ მდგომარეობაშია დღეს, რომ აღარ შეუძლია სწორი სვლები გააკეთოს. რაც შეეხება ლობისტურ კომპანიებს, მე მათზე ვხარჯავ თანხებს, მაგრამ ვაძიებთ ნაკლებს, ვიდრე მიხვილ სააკაშვილი. მე ვხარჯავ ჩემს საკუთარ თანხებს და ამის მორალური უფლება მაქვს, მაგრამ რა პირით ხარჯავს სააკაშვილი ჩვენი ხალხის ფულს ამდენი წელიწადია, მაშინ, როცა ხალხი საშინელ გაჭირვებაში ცხოვრობს?! არც იმას ვმალავთ, რომ ობიექტურ ინფორმაციას ვაწვდიდი ევროპასაც და ამერიკასაც. მე ამაყი ვარ ამით, რომ მოვახერხებ ინფორმაციის ჩატანა ამერიკაში. იქ ძალიან მკაცრი განცხადებები გააკეთდა. როგორც იქნა, სენატის წევრებმა ნახეს 26 მაისის დემონსტრაციის დარბევა, რამაც შოკი გამოიწვია, როგორც გადმოცემს და პრინციპულად შეიცვალეს დამოკიდებულება სააკაშვილისადმი. ეს მგონი, ნორმალურია. რატომ უნდა ვამყოფოთ სიცრუეში, თუნდაც ამერიკელები, რომლებიც გვეხმარებიან?! ამერიკელები ეხმარებიან საქართველოს, მის მოსახლეობას და არა სააკაშვილს, როგორც ეს სურს სააკაშვილმა მოგვიყლოს. ევროსაბჭოშიც შევიტანეთ რეალური ინფორმაცია. ნუ ატყუებთ სააკაშვილი მოსახლეობას, რომ ჩვენ რამეს საქართველოს საზიანოდ ვაკეთებთ. პირიქით, მხოლოდ ჩვენი ქვეყნის სასარგებლოდ ვიბრძვით, რათა ვაჩვენოთ, როგორი ხელისუფალი გვყავს, ვაჩვენოთ სააკაშვილის რეალური სახე. ის არ არის საქართველო.

სახელმწიფოში, სადაც თავად სახელმწიფო შეიძლება იყოს საშიში, სადაც სახელმწიფოს მეთაურს შეუძლია გასცეს მსგავსი მითითებები, არ შეიძლება მოქალაქე იყოს დაცული, მათ შორის, მეც. ამას ვაცნობიერებდი, როცა პოლიტიკაში მოვიდი. ვიცოდი ვისთან მქონდა საქმე და რა შეიძლება მომხდარიყო. ასე რომ, მყავს ძალიან კარგი დაცვა, ძალიან ერთგული და წესიერი ხალხი. ნორმალურ ქვეყანაშიც კი ძნელია სრული უსაფრთხოება, „ამასტრო“

წილს იმას, რომ არჩევნები ჩაითვალოს არალეგიტიმურად. თუმცა, ალბათ ზღვარი ასეობს და არ დადგება არჩევნების ლეგიტიმაციის საკითხი. პირადად ჩვენთან ეს არ მოხდება, ჩვენ ასეთივე ფორმატში დავრჩებით. ჩვენ ასეთი ფორმატი, ცალი ხელითაც შევძლებთ და მოვიგებთ არჩევნებს, რადგან შესანიშნავად ვიცი საქართველოს მოსახლეობის განწყობა. შესაბამისად, არავის გაუნდეს იმის ილუზია რომ ჩვენ აქეთ მივყავს პროცესი, პირიქით, მე არ მინდა ვისარგებლო უკანონო გადაწყვეტლებით, რაც ჩვენს ქვეყანას სახელმწიფოებრიობას აკარგვინებს.

მერაბიშვილს მივმართე, თუ ვახსოვთ, თუ არ წავა სააკაშვილი, მაშინ შენ გადადგები და ამას შენ საქართველოს მოსახლეობა დაგიფასებს-თქო.

რაც ხდება ქვეყანაში, ამაში მე ვაღანაშაულებ ერთადერთ კაცს. მისი ახირებული ხასიათის შედეგია, რაც მივიღეთ ჩვენ. რა თქმა უნდა, მის ახლო გარემოცვას, ვანო მერაბიშვილის ჩათვლით, ვერ გავამართლებთ, რადგან ასეთ პოლიტიკას უჭერენ მხარს. შესაბამისად ძალიან რთულია მათზე დადებითი თქვა, მაგრამ მე მაინც მგონია, რომ ეს არის ერთი კაცის იდეოლოგია. მაჭავარიანს კი, საერთოდ უნიჭო კაცად ვთვლი და მასზე არ მსურს კომენტარის გაკეთება. ის ჩემი ახლობელი არასოდეს ყოფილა. ჩემს მმასთან მეგობრობდა, ჩემი ოჯახში მინახავს რამდენჯერმე სოფელში და როგორც წესი, ცივად ვესალმებოდი ხოლმე. ასე რომ, მასზე არავითარი რეაქცია არა მაქვს, ვთვლი რომ ერთ-ერთი უნიჭო ჩინოვნიკია. ვანო მერაბიშვილსა და ადვიშვილზე კი სხვა წარმოდგენა მაქვს. ვთვლი, რომ ძალიან ნიჭიერი ადამიანები არიან, თუმცა დაღეს მათი ნიჭიერება ეჭვქვეშ დადგა, იმიტომ რომ ყურად არ იღეს ჩემი მოწოდება. მე მათ პროცესიდან გა-

შეიძლება ჩადენილი აქეთ. მე არ ვიკადრებ, ან პროკურორის ან სასამართლოს საქმეებში ჩავერიო. საჯარო მოხელეებისთვის მე და ჩვენი გუნდი საშიში არა ვართ, პირიქით, სააკაშვილი ვახდა მათთვის საშიში, თანაც ძალიან საშიში. ჩვენს გუნდს აქვს პოზიცია, რომ ოდესღაც ამ ხალხმა გააკეთა სწორი არჩევანი, როგორც მე და ქართველების უმრავლესობამ, როცა მხარს ვუჭერდით სიხსლეს. მერე ნელ-ნელა შეიცვალა სიტუაცია, და ეს სიტუაცია შეცვალა ერთმა კაცმა. დარწმუნებით ვამბობ, მე კარგად ვიცი სააკაშვილიც და მისი გარემოცვაც, აქ არის ერთი მშინარა კაცის ახირება, ოღონდ მშინარას არ ვამბობ დაკინებითი მიზნით. ის მართლაც მშინარაა და მშინარა კაცი ძალიან საშიშია არა მარტო

ბიძინა ივანიშვილი: ის, რომ ჩვენი პოლიტიკური ძალა გაიმარჯვებს, თავშივე ვიცი, ვიდრე პოლიტიკაში მოსვლის განცხადებას ვაკეთებდი. ვიცი, როგორი განწყობაა საქართველოში. ამასთან გამარჯვების იმედს მაძლევს ის, რომ საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობას აუტანლად მიანია დღევანდელი ხელისუფლება და, საკმარისია, მას ჩვენ დაეანახოთ ჩვენი მხრიდან ნდობა და ის ჩვენ გამოგვეყვება.

რაც შეეხება პროცესების შეუქცევადობას, მე შემიძლია ერთი მაგალითი მოგიყვანოთ: საბჭოთა კავშირის დაშლისას, როდესაც გორბაჩოვი იყო გენმდივანი, ცენტრალური ბანკი გაკოტრებული იყო, ვალუტა აღარ ჰქონდა, გორბაჩოვი ეძებდა ახალ გზებს და მოითხოვდა დემოკრატიზაციას. ეს პროცესები ისე აგორდა, რომ გადაიფლავა გორბაჩოვიც და საბჭოთა კავშირიც. ადამიანმა რომ დავიწყებო, რომ შესაძლებელია მათ ძალა გამოიყენონ და დაიბრუნონ თავისუფლება, მოხდა ყველაფერის ცნობილი მოვლენები. ადამიანი ხომ, რაც აზროვ-

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბილეთი არ შევქმნივთ, ანუ ვარსკვლავები თმოდებილია ცემს ზემოთ და მორალური კანონი ცემს

რაც დღეს ჩვენ ვგვიჩინებს, იმ ზნეობრივი კომპრომისებისა და უმსგავსობასა და სიბინძურესთან იმ ლოიალურ-შემწყნარებლური დამოკიდებულების შედეგია, რომელსაც წლების განმავლობაში ვინჩენდით ამა თუ იმ პოლიტიკური სუბიექტის თუ პოლიტიკური პარტიის მიმართ.

ჩვენ კანონზომიერად ვისჯებით უკეთურებასა და უზნეობასთან თანამშრომლობისა და პარტნიორობის გამო და ამ სასჯელისგან თავის დახსნის ერთადერთი გზა არსებობს – უარის თქმა უზნეობასთან კომპრომისზე.

მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი რამ ითქვა და ბევრი რამ დაიწერა, ჩემი აზრით, ბიძინა ივანიშვილის შემოსვლის მნიშვნელობას ქართულ პოლიტიკაში ვერაფრით ზუსტი შეფასება არ მისცემია...

ბევრისთვის მისი გამოჩენა მნიშვნელოვანია იმით, რომ ის არის ძალიან მდიდარი ადამიანი, მილიარდელი, რომელიც მზად არის თავისი დიდი ფინანსური რესურსი პოლიტიკურ ბატალიონში გადაისროლოს და გამარჯვებას მიადლოს.

ფინანსები, რა თქმა უნდა, ძალიან სერიოზული ფაქტორია, მაგრამ ეს ფაქტორი პირადად ივანიშვილისთვის სულაც არ ყოფილა ის უმთავრესი „საფორმო“ ნიშანი, რითაც ის უცებ გამოირჩა ქართველ პოლიტიკოსთა საკმაოდ მრავალრიცხოვანი პლეადიდან.

თუ გავიხსენებთ მის პირველ წერილს, ის ამ წერილში არსად არ ამბობს, რომ მას ბევრი ფული აქვს და, აქედან გამომდინარე, აქვს დიდი შანსი წარმატებებს მიადლოს პოლიტიკაში.

ის არსად არ ამბობს, რომ პოლიტიკაში სწორედ ამ დიდი ფინანსური შესაძლებლობებით ფიქრობს კონკურენტების დამარცხებას.

ბიძინა ივანიშვილს თავის პირველ წერილში ქართულ პოლიტიკურ ცნობიერებაში უმთავრესად უნდა ახალი თემა – ეს არის თემა მორალის და მაღალზნობრივი პრინციპების შესახებ, რომელთა გარეშეც უნდა უპირატესობა უნდა მიანიჭოს.

ჩემი აზრით, სწორედ ეს არის ყველაზე მნიშვნელოვანი, ყველაზე ღირებული, შეიძლება ითქვას, რევოლუციური, რითაც ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლა განსაკუთრებულ მოვლენად შეიძლება შეფასდეს.

„ბევრი სვამს კითხვას და ბევრს უკვირს, მე, წარმატებულმა ბიზნესმენმა, ყოველმხრივ უზრუნველყოფილმა ადამიანმა, რატომ შევადგე ყველაფერი სასწორზე და რატომ გადავწყვიტე პოლიტიკაში მოსვლა?“

ამ კითხვაზე პასუხი ძალიან მარტივია იმიტომ, რომ ვხვდავ სამშობლო მეკარგება, ხოლო როდესაც სამშობლო გეკარგება, არაფერს არ აქვს ფასი, არც ქონებას, არც ფულს, არც პრივილეგიებულ მდგომარეობას.

ეს სიტყვები ჩვენს კომფორტში და ავადმყოფულ საზოგადოებაში შეიძლება ვინმეს ზმამაღლა ნათქვამად მოეჩვენოს და სწორედ ამაშია ჩვენი ყოფის უბედურება. არ დავმალავ, სანამ პოლიტიკაში მოსვლას

გადავწყვეტილი, ორჯერ დავაპირე საქართველოდან წასვლა.

ვისაც არ სჯერა შეუძლია გადაამოწმოს და ნახოს, როგორც დავაპირებ უკან შეკვეთილი თვითმფრინავები, ბოლოს საქმე იქამდე მივიდა, რომ ოჯახის წევრებმა, ჩემმა მეუღლემ და ჩემმა ვაჟებმა მითხრეს – შენ შეგიძლია წაზვიდე, ეს შენი ნებაა, მაგრამ ჩვენ აქ ვრჩებითო.

ჩემმა უზრუნველმა ვაჟმა, უტამა მითხრა, თუ შენ არ წახვალ კოლიტიკაში, გავინცხვარ.

მე და ჩემმა მეუღლემ იმას მივადვინეთ, რომ ჩვენი შვილები, რომლებიც საზრუნავში გაიზარდნენ, ჩვენზე უფრო დიდი პატრიოტები და ჩვენზე უფრო პარტი მართვამი პოლიტიკოსები არიან. უტამ სიტყვები ბოლო წამით იშო, რამაც ყველაფერი გადასწორა და ყველაფერს თავისი ადგილი მიუჩინა.

მე შევძელი მეგობრს საკუთარი თავისთვის, დამეძლია ჩემს თავში შიში, ეჭვი, სკეპტიციზმი, ახლა კი ვერი თქვენზეა.

ახლა თითოეულმა თქვენგანმა, ამ ქვეყნის თითოეულმა მოქალაქემ, უნდა შესძლოს საკუთარ თავზე გამარჯვება და საერთო საქვეურო საქმის გარშემო დარაზება.

ამ ბრძოლაში ჩვენ ყველანი თანაბარნი და თანასწორნი უნდა ვიყოთ. თანაბრად გვაქვს პასუხისმგებლობა ქვეყნის აწმყოსა და მომავალზე.

პოლიტიკაში იმიტომ მოვიდვარ, რომ მივხვდი, მხოლოდ ქველმოქმედებით, ფინანსური დახმარებით და სპონსორობით, ცალკეულ სფეროებში ინვესტიციების ჩადებით და ლოკალური ღონისძიებებით, ქვეყანაში არსებულ საერთო ვითარებას და საერთო მდგომარეობას ვერ შეცვლი, თუ ყოველივე ამას ქვეყნის ხელისუფალთა პოლიტიკური ნება და მხარდაჭერა არ უმაგრებს ზურგს.

მე მივხვდი ჩემს შეცდომებს და მივხვდი იმ დასკვნამდე, რომ საჭირო და აუცილებელია პირველყოფილისა შეიცვალოს პოლიტიკური გარემო ქვეყანაში, შეიცვალოს ზოგადად პოლიტიკოსის და პოლიტიკის არსის და დანიშნულების გაგება ჩვენს ცნობიერებაში.

მე მოვდივარ პოლიტიკაში არა მინიმუმ დასაპარტახებლად, არა მინიმუმ უპირის საკმეხლად, არამედ საქართველოს თითოეული მოქალაქის განსარჯვებლად.

საქართველოს დასაკარგი კაცი არ ჰყავს, თითოეული ადამიანის პოტენციალი უნდა იქნეს სათანადოდ გამოყენებული და დაფასებული, ჩვენ ყველანი უნდა გავერთიანდეთ, მე ყველას ვუწვდი ხელს სათანადო შრომოდ, მათ შორის ჩემს ოპონენტებსაც, ჩვენ ყველანი უნდა გავერთიანდეთ, მაგრამ სანამ გავერთიანდებოდეთ, ყველას და ყველაფერს თავისი ნამდვილი სახელი უნდა დაერქვას, ყველა უნდა წარვდგეთ ერთმანეთის წინაშე არა ნიღბით, არამედ ჩვენი ნამდვილი სახით, ყველა უნდა გავთავისუფლოდეთ ნებსით თუ უნებლიეთ წამოკიდული ტვირთისაგან.

მე მზად ვარ საზოგადოებისგან წამოსულ ნებისმიერ კითხვას ვაგვიცე ამომწურავი პასუხი და ამასვე მოვითხოვ სხვებისგანაც.

არც მე ვარ უშეცდომო და ჩემს შეცდომებს არ ვმალავ, ვფიქრობ, ასევე უნდა

მოიქცნენ სხვებიც და რაღაცებზე უარი უნდა თქვან, აი, ამის შემდეგ მე მზად ვარ ნებისმიერ მათგანთან ვითანამშრომლო, სხვანაირად და სხვაგვარად ჩვენი ურთიერთობა არ შედეგება.

ჩემი აზრით, ვერ უნდა გაივლოს სადემარკაციო ხაზი, უნდა შეიქმნას ორი პოლუსი და ნათლად უნდა ითქვას, მიზეზთა და მიზეზთა გამო ვისი გვერდით ვერ დავდები და ვისთან ვერ ვითანამშრომლებ.

„ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილი საქართველოს ხელისუფლებას, პოლიტიკოსებს და პოლიტიკურ პარტიებს, მასშვილის წარმომადგენლებს, საქართველოს ყველა მოქალაქეს“

ივანიშვილი ცდილობს ზნეობრივი სახე დაუბრუნოს საქმეს, რომელსაც აქამდე ბინძურ საქმეს ეძახდნენ, დაუმორჩილოს იგი მორალურ პრინციპებს და ამით გააკეთილშობილოს და გაასუფთავოს მავანთაგან შებილწული ეს ურთულესი და უმნიშვნელოვანესი პროფესია, რომელსაც პოლიტიკა და პოლიტიკოსობა ჰქვია.

ბიძინა ივანიშვილმა რამდენჯერმე თქვა, რომ პოლიტიკოსთაგან ძალიან უყვარს ვაცლავ ჰაველი.

სწორედ ვაცლავ ჰაველს ეკუთვნის ისტორიული მნიშვნელობის მოსაზრება, რომ პოლიტიკა ეს არის ზნეობრივად სუფთა და კრისტალური ადამიანების ასპარეზი.

სამწუხაროდ, საქართველოში ამ მიმართულებით საქმე პირიქითაა და ხშირ შემთხვევაში წესიერი და პატიოსანი ადამიანებისთვის პოლიტიკური ასპარეზის კარები საგულდაგულოდ არის დაგმული.

ბიძინა ივანიშვილი სწორედ ამ დაგმული კარების გახსნას ცდილობს ნიჭიერი, განათლებული და კეთილშობილი ადამიანებისთვის.

გთავაზობთ ვრცელ ამონაწერს ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილიდან, რომლითაც მან გასულ კვირას მიხილ სააკაშვილს მიმართა:

5. „მოგმართავთ, არ მოაწეროთ ხელი კონსტიტუციური ცვლილებებს. ამით თქვენ გადაარჩენთ ქვეყნის პრესტიჟს და მის კონსტიტუციურ ფუნდამენტს, რომელიც შეუდარებლად მაღალი ღირებულებაა, ვიდრე თქვენი, ჩემი და ყველა პოლიტიკური ძალის აწმყო თუ მომავალი, ერთად აღებული. ამასთანავე, მე არ ვაპირებ ახირებაში გაგეჯიბროთ და მზად ვარ მოგცეთ დაშვებული შეცდომების გამოსწორების კიდევ ერთი საშუალება - ორმაგი მოქალაქეობის მისაღებად მოგმართოთ ისეთი განცხადებით, რომელზეც თქვენი პოლიტიკური გუნდის წევრები და საჯარო მოხელეები მიუთითებენ.“

6. თუ არ გაითვალისწინებთ ჩემს რჩევას და უარს არ იტყვით კონსტიტუციური ცვლილებაზე, გავინცხვარ:

ა. არ გავხდები ანტისახელმწიფოებრივი ქმედების თანამონაწილი, არ ვინარგობა ალბინური კონსტიტუციური ცვლილებაში და არ მივიღებ მონაწილეობას საპარლამენტო არჩევნებში;

ბ. გავაგრძელებ აქტიურ საზოგადოებრივ და პოლიტიკურ საქმიანობას იმ ფარგლებში, რასაც საქართველოს კონსტიტუცია ალბანს საქართველოში

მცნობრები უცხო ქვეყნის მოქალაქისთვის - მიჩინაი, კანონის ზღვარზე მივარდეთ, ვიდრე თქვენთან ერთად გავიდეთ ანტისახელმწიფოებრივ და ანტიკონსტიტუციურ სივრცეში;

გ. ყველა კონსტიტუციურ გზას გამოვიყენებ პოლიტიკური კოალიცია "ქართული ოცნების" გამარჯვებისთვის და საბოლოოდ მაინც შევასრულებ ქართველი ხალხისათვის მიცემულ ყველა დანაპირებს.

7. იმედს ვიტოვებ, რომ თქვენ, თქვენი გუნდის წევრები და თქვენი მრჩეველები მოუხმობთ კეთილგონიერებას და სწორ გადაწყვეტილებებს მიიღებთ. ეს გადაწყვეტილებები მე არ მჭირდება, ქვეყანას სჭირდება.

„ბიძინა ივანიშვილის ღია წერილი საქართველოს პრეზიდენტს“

ამ წერილს თამამად შეიძლება ეპიგრაფად ვაუწყაფშაველას ცნობილი ფრაზა „ბილწით არ შევეკვრი ზავითა“ წავუძღვარო.

ეს წერილი ერთგვარი შეჯამება ყოველივე იმისა, რაზეც ზემოთ ვილაპარაკეთ.

ეს არის ზნეობრივი მაგალითი მათთვის, ვინც ფიქრობს, რომ პოლიტიკაში დასახული მიზნის მისაღწევად ყველა საშუალება გამართლებული და მისაღებაა.

ბიძინა ივანიშვილმა ამ წერილით კიდევ ერთხელ დაამტკიცა, რომ ის არ აპირებს კომპრომისებზე წასვლას, იქ სადაც საქმე ეხება მორალურ პრინციპებს

ქართულ პოლიტიკაში ის პოლიტიკოსის სრულიად განსხვავებულ ტიპს ამკვიდრებს, ახალი ზემოპირი ფასულობებით, ახალი პოლიტიკური კულტურით და მენტალობით, ახალი პოლიტიკური სინტაქსით, ურთიმართობისა და ოპონირების ახალი ფორმებით, თავისი ახალი ფასებით, სადაც გამოირჩევა სულია ორგანიზაციის სტანდარტებით მოქმედება, ფარისებლობა, აპროპალური ილემები.

ავანტიურიზმით, სისასტიკით, დაუნდობლობით გაჯერებული ქართული პოლიტიკური ვუნდისთვის, რომელიც ვუნდის კანონებით ცხოვრობს დღემდე, ასეთი ადამიანის გამოჩენა ფრიალ საგანგაშო და საზიფათოა, რადგან ის ამ ვუნდის გაკაფვას და ერთმანეთთან მისასვლელი ნორმალური გზების გაყვანას აპირებს.

არადა, ვუნდის საყარადო და საავაზაკოდ ფრიალ მონერბებული ადგილია და მისი ძველი მეპატრონეები მას ასე ადვილად ვერ შეეღვეიან, რადგან ნორმალურ, ცივილიზებულ, ადამიანურ გარემოში ისინი არავის ჭირდება.

ამ წერილს ადრე გამოქვეყნებული ჩემი ერთი წერილის ფრაგმენტით ვამთავრებ.

წერილს ფრიალ საინტერესო სათაური აქვს „ბიძინა ივანიშვილის „კარცერლუქსი“ ხელისუფალთათვის.“

„ბიძინა ივანიშვილი პრაგმატულად, ცივი გონებით მოაზროვნე პოლიტიკოსს კი არა უფრო აღმზრდელ-

და ნორმებს, არ წავა საჩოთირო გარიგებებზე, თუნდაც ეს წამებინა იყოს მისთვის, როგორც პოლიტიკოსისთვის, არ გადაუხვევს ერთხელ არჩეული გზიდან, თუნდაც ამ გზაზე ძალზე ბევრი დაბრკოლება და განსაცდელი ელოდებოდეს.

სამშობლო, ქართული სახელმწიფო და ამ სახელმწიფოს ეროვნული ინტერესები, ყველის პრესტიჟი და მისი კონსტიტუციური ფუნდამენტი – აი, ეს არის ის უმთავრესი ღირებულება, რომელიც მისთვის, როგორც პოლიტიკოსისთვის, ყველაფერზე მაღლა დგას.

მიზანი ამართლებს საშუალებასო, ნათქვამია, თუმცა როცა საშუალება ამორალური და დანაშაულებრივია, მიღწეული მიზანი, რაც არ უნდა დიადი და მნიშვნელოვანი იყოს ის, კარგავს თავის სიდიადეს და მნიშვნელობას.

ბიძინა ივანიშვილისთვის მიზანი არ ამართლებს საშუალებას – ასეთია ის დასკვნა, რომელიც მის მიერ გაკეთებული განცხადებებიდან შეიძლება გაუკეთოთ.

ვიმეორებ, ბიძინა ივანიშვილის შემოსვლა ქართულ პოლიტიკაში მხოლოდ იმით არ არის ღირსშესანიშნავი, რომ ის მდიდარი ადამიანია.

ეს მხოლოდ მატერიალური მხარეა, რომელიც სულაც არ არის მთავარი და უპირველესი.

მთავარი ის არის, რომ ის არა მარტო მატერიალურად მდიდარი, არამედ სულიერად მდიდარი ადამიანია.

სა და განმანათლებელს ჰგავს, რომელიც თავისი ოპონენტების დამარცხებას და ძლევას მათი გაკეთდომობილებით, მათი გარდაქმნით, მათი ზნისა და ხასიათის შეცვლით აპირებს და არა უხეში ძალის გამოყენებით.

– მე თქვენ გაითულებთ, რომ შეიცვალოთ!

– მე თქვენ გაითულებთ, რომ უკეთესები გახდეთ!

– მე თქვენ გაითულებთ, პატივი სცეთ და არ გადაუხვიოთ დემოკრატიულ ღირებულებებს!

– მე თქვენ გაითულებთ, გადაეჩვიოთ არჩევნების გაყვალბებას, გადაეჩვიოთ ძალადობას, გადაეჩვიოთ ადამიანების აბურად აგდებას!

– მე თქვენ გაითულებთ იყოთ ტოლერანტულნი, იყოთ სამართლიანი, იყოთ ღირსეულნი, უფრო უხუტად რომ ვთქვათ, იყოთ ადამიანები!

აი, ასეთი ქვეტექსტი იკითხება ბიძინა ივანიშვილის ქმედებებსა და მის განცხადებებში.

გურამ დონანაშვილის ერთ-ერთმა პერსონაჟმა „კარცერლუქსი“ „გამოიგონა“ უწიგნურია და უმეცართათვის, რომ იძულების წესით წიგნების კითხვა შეეყვარებინა მათთვის და ამით მიეღწია მათი გადამანურებისათვის.

ბიძინა ივანიშვილის მიერ „გამოიგონებული“ „კარცერლუქსი“, ძნელად აღსაზრდელი, მოხუცი და თავნება ხელისუფლებისთვის, – არჩევნებია!

არჩევნებია ის „კარცერლუქსი“, სადაც იძულების წესით უნდა მიიყვანოს ეს ხელისუფლება და ასევე იძულების წესით იქ უნდა გამოამწყვდიო, რომ ბოლოსდაბოლოს გონს მოეგოს და ცოტათი უკეთესი გახდეს, ვიდრე არის.

ვანსტანგ ხარჩილავა

რეზო ჩხეიძე: დღევანდელ დღეს ბევრი ითქვა, რას ნიშნავს საქართველო, რა გეგმები აქვს ჩვენს მომავალ ხელმძღვანელს და დარწმუნებული ვარ, რომ ეს შესრულდება. ეჭვი არ მეპარება, რომ ამოვისუნთქავთ ბოლოს და ბოლოს.

ირაკლი ალასანიძე: არჩევნები ჩემთვის დღეს უკვე ჩატარებულია, ვერდიქტი გაფორმებულია, მაგრამ ეს გაფორმდება ოქტომბერში, ამ ხალხის უმრავლესობის მოსვლით პარლამენტში.

გუბაზ სანიკიძე: გაოგნებული და ბედნიერი ვარ. ზღვა ხალხია ირგვლივ. საქართველოს ისტორიაში არ იცის ასეთი მოვლენა. მე ვარ ბედნიერი, რომ ამ ქვეყნის შვილი ვარ და ვარ ბედნიერი, რომ ამ ადამიანების თანამემამულე ვარ.

გობი თოფაძე: მთავარი არ არის რაოდენობა, მთავარი არის ხალხის განწყობა. ხომ დაინახეთ, როგორია?! გვეყოფა, ოცი წელია გვაწვალდებენ, ოცი წელია გვართმევენ სამშობლოს და დღეს დაინახა ხალხმა, რომ გვეშველება ძალიან მალე.

ღამით საბანელიძე: ის სახეები გაჩნდა თბილისში, რომელიც ამდენი წელია აღარ ყოფილა – იმედის, მომავლის რწმენის და სიხარულის. ლიდერობაზე პრეტენზია არასოდეს მქონია, მე ამ ქვეყნის ერთ-ერთი შვილი ვარ და ამ ხალხის შემადგენელი ნაწილი.

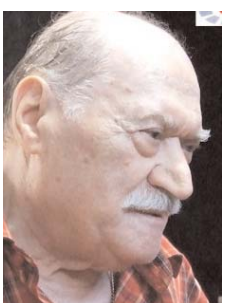
ჯონი ბალაძე: ქვეყანაში მიმდინარეობს ისეთი პოლიტიკური პროცესი, რომელიც ოქტომბერში უნდა დამთავრდეს საქართველოს გათავისუფლებით კრიმინალური, კორუპირებული ხელისუფლების მმართველობისაგან და ამ პროცესში ყველა ძირითადმა პოლიტიკურმა ძალამ და ჩვენს საზოგადოების ყველა წევრმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა. მაღლობა დმურთს, უკვე ჩანს, რომ ძალიან მრავალრიცხოვანი აქციაა; ეს იმას ნიშნავს, რომ დღეს მთელი მსოფლიო შეიტყობს იმის შესახებ, რომ სააკაშვილს და მის კრიმინალურ ბანდას დასაყრდენი ჩვენს საზოგადოებაში არ აქვს.

ნონა გაფრინდაშვილი: სახალხო კრება ყოველთვის იქნება იქ, სადაც არის ჩვენი საზოგადოება. იმიტომ, რომ ეს რეჟიმი არის დასამარცხებელი. იმ შანსის ხელიდან გაშვება, რომელიც შეიქმნა დღეს ახალი რეალობიდან, არ შეიძლება. ჩვენ უნდა ვიყოთ იქ, სადაც იქნება ბრძოლა რეჟიმის წინააღმდეგ.

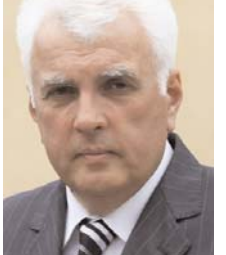
ვანსულ ჩარკვიანი: დღევანდელ დღეს გაუმარჯოს. საოცარი დღეა. ხალხი მიხვდა, რომ თავის თავს უნდა ეკუთვნოდეს. სიტყვის თავისუფლება უნდა ჰქონდეს. ხალხი მიხვდა, რომ დღევანდელი დღეა ყველფრის გადამწყვეტი.

ვივი ბარიკაშვილი: ჩემი ქვეყნის სიკეთეს ველოდები, ქართველი ხალხის ბედნიერებას. დანარჩენი ჩვენზეა დამოკიდებული, როგორ გამოვიყენებთ, როგორ მოვირგებთ, როგორ წავიყვანთ ჩენი სამშობლოს მომავალს.

ვალვა ოგაიძე: ეს არის რეალური ბრძოლის დასაწყისი. ბრძოლას ყოველთვის აქვს აზრი. სახალხო კრება და დემოკრატიული მოძრაობა ყოველთვის იქნება იქ, სადაც მიმდინარეობს სააკაშვილის რეჟიმის წინააღმდეგ რეალური ბრძოლა.

ნიგნიდან „ქართული გულაგი“ samar TI is damcvel ebi sgan gaZarcvul i da Semdeg daWeril i gal ebi

დღევანდელ ქალთა ციხეში, ამ მართლაც ქართულ ჯოჯოხეთში, საუბედუროდ, თითქმის ხუთი წელიწადი დაკავშირებულია იქ, ძირითადად ადამიანები გარემოებათა, სისტემათა და პირისპირების, პიროვნული ინტერესების, უმძიმესი სისხლის სამართლებრივი პოლიტიკის შედეგად, შეკრებილობის პრინციპის გამოყენების და ამ პერიოდში არასწორად გამოძიებული საქმეების ხელაღებით გამოტანილი განაჩენების გამო ძალიან დიდი წლებით არიან გამოშვებული, როდესაც ჩვეულებრივი სამოქალაქო დავები „დანაშაულებ“ გადაიქცა პატიმრების სიმრავლისა და ბიუჯეტის ხელშეწყობით შესავსებად. მოკლედ ვარდებით მოსულებისთვის პატიმრები ერთგვარ ბიზნესად იქცა.

მართალია, ამ თემაზე ბევრს ლაპარაკობენ და წერენ, მაგრამ ჯერ ამ თემის ირგვლივ არც კანონმდებლები და აღარც ოპოზიციონერი დეპუტატები და პოლიტიკოსები არ გაერთიანებულან, რომ რაიმე ქმედითი ნაბიჯები გადადგმულიყო. თუ ბატონ ჯონდი

ბალათურას მთავარ პრეზიდენტის ოჯახის კორუფციის მხილების ირგვლივ არ გაერთიანდებოდნენ, იქნებ იმავე ბალათურას მთავარ წილანში შეკრებილობის პრინციპის მოხსნის ინიციატივისთვის მაინც დაეჭირათ მხარი. ციხეში ასეთი მდგომარეობა ხომ არ იქნებოდა. ერთ გურჯაანელ ქალბატონს 25 წელს ხომ არ მიუხვდინენ, მისთვის რომ არ შეეკრიბათ მეზობლიდან „პოსლუზე“ წამოღებული ოცი ლიტრი ღვინო, არაფი და სხვა და სხვა კვების პროდუქტი და ასეთი მაგალითების მოყვანა შეიძლება დაუსრულებლად.

რა „დანაშაულისთვის“ ბრალდებულებს არ შეხვდებით აქ. თუმცა „ხავსმოკიდებულ“ კრიმინალებს იშვიათად წააწყდებით, ისინი ყველა დროში ციხეში იყვნენ და არცერთი მათგანი არ ამბობდა, რომ დანაშაული არ ჩამოედინათ. ძუ მგელივით ქალებიც მინახავს, რომლებიც ხულიგნობის

მუხლით იხდიდნენ სასჯელს. ერთმა თურმე თავისი პროკურორი სასამართლოზე მაგრად ცემა, ამ ქალს მთელი ზონა მარჯვენას უქებდა, ისე იყვნენ პატიმრები დღევანდელი პროკურორებისგან გამწარებული ყველას გასაკეთებელი გააკეთაო, იძახდნენ.

ტყუილუბრად დაჭერილი ქალების გასაშვებად დუმს მატლივით გაბერილი პროკურატურა და მძიმე სოციალურ-ეკონომიკური ფონის ნიადაგზე უმუშევრად დარჩენილები სესხების გამო იხდიან სასჯელს. თუ დაზარალებულების ინტერესებს ითვალისწინებენ წლების შემდეგ შეძლებენ ეს ადამიანები ანაზღაურებას? ამ დროს დიდ კორუფციაში ვინც იყვნენ და მილიონები რომ იშოვეს ხალხის ხარჯზე, ისინი კი ერთი დღეც არ გაიმეტეს ციხისთვის და მაშინვე გაუშვეს. დღევანდელ ქალთა ციხეში უღარიბესი ფენა იხდის სასჯელს და ბევრი ქალი თვითონ პოლიციისგან არის დაყენებული.

ბელა დავითიანი სამტრედიის პოლიციამ დააყენა, მას საგვარეულო ოქროს ნივთები მოჰპარეს. მან ნიღბიანებში სწორედ პოლიციელები ამოიღნო, თუმცა თავად მითვისების ბრალდებით ციხეში უკრეს თავი. იგი თურმე ორჯერ გაიტაცეს ფულის გამოძალვის მიზნით. ფულიც წაიღეს და მისი ოჯახის წევრების ჯანმრთელობაც ამ ამავს მისი მძაღვირა, იგი გულის ინფარქტით გარდაიცვალა. ციხიდან ბელამ არაერთი წერილი მისწერა სამართალდამცვეებს და პრეზიდენტს, მისი წერილი მართლაც აიყვანეს კონტროლზე, ციხეში არაერთხელ მოაკითხეს სამხარეო პროკურატურიდან, საქმეს გაეხსნითო შეჰპირდნენ, — ამასობაში სასჯელიც მოიხდა თითქმის და თვეებიდა რომ ჰქონდა დარჩენილი, მაშინ პრეზიდენტის შეწყველებით გათავისუფლდა...

აგერ, ყოფილი მოსამართლის მსხვერპლი გულნარა ვაჩიბერაძე გულნარას ბიზნესი ჰქონდა და სესხი ქუთაისში, წერეთლის 8-ში მდებარე ლომბარდიდან გამოიტანა. ლომბარდის მეპატრონე უზენაესი სასამართლოს ყოფილი მოსამართლე პაატა ქობულაძე აღმოჩნდა, როგორც გულნარამ მიაშობო ბატონმა ქობულაძემ მისი 200 ათასამდე ღირებულების ოქროსა

და ძვირფასი თვლების ნივთები მითვისა და იმის მაგივრად, რომ დანაშაულზე თავად ეგო პასუხი, გულნარა, როგორც ურჩი გადაშვდელი თაღლითობის ბრალდებით ყოფილმა მოსამართლემ დააპატიმრებინა. თუმცა, სანამ ციხეში გაუშვებდა 12 ათასი დოლარი გამოსძალა, ხოლო დაპატიმრების შემდეგ ვაჩიბერაძის ოჯახი შეცდომაში შეიყვანა და 15 ათასი ლარი აქედან გამოძალა. ოქროსა და ფულის დანარბეულმა კაცმა ესეც არ იკმარა და ბოლოს საცხოვრებელი ბინაც დაუყადა და პირველივე აუქციონზე თვითონ შეიძინა. ვაჩიბერაძის სახლში ლომბარდიც გახსნა და ადვოკატურაც. ოთხწლიანი მძიმე პატიმრობის შემდეგ გულნარა ვაჩიბერაძე პრეზიდენტის შეწყველების შემდეგ გათავისუფლდა. ახლა ქალი თავისუფლებას გაურბის თურმე, რადგან ქუჩაში დარჩა. ეს საქმეც სტრასბურგში იხილება.

სტრასბურგში იხილება აგრეთვე ერთი შეუპოვარი და მტკიცე ხასიათის ქალბატონის ეთერ კვიციანიშვილის საქმე. „ვარდებით“ მოსულმა კვიციანიშვილის ბიზნესისთვის გამოყოფილ ფართს ქალაქის ცენტრში თვალი დაადგეს და შეითხინილი ბრალდებით დიდი წლებით ციხეში გაამწყესეს. დაპატიმრების პირველი დღიდან კვიციანიშვილს კალმისთვის ხელი არ გაუშვია, ვერც ერთი აქტიური ჟურნალისტი ვერ შეძლებდა სხვადასხვა გაზეთის ფურცლებზე გისოსებიდან იმ რაოდენობის წერილების დაბეჭდვას, რამდენიც მან შეძლო, თან პროკურატურაც მოსვენებას არ აძლევდა რომ მათ

გარიგებაზე დაეყოლიებინათ, მაგრამ კახურად, ერთხელ რომ ჯიუტად თქვა უარი „სამართლის დამცველებთან“ ბოლომდე მისი სიტყვის ერთგული დარჩა. თუმცა ამდენ ნერვიულობაში და პროკურორებთან „კაჩაობაში“, მართალია, ქონება შეინარჩუნა, მაგრამ ჯანმრთელობა დაკარგა. იგი სასჯელის გადავადებით უფრო სწორად სიცოცხლის გადავადებით გაათავისუფლეს. კიდევ კარგი სამართალდამცველებმა კვიციანიშვილის შემთხვევაში მაინც გამოიჩინეს პატარა ადამიანობა და გაუშვეს, რადგან იქ სწეულ და სასიკვდილოდ განწირულ პატიმრებსაც კი აიძულებენ უკანასკნელად საკანში ამოსუნთქონ...

ამას წინათ გავიგე, ეთერ კვიციანიშვილის ერთდერთი ვაჟი დაუჭერიათ. საკუთარი ხალხის მიმართ ასეთი სისასტიკით, ალბათ არც ერთი ქვეყნის მართლმსაჯულება არ გამოირჩევა, როგორც მწამებლობითაც დღევანდელი ხელისუფლება და მართლმსაჯულებით გამოირჩევა.

მართალია, პატიმრობისას თითქმის დაკარგე გაცემის უნარი, მაგრამ ერთმა ფაქტმა მაინც შეძრა, როცა აფხაზეთიდან ლტოლვილ ქალბატონს ჯულიეტა ხალვაშს გარდაცვალების შემდეგ ვადამდელი პირობითი სასჯელისგან გათავისუფლების კომისიის თავმ

ჯლომარემ, ბატონმა გიორგი გორაძემ გარდაცვლილ პატიმარს ასეთი პასუხი გამოუგზავნა — „ოქვენ საზოგადოებისთვის საშიში ხართო“. ქალბატონი ჯულიეტა ერთი წესიერი და მორჩილი პატიმარი იყო, რომელსაც ციხის ზედამხედველის შენიშვნაც კი არ ჰქონდა მიღებული.

ამ მეტად ცინიკურ და არაადამიანურ პასუხს, მასხოვს, მაშინ თავად მე უპასუხე: — „ბატონო გიორგი, დედა გყავთ-მეთქი? ალბათ, ეს ფაქტიც კმარა იმის შესაფასებლად თუ რა მდგომარეობაა დღევანდელ ციხეებში.

იმის განსჯა გაზეთის მკითხველისთვის მიმინდვია, ვინ უფრო საშიშია საზოგადოებისთვის პატიმარი ქალები თუ ის ადამიანები, რომლებიც კანონს უკანონობით იცავენ.

გორაძის ახლადშექმნილი კანტორა თითქმის ყველა პირველად ნასამართლედ ქალს, მკვდარს თუ ცოცხალს, ერთი და იმავე ტექსტით შედგენილ პასუხს უგზავნის — „საზოგადოებისთვის საშიში ხართ და დანაშაულისკენ მიდრეკილი“, ხოლო ცხრაჯერ ნასამართლევებს, რომლებსთვისაც ციხე „სახლია“, ხშირ შემთხვევაში, სასჯელისაგან ათავისუფლებს, რადგან იცის, რომ ისინი მობრუნდებიან, ამიტომ ვთქვი, მათთვის პატიმრები ბიზნესია-მეთქი.

მე კი წერილის ბოლოს, ბატონ გორაძეს და ჩემი და ეთერ კვიციანიშვილის პროკურორს (ჩვენ ერთი ბრალმდებელი გვყავდა) და არა მარტო მათ ვურჩევდი დიდი მწერლის ლევ ტოლტოის მოთხრობა „ივან ილიჩის სიკვდილი“ წაიკითხონ, სადაც ტულის საოლქო პროკურორის ნამდვილი ამბავია ასახული, როდესაც პროკურორი ცხოვრების მწვერვალზე იყო, სწორედ მაშინ კიბიდან გადმოვარდა ტყვილებისგან რომ იტანჯებოდა და მკურნალი ექიმი გულრილად მოექცა, მაშინ დაფიქრდა, რომ თვითონაც ასე გულგრილად ექცეოდა განსასჯელებს.

დიდი მწერლის ლევ ტოლტოის დარად, ბუნებრივია, ვერ შეეძლებ ჩემი და ეთერ კვიციანიშვილის პროკურორის „საქმიანობის“ მხატვრულად ასახვას. მიუხედავად იმისა, რომ იგი ჩვენი განსამართლებიდან სულ მოკლე ხანში, მართალია, ივან ილიჩისთვის კიბიდან არ გადმოვარდნილა, მაგრამ უსამართლობამ მის ერთ დროს ხელშეუხებელ კარსაც მიუკაკუნა... პოდა, მე ვწერ ამ ისტორიას გისოსებს მიღმა და სულ მალე დაინტერესებული მკითხველი ამ ცრემლიან ისტორიას, განგებამ თუ ინება, წიგნად იხილავს.

ნანა სულავა

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

გვარსა და წარმომავლობას, რომელიც უფალმა გენეტიკურად მარგუნა, ვერავინ წამართმევს, ვერსად გავექცი და ჩემი გვარიც — ამაშუკელი, დღეს „შხამიანი ისარივით“ ერჭობა მათ, ვინც საქართველოს კეთილდღეობას მანქნით ნაციონალურ თანამშრომლობა, კარგი სამსახურები და პრივილეგიები ამჯობინდა. ამაშუკელის გვარიც მიუღებლად იქცა მით უფრო ახლა, როდესაც ბიძინა ივანიშვილის მიმხრობა დაჭერის, სამსახურიდან დათხოვნისა და ტერორის ფორმად იქცა. ოჯახის თერთმეტ წევრთან ერთად პოლიტიკური ნიშნით სამსახურიდან გათავისუფლება არც შეეძლო. დაჭერა და ნარკოტიკის ჩაღება ძალიან დიდი რეკლამა იქნებოდა ჩემთვის და ამას „დიდსულოვნად არ კადრულობენ“. ჩემი ოჯახის ყველა წევრიც თავისი სამსახურიდან ნაციონალურმა ამის გამო გაათავისუფლეს, მამაჩემის გამოკლებით, რომელიც ამათი მოსვლისთანავე დემონსტრაციულად თავად წამოვიდა. მეც „იმედოვნ“ სწორედ ჩემი პოლიტიკური პოზიციის — ნაციონალური რეჟიმის კრიტიკისა და გვარის გამო გამათავისუფლა გიორგი ლომინაძემ. თავად დღესაც მშვენივრად ირგებს „გარყვნილი ტელევიზიის დირექტორის იმიჯს“. პოზიციას, ორიენტაციას, გვარს, ეროვნებასა და სარწმუნოებას კი, დამერწმუნეთ, ვერანაირი ამქვეყნიური სიკეთებისთვის ვერ და არ გამოვიცვლი. ამაშუკელიდან ვერც სააკოვი და ტამიანი (ლუტა სხირტლაძის ნამდვილი გვარი) გაეხდები და ვერც „მამასადამე ვეროპელი“, ვერც იელოველი, კათოლიკე, ბაპტიტი ან პროტესტანტი. დავიბადე გენეტიკურ ქართველად და მართლმადიდებლად და ასეთად მოგვედები. მართალია, **„არამდანიო წარმომადგენლებით დაკომპლექტებული ნაციონალური მოძრაობა“ ბიძინა ივანიშვილის მხარდაჭერებსა და მომხრეებს, თურმე „თელევიზია სექტას“ გვეძახის, მაგრამ სექტანტი და ანტიქართული ვინაა — ეს „საქმეშან ჩვენმა არაერთხელ ვაძიანია“.**

ზემოთ ჩამოთვლილი ჩემი პოზიციიდან და პრინციპებიდან გამომდინარე, პირველყოფილსა კი გვარის გამო, ე.წ. „დესტრუქციულ-ქსენოფობიურ“ იმიჯსაც დიდი ხანია შევეუბე და არაერთხელ აღმინიშნავს, რომ შემაყვება კიდევ მეტიც, სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, დესტრუქციულთა იმ კატეგორიას მიეკუთვნები, რომელსაც ე.წ. „შეთქმულების თეორიების სჯვარა“. სამწუხაროდ იმიტომ, რომ ის შეთქმულება, რომელიც ჯერ კიდევ მაცხოვრის ჯვარცმით, მის წინააღმდეგ დაიწყო, დღესაც გრძელდება. მას დღესაც ფარისევლ მწიგნობართა ის მეგობრებიც ახორციელებენ, რომლის თვალსაჩინო წარმომადგენელი სოროსიც, მაკკეინიც და იგივე პლატონ ელენინა ცნობილი ბერეზოვსკიცაა. ბერეზოვსკიც (როგორც ჩვენთან სააკაშვილი) თავისი მომხრეებით, ებრძვის მართლმადიდებლობას, ოღონდ რუსეთში. სააკაშვილის მსგავსად, რუსი ხალხის ქონება მანაც მიიტაცა და ფარისევლ-მწიგნობართა იმ „სოფლიო მთავრობის ქონებისთვის“ შეერთებას ცდილობს, რომლის ნაწილიც თავადაა. ბადრი პატარკაციშვილთან მისი „ზიზნეს მეგობრობა“ კი მაშინ დასრულდა, როდესაც ბადრიმ, (არ ვასახლავ ვისი თანდასწრებით, როგორც ქალდეველი ჰურების შთამომავალმა) პირდაპირ განუცხადა: „ბორია, საქართველოს საზღვრებს აქვთ ცხვირს არ ჩაგაყოფინებს, რადგან საქართველო ჩემი სამშობლოა!“ პატარკაციშვილის ბნელი მოცულ მკველელობაშიც ფარისევლ-მწიგნობარი სექტის სწორედ ის წევრები არიან გარეულნი, ვინც

კარგად იცოდა, რომ საქართველოში დაბადების გამო, ბადრი მართლმადიდებლურ ეკლესიასა და პატრიარქსაც გვერდში ედგა. ვერც საქართველოს გაიმეტებდა იმისთვის, რისთვისაც დაბადებით აქაური, მაგრამ არაქართული სულის და წარმომავლობის ნაციონალური იმეტიერნ მას.

ნებისგან კონტროლდება, ვინც მოცემული გამოცდის მომენტში ცენტრალურ კომპიუტერს უზის. სწორედ ასეთი მეთოდით ჩატარებული პირველი „ეროვნული (თუ არაეროვნული) გამოცდებისას“, კონკურსში ქულებით გასული 70 აბიტურიენტი უმაღლესს გარეთ დარჩა. საგანმანათლებლო სიტემა კი

domxal i saarCevno administracii moxel is sasertifikacii gamocdebze

ისევ სერტიფიკატის ტესტირებას დაუბრუნდეთ. ცნობილია, რომ კომპიუტერი იმ დადებითი თვისებების გარდა, რასაც ინტერნეტით მსოფლიოს ნებისმიერ წერტილში დაკავშირებისა და ურთიერთობის შესაძლებლობა წარმოადგენს, მისი მომხმარებლის საუკეთესო კონტროლის საშუალებაცაა. იკითხება ყოველი ჩვენგანის პირადი ფოსტა და ისმინება „სკაიპით“ საუბრები. იბლოკება ის ვებ-გვერდები, რომელიც ფარისევლ-მწიგნობართა იდეოლოგიის საწინააღმდეგო მოსახრებებს ავითარებს. საზოგადოებისა და ხალხის კონტროლის, ფარისევლთათვის „მიუღებლის“ თავიდან მოშორების ერთ-ერთ საშუალებად კი ბოლო დროს კომპიუტერთი ჩატარებული ტესტირებული გამოცდები იქცა. იმასთან ერთად, რომ ტესტირება საფუძვლიან ცოდნას გამოიცხავს და არამცოდნეს „გაძრომის“ შესაძლებლობას აძლევს, ასეთი მეთოდით თავიდან ათასობით მოცდენ და პროფესიონალი ადამიანი იქნა მოცილებული და უშუალოდ დატოვებული. ამ ფორმით ტესტირებაც უცოდინართა, შემთხვევით გამძვარლთა და კომპიუტერული პროგრამებით მანიპულაციის, სასურველი კადრების გაყვანის საშუალებასაც აძლევს ნაციონალურს და „მათ მასწავლებელ“ ფარისევლ-მწიგნობარ გლობალისტებს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ არანაირი მნიშვნელობა არა აქვს დეკლარირებულ განათლებასა და ცოდნას. თუ მათი იდეოლოგიის გამტარებელი არა ხარ, ტესტირებას უბრალოდ „ვერ გაივლი“ და შენი ცოდნის ხარისხსაც ვერავის დაუმტკიცებ! **სამწუხაროდ, სწორედ ამას ეწოდება რეფორმები და დემოკრატია დღეს!** რამდენადაც კომპიუტერს (როგორც ტექნიკას) ადამიანი მართავს, კომპიუტერთი ჩატარებული საგამოცდო ტესტირებებიც, ცენტრალური კომპიუტერთი იმართება და იმ ადამიან-

ამით კორუფციის საუცხოო გზად იქცა. ცენტრალური კომპიუტერიც, მასთან მჯდომს, ცალკეული კომპიუტერების პროგრამებში შესვლისა და მათი მართვის შესაძლებლობაც აძლევს. ბევრი რომ არ გავაგრძელო, საარჩევნო კომისებში არჩევნებში არაერთხელ მონაწილე, საარჩევნო ადმინისტრაციის მოხელის სერტიფიკატის გამოცდებში მონაწილეობის გადაწყვეტილება მივიღე. ეს პრინციპულ საკითხად მეჩვენებოდა, რადგან წინასწარვე ეტყობა, რომ საომარი და სადავო საოლქოებსა და „ცესკო“-ში ნაციონალურებთან ბევრი გვექნება. სერტიფიკატის გარეშე კი, რაც არ უნდა მცოდნე იყო, საოლქო კომისიებში მუშაობის უფლებას კანონი არ ვამცოდნე. ცესკოს შემადგენლობაში კი საერთოდ „ნაციონალური პარლა-

ტიც, კიდევ ერთი ტესტირება ივანისშია დაგეგმილი. ანუ, როდესაც ნაცები მათთვის ყველა არასაურველ კანდიდატებს გაყვინა მხოლოდ ნაციონალურ წარმომადგენლები დარჩებიან და სწორედ იქ, სადაც ყველაზე მეტი სადავო და საომარი კონკურსის ზედამხედველებიც, ჩვენთვის არჩევნებიდან კარგად ცნობილი საოლქოსა და ცესკოს ნაციონალი წარმომადგენლები იყვნენ. არანაციონალ ჩვენს ნაცობებს ამ კონკურსზე ზედამხედველად დასწრების უფლება არ მისცეს და უკვე საოლქოდან გამგებაც ეშუქებათ. ამჟამინდელ კონკურსშიც არანაციონალურიდან გავიდა ზოგი ისეთიც, ვისი ვინაობაც, უბრალოდ, ნაციონალურ „შავ სიაში“ ჯერ ვერ მოხვდა და შემთხვევით „გაუძლია“. ტესტირებაში დარეგისტრირებულიაგანც მხოლოდ 2-3%-ია გასული. ეს კი კატასტროფულად მცირე მაჩვენებელია. ვინ დაიჯერებს, რომ ასეთ ტესტირებაზე ადამიანი ან მოუზადებელი წავა, ან მხოლოდ ნაციონალურს გააჩნიათ კონკურსის გაგლის „ასეთი კარგი“ უნარი და ცოდნა? გათვლა იმაზე გაკეთდა, რომ ნორმალური გონებრივი შესაძლებლობების ადამიანისთვის მოსაზრებელი დრო — ათი დღე, ლოკურად, არასაკმარისი აღმოჩნდებოდა ათ დღეში, 2 5121 შეკითხვიდან 1800 საარჩევნო კო-

დექიდან, 600 კონსტიტუციიდან, 100 ვერბალური და 21 მათემატიკის ტესტის დასწავლა ნორმალური ლოკით ვერ უნდა მოგესწრო. ეს პრობლემას მხოლოდ ნაცებისთვის, ისიც კომპიუტერული პროგრამებით მანიპულირებისას არ შექმნიდა. (ასეთივე მეთოდით „არ შეიქმნეს პრობლემა“ 2003 წელს, როდესაც ამგვარი მეთოდით სიებიდან ასიათასობით ამომრჩეველი ამოყარეს.) ყველა კომპიუტერული გამოცდაც რომოტივებული ზომებისა და სააკაშვილისთვის სასურველ „ახალ ადამიანებზე“ გათვლილი: გამოიცხვლია დაბნევა, ემოცია, ცუდად განხილვა და იგივე შემთხვევითობა. თუმცა გლობალისტებისგან დაწუნებულ „საბჭოურ განათლებამდებულებს“ მასალის ათვისება მაინც არ გაგვიკვირვებია. დამების თენებისა

ქმნიდა. ტესტირების ეს ახალი მეთოდი (ივანიშვილამდე არსებული მეთოდისგან განსხვავებით) არც გამოცდაზე შენი შეცდომების ნახვისა და გაპროტესტების უფლებას გამოლევს, არც ჯერ შავად მუშაობის და არც ასეთ დაძაბულ გარემოში ეკრანის ლილაკზე შემთხვევით დაჭერილი ლაფსუსის გამოწვრების. არასწორი პასუხის შემთხვევაში კი, ბუნებრივია, შეცდომასაც ვერ გაასწორებ. მაგრამ თუ ეს შემთხვევითობაა და პასუხი იცი, საბოლოო შედეგიც სხვა — ნაციონალურებისთვის არასასურველი იქნება! პირველი ეჭვი მაშინ გამიჩნდა, როდესაც პარიორში სწორად გაცემული პასუხები კომპიუტერმა „შეცდომებში ჩამიყარა“. ეკრანზე გამოჩენილი დროის (ერთი საათის) ათვაც იწყებოდა არა „ადამიანურად“ — ქვემოდან ზევით, არამედ პირიქით (როგორც ნაციონალურს სწვევით ყველაფრის უკულმა კეთება), ბოლოდან ქვევით, რაც ისევ თავგზის ასახვევად კეთდება. წინასწარ გამოცხადებულის მიუხედავად, შეუძლებელი იყო წინ გამგებულ შეკითხვებზე უკან დაბრუნება. ასეთი შეკითხვა კომპიუტერიდან ქრებოდა. თვალში საცემი იყო მონიტორების გაუმართაობა. ეკრანზეც, ისევე, მხოლოდ სწორად გაცემული პასუხები გამოდიოდა და არა გაუცემელი. ქრებოდა პასუხების გასაცემი ნუმერაცია, რაც პასუხგაუცემელ შეკითხვებზე დაფიქრებისა და გაანალიზების შესაძლებლობას სპობდა. ტესტირების დასწავლის მოცემული გაფრთხილება: ეკრანზე გამოსულ ნომრებზე თითო მაინცადამინც შუაში დაგვეჭირა, აპარატების თავიდანვე „შემთხვევით გაუმართაობაზე“ მეტყველებდა. თითაში შესვლისთანავე პირადობით დარეგისტრირებისა და ფოტოს გადაღების თაობაზე ჩემი თავდაპირველი ეჭვიც — „შავი სიის“ მონაცემთა ბაზაში ჩემი გვარის წითელი ცირკულარით არსებობაც გამართლდა. ორი დღის შემდეგ ცესკო-სა და საოლქოს შემადგენლობაში ჯერ კიდევ დარჩენილმა არანაციონალმა ნაცებმა-მეგობრებმა გაგვიმხილეს, რომ, თურმე, სერტიფიკატების მთელი პროცესი ცენტრალური კომპიუტერიდან გვერდითა ოთახიდან კონტროლდებოდა. შესაბამისად, არეულ-დარეულ შეკითხვებს, ეკრანთან გამგებულ ნომრებსა და გაუმართავ პროგრამას — ლოგიკური ახსნა გააჩნია — ივანიშვილის მომხრეს „ტესტირება ვერ უნდა გაველოთ“! ნაციონალურმა გაყარეს ყველა, ვისზეც პირადობების მიხედვით მათიდან არაკეთილგანწყობილი პოზიციის შესახებ წინასწარ იცოდნენ და ვინც ღიად ივანიშვილის მომხრედ მოიაზრება. (შემთხვევით გამძვარლთა გარდა, რომელთაც ალბათ, კომისიებში უმრავლესობით მოსვლისას „ჩაყლაპავენ“). ახლა კი მშვიდად, ივანისში ჩატარებულ ხელახალ კონკურსს, რომელშიც მარჯველებიც ძირითადად ნაციონალური აღმოჩნდებიან. მანამდე კონსურსგავლილებს კი არც გაპროტესტების, არც „არასწორად გაცემული პასუხების“ ნახვის და არც სერტიფიკატის აღების შესაძლებლობა აღარ ექნებათ. ისედაც ასე იქნებოდა, მაგრამ მას შემდეგ, რაც საინფორმაციო საშუალებებით ივანიშვილის მიერ რუსეთისთვის მიყვლილი „თელასის“ გამოყვადების, დენის ტარების მინიმუმად დაწვეისა და ხალხისთვის სოციალური მდგომარეობის გაუმჯობესების შესახებ გახდა ცნობილი, საარჩევნო ხმებისთვის „სამკვერო-სასიცოცხლო“ ბრძოლა უნებრივად, საოლქოებსა და ცესკოში გადაინაცვლებს. აქ კი ნაციონალურების მხოლოდ თავისი მომხრეებით დაკომპლექტებული კომისიები ეყოლება.

ბაია ავაშუპალი

**ინილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი**

მენტის“, ნაცების გავყვანილი პარტიებისა და პრეზიდენტის წარდგინების გარეშე ვერ მოხვდები. ერთი გზა კონკურსი რჩებოდა. მეც მხოლოდ ამიტომ და პრინციპის გამო ივანიშვილის უალტერნატივო გამარჯვებისთვის საბრძოლველად სერტიფიკატის აღება მნიშვნელოვნად მივიჩნიე. ცესკოს ვებ-გვერდზე დარეგისტრირებისას ბოლო ვადა 19 მაისს მოგვცა. ტელეფონითაც გვიპასუხეს: „4 მაისს რეგისტრაცია დასრულდა“. აღმოჩნდა, რომ ტესტირება 24-მაისსაც ტარდება და მე-

და კომპიუტერთან „თვლების დათხროს“ მიუხედავად, მასალა ათვისებული იქნა. „ნაციონალურად შესაბამისი“ იყო საკონკურსო გარემოც — წყლის დასაღველად და ტუალეტში დამოუკიდებლად გასვლის უფლების არქონაც. ახალგაზრდა დატრეინინგებული ნაციონალი ზედამხედველების გარემოცვაში ტესტირებაც და სამუშაო კომპიუტერში პირადი ნომრებით დარეგისტრირებაც. ჩვეულებრივად განსხვავებული კომპიუტერთი მუშაობაც უკვე არადადებით ემოციურ განწყობას

Cven vi wyebT!

27 mai si

27 მაისს „ქართული ოცნების“ მიერ დაგეგმილ წინასაარჩევნო მანიფესტაციაზე, შეიძლება ითქვას, ქართველი ხალხის საკმაოდ დიდმა რაოდენობამ მოიყარა თავი. ალბათ, უკეთესობისა და ქართული ოცნების ახდენის მიზნით. თუმცა, ფაქტი ფაქტად რჩება, ამ მასშტაბით ქუჩაში გამოსული ხალხი, კარგა ხანა არავის ახსოვს. შესაძლოა, მკითხველმა მარშანდელი 26 მაისი შემასწავლოს (სხვათა შორის მეც კარგად მახსოვს მარშანდელი 26 მაისი ალბათ დამეთანხმებით, 2011 წლის 26 მაისს ამ რაოდენობის ხალხი ქუჩაში, რომ გამოსულიყო, შესაძლოა, დღეს სხვა რეალობა გვექონოდა. თუმცა, ამ შემთხვევაში მთავარი ისაა, რომ მარშანდელიდან შედარებით, ხალხმა შიში დასძლია და უკეთესი მომავლის იმედით ქუჩაში უშიშრად გამოვიდა. რაოდენ გასაკვირიც უნდა იყოს, 27 მაისის მანიფესტაციაზე დღეებიც კი შევნიშნეთ თითო და 2-3 წლის ბავშვებით ხელში. აქციაზე 83 წლის მოხუციც კი ვნახე, რომელსაც ყვარჯენდაყრდნობის თბილისის გარეუბნიდან თბილისის ცენტრამდე ძლივს მოეღწია, თუმცა, ამას არ ჯავრობდა. მგონია, 27 მაისის მანიფესტაცია პირველი მასშტაბური აქცია იყო, რომელსაც ხელისუფლების მხრიდან აგრესია და პროვოკაცია არ შეხვედრია, თუმცა დარწმუნებული ვარ, „ნაციონალისტ“ წარმომადგენლებს რამდენიმე ათასკაციანმა აქციამ ბევრი საზრუნავი გაუჩინა.

სოზარ სუბარია – „ქართული ოცნების“ ერთ-ერთი ლიდერი: 27 მაისის დაგეგმილ მანიფესტაციაზე, ცხადია, ბევრ მხარდამჭერს ველოდებოდით, თუმცა მოსული ხალხის რაოდენობამ ვეღვანი მლოდინს გადააჭარბა. 2007-2008 წლებში სახალხო დამცველის აპლუაში, საქართველოში თითქმის ყველა მიტინგის დამკვირვებელი ვიყავი, თუმცა, ასეთი მასშტაბის მანიფესტაცია ბოლო პერიოდში არ გამართულა. დღეს, თუმცა, ოღონდ მანინც თავმოყვარე ხელისუფლება, საკუთარი გადადგომის შესახებ განცხადებას გააკეთებდა, მაგრამ სააკაშვილის ავტორიტარული რეჟიმისგან ჩვენ ამას არ ველით და შესაბამისად, ჩვენ ყველამ გადაწყვეტილება ოქტომბერში უნდა მივიღოთ.

– რას ფიქრობთ, ბიძინა ივანიშვილის მიერ გაკეთებულ გზავნილებზე. რამდენად სწორად გააკეთა აქცენტები ქვეყანაში შექმნილ პრობლემურ საკითხებზე?

– რაც შეეხება ბიძინა ივანიშვილის საპროგრამო სიტყვას, უმთავრესი, რასაც გამოვეყოფიდი არის ის, რომ ქართული სახელმწიფო უნდა იყოს ყველა თითოეული მოქალაქის საკუთრება და არა მხოლოდ ერთი მუჭა ხროვის საკუთრება, როგორც ეს სააკაშვილის გუნდს ჰქონია. მათ სურთ საქართველო საკუთარ ქონებრივ დეკლარაციაში ჩაიწერონ, თუმცა ეს არ გამოუვით.

რამაზ სამხარაძე – პოლიტოლოგი: ივანიშვილის გამოსვლის ყველა თეზისი თითქმის ნაცნობი იყო, თუმცა, საინტერესოა შეიცვალა თავისი დახუსტების თვალსაზრისით.

ეს იყო სიტყვა, რომელიც დაახლოებით 200 000-იან აუდიტორიას პოლიტიკოსმა უნდა უთხრას. ჩემი აზრით, ეს არის ხალხის, რაოდენობის ის ვერსია, რომელიც მე მაქვს 27 მაისთან დაკავშირებით და რომელსაც ალბათ, სახელისუფლებო არხების წარმომადგენლები შემისწორებენ.

დიდი საფრთხე არსებობდა იმისა, როგორც ზოგადად საქართველოში ხდება ხოლმე, რომ ერთი დაგეგმილი პროცესი მეორეში გადაზრდილიყო. სასამართლო, სწორედ ის ფაქტი, რომ მოვლენა, როგორც ჩაფიქრებული იყო, ვგულისხმობ, საარჩევო კამპანიის დაწყებას, ზუღსტად ისე მოხდა და განხორციელდა ისე, როგორც „ქართული ოცნება“ გეგმავდა. ამას თავისთავად ხელი შეუწყო ივანიშვილის სიტყვით გამოხვლამაც.

ჯონდი ბაღაძე – „ქართული დასის“ ლიდერი: 27 მაისს მივლამ მსოფლიომ ნახა, რომ სააკაშვილის კორუმპირებულ რეჟიმს დასაყრდენი აღარ აქვს არც პოლიტიკურ სპექტრში და არც საზოგადოებაში და იგი დარჩენილი თავისი ბანდის ამარა. 27 მაისი ქართველი ხალხის ერთობის დემონსტრირება იყო.

– რამდენად მართებული იყო ივანიშვილის მხრიდან, როცა აქციაზე მისული ამ მასშტაბის ხალხი სახლებში დაბრუნდა. ხომ არ უნდა მიეღო ივანიშვილს უფრო მკვეთრი გადაწყვეტილებები?

– ყველას თავისი გეგმები აქვს და ჩემგან რჩევების მიცემა, უადგილოდ მიმაჩნია.

– ბატონო ჯონდი, როგორ ფიქრობთ, ივანიშვილის განცხადებამ, რომ იგი უარს ამბობს საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობაზე, ხომ არ შეამცირა „ქართული ოცნების“ მხარდამჭერთა რაოდენობა?

– იცით, ისეთ შეკითხვებს სვამთ, პასუხი რომ გაცეთ, სხვისი გადაწყვეტილების შეფასება უნდა გამოვიღო, რაც მაინც და მაინც კორექტული არ არის. ბატონი ბიძინა გამოცდილი კაცია და თვითონ გადაწყვეტს, რა უნდა გააკეთოს ჩემი რჩევების გარეშე.

ფურაძე ბიძინა – ბიძინა ივანიშვილის მრჩეველთა საბჭოს წევრი: – ბატონო ზურაბ, რას ფიქრობთ, „ქართული ოცნების“ მანიფესტაციაზე და ბიძინა ივანიშვილის მიერ გაკეთებულ გზავნილებზე?

– ყველაფერი ძალიან ეფექტური იყო და ყველაფერმა პრაქტიკულად, უშეცდომოდ ჩაიარა.

– ველოდი ბიძინას სატელევიზიო გამოსვლების შემდეგ, რადგან კვლევამ რეიტინგის 9 % -იანი მატება აჩვენა.

– როგორ ფიქრობთ, ივანიშვილის განცხადება იმის თაობაზე, რომ მან შეიძლება საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღოს, ხომ არ გამოიწვევს „ქართული ოცნების“ მხარდამჭერების შემცირებას?

– არა, რადგან ბლოკის სახელი „ივანიშვილი-ქართული ოცნება“ ამას გამოიციხავს.

ზვიად შიშიაშვილი – კოალიცია „ქართული ოცნების“ ერთ-ერთი ლიდერი: 27 მაისის საქართველოს მოსახლეობამ, დედაქალაქის მაცხოვრებლებმა ბიძინა ივანიშვილისადმი ნდობა კიდევ ერთელ დაადასტურეს. ვფიქრობ, ეს იყო ძალიან მასშტაბური მხარდაჭერა და იგივე პროცესები დაიწყება რეგიონებშიც.

იგივე აქცია იქნება ქუთაისში 7 ივნისს, სადაღოს 6 საათზე და ჩვენ შეძლებისდაგვარად არჩვენებამდე ყველა სოფელსა და რეგიონში გაემართავთ აქტიურ შეხვედრებს. როცა ამბობდნენ, ქვეყანაში შიში იყო გამეფებული, ეს ასე არა რადგან მთავარი ფაქტორი შიში კი არ იყო, არამედ ის უნდობლობა, რომელიც საზოგადოებას ოპოზიციის მიმართ ჰქონდა. დღეს უკვე გამოჩნდა ძალა, რომელსაც საქართველოს მოსახლეობამ ნდობა გამოუცხადა და ეს პოლიტიკური ძალა არის კოალიცია „ქართული ოცნება“.

მანანა კობახიძე – „ქართული ოცნება – დემოკრატიული საქართველო“ თავმჯდომარე: 27 მაისი დიდი გამარჯვების დასაწყისი, ქვეყნის გაერთიანების დასაწყისი იყო. ჩვენი ინფორმაციით, დაახლოებით 200 000 თბილისელი ადამიანი იყო აქციაზე მოსული, რომელთაც „ქართული ოცნების“ მისამართით მხარდამჭერთა დიდი გამოხატვა დაიღობა. გუშინ დღემდე ნათლად დაგვანახა, რომ თბილისი ოქტომბრის არჩევნებისთვის რეალურად მზად არის და ხმას აძლევს ქვეყნის გამოღიანებას, დემოკრატიას, სამართლიან სასამართლოსა და იმ სიცოცხლოვანი პრობლემების რომელსაც „ქართული ოცნება“ შესთავაზებს საზოგადოებას: ეს იქნება უფასო ჯანდაცვა დაბადებიდან სიცოცხლის ბოლომდე, ეს არის ხელმისაწვდომი განათლება და რა თქმა უნდა, ურთიერთობის დარეგულირება ქვეყანასთან, რომელთანაც დღეს ჩვენ პრობლემური ურთიერთობა გვაქვს, ვგულისხმობ, რუსეთს და ა. შ. შესაბამისად გზავნილები, რომელიც ბატონმა ბიძინამ გაუღერა ერთი საათის განმავლობაში, იყო ის გზავნილები, რომელიც საზოგადოებამ კარგად მიიღო და ხალხის მოლოდინი არის ძალიან დიდი.

მირანდა ნაბახტაძე

– თუ ელოდით მხარდამჭერთა ასეთ რაოდენობას?

ახლა რა გამოსვლა იყო ეს? მე თქვენ გვეკითხებით... არც ნატოსთან კიდევ უფრო მახლობლის ახალ დონეზე უთქვამს რამე... არც უშბის განათებაზე და ქუთაისის სიღნაღიზაციაზე... ისიც დაავიწყდა ეთქვა, რომ ქართველი პატიმრები ყველაზე ბედნიერი პატიმრები არიან, ხოლო ქართული მრეწველობის ტემპებს ჩინეთი და გერმანია შეჰნატობან... ერთი სიტყვა არ დასცდენია იმ ბედნიერებაზე, რასაც ჭეშმარიტი ქართველი იუსტიციის სახლის „ჯასთ დრაივ“-ში შესეირნებით და ნესკაფეს ლამაჯზე დადებული ახალი პასპორტის დანახვაზე რომ უნდა განიცდიდეს... ტრამპი არ უხსენებია ხალხო, ეს თანამედროვე ამერიკის დავით აღმაშენებელი! არ წამოსვლია სიხარულის ის კურცხლი, რაც უნდა მოგორავდეს ჭეშმარიტი ქართველის ყვრიმალზე, როცა მისი ქვეყანა სრულიად მართო ბუდავს და ვეროლის ჩემპიონატზე განაცხადი შეაქვს უფაშაშ... არ უთქვამს სიტყვა „ლაზიკა“!! - დაავიწყდა ჩვენი ალთქმული ქალაქი! - ჩვენი ატლანტიდა და ჩვენი კასიოპეა, ჩვენი არსებობის მიზანი და გამართლება... და საერთოდ, ისეთი გამოსვლის რა ვთქვი, როცა თვალები გიჭურად არ გიბრწყინავს, ხელეებს არ ასავსავებს, პირზე ღორბლი არ მოვდის, არ იძახი „ბულ-ლსპიტი“-ს და ირგვლივ ფოტოშოპით კლონირებული ხალხის იმიჯები არ ფრიალებს!... ასე ვერ გაფფრინდებით!... ეს არ იყო ის, რასაც ქართველი ხალხი მიეგია!

ლაღო ვარძელაშვილი რატომ არის სპორტის მინისტრი? ომის დროს სწრაფად რომ გამოქცა გორიდან?

ექვ! რა დრო იყო? ჩართავი ტელევიზორს - გამოვარდებოდა ქვეყნის პრეზიდენტი, ფდენიტლებს სახელთი მიიწმენდა, ისტერიულად დაიწყებდა სისულელების ჯღაჯღას, ღორბლების ყრას, ტრამპის, ტფვილებს „ამას ვიხამ, იმას ავაშენებ... მის ფონზე საკუთარი თავი მართლა ზეკაცი გვეგონა... ახლა კი... გამობრმანდება ეს ვაგბატონი, დალაგებულად გესაუბრება, არავის არ ლანძღავს, არ ამუნათებს, არაფერს არ გაყვედრის... ელოდები რაიმე წამოცდეს, რადგანაც თუ თქვა, აუცილებლად გააკეთებს... უფურებ და ხელები, რომ ერთი ჩვეულებრივი მოკვდავი ხარ, და არა - ზეკაცი... ტეხავს, ტეხავს, რა! შიშა დააბრუნეთ, ფარჩაკებო!

ვისაც ეხებება, იზვიდოს, თუ სინდისი გააჩნიათ, ჩემთვის 26 მაისი ყოველთვის ნიკასთან დაკავშირებული დიდი ტკივილი იქნება.

მე მგონია, რომ 27 მაისი ეს არ არის ბიძინას მხარდამჭერთა აქცია, მართლ... მიუხედავად იმისა, რას აცხადებს ქართული ოცნება და რას გულისხმობს... მე გულწრფელად ვფიქრობ, რომ ეს არის უკანასკნელი შანსი, რომ დავძლიოთ ბოროტი... ეს პარლამენტი არ იქნება იდეალური, მაგრამ, ღრმად მწამს, რომ შემდეგი და იმის შემდეგი პარლამენტი, მთავრობა, ხელისუფლება, პრეზიდენტი თუ ვინც იქნება, გენაბეთ, მეფე უფრო ადამიანური, კაცთმოყვარე, ჭკვიანი და თავის ქვეყანაზე მზრუნველი იქნება... მე ვფიქრობ, გულწრფელად, მართლა, გეფიცებით, ყოველგვარი პათეტიკის გარეშე, ეს არის ჩვენი ბოლო შანსი, გამოღვიძების დასაწყებად... ასე რომ, ქუღზე კაცი და გადავარჩინოთ ეს ქვეყანა, ვისაც გვიღობს და გვიყვარს ის!...

პიროვნების ბედნიერება შეუძლებელია, თუ იგი დაშინებულია, წართმეული აქვს არჩევანის უფლება, თუ მის ბედს განაგებს გულცივი და რეგენი, ვერ თვლის თავს ქვეყნის სრულყოფილებიან მოქალაქედ, ვერ ახერხებს საკუთარი სულიერი და ინტელექტუალური უნარების რეალიზებას, თუ აყვედრან ლუკმას, თუ გამოუღმებით უთვალთვალებენ, თუ ყოველი დღის გათენება მასში შიშს ჰბადებს, რითი დააპუროს შეილები...თუ...თუ...უთვალავი „თუ“. ფარჩაკებო, მზე გამოუშვით, რათა ყველას სულში ჩაანათოს!

ქუთაისში პარლამენტის გახსნისთვის არ მიყურებია. მაინტერესებს, ის საბი ადამიანი, მათ შორის ბავშვი, რომელიც ამ შენობის აშენების დროს დაიღუპნენ, აფეთქებისას, გაიხსენეს წუთიერი ღუმილით მაინც? რიტორიკული კითხვა არაა, მართლა მაინტერესებს.

არ მინდა „ბიძინა-ბიძინას“ ყვირილი, არ მინდა, ისტერია, აპათია, გაღმერთკაცება, მინდა ღირსეული, კულტურული, ლაღი და თავისუფალი, დაუმორჩილებელი და დაუჩმორებელი ქართველების ნახვა. მინდა, რომ მან, ვინც ხელისუფლების სათავეში მოვა, იგრძნოს, რომ ნდობა და ფანატობა სხვადასხვა ცნებებია ჩვენივის. მინდა, რომ პასუხისმგებლობა იგრძნონ პოლიტიკოსებმა და არა ტკბობა პოპულარობით. მინდა, რომ ნახონ, რომ ქართველებს ასე მარტივად, ასე უტიფრად თავზე ვერ „დაახურავ“ ვერც სამშობლოს, ვერც დიანსებას და ვერც სახეში მიაფურთხებ ადვილად!!! ეოტ, აი, ამას ველი ხვალისნდელი დღისკან და საერთოდ, ამ არჩევნებისგან..

გვესაუბრება ცეცხლის ყოფილი თავმჯდომარე, ჟურნალისტი ნანა ლევდარიანი

ქალბატონო ნანა, არაერთგვაროვანი შეფასებები მოჰყვა ბიძინა ივანიშვილის განცხადებას იმის შესახებ, რომ ის არჩევნებში არ მიიღებს მონაწილეობას. ეს განცხადება კი გამოიწვია საკონსტიტუციო ცვლილებამ, რომელიც ხელისუფლებას, თითქოსდა ბიძინა ივანიშვილის ხათრით, შეაქვს კონსტიტუციაში. თქვენ რას ფიქრობთ ამ ცვლილებაზე და რა საფრთხეებს შეიძლება შეიცავდეს ის საქართველოსთვის?

პოსტ-სოციალისტური ბანაკის რამდენიმე ქვეყანამ გააკეთა ასეთი რამ, უცხოეთში მცხოვრები თავისი თანამემამულე აირჩია პრეზიდენტად. მოდი, პირდაპირ ვთქვათ, რომ ამერიკელებს ძალიან აწყობთ ეს სქემა, როდესაც მათი მოქალაქე, მათ ფასეულობებზე გაზრდილი ბრუნდება სამშობლოში და ხდება ქვეყნის ლიდერი. მაგრამ ჯერ ერთი, ბიძინა ივანიშვილი ამერიკის მოქალაქე არ არის. მეორეც, რაც არ უნდა კარგი ცვლილება იყოს, ერთი კაცის გულისთვის კონსტიტუციაში მისი შეტანა მორალისგან ძალიან შორს დგას. მე ის კი არ მიკვირს, რომ ბიძინა ივანიშვილმა მსგავსი განცხადება გააკეთა, არამედ, როგორც კი ეს ინიციატივა გახშირდა, მაშინვე რატომ არ განაცხადა უარი, ეს არის ჩემთვის უცნაური. თანაც ივანიშვილი ამაოვან, ორი წლის მამა იმდენად წავაღო პოლიტიკიდან, ანუ მისთვის სიკვდილს ნიშნავს საკითხი არ არის არანაირად მონაწილეობა. მაგრამ ის ამბობს, ანუ მისთვის სიკვდილს ნიშნავს საკითხი არ არის არანაირად მონაწილეობა. ანუ მისთვის სიკვდილს ნიშნავს საკითხი არ არის არანაირად მონაწილეობა. ანუ მისთვის სიკვდილს ნიშნავს საკითხი არ არის არანაირად მონაწილეობა.

bi Zina ivani Svi l isTvis sikvdi l - si cocxl is sakiTxi ar aris arCevenbSi monawi l eoba, magram mi sTvis sikvdi l -si cocxl is sakiTxi a am reJimi s moSoreba...

კონსტიტუციასაც შეცვლიან, მოქალაქეობის საკითხის პედალირებასაც მოახერხებენ და, საერთოდ, ყველაფერი შეიძლება მოხდეს. ამიტომ, ეს ისეთი პირობითობებია, რომ გადაჭარბებული მნიშვნელობის მინიჭება არ შეიძლება. ახლა გადავიდეთ ამ განცხადების „მისუსტეზე“. მოსახლეობის, ამომრჩევლის უდიდესი ნაწილისთვის რა გამოდის? - ე.ი. „რესპუბლიკელები“ უნდა აირჩიონ ივანიშვილის ხათრით? არა, ხალხს „რესპუბლიკელების“ არჩევა რომ სდომებოდა, ყველაზე ძველი პარტია ვართო, იმასთან და ერთხელ მაინც გამარჯვებდნენ რომელიმე არჩევნებში. ამიტომ, ყველა სიტყვას უნდა გათვალა და გაანალიზება. მხოლოდ „რესპუბლიკელები“ ხომ არ არიან კოალიციაში, ზოგს ალასანია არ უყვარს, ზოგს „ფორუმში“ და იმის თქმა ივანიშვილის მხრიდან, რომ მე არ ვიქნები, იწყებს ამდენი ამომრჩევლის დემორალიზაციას და დეზორგანიზაციას. ყველა, ვინც თვალს ხუჭავდა კოალიციაში ვიღაც სუბტიტლებზე და ივანიშვილის ხათრით ხმის მიმცემი იყო, ახლა ათჯერ დაფიქრდება, სანამ ხმას მისცემს. მას თავიდანვე უნდა ეთქვა, რომ მე ამ საკონსტიტუციო შესწორებას არ გამოვიყენებ და მომეცით ის, რაც მეკუთვნის - მოქალაქეობა. მე, საერთოდ, ისეთი შთაბეჭდილება მექმნება, რომ მანდ „პიართი“ არაფერ არ არის დაკავებული. შეიძლება ვიღაც კი არის, მაგრამ შედეგში ეს ნამდვილად არ აისახება.

ბიძინა ივანიშვილის განცხადება მორალური თვალსაზრისით სწორია, მაგრამ მეორე საკითხია, ამ ხელისუფლებასთან მორალური ბრძოლა რამდენად არის მიზანშეწონილი? - ჩვენ გვყავს ხელისუფლება, რომელიც ყველა ხერხს იყენებს ძალაუფლების შესანარჩუნებლად და როგორც კი შენც იგივეს კეთებას დაიწყებ, მოსახლეობა თავისთავს დაუშვავს კითხვას, ასეთი ხომ გვყავს უკვე ხელისუფლებაში და მაშინ, რატომ უნდა შეიცვალოს. აქედან გამომდინარე, ეს, რა თქმა უნდა, სწორი ნაბიჯია. იმიტომ კი არა, რომ შენი მორალით ფიზიკურად დაამარცხებ ვინმეს, არამედ იმიტომ, რომ ამორალობას ერთადერთი რამ უპირისპირდება, - მორალი. თუმცა გეთანხმები, პოლიტიკაში გამარჯვება მორალურ ნაბიჯებზე არ არის დამოკიდებული. ამ მორალურ ნაბიჯებს კიდევ სხვა ნაბიჯები უნდა ახლდეს, რაც უზრუნველყოფს გამარჯვების პრინციპებს. - კონკრეტულად რომელი ნაბიჯები? - უპირველესად, ეს არის ძალიან მჭიდრო მუშაობა ამომრჩევლებთან. მეორეც მხრივ, დღეს ხელისუფლება ძალიან კომფორტულად გრძნობს თავს. მაგალითად, როდესაც ეროვნული მოძრაობა იწყებოდა, ზვიად გამსახურდია ასეთ კომფორტში კი არ ამყოფებდა მაშინდელ ხელისუფლებას. გამუდმებით პრობლემებს უქმნიდა და ეს ძალიან გამაღიზიანებელი იყო მათთვის. მაგრამ ამ წვეთი წველი პრინციპით იქამდე მიიყვანა სიტუაცია, რომ საბჭოთა ხელისუფლება ფიქრობდა, მოდი, წინასწარ მოველაპარაკოთ, თორემ მერე აქციები და გამოსვლები იქნებაო. ამიტომ ამ

დროს სხვადასხვა ნაბიჯების ერთობლიობაა საჭირო. სადღაც შენც უნდა გადახვიდე შეტევაზე. ხომ არ შეიძლება სულ შენ გესხოდნენ თავს და შენ აჩვენებდე, რომ ხარ კარგი, მაგრამ მაინც თავდაცვის პოზიციაში. თუ თვეების განმავლობაში პატარ-პატარა წაგებები გექნება, ოქტომბერში რა გამოანათებს ამისთანა, რომ უცებ დიდი გამარჯვება მოიგდო ხელში? ასე, რომ ხანდახან ძალიან უშინშენოლო საკითხშიც კი, შენ რომ შენსას გაიტან და ხელისუფლებას არ გაატანინებ, ეს არის გამარჯვება. მაგრამ ამ გამარჯვებასაც უნდა ხალხამდე მიტანა. ხომ უნდა გაიგონ ადამიანებმა, რომ შენ ეს გამარჯვება მოიპოვე. - თქვენ ეროვნული მოძრაობის დასაწყისი ასხენეთ, იმ პერიოდში ზვიად გამსახურდიას და 2003 წელში მიხეილ სააკაშვილსაც ხელისუფლების შეგინდან ჰყავდათ მხარდამჭერები. მსგავსი ფაქტორი არ ეხმარება ბიძინა ივანიშვილს, ეს რამდენად ამცირებს მის შანსებს? - ეს ერთ-ერთი სერიოზული ფაქტორია. იმისთვის, რომ შენ პირობითად მტრის ბანაკში მხარდამჭერა მოიპოვო, ის ადამიანები უნდა გრძნობდნენ, რომ ეს რეჟიმი იშლება. დღეს ამას სააკაშვილის ბანაკში ვერ გრძნობენ. ვინც ახლა რე-

ჟიმის შიგნით არის, იმათ ჯერ არ აქვთ იმის შეგრძნება, რომ, აი, ინგრევა ყველაფერი. სიფრთხილის გრძნობა, რა თქმა უნდა, აქვთ და ფიქრობენ, აბა, რა და როგორ იქნება. მაგრამ ის, რომ რეჟიმი უკვე იშლება და ჩაბირვის პირას მყოფი ხომალდიდან ვირთხები გარბიან, ეს სიტუაცია ნამდვილად არ არის. არც შეიქმნება, სანამ შენ შენს ძალას არ დაანახებ. - რასან ჩვენ ზვიად გამსახურდია ვახსენებთ, მაშინ მე ტელეკამერით დაფიქსირებული ყველა იმდროინდელ მოვლენას თუ მის მიტინგებს და როგორ ხდებოდა, იცო? - უცებ იტყოდა ზვიად გამსახურდია, რომ აი, ახლა წავედით სტადიონზე, მერე სტადიონზე გამოაცხადებდა, ახლა წავედით, პირობითად, იპოლონოზე. თან ისე, რომ არანაირი მოტივაციით არ ასახულებდა. ის ამით

წელში მიხეილ სააკაშვილსაც ხელისუფლების შეგინდან ჰყავდათ მხარდამჭერები. მსგავსი ფაქტორი არ ეხმარება ბიძინა ივანიშვილს, ეს რამდენად ამცირებს მის შანსებს?

სინჯავდა, ხალხს რა რაოდენობა წაჰყვებოდა. როცა ასე ბევრჯერ განმეორდა, ეროვნული მოძრაობა, ზვიად გამსახურდიას სახით, დარწმუნდა, რომ მათ შეუძლიათ ხალხის გაყოლა. ახლაც იგივეა, შენ თუ პრაქტიკულად არ მოსინჯე, არ შეამოწმე შენი თავი, აქტიური ამომრჩევლის რა რესურსი გყავს, ძალიან რთულია თეორიული გაოველების გაკეთება. ლელა არაბული

რამ დაავიწყათ თვლა სახელისუფლო თუ არასახელისუფლო პოლიტიკოსებს და ჟურნალისტებს? 27 მაისს კოალიცია „ქართულმა ოცნებამ“ ყველა რეკორდი მოხსნა და აქციაზე მხარდამჭერთა უპრეცედენტო რაოდენობა გამოიყვანა. ადრე ხალხი ქართულ სინამდვილეში ჯერ არცერთ მიტინგზე, არცერთ აქციაზე არ ყოფილა! - ასეთია ეროსულოვანი დასკვნა 27 მაისის აქციის შესახებ. საქართველოში რომ ვერ მოძებნეს ანალოგი, ექსპერტები არაბულ ქვეყნებს მიადგნენ, თუმცა ის გრანდიოზული სურათი, რაც თბილისში 27 მაისს ვიხილეთ, ვერც არაბული ქვეყნების მღელვარე გაზაფხულზე ვნახეთ. სასაცილო ის იყო, სადამოს მომიტინგეთა რაოდენობას ყველა, რუსულად რომ ვთქვათ, „პო მერე სეოეი ისპორჩენოსტი“ რომ ითვლიდა. მაგალითად, მიშა თავხელიძე თვლის, რომ აქცია მონაწილეთა

პირველად საქართველოში!

27 maiss koal icia qarTul i ocnebi s- aqciaze 200 000-ze meti adami ani gamovi da!!!

რაოდენობის მიხედვით მინცდამინც დიდად შთაბეჭდილი არ გამოვიდა. ჰა და ჰა, 30 000 კაცი თუ იქნებოდა.

თავხელიძეს სხვა პრობლემებთან ერთად (მაგალითად სინდისის პრობლემა) როგორც ჩანს, მხედველობის პრობლემაც სერიოზულად აწუხებს და, აქედან გამომდინარე, რა გასაკვირია, თუ ათი ერთად ეჩვენება, მაგრამ რა ჭირდათ იმ უცხოელ ჟურნალისტთა ერთ ნაწილს, რომელიც თავხელიძესავით აცხადებდნენ, რომ აქციის მონაწილეთა რაოდენობა 40

000-ს არ აღემატებოდა, ეს იმდროს, როცა 40 000-ს არ აღემატებოდა, ეს იმდროს, როცა 40 000 ადამიანი მარტო „თავისუფლების მოედანზე“ იდგა. ერთი სპეციფიკური თავისებურება ჰქონდა ამ აქციას, რაც ბევრს გამოჩნა მხედველობიდან. საქმე ის არის, რომ აქცია რამდენიმე დიდ „ავტონომიურ“ დაჯგუფებად დაიყო, რადგან აქციის მონაწილეთა უმრავლესობამ, ხალხის სიმრავლის გამო, „თავისუფლების მოედანზე“ ვერ შეაღწია. ეს დაჯგუფებები სპეციალურად

ამ დონის მიტინგებისთვის დადგენილი მონიტორების გარშემო იყვნენ შეკრებილნი და იქიდან ადვენდნენ თვალს აქციის მსვლელობას. მონიტორები იდგა პარლამენტთან, რუსთაველის პროსპექტის სხვადასხვა მონაკვეთზე, პუშკინის, ლესელიძის, ლეონიძის, დადიანის, ტაბიძის ქუჩებზე და თითოეული ამ მონიტორის გარშემო ათასობით ადამიანი იყო შეკრებილი. როგორც ჩანს, ხელისუფლება და მის მიერ დაქრთამული უცხოური თუ ადგილობრივი მედიასაშუალებები ცალ-ცალკე ითვლიან ამ ერთი აქციის შემადგენელ რამდენიმე ხალხმრავალ მიტინგს. თქვე ყალთაბანდებო, ცალ-ცალკე რომ დაითვლით, მერე ერთად შეკრიბეთ ეს მიტინგები და ჯამში 30 000-ს კი არა 200 000-ს მიიღებთ, რაც იმის უტყუარი დასტურია, რომ მომავალ არჩევნებში სააკაშვილის და მისი რეჟიმის დამარცხება გარდაუვალია. დაპით ქაშთარია

dRes moZraoba erovnul ebi ~ fuZndeba!

დღეს, 30 მაისს, ოფიციალურად ფუნქციონირებს საზოგადოებრივი და უპირველესად ეროვნული მოძრაობა „ეროვნულები“. წინასწარი ინფორმაციით, მოძრაობა არ იქნება დაფუნქციონირებული რომელიმე ორგანიზაციის ბაზაზე. „ეროვნულების“ სახით მოხდება ყველა იმ ეროვნული ძალის კონსოლიდირება, რომელიც ისწრაფვის იმისკენ, რომ აღდგეს ის ეროვნული სული, რომელიც დღეს, როგორც რაღაც სამარცხვინო, ხელოვნურადაა ჩახშობილი.

სატოვანი გამოთქმა: „ხანჯალი ისე ათამაშდა, თვითონ ხტებოდა ქარქაშიდან“, ასეთი საბრძოლო მუხტი წამოიყვანა ქართულ ენაზე, ქართულ ცნობიერებაზე, ქართულ სიმინდეებზე და ზოგადად ყველაფერ ქართულზე გამუდმებულმა ზეწოლამ და დაუსრულებელმა თავდასხმებმა.

უახლეს წარსულს რომ გადავხედოთ, კარგს ვერაფერს დავინახავთ, ილიას ესროლეს და ესროლეს საქართველოს. ილიას შემდეგ ილიასთან ერთად ჩაკლული ქართული სული, გასული საუკუნის 90-იან წლებში, ისტორიისთვის წამოიყვანა, გამონათებული ეროვნული სულის აღორძინება კვლავ სისხლით და მახვილით ჩახშობა ხუნტამ, – ისტორია განმეორდა, ისევ ქართველებმა მოკლეს საქართველო...

ისტორია ხშირად დასცინის კაცობრიობას, „ქეთა ღაღადის“ სამშობლოში ეშმაკურად, ზვიადის ადამიანის მიმამბეველობითა თუ ერზე მზრუნველი კაცის მანტიით, გვართ ქართველი, ტომით უცხო და უცხოთაგან კიდევ უფრო გაუცხოებული მტერი, – საქართველოს პრეზიდენტად წოდებული, – დაესხა ყველა ქართველს, როგორც ერს. მანამდე ასე თუ ისე შენიღბული, საბოლოოდ გაუბოროტდა იმ ხალხს, რომელმაც ერისკაცია, ნატანჯი განსვენებულად კი, ზვიად გამსახურდია, ქართული, ეროვნული დროებით დაიჭირა...

27 მაისს თავისუფლების მოედანზე საქართველოს ეროვნული, ე.წ. „ზვიადის დროშები“ რომ გამოჩნდა, ხალხმა ტაში დაუკრა, ოვაციებმა გამოხატეს სათქმელი...

ბუნებრივია, გენეტიკამ იძალა და ქართველს ქართველობა მოსწყურდა, ქვეცნობიერად კარ მიიღო ხუთჯეროვანი დროშა სახელმწიფო დროშად, რომელიც ერთი კონკრეტული პარტიის იყო, მმართველ-მტანჯველი ადამიანთა მცირე ჯგუფისა, შემდგომ კი დემოკრატია იცის, სადაური წარმომავლობისა და რა მისტიკური დატვირთვის მატარებელი. დღემდე ბრძოლით მოსულ ქართულ გენს მისი სულის გამოძახილი, მისი სისხლის მორწყული შინდისფერი ალაში ესაღბუნება, მისი ფრიალის ქვეშ გრძნობს თავს ქართველად და მეომრად...

გარდასული საუკუნეებიდან დიდი ხანია გვკარნახობენ საქართველოს აღმშენებელი წინაპრები, რომ თუ დღევანდელი და სასწრაფოდ არ იძალა ეროვნულმა ცნობიერებამ, ეროვნულმა იდეოლოგიამ არ განდევნა ცრუ სწავლებები და უნარ-ჩვევები, საქართველოს მომავალი კი არა, ეპიტაფიაც კი არ უწერია ისტორიაში.

„საერთო გაზეთის“ სტუმრებს მცირე კომენტარი ვთხოვეთ მოძრაობის დაფუნქციონირების წარმომშობ მიზეზებსა და მიზნებზე.

სანდრო ბრძანაძე: – „ეროვნული იდეა იქნება ძირითადი მიზანი იმ დიდი საზოგადოებრივი მოძრაობის შექმნისა, რომელიც, ამ ეტაპზე ასეა ჩაფიქრებული, რომ ექმნება მოძრაობა „ეროვნულები“, შემდგომში კი უკვე გამოცხადდება კონკრეტული გეგმები, რა სტრატეგიითა და ტაქტიკით იმოქმედებს ეს საზოგადოებრივი მოძრაობა.

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ეროვნულობა, რომელიც დემოკრატიულ პრინციპებზე იქნება დამყარებული, ერთადერთი გამოსავალია იმ ჩიხიდან, რომელშიც ვიმყოფებით.

მმარა შატირიძე: – „მე ვფიქრობ, რომ ნებისმიერი საზოგადოებრივი გაერთიანება, ადამიანთა ნებისმიერი ჯგუფი, თუ ის ნამდვილად საქართველოს თავისუფლებაზე ფიქრობს, ამ ბრძოლაში უნდა ჩაებას.

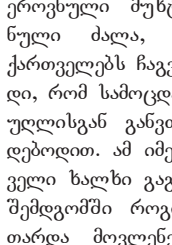

საქართველოში ოცი წელია ეროვნული სულისკვეთება, ეროვნული პრინციპები და ეროვნული იდეა გამოკეტილია უხილავ სეიფში. თითქოს, ეროვნულობა, სამშობლო, ყველაფერი, რაც ქართულია, მისი ხსენება სამარცხვინო გახდა.

ისეთი პოლიტიკური ვითარება შეიქმნა ამ წლებში, რომ თითქოს ეროვნული იდეების მატარებელი ხალხი ფანატიზმშია გადასული, ისინი „ზვიადისტები“ არიან. არა, ჩემო კარგო, ისინი „ზვიადისტები“ კი არ არიან, ისინი ეროვნულები არიან და იმ იდეის მატარებლები, ილიას იმ გზის გამგრძელებლები, რომელ იდეასაც შეეწირა თავად ზვიადი...

მე თვით იმდროინდელი „ეროვნულებთან“, რომ ვფიქრობ, ჩემი გამოხსენებით, ჩემი მენტალიტეტით, ჩემი მოქალაქეობითა და ჩემი ქართველობით სწორედ იქ ვგავარ, სადაც ნებისმიერი ქართული ოჯახი.

მისილ კალაბრიძე: – „გასული საუკუნის 90-იან წლებში გამოჩნდა ეროვნული მუხტი, ეროვნული ძალა, რომელმაც ქართველებს ჩაგვისაზა იმედი, რომ სამოკლავიანო უღელსკანარზე განთავისუფლებოდა. ამ იმედმა ქართველი ხალხი გაგვართიანა. შემდგომში როგორ განვითარდა მოვლენები, ამაზე ბევრს აღარ ვისაუბრებ, მოკლედ ვიტყვი, რომ მოხდა ის, რაც მანამდე, საუკუნის დასაწყისში – მოკლეს ილია. იგივე დამართეს საქართველოს, მოცილეს მერაბ კოსტავა და შემდეგ ზვიადი, რითაც დაასამარეს ეროვნული მოძრაობა და აქციის ერთგვარ რუდიმენტად. უხეშ შედარებას გვაკეთებ: ის არსებობს, მაგრამ არსებობს, როგორც ბრმა ნაწლავი, რომელიც ფუნქციას არ ასრულებს.

დადგა დრო, ხმა ამოვიღოთ ქართველებმა და ვებრძოლოთ იმას, რაც დღეს ხდება ჩვენს სამშობლოში! უპირველესად, აუცილებელია მოხდეს ხალხის გაერთიანება, ყველა ქართული ძალის. თუკი დღეს ხმა ამოვლება ვინმეს და თქმის საქართველოსთვის და სურს დამკვიდროს საკუთარი ადგილი, ერთ-ერთი მთავარი და ძლიერი რგოლი უნდა იყოს ეროვნული მოძრაობა.

მოგეხსენებათ, რამდენი ხნის განმავლობაში იყო ინდოეთი ინგლისის კოლონია და მონანდას კარამანდ განდიმ ასე მიმართა ინდოელებს: – „ინგლისელები კი არ არიან (ცულები, ალბათ, ჩვენ არ ვართ კარგები.“ აქედან გამომდინარე, ალბათ, იმაზე უნდა ვიფიქროთ, თვით ჩვენ რა გავაკეთეთ და მომავალში რას ვაპირებთ. თუ გვინდა ვიყოთ თავისუფლები, ყოველდღე წვეთ-წვეთ უნდა განვდევნოთ ჩვენგან მონა. 90-იან წლებში, როცა ეროვნული მოძრაობა დაიწყო, ვიფიქრეთ თავისუფლები, მაგრამ მერე, პირიქით, განვითარდა მოვლენები და წვეთ-წვეთ შემოგვაპარეს და მიგვაჩვიეს მონობას – მე დღეს მონის მდგომარეობაში ვგრძნობ თავს.

მოგახსენებთ იმასაც, რომ მე მხოლოდ მამას წასვლის მომხრე არ ვარ, მმართველობის სისტემა უნდა შეიცვალოს მთლიანად. ქართველი კაცის აზროვნებაში უნდა მოხდეს გადატრიალება. წავიდეს მისა და ისეთივე წარმატებით იხახონ სხვა სახელი, ეს არ მინდა. უნდა წავიდეს დღევანდელი სახელისუფლები გუნდი, რომელიც ყოველ წამიერად ანგრევს საქართველოს და უნდა მოვიდეს ქვეყნის და ერის მოყვარული ეროვნული ძალა. ნუ ვიქნებით ცხვარი და მგელი ვერ შეგვკამს!

აიაა ჭლიძე

ნებისმიერი ქვეყნის ბიუჯეტი ადგილობრივი მოსახლეობის მოსაკრებელი ივსება. ის ისევე ეკუთვნის თითოეულ მოქალაქეს, როგორც ნებისმიერ ჩინოვნიკს თუ პრეზიდენტს. საქართველოში ბიუჯეტი მხოლოდ შევსებადღა მოსახლეობის. შემდეგ კი ის მთლიანად მთავრობისა და ხელისუფლების განკარგულებაშია. ნაციონალების გარდა მასზე ხელი არავის მიუწვდება.

პრაქტიკა რისთვის

პრეზიდენტის მითითებით სოფლის მეურნეობა უნდა გამხდარიყო ქვეყნის პრიორიტეტული დარგი. ამისათვის 150 მლნ. ლარი უნდა გამოყოფილიყო, მაგრამ ფული ვერ მოიძიეს. სამაგიეროდ, სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ძველი თუ ახალი ხელმძღვანელობა ყაბაღბეული „ქაშაგის შემოჭრის“ ნაცვლად ბიუჯეტიდან გამოყო-

მინისტროებსა და უწყებებში ამ გზით გაცემული 24 მლნ. 100 ათასი ლარი აღმოაჩინა. კიდევ უფრო მეტი – 24 900 ათასი ლარი გაცემულია მივლინებებისთვის. თუმცა შემოწმებებმა ვერსად მიაგნეს დოკუმენტს, რომელშიც ასახული იქნებოდა მონაცემები იმის თაობაზე, თუ რა ეკონომიკური სარგებელი მოიტანა (ან შემდგომში მოიტანს) აღნიშნულმა მივლინებებმა.

ქვეყნის სამთავრობო სტრუქტურებს სხვა საქონელსა და მომსახურებაზე დახარჯული აქვთ 42 მლნ. 800 ათასი ლარი. ყველაზე საგანგაშო კი ის არის, რომ ოფისებზე 54 მლნ. 600 ათასი ლარია დახარჯული. ფული ძირითადად ინტერიერის განახლებასა და რემონტებზე იხარჯებოდა.

კონტროლის პალატის დასკვნით, შესყიდვების დიდი ნაწილი ერთ პირთან მოლა-

გაფი ანგული მილიონები და სირაქემის როლი მიოფი პარლამენტი

ფილ თანხებს არამიზნობრივად ხარჯავს და სრულიად გაუგებარი მიზეზებით თავისი აპარატის თანამშრომლებს პრემიებით აჯილდოებს.

სამინისტროს სახელმწიფო პროგრამის „ღვინის ლაბორატორიული კვლევის“ ფარგლებში გამოყოფილი 100 ათასი ლარიდან ათვისებული აქვს მხოლოდ 2 800 ლარი. უცნობია დარჩენილი თანხის ასავალ-დასავალი. ამავე პროგრამიდან გამოყოფილი „სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ინტენსიფიკაცია“ და „სოფლის მეურნეობის დარგების გამოფენების მოწყობის ღონისძიებები“ აუთენსიკებული თანხებიდან 27 500 ლარი სხვა მიმართულებებზე კი არ გადაწვდილა, არამედ სამინისტროს აპარატის თანამშრომელთა პრემიების სახით გაიქცა.

ასევე არამიზნობრივადაა გახარჯული (პრემიების სახით გაიქცა) საქართველოს ენერჯეტიკის სამინისტროში ბიუჯეტიდან მალაღმობიან რეგიონებში ელექტროენერჯით მომარაგების გაუმჯობესებისთვის გამოყოფილი თანხები.

მომსახურების სააგენტოს ხელმძღვანელისათვის ბიუჯეტის სახსრებით შექმნილი ჰყავს სამი სამსახურებრივი ძვირადღირებული მანქანა. – 2011 წელს გამოშვებული „ტოიოტა ლენდ კრუიზერი“ და 2010 წელს გამოშვებული ჯიბი – „შეილა სკაუტი“. კიდევ ერთი ძვირადღირებული „ტოიოტა კოროლა“ ემსახურება მის ოჯახს. ძვირადღირებული მანქანები ემსახურებათ სააგენტოს უფრო დაბალიერარქიულ საფეხურებზე მდგომარე (მოადგილეები, სამსახურის უფროსები, ფავორიტი განყოფილების უფროსები). ყველა მანქანა ორი და შემდგომ წლებშია გამოშვებული. არასამთავრობოების დაანგარიშებით მათი საბაზრო ღირებულება მილიონ 500 ათას ლარს აღწევს.

არასამთავრობოების სააგენტოს 90 ათასი ლარის უაზროდ გაფლანგვაშიც ადანაშაულებენ. თანხები გაიხარჯა პრემიებსა და მივლინებებში. არ უკვირთ, თუ რა საჭირო იყო ოქსფორდსა და სხვა პრესტიჟულ უნივერსიტეტებში მრავალრიცხოვანი ჯგუფების მივლინება გამოცდილების გაზიარების მიზნით, როდესაც სააგენტოს თანამშრომლებს ძირითადად ტრანსპორტზე სახელმწიფო ნიშნების გაცემა ევალებათ. მით უმეტეს, რომ მივლინებულთაგან 60 პროცენტმა ინგლისური ენა საერთოდ არ იცის.

მამინ, როდესაც მასობრივად ხდება საბიუჯეტო ორგანიზაციებიდან თანამშრომელთა დათხოვნა (ვითომდა სახსრების დაზოგვის მიზნით), კატასტროფულად მატულობს შტატგარეშეთა რაოდენობა და მათზე გაცემული თანხები. კონტროლის პალატამ შემოწმების შედეგად ქვეყნის სა-

პარაკების გზით ხორციელდება, რაც გამორიცხავს ბიუჯეტის მართვის გამჭვირვალობას. ექსპერტი კი ამას სამთავრობო ჩინოვნიკების მხრიდან ფულის გათიურების საუკეთესო საშუალებად მიიჩნევს.

კონტროლის პალატის აუდიტით დადგინდა, რომ პრეზიდენტისა და მთავრობის ფონდებიდან უგზო-უკვლოდაა გამქრალი 3 მლნ. ლარი.

კონტროლის პალატისა და ცალ-ცალკე გაკეთებული დასკვნებით, ფინანსთა სამინისტროს მიერ სახელმწიფოს სამინისტროების ჩამოწერა ხდება კანონის სრული დარღვევით. სამინისტროს არა აქვს დებულება ვალის რეესტრის წარმოებისა და სახელმწიფო გარანტიების წარმოების შესახებ. სწორედ ამის გამო, ექსპერტები თვლიან, რომ გასულ წელს სახელმწიფო ვალიდან ჩამოწერილი 157 263 500 ლარიდან დიდი ნაწილი ჩინოვნიკების ჯიბებში დაიდევს.

მონიტორინგის ჩამტარებლები აცხადებენ, რომ სამინისტროებმა არ იციან მათ დაქვემდებარებაში მყოფი უწყებები თუ საიდან ან რა რაოდენობის თანხებს იღებენ და როგორ ხარჯავენ მათ. ისინი ფინანსური ანგარიშების კონსოლიდირებას ახდენენ მექანიკურად ყოველგვარი გადამოწმების გარეშე. კიდევ უფრო რთული ვითარებაა გრანტებში. ქვემდებარე ორგანიზაციები სამინისტროების გვერდის ავლით იღებენ მათ. ამის გამო, მხარჯავი ორგანიზაციების ფაქტურა და საკასო ხარჯების შორის (ჯანდაცვა, ენერჯეტიკა, განათლება, ბუნების დაცვა), დიდი განსხვავებებია.

არასრული, ნახევრადგასაიდუმლოებული ინფორმაციები საჯარო სანქციებით ამოღებული თანხების შესახებ, გასაიდუმლოებულია მათი ხარჯვითი ნაწილიც.

ამ და კიდევ მრავალი სხვა დარღვევების შესახებ ეცნობა პარლამენტს. მმართველმა უმრავლესობამ ეს „ცნობად მიიღო“. დიდი აუიოტაჟი მასზე არც ე.წ. „საპარლამენტო ოპოზიციას“ აუტეხია, არადა, ყველა ჩამონათვალი ბიუჯეტის დარღვევაა. ბიუჯეტი კი არის კანონი, რომლის დამრღვევი ნებისმიერი პირი ეთვლება სისხლის სამართლის პასუხისმგებელი უნდა მიეცეს, – ასე მიაჩნიათ ექსპერტებს.

ზაზა ბილინიძე

„gel enj ikis soxumi“

ძვირფასო მკითხველო! ვერასოდეს ვიფიქრებდი, რომ მთელი ჩემი შფოთიანი, თავგადასავლებითი სახე და მოულოდნელობით აღსავსე სიცოცხლის ამ ეტაპზე კიდევ გამიკვირდებოდა რამე, მაგრამ შევეცი — რაღაც გამიკვირდა და თანაც ძალიან!

ამ რამდენიმე დღის წინ, ოთხშაბათ დღით, უცნობმა ადამიანმა დამირეკა და როცა სახლის ტელეფონზე (ნომრების ამოსაცნობი აპარატი მაქვს) +7 ციფრი დავინახე, ვიფიქრე, მოსკოვიდან ვილაც ნაცნობი მირეკავს-თქო და სინარულით ავიღე ყურმილი.

— გამარჯობა ქალბატონო ირინა, ჩვენ ვიცნობთ ერთმანეთს, აფხაზეთიდან...

— გამარჯობა გენაცვალე, რომელი ხარ?

— მე ის ვარ, ვინც გელენჯიკში (ნოვოროსისკიდან 140 კმ-ში ი.გ.) სოხუმის სახელობის გამზირი შევისციდე და იქაურობა, როგორც შემძლო, ისე დავამსგავსე გაგრას და სოხუმს!

— რას მეუბნებით, მართლა? — ვერ დავფარე ალტაცება — რომელი ხართ, არ მეტყვიეთ?

— მინდა ვარ, გულუა... იქნებ მითხრათ, თქვენი გაზეთი ბენ ლაღენს რატომ მადარებს, რა გავაკეთე მე ჩემი სამშობლოსთვის ასეთი ცული, რომ მლანძღავთ?

— კი მაგრამ, მე რატომ მირეკათ, ჩემს რომელ სტატიასში ამოკითხეთ თქვენი ბენ ლაღენთან მსგავსება?

— თქვენ იმიტომ გირეკათ, რომ პატრიოტის და მოღალატის

ვიცნობ? ძინდიას მამას, ამირანსაც კარგად ვიცნობდი და მათ სახლშიც არაერთხელ მიქეფია. მოკვდა საწყალი ამირანი, ღმერთმა აცხონოს... კი, კი, მინდამ გადმოასვენა საწყალი გენო, აცხონოს ღმერთმა, ბევრი კარგი მსმენია მაგ ბიჭზე! თურმე, რუსეთში წასულ ჩვენ ლტოლვილებს ძალიან ეხმარება და გაუმარჯოს ღმერთმა, თუ კიდევ დაგირეკავს, მომიკითხე აუცილებლად, კარგი?

მკითხველო! — ალბათ, ჩემი წერილებიდან ხვდებით, რომ მე აფხაზეთისადმი განსაკუთრებული დამოკიდებულება მაქვს და ხვდებით იმასაც, რომ მიუხედავად იმისა, ჩემი დამოკიდებულება არც აფხაზი ჩინოვნიკებისადმი და არც უბრალო აფხაზებისადმი, მთელი ამ წლების განმავლობაში არ შეცვლილა, რადგან მე აფხაზეთში განურჩევლად მივეყარა აფხაზიც და ქართველიც! მუამყებოდა, რომ, ქვეყნის წყალობით, იმ მაწიერ სამოთხეში მოვხვდი სამუშაოდ და ყველაფერს, მათ შორის გაზონებზე აყვავებულ მიმოზებს, ოლეანდრებს, კამელიებს, მაგნოლიებს და ბალახსაც კი, ომის დროს ისე ვუფრთხილდებოდი, როგორც ჩემი ეზოს ყვავილებს! (სხვათა შორის, ამის გამო ბევრი დამცინოდა). ბიზნესმენ მინდა გულუას ზარის

რომ ნამდვილ სოხუმში ჩასვლას, კიდევ დიდხანს მოვანდომებთ ქართველები, მაგრამ, თუნდაც ილუზორულად, ხომ მაინც მაგარია, „გელენჯიკის სოხუმში“ პლაჟზე რომ წამოწვივები, თოლია რომ გადაგიფრენს თავზე და უნებურად გალაქტიონის „გამარჯობა, აფხაზეთო შენი“ — რომ ამოგიტივტივდება გონებაში? არადა, როგორც მითხრეს, ეს პლაჟის ის მონაკვეთი, რომელიც მინდიას უყვია, თურმე სოხუმური პალმებითაა გარშემორტყმული და შენობა-ნაგებობებიც ზუსტად ისეთი ყოფილა აგებული, როგორიც ნამდვილ სოხუმშია! მე ამ კინო-რეჟისორებს რა ვუთხარი, თორემ ამ ისტორიიდან ისეთი ფილმი გამოვიღოდა, კინო-თეატრები დიდი ხნის მანძილზე გადაჭვდილი იქნებოდა!

მოკლედ, მინდა გულუას შესახებ იმაზე მეტი ინფორმაცია მოვიპოვე, ვიდრე მეგონა და როგორც შევთანხმდით, გადავურეკე კიდევ.

— ბატონო მინდა, ხომ ხედავთ რა მალე გავიგე, ვინც ყოფილხართ? თითქმის ყველაფერი ენახე ინტერნეტში, რაც თქვენ ქართველებისთვის გაქვთ გაკეთებული რუსეთში. ახლა თუ შეიძლება, ის ისტორია მომიყვით, გენო ადამიას გადმოსვენებას და მისი ცხედრის პოვნას რაც შეეხება. არ დაგიმალავთ და გეტყვით ყოველგვარი მლიქვნელობის გარეშე, რომელიც მე ნამდვილად არ მეხერხება, რომ თქვენი თანაქალაქელების ნაამბობმა ისტორიებმა თქვენს შესახებ, ჩემს ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა და ჩემი საპასუხო ზარი, თუ გნებავთ იცოდეთ, ამ „რეკომენდაციების“ გათვალისწინებით განვახორციელებ... ვისმენთ.

— თქვენ ეს ისტორიები გაზეთში დასაწერად გჭირდებათ თუ ისე, უბრალოდ ვისაუბროთ?

— ისეც და გაზეთში დასაბეჭდავად...

— მერე, დაგიბეჭდავთ თქვენი რედაქტორი? გუშინ ბენ ლანდენიო — დამიწერეთ და შემდეგ ნომერში, რას დამარქმევთ?

— მაგაზე არ იდარდოთ, ეს საუბარი ზუსტად ისე გადავა გაზეთის ფურცელზე, როგორც არის, ყოველგვარი ეპითეტების გარეშე... ამის პირობას მე ვამდებ.

— მდაა... მაშინ დავიწყეთ, აფხაზეთის ომის დროს პატარა ბიჭი ვიყავი, ომი დაიწყო, ჩემი ქალაქის დასაცავად მეც ავიღე იარაღი ხელში და გენო ადამიასთან ერთად, როგორც შემქმნელი, ისე ვიბრძოდი. მის დაცვაში ვიყავი. მერე, იცით თქვენ როგორც მოხდა ყველაფერი, ვერ გავრა დავკარგეთ, რამდენიმე თვეში კი ჩემი საყვარელი სოხუმიც... გენო ადამია მარტო აფხაზებს არ დაუხვრეტიათ, რომ იცოდეთ. სოხუმის დაცემის შემდეგ სოჭში ვცხოვრობდი 4 წელი, მაგრამ ვერ არის ას-

„მე საქართველოს ჯარის გენერალის შესანდობარს კი არ ვსვამ, არამედ ყველა ვაჟკაცის გენერლის ხსონას მივაგებ პატივსო! ამ ჭიქის დაცლის შემდეგ მოხსნა დიდი ოქროს „ცეპი“ და მე გადმომცა! წამოვიყვანეთ ჩვენი მიცვალე-ბული „სოხაში“ და იქიდან თვითმფრინავით თბილისში გადმოვიფრინდი. ის „ცეპი“ მე, გენო ადამიას ოჯახს გადავეცი! დანაჩენი კი უკვე თქვენც იცით... აი, ასე იყო ყველაფერი, ქალბატონო ირინა! მაშინ 24 წლის ბიჭი ვიყავი მხოლოდ...

— გენო ადამიას ცხედარი, მიუხედავად იმისა, რომ დიდხანს იყო მიწაში, როგორც მასხოვს, თითქმის ახლადგარდაცვლილისას ჰგავდა... ეკ, რა კარგი ადამიანი იყო, საწყალი?

— მასე იმიტომ იყო, რომ ზღვის ნაპირზე, სილაში იყო დამარხული...

— მინდა, ისეთი საინტერესო ამბები მითხარი, ძალიან მინდა ხელმეორედ გავიცნო. ისიც მინდა „გელენჯიკის სოხუმში“ დამბატივო და ისიც მინდა, ის ადგილები მანახო, სადაც „პატარა საქართველოები“ გაქვს გაკეთებული. აბა, რას იტყვი?

— დიდი სიამოვნებით, რა პრობლემა? როდის ჩამოხვალთ?

— როცა მივიცილი, მე თვითონ გაგავებინებთ, ოღონდ არ ვიცი, ზუსტად როდის იქნება ეგ...

— ჩამოდი, თქვენ აუცილებლად განცვიფრდებით ისეთი სიურპრიზები დაგხვდებათ აქ, მე არც კი გამოგყვებით ნოვგოროდში, კრასნოდარში და რუსეთის სხვა ბევრ ქალაქში, იქ ჩვენი ლტოლვილები თვითონ მოგიყვებიან ყველაფერს და დასკვნებიც შემდეგ გააკეთებ, როგორი ბენ ლაღენი ვარ მე საქართველოსთვის! არ დაგიმალავთ, ძალიან მეწყინა ასეთი შედარება. ბენ ლაღენი აფთქებდა, კლავდა, მე კი — ვაშენებ და იმ ხალხს ვესმარებ, ვინც ახალ სიცოცხლეს შობს!

ძვირფასო მკითხველო! აი, ამ ისტორიებმა გამაკვირვეს ძალიან და დარწმუნებით შემიძლია იმის თქმა, რომ თქვენც ჩემსავით თვალზე ცრემლი მოგადგათ „გელენჯიკის სოხუმში“ და გმირი გენერლის, სოხუმელი გენო ადამიას პირადი დაცვის 24 წლის ბიჭის ამ მონათხრობზე და მის ცხედართან ვაჟკაცი აფხაზის მიერ წარმოთქმული სიტყვები, როცა წაიკითხეთ! უდავოა ისიც, რომ ბიზნესმენი მინდა გულუა რომანტიკოსი მილიონერია, ამავე დროს პასუხისმგებლობის დიდი გრძობითაა დაჯილდოებული და ზღვა ინფორმაციას ფლობს როგორც აფხაზეთის, ისე სხვა მიმართულე-ბითაც და მე მას აუცილებლად უნდა შევხვდე!

ირინა გოგოსავილი

გარჩევა არასოდეს გეშლებოდათ. თქვენ არც ის გაგიჭირდებათ, მოიძიოთ ინფორმაცია, ვინ იყო რუსეთში სოხუმის სახელობის გამზირი და არც ის გაგიჭირდებათ გაიგოთ, ვინ გამოისყიდა სოხუმისთვის თავგანწირული გენერლის გენო ადამიას ცხედარი აფხაზებისგან! აი, ამ ინფორმაციას რომ მოიპოვებთ, მერე თქვენ დამირეკეთ და კიდევ ბევრ რამეს მოგიყვებით, ნახვამდის...

პირველად სოხუმელ ჟურნალისტს, ჩემს მეგობარ თენგიზ პაჭკორიას დავურეკე და წვრილად მოუყვებო ჩემს ტელეფონზე განხორციელებული ზარის შინაარსის შესახებ. პაჭკორიამ მითხრა: „ირა, ჩემი სახლი ხომ გახსოვს სოხუმში, სადგურთან? აი, იქ ცხოვრობდა ეგ კაციც და, მიუხედავად იმისა, რომ ძალიან ახალგაზრდაა, ძალიან ბევრი ქართული საქმე აქვს უკვე გაკეთებული. ყველა ვარიანტში იცნობ, იმიტომ, რომ გენო ადამიას დაცვაში იყო ომის დროს და შემდეგ, როცა გენო მოკლეს აფხაზებმა, მაგან გადმოასვენა თბილისში“.

თენგიზ პაჭკორიასთან საუბრის შემდეგ პოეტ გენო კალანდის დავურეკე: „ოოო, რას ჰქვია

შემდეგ მის მიერ შავი ზღვის კურორტ გელენჯიკში, სოხუმის სახელობის გამზირის შესყიდვამ უფრო მომანატრა აფხაზეთი, რომელიც „საკაკას“ თქმით, თურმე, საქართველოსი არასოდეს ყოფილა...“

წარმოიდგენია „გელენჯიკის სოხუმი“ რა ლამაზი სანახაო იქნება, მაგრამ ის მაინც ვერ იქნება ისეთი სოხუმი, როგორიც მე, თენგიზ პაჭკორიას, მინდა გულუას, გენო და რენე კალანდიებს და სხვა უამრავ სოხუმელს თუ იქ ჩასულეებს გვახსოვს... მე, ქიზიყელ ქალს ამიწყდა გული და ცხადად წარმოიდგენია, ბიზნესმენი მინდა გულუა რა შეგვრძნებებით ყიდულობდა მშობლიური ქალაქის სახელობის ქუჩას რუსეთში და დარწმუნებული ვარ, რა ფასადაც არ უნდა შეეთავაზებინათ მისთვის ამ ქუჩის თითოეული მეტრი, ათჯერ უფრო მეტს გადაიხდიდა, ოღონდაც მისი საკუთრება გამხდარიყო!

მე უდიდეს პატივს ვცემ ასეთ ადამიანებს და მიხარია, რომ ასეთი პატრიოტი კაცი, თურმე მეც მიცნობს! ჩემი აზრით, ქართველი კაცის მიერ რუსეთში, შავი ზღვის სანაპიროზე ნაყიდი პატარა სოხუმი, ერთგვარად იმის ნიშანიცაა,

მიწის რეფორმამ რეგიონში ექსცესების გარეშე ჩაიარა. გლეხმა თითქოს სული მოიტყა. მაგრამ, როგორც ამბობენ, „ემშაკს არ სძინავს“. ხელისუფლების მხრიდან დარტყმა გლეხმა მაშინ მიიღო, როცა არ ელოდა: რეფორმის დასრულებიდან სამიოდე წლის შემდეგ აჭარის ზღვისპირეთის მაცხოვრებლებს განუცხადეს, რომ მათ მფლობელობაში არსებული მიწების რეფორმა არაკანონიერად ჩატარდა და იმავე კომისიამ, ოღონდ უკვე სხვა შემადგენლობით, გონიოს მაცხოვრებლებს ჩამოართვეს მიწები. არც ერთმა ინსტანციამ, სადაც კი ჩიოდნენ კვლავ უმიწოდ დარჩენილები, მათი საჩივრები, ფაქტობრივად, ყურადღების გარეშე დატოვა...

დღეს უკვე ნათელი ხდება თუ რას ემსახურებოდა ხელისუფლების ასეთი ქმედება. ხელვაჩაურის რაიონის საკრებულოს წევრის ანთონი ბერიძის განცხადებით:

იტანეს იგი 1 ლარად გასაყიდ კატეგორიაში... სხვათა შორის, ოფიციალურ დოკუმენტებში წერია, რომ ეს არის შეიხის მიწა. თუმცა ამას ყველანაირად მაღავენ, მაგრამ ეს დოკუმენტი არსებობს.

— ბატონო ავთო, თუ შეიძლება გვითხარით, საიდან წამოვიდა სახელმწიფო ქონების ერთ ლარად გასხვისების იდეა?

— საქართველოს ხელისუფლებაში მხოლოდ ორ ადამიანს აქვს უფლება მიწა გაასხვისოს სიმბოლურ ფასად, ანუ ერთ ლარად. ესენია: საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი და აჭარის მთავრობის თავმჯდომარე ლევან ვარშალომიძე. ამას, რა თქმა უნდა ფიგურაულად ვამბობ, თუმცა, ამას აკეთებს საქართველოს მთავრობა და აჭარის მთავრობა ეკონომიკის სამინისტროს სახით. ეკონომიკის სამინისტრო ამზადებს პროექტს, რომელსაც შემდეგ ხელს აწერს ლევან ვარშალომიძე. ეს არის მიწის შეფარული გაყიდვა. არავის არ სჯერა იმი-

— სხვათა შორის თავისუფლების მოედნიერ ერთ ლარად გაყიდული... საერთოდ, თავისუფლების მოედნიერ გაყიდვა მკრეხლობაა. რადგან ბათუმის საკრებულო არ არის ხალხის მიერ არჩეული და გაყიდვითაა მოსული, მათ ვალდებულებაც არა აქვთ ამომრჩევლის წინაშე. ერთი შეხედვით, აქ თითქოს ყველაფერი კანონიერ ჩარჩოშია მოქცეული. პირველი ნაბიჯი ის იყო, რომ ბათუმის საკრებულომ მიუხედავად დეპუტატთა ნაწილის წინააღმდეგობისა, სტატუსი მოუხსნა თავისუფლების მოედანს, მერე აიღეს და ამ ადგილს დაარქვეს გმირთა სკვერი. მათვის სამწუხარო ის არის, რომ არც მოედნის და არც სკვერის გასხვისება არ შეიძლება. კანონი ამას პირდაპირ კრძალავს. დღეს ამ მიწას ჰქვია არასასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთი. სხვა სახელი ამას არა აქვს. ამაზე მეტი ამორალური რა უნდა იყოს, მოედანს წაართვა სტატუსი, გააუქმო სკვერი, სადაც დასფლავებუნი

namaxvanhesi aSeneba quTais safrTxes Seuqm is

საქართველოს მთავრობამ ჰესების მშენებლობას აქტიურად მოკიდა ხელი-პრეზიდენტმა სააკაშვილმა პარლამენტში ყოველწლიური ანგარიშით გამოსვლისას აღნიშნა, რომ 2015 წლისათვის ქვეყანას 15 ახალი ჰიდროელექტროსადგური უნდა აშენდეს. თუ იმას გავითვალისწინებთ, როგორც დაჩქარებული ტემპებით გაშენებულ ყველაფერს, რომლის დროსაც ხარისხი ხშირად მეორე ადგილზე რჩება, ძნელი წარმოსადგენი არაა, თუ რა შედეგებს უნდა ველოდოთ ამ ახირებისაგან. ასაშენებელი გიგანტური ჰესების საიში შედის ნამახვანჰესი, რომლის აშენება 2011წლიდან უნდა დაწყებულიყო, მაგრამ პროექტში ჩასმულმა თურქულმა და კორეულმა ფირმებმა მშენებლობის დაწყებაზე უარი თქვეს. ამის ერთ-ერთი მიზეზი არასრულყოფილი პროექტი გახდა. იმერელი გარემოსდაცველის, თემურ კეპულაძის განმარტებით, ეს პროექტი ძველი კომუნისტების დროინდელი პროექტის გადამოღებული ვარიანტი არის და მასში თითქმის არაფერია შეცვლილი. ნამახვანი 3 კასკადის აშენებას ითვალისწინებს: ტვიშის ჰიდროელექტრო სადგური-100 მეგავატის სიმძლავრის, თვითონ ნამახვანის 250 მეგავატის და უონეთი, 100 მეგავატის სიმძლავრის. ეს პროექტი ორ რევიონს მოიცავს — იმერეთს და რაჭა-ლეჩხუმს-ქვემო სვანეთს.

iyi deba... baTumi!

— მოტივი, რითაც სარგებლობდა ხელისუფლება მიწების ხელახლა დაბრუნებისას, იყო ის, რომ თითქოსდა ეს მიწები ესაზღვრებოდა ისტორიულ ძეგლს, რომელსაც კანონი იცავდა. რა თქმა უნდა, ეს მიზეზი თითქმის გამომწვევითაა.

მიზეზი ხელისუფლების ასეთი ქმედებისა, — ძეგლზე ზრუნვა არაა. უნდა მოგახსენოთ, რომ ასლან აბაშიძის პერიოდში, როდესაც რუსული ჯარი გავიდა აჭარიდან, გონიოში საკმაოდ დიდი მინდორი გამოთავისუფლდა. აჭარის მაშინდელმა მმართველმა არ მოახდინა ამ მიწების გასხვისება და დატოვა სახელმწიფო რეზერვში, რათა აქ განვითარებულიყო საპლაჟო ინფრასტრუქტურა... ეს შეიძლება მას პლიუსად ჩაეთვალოს. ახლანდელმა ხელისუფლებამ კი სწორედ იმიტომ, რომ ეს მიწები ზღვას ემთხვევა, არის ძალიან ნაყოფიერი და ამასთან ძალიან ძვირადღირებული, ჩამოართვა მოსახლეობას. ეს ხალხი დარჩა ლუკმა-პურის გარეშე, რადგან ეს ადამიანები ცხოვრობდნენ ხუთსართულიან და ცხრასართულიან კორპუსებში, სხვათა შორის სრულიად გაუმართავ და ინფრასტრუქტურულად მოუწყობელში. მათ არა აქვთ საკარმიდამო ნაკვეთები, არა აქვთ სამუშაო, რადგან გონიოს მეურნეობა უკვე კარგა ხანია რაც გაუქმებულია. ისინი თავს ირჩენდნენ სწორედ ამ მიწაზე მოწყველი მოსავლით. ზოგიერთ მათგანს ამ მიწებზე უკვე დაწყებული ჰქონდა სახლის მშენებლობა, უკვე შეთანხმებული პროექტით. მიწა მათ უკვე ჩამოართვეს და შესაბამისად შენობებიც. მე ვფიქრობ, რომ დღეს ამ სიტუაციიდან გამოსავალი არ არის. 2007 წლიდან მოყოლებული, ხელვაჩაურის საკრებულოს ყველა სხდომაზე ვაყენებ მიწების მიცემისა და შემდგომ მათი წართვის საკითხს... გონიოში შექმნილი სიტუაცია არის ერთ-ერთი ფაქტი, რომელიც განმარტდა იმიტომ, რომ ერთ სოფელში 270 ოჯახს ერთდროულად წაართვეს მიწები. ასეთი ოჯახები ხელვაჩაურის რაიონში ათასობით თუ არა, ასეულობითა... დღეს უკვე გასაკვება, თუ რატომ მოხდა მიწების ჩამორთმევა, იმიტომ რომ რამდენიმე სოფელი ბათუმს მიუერთდა. წარმოუდგენელია, რომ ამხელა მიწებს ფლობდნენ კერძო პირები ქალაქის ტერიტორიაზე... იქ ზომ ამ ადამიანების დაუკითხავად ვერაფერს გააკეთებდნენ! და იმიტომ, გადა-

სი, რომ ყველაზე ნაყოფიერი და თან ძვირადღირებული მიწა ერთ ლარად გაყიდოს. და თუ ამას აკეთებს მთავრობა, მაშინ ის უგუნური ყოფილა. ხალხში ხმები დადის, რომ ერთი ლარი მხოლოდ ქალაქში იწერება, ხოლო თანხა ექვსნულიანი ნიშნულით მაგანთა ჯიბეებში მიდის. ამ საკითხზე ტარდება ჟურნალისტური გამოძიებები, მაგრამ ამ დაინტერესებულნი უნდა იყოს თავად ხელისუფლების მაკონტროლებელი ორგანოები, პროკურატურა... ამ თემაზე ჩვენ გვაქვს გაკეთებული მიმართულები საქართ-

არიან საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის მებრძოლი გმირები, შემდეგ ეს მიწის ნაკვეთი გაყიდო ერთ ლარად. ახლა იქ აშენებენ 45-სართულიან სასტუმროს. მემორიალი, ფაქტობრივად ყველა მხრიდან ჩაიხურება...

შეიძლება მიწების გასხვისებას ერთ ლარად ადამიანმა ყურადღება არ მიაქციოს, მაგრამ ძალიან ძნელია ყურადღების გარეშე დატოვო ის ფაქტი, რომ ერთ ლარად ისტორიულ ძეგლებსაც ყიდიან. ასე დაემართა პეტრას ციხესაც. რომელსაც ჯერ მუზეუმ-ნაკრძალის სტატუსი მოუხსნეს, ხოლო ახლა, ახლადშექმნილ კომპანიას 49 წლით გადასცეს სამართავად.

პეტრას ციხის მუზეუმ-ნაკრძალის ყოფილი დირექტორის, ბათუმის საკრებულოს წევრის, ირაპკლი ჩავლიძის განცხადებით: საქართველოს პრემიერ-მინისტრის განკარგულებით პეტრას ციხეს მოუხსნეს სტატუსი, მოგვიანებით კი ახლადშექმნილ „ჯორჯიან ინვესტ კომპანიას“ ერთ ლარად გადასცეს მმართველობაში. რომელიც ნახევარი მლნ. დოლარის ჩადებას აპირებდა ამ ტერიტორიაზე, მაგრამ ძეგლისათვის ეს თანხა ძალიან ცოტაა. პეტრას ციხის ტერიტორიაზე VI საუკუნის

ამ პროექტზე ფიქრი მეოცე საუკუნის 30-იან წლებში დაიწყო, 60-80 იან წლებში კვლავ ალპარაკდენ ნამახვანჰესის აშენებაზე. პროექტიც მოამზადეს, მაგრამ კომუნისტებმა ვერ გაბედეს ამ მეტად სარისკო ჩანაფიქრის განხორციელება. თემურ კეპულაძის განცხადებით, კაშხლის შესაძლო დაზიანების შემთხვევაში, ქუთაისს მოაწვდება 2900 კუბური მეტრი წყალი წაშლი, დაიბრუნება ქუთაისი და იმერეთის დაბლობი. სპეციალისტების განმარტებით, კაშხლის რღვევის მიზეზი შეიძლება გახდეს მიწისძვრა, წყალდიდობა, ხშირი წვიმები. პროექტში არაფერი იყო ნათქვანი იმის შესახებ, ასეთ შემთხვევაში როგორ მოხდება მოსახლეობის დაცვა. მას შემდეგ, რაც უცხოურმა ფირმებმა მშენებლობის დაწყებაზე უარი თქვეს, ენერგეტიკის სამინისტრომ ახალი ტენდერი გამოაცხადა

— გასაკვირი არ იქნება, რომ ახალი ინვესტორი მალევე გამოჩნდეს, რადგანაც პირობები საკმაოდ მიმზიდველია. 2008 წელს ხელისუფლების მიერ შემუშავებული „გრინფილდ“ პროექტი ჰიდროელექტრო სადგურების მშენებლობას სიმბოლური ინვესტიციით ითვალისწინებს, რაც ასე ჟღერს: აშენე, მართე, მიიღე მფლობელობაში. იმედია, ინვესტორები სანამ ჰესის აშენებას შეუდგებიან, გარემოსდაცველების შეგონებას გაითვალისწინებენ. თემურ კეპულაძის თქმით, ამ ჰესის აშენება ძალიან სარისკოა, თუ ყველაფერი ზუსტად არ იქნა გათვლილი და გათვალისწინებული, ასევე თუ რა ზემოქმედებას მოახდენს ის გარემოზე, შესაძლებელია კატასტროფული შედეგები მივიღოთ. ასეც რომ არ მოხდეს, ამ ჰესის აშენების შემთხვევაში წყლის ქვეშ ექცევა რამდენიმე სოფელი, სავარაუდოდ, საძირები, სალოცავები და წმინდა ადგილები. მართალია, ამ სოფლების მოსახლეობას ძალიან უჭირს, არც სამუშაო აქვთ და ჰესის აშენებისა და გადასახლების მოლოდინში მათ სახლ-კარს დღითი დღე სიძველე უღებს ბოლოს, მაგრამ მინც თავიანთ მიწაზე არიან და თავს მყარად გრძობენ, ამის სანაცვლოდ მიღებული კომპენსაციით კი არავინ იცის, რა ელოდებათ.

ირინა მაპარიძე
სპეციალურად „საერთო გაზეთისთვის“, ქუთაისი

ველოსა და აჭარის პროკურატურაში, მაგრამ, რადგანაც ისინი ამ ხელისუფლების შემადგენელი ნაწილებია, მოთხოვნებს რეაგირება არ მოჰყოლია.

— რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, გასხვისების პროცესი არა მარტო სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებს ეხება, არამედ პლაჟის ზონასაც. რამდენიმე წლის წინ ქართველ ბიზნესმენებს დართეს ნება, რომ პლაჟებზე დაეგათ მსუბუქი კონსტრუქციის კაფე-ბარები. მათი რემონტიც იაფი ჯდება. 2009 წელს კი ეს ხალხი აყარეს ამ ადგილებიდან. ისინი ჩვენმა სამხრეთელმა მეზობლებმა ჩაანაცვლეს, რომლებმაც კაპიტალური ნაგებობები ააგეს ბულვარის ცენტრალური შესასვლელის წინ...

— ეს არის ხელისუფლება, რომელსაც სრულიად არ ენადვლება, თუ რა იქნება ათი წლის შემდეგ ბათუმში.

— თავისუფლების მოედანზე მიმდინარე მშენებლობაზე რას გვეტყვი? ამა წლის 4 მარტს იქ დიდი წირვა გაიმართა... ამის მიუხედავად, დღეს მემორიალიდან მცირე დაშორებით ტერიტორია შემოღობეს და მიმდინარეობს ბურღვითი სამუშაოები...

სამხავიანი ბაზილიკისა და შუა საუკუნეების ერთნაირი ბაზილიკის ნაშთები შემინახული, რაც კანონმდებლობით საქართველოს საპატრიარქოს საკუთრებას წარმოადგენს. ალბათ, ამის გამო არის, რომ იქ დღეისათვის არანაირი სამუშაოები არ მიმდინარეობს. ძეგლი კი თანდათან ინერტეა. ტერიტორიის დაუცველობამ განაპირობა ის, რომ იქ დაგროვდა ნაგავი. იძულებული ვაგხდით, რომ თხოვნით მიგვემართა აჭარის კულტურის მინისტრისათვის რომ ტერიტორიაზე დაცვა მინც დაეყენებინა. აჭარის ხელისუფლებასა და კომპანიას შორის ხელშეკრულება ჯერ არ გაფორმებულა... მომავალში რა მოხდება, ეს ჯერ გაურკვეველია.

ხელისუფლების წარმომადგენლებთან მოცემულ პრობლემაზე კომენტარის მიღება, მიუხედავად რამდენიმე მცდელობისა, წარუმატებლად დამთავრდა. თუმცა სავარაუდოდ, ქონების ასე „ბესპრაგოდ“ განიავებაზე ერთი პასუხი ექნებოდა. ეს ყველაფერი სახელმწიფო ინტერესების გათვალისწინებით ხდება.

ზაზა პატარაძე
სპეციალურად „საერთო გაზეთისთვის“, ბათუმი

სამკურნალო საშუალებათა მიღების წესები

წამლებს განსხვავებული ფორმა, მიღების წესები და ორგანიზმში შეყვანის გზები იმიტომ კი არ აქვს, რომ ფარმაკოლოგებმა ასე მოიწადინეს, იმიტომ, რომ მათთვის ორგანიზმში მოხვედრის შემდეგ, მაქსიმალური ძალისა და სამკურნალო ეფექტის გამოვლენის საშუალება მიეცათ.

ორგანიზმში შეყვანის გზები

პერორალური – პრეპარატთა მიღების ყველაზე ნაცნობი და საკმაოდ გავრცელებული წესია. ასე წამალი ჯერ კუჭში, შემდეგ წვრილ ნაწლავებში ხვდება, იქიდან შეიწოვება სისხლში, შემდეგ ხვდება ღვიძლში და ჩვეულებრივ, აქტიურად იშლება მარტივ მარაგებად.

როცა პრეპარატს ჭამის დროს იღებთ, ის კუჭში იშლება საკვებთან ერთად და რამდენადმე კარგავს თავის თვისებებს, ამიტომ აბების მიღება ჯობს ჭამამდე ნახევარი საათით ადრე ან ჭამიდან ორი საათის შემდეგ.

არსებობს ისეთი წამლის ჯგუფები, რომლებიც იმდენად სწრაფად ხვდება ღვიძლში და იშლება, რომ სამკურნალო ეფექტის გამოვლენას ვერც კი ასწრებს. სწორედ ასეთების მისაღებად არსებობს **რექტალური** მეთოდი – ორგანიზმში წამლის სწორი ნაწილის გზით შეყვანა. სწორი ნაწილისგან სისხლის შესაძლებელი ღვიძლის გვერდის ავლით გავლინება, ამიტომ რექტალურად შეყვანილი წამლის

ეფექტიც გაცილებით იზრდება. სწრაფი ეფექტი ახასიათებს ორგანიზმში ოცნით წამლის წყალხსნარის შეყვანას, ეს მეთოდი შეუცვლელი უგონოდ მყოფ და ისეთ პაციენტებში, რომელთა კუჭიც აღარ ფუნქციონირებს.

როცა სურთ თავიდან აიცილონ კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში წამლის მოხვედრა, მათ ენიჭებათ აბების მიღება, ინექციებით კანქვეშ, კუნთში ან არტერიულად შეჰყავთ. შესაძლებელია

სებიან წარმონაქმნებთან საბრძოლველად გადამწყვეტი მნიშვნელობა წამლის სასურველ ადგილამდე, სასურველი კონცენტრაციით დროულ მიტანას ენიჭება.

პრეპარატთა მიღების წესები

აბები
აბებს სხვებისგან ის განსხვავებას, რომ ფხენილის ან გრანულეების დაწნეხვით მიიღება.

ბელია წამლების მიღება სასუნთქი გზების (ინჰალაციები) და კანის (მაღამოები, კრემები, პასტები) მეშვეობითაც.

აქტიურად მუშავდება წამალთა ორგანიზმში გადაადგილების – ტრანსპორტირების ტექნოლოგიები, ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ონკოლოგიაში, სადაც აუცილებელია

როგორ მივიღო – დანიშნულების მიხედვით უნდა დალიოთ ან ენის ქვეშ დაილიოთ, ნებისმიერი აბი უნდა დალიოთ მჯდომარე, შესაძლებელია მათი დანაწევრებაც, რა თქმა უნდა, თუ აბები მუშაობს არაა ან ვაგინალური გამოყენებისთვის არ არის გათვალისწინებული.

ქრიმები, ბალები
როგორ გამოიყურება – მალა-მოები, შედარებით თხელი კონსისტენციის.

როგორ მივიღო – უნდა წავისვათ კანსა და ლორწოვან გარსებზე, მინიმალურად თხელ ფენად, სქლად წასმისას წამალი უაზროდ იკარგება.

სუპოზიტორიები

როგორ გამოიყურება – მყარი ფორმის წამლები, ბურთის ან ჩხირისმაგვარი სახითლებია.

როგორ მივიღო – საჭიროა სხეულის შეივნი, საშოში ან სწორ ნაწლავში მოთავსება. მყარი ფორმისა და სხეულის ტემპერატურაზე თავად ღებება.

სუსპენზია

როგორ გამოიყურება – მყარი სამკურნალო ნაწილაკების შემცველი თხევადი წამლებია.

როგორ მივიღო – სუსპენზიის შემცველი სამკურნალო ამპულები გამიზნულია კანზე წასასმელად ან თბაში შესაზელად, ორგანიზმის შეივნი – ინექციების გზით ხვდება.

ბრიკეტები

როგორ გამოიყურება – სამკურნალო გამიზნული დაწნეხილი მცენარეულობა.

როგორ მივიღო – სასტიკად აკრძალულია მათი ჩაყლაპვა. ბრიკეტები გამიზნულია მხოლოდ და მხოლოდ ნაყენებისა და ნახარშების მოსამზადებლად.

კაფსულები
როგორ გამოიყურება – მკვრივი ფელელები გარსის წამალი, რომლის შეივნიც აქტიური ნივთიერებაა.

როგორ მივიღო – საჭიროა ისინი ფეხზე დამდგარმა ჩაყლაპოთ, რადგან მწოლიარე მდგომარეობისას ჩაყლაპული კაფსულა შესაძლოა საყლაპავს მიეკრას და ანთება გამოიწვიოს. აკრძალულია გარსის მოცილება და მთლიანობის დარღვევა, მათი მოქმედი ნივთიერება სისხლში თანდათანობით უნდა მოხვედეს, კაფსულების გახსნის კვალდაკვალ; ამასთან, შეივნიც გარსის გარეშე სრულადაც რომ ჩაყლაპოთ, კუჭამდე დაიშლება გზაში.

გრანულები

როგორ გამოიყურება – შუშ-შუნა, დამცავი გარსით დაფარული ან დაუფარავი მყარი მარცვლებია.

როგორ მივიღო – ოღონდ ნუ ჩაყლაპავთ! ისინი ორალური სითხეების მოსამზადებლადაა გამოიზნული.

გაითვალისწინეთ!

სამკურნალო საშუალებები სიროფის ფორმით – ზედმეტი შაქარი, საღებავი და არომატიზატორებია; ამიტომ, თუ არსებობს ანალოგიური პრეპარატი აბებში, გირჩევთ, უპირატესობა მას მიანიჭოთ.

ჯანსაღი ცხოვრების წესი – ჯანმრთელობის განმსაზღვრელი ერთ-ერთი უმთავრესი პირობაა, ის რამდენიმე ელემენტს მოიცავს: შრომისა და დასვენების ოპტიმალური რეჟიმი, სწორი კვება, მოძრაობითი აქტივობა, პირადი ჰიგიენა, სხეულის გაკაფება, მავნე ჩვევებზე უარის თქმა, ახლობლების სიყვარული, ცხოვრების პოზიტიური აღქმა.

ჯანმრთელი რომ იყოთ

ცხოვრებისეული გამოცდილება ყოველთვის იმაზე მეტყველებს, რომ ადამიანები ჯანმრთელობაზე მხოლოდ მას შემდეგ იწყებენ ზრუნვას, როცა მასთან დაკავშირებული სერიოზული პრობლემები უჩნდებათ.

გთავაზობთ ექიმების, დიეტოლოგებისა და ფსიქოლოგების საერთაშორისო ჯგუფის 10 ძირითად რეკომენდაციას, რომლებიც ჯანსაღი ცხოვრების წესის საფუძველს ქმნის და საშუალებას იძლევა, დაავადება ჩანასახში მოსპოთ და არა მაშინ, როცა სერიოზული ზიანის მომტანი გახდება.

რჩევა 1. შეავსეთ კროსვორდები, დაეფუძეთ უცხო ენებს, გამოთვლები გონებაში ატარეთ და უარი თქვით ყოველ წუთს კალკულატორის გამოყენებაზე. ეს ტვინის შესანიშნავი ვარჯიშია, რომელიც ანელებს გონებრივ შესაძლებლობათა ასაკობრივ დეგრადაციას, აქტიურებს სისხლის მიმოქცევის სისტემის მუშაობასა და ზრდის ნივთიერებათა ცვლის ტემპებს;

რჩევა 2. სამსახური ჯანსაღი ცხოვრების წესის ერთ-ერთი ყველაზე მთავარი ელემენტია.

ეცადეთ, თქვენთვის ყველაზე მეტად შესაფერისი სამსახური იპოვოთ, რომელიც მატერიალურ კეთილდღეობასთან ერთად სიხარულსაც მოგიტანთ. ასეთი სამსახური აჩერებს ბიოლოგიური დაბერების პროცესს და ახალგაზრდობასაც დიდი ხნით ახანგრძლივებს;

რჩევა 3. უარი თქვით ნაყროვანებაზე – ჩვეული 2500 კალორიის ნაცვლად დღეში 1500 იკმარეთ. ამით უჯვრელების აქტიურობასა და სწრაფ თვითგანახლებას შეუწყობთ ხელს. მეორე უკიდურესობასაც ერთდეთ, ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში არასრულფასოვანი კვება ასევე მავნებელია.

რჩევა 4. მენიუ ასაკის შესაფერის უნდა იყოს. საქონლის ღვიძლი და კაკალი 30 წლის ქალბატონებს პირველი ნაოჭების

რჩევა 5. ეცადეთ, ყოველთვის გაგანდეთ საკუთარი აზრი, ცხოვრების ბოლომდე გაცნობიერება ადამიანს დათრგუნვასა და დეპრესიაში ხშირად ჩავარდნიდან იცავს;

ჯანსაღი ცხოვრების თვისები წესები აქვს

გაჩენას აარიდებს. რძის ნაწარმი, დიდი რაოდენობით სელენის შემცველობის გამო, 40 წელს გადაცილებულ მამაკაცებს მოუხდებათ, გარდა ამისა, ორივე სქესის წარმომადგენლებს სტრესის მავნე შედეგთა სწრაფ ლიკვიდაციაში დაეხმარება. 50 წლის შემდეგ აუცილებელია მაგნიუმითა და კალციუმით მდიდარი საკვები, ასევე თევზი, რომელიც გულ-სისხლძარღვთა საიმედო დამცველია;

რჩევა 6. ახალგაზრდობის შენარჩუნებაში სიყვარული და სინაზე დაგეხმარებათ, იპოვეთ ცხოვრების მეგობარი. იმპურ სისტემას ისე არაფერი აძლიერებს, როგორც ბედნიერების პირობები – ენდოფინი, იგი შეყვარებული ადამიანის სისხლში ყოველთვის ბევრია;

რჩევა 7. ძილი გრილი (17-18 გრადუსი) ოთახში ამჯობინეთ, ესეც ახალგაზრდობის შენარჩუნებაში დაგეხმარებათ; გარემოს

რჩევა 8. მეტი იმოძრავეთ. უკვე დასაბუთებულია, რომ დღეში 8-10-წუთიანი ვარჯიში საგრძობად ახანგრძლივებს სიცოცხლეს;

რჩევა 9. პერიოდულად მოლუნდით და მცირე ხნით ის აკეთეთ, რის უფლებასაც, თავს, ჩვეულებრივ, არ აძლევთ;

რჩევა 10. ნუ ჩაიკეტებით საკუთარ თავში, სხვადასხვა სისტემის ავთვისებიანი სიმსივნეებით ყველაზე მეტად ისინი ავადობენ,

რომლებიც საკუთარ ტკივილს, მწუხარებას, ფიქრებსა და დარდებს არავის უმსჯელნი.

კარგი განწყობა ჯანმრთელობის ბარანტიანა

ჯანსაღი ცხოვრების ერთგვარი ინდიკატორი კარგი განწყობაა, რომელიც ადამიანის ემოციურ, მენტალურ, ინტელექტუალურ, ფიზიკურ, სოციალურ და სულიერ სფეროებს მოიცავს.

ემოციური და მენტალური განწყობა ადამიანს ცხოვრებისეულ სირთულეებთან გამკლავების საშუალებას აძლევს, ადამიანი ოპტიმისტია, კონსტრუქციული და საკუთარი ემოციებისადმი პოზიტიურად განწყობილი ხდება.

ინტელექტუალური განწყობა ახალი ინფორმაციის მიღებისა და მაქსიმალურად გამოყენების საშუალებას იძლევა, რაც ზრდის ცხოვრების ხარისხსა და ახალ გარემოებებში ადვილად მოქმედების უნარს.

ფიზიკური განწყობა ადამიანის ყოველდღიური სამუშაოს მოთხოვნების შესაბამისად მოქმედების უნარია, რომელიც კარგი ფიზიკური მომზადებისა და სასარგებლო მოძრაობითი თვისებების დამსახურებაა.

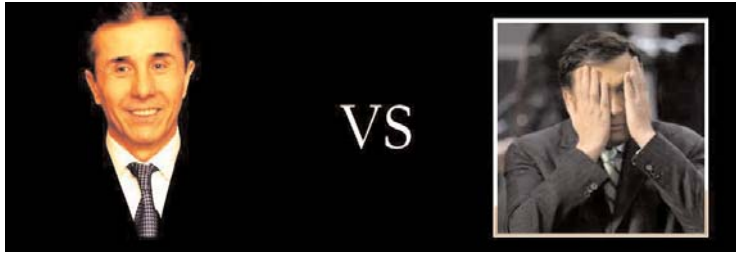
სოციალური განწყობა სხვა ადამიანებთან წარმატებული ურთიერთობების განვითარებისა და ჩამოყალიბების უნარს განსაზღვრავს.

სულიერი განწყობა მისი შემთხვევით ყალიბდება ფასეულობათა სისტემები. ადამიანი სახავს მნიშვნელოვან ცხოვრებისეულ მიზნებს და მათკენ მიისწრაფის.

გვერდი მოამზადე ჯშიად ღონდაქმ

მსოფლიო პრესის მიხედვით

opozicია popul a robas saakaSvi I i social uri reformebi T upasuxebს

VS

ოპოზიციური პარტიის „ქართული ოცნების“ ლიდერს, მილიარდერ ბიძინა ივანიშვილს მოსახლეობის დიდი ნაწილი მხარს უჭერს, რაც პრეზიდენტ სააკაშვილის მემარჯვენე-ლიბერალურ მკაცრ და ხისტ რეჟიმს აიძულებს, შემხვედრი ნაბიჯები გადადგას.

ხელისუფლების დაპირებით, სექტემბრიდან პენსია 100 დოლარი იქნება, პენსიონერები და ექვს წლამდე ასაკის ბავშვები დაზღვევით, სტუდენტები კი შედარებით მაგზავრობით ისარგებლებენ. თავის მხრივ, ბიძინა ივანიშვილი დაზღვევას ჰპირდება ყველას, პენსიის 130 დოლარამდე გაზრდას, ინვესტიციებს სოფლის მეურნეობაში...

ექსპერტების შეფასებით, მთავარი ციფრები როდია – საზოგადოება დაღალა ხელისუფლებამ, რომელიც უკვე ათი წელია არ იცვლება. ამასთან, NDI-ის კვლევებით, ქართველების უმრავლესობა უკმაყოფილოა რუსულ-ქართული ურთიერთობით და ამაში ხელისუფლებას ადანაშაულებს.

შეგახსენებთ, რომ კვირას თბილისში გაიმართა ოპოზიციის მრავალათასიანი მიტინგი, რომლის ინიციატორიც ბიძინა ივანიშვილი იყო. მან დაპირება მისცა ხალხს, რომ გაიმარჯვებს შემოდგომაზე დანიშნულ საპარლამენტო არჩევნებში და სოციალურ თანასწორობას დაამყარებს.

მისი თქმით, ხელისუფლება მოსახლეობის მიმე სოციალურ მდგომარეობას „გარდამავალი პერიოდის“ გაჭიანურებას უკავშირებს, სინამდვილეში კი ქვეყანა

კატასტროფამდე მიყვანილი. ივანიშვილის განცხადებით, თითოეულ ადამიანს უნდა ჰქონდეს უფასო სამედიცინო დაზღვევა, ნორმალური პენსია, განათლების მიღების შესაძლებლობა და სამართლიანი მართლმსაჯულება.

მიმთინვეთა განსაკუთრებული მხარდაჭერა ჰპოვა მისმა მიმართვამ სხვა ბიზნესმენების მიმართ: „ვერანარი პირადი მატერიალური კეთილდღეობა ვერ მოგანიჭებს ბენდიერებას, როდესაც შენი ხალხი უბელურია“, – ივანიშვილის ამ ნათქვამს მოედანზე შეკრებილთა ოცნება მოჰყვა.

სოციალური უთანასწორობა, სიღარიბე, უმუშევრობა – ძირითადად ეს პრობლემები აწუხებს საზოგადოებას. ივანიშვილი სწორედ ამ პრობლემებზე ლაპარაკობს და ამიტომაც გაუჩნდა ხალხს მისი მდობა.

ექსპერტები ხელისუფლებას მთავარ შეცდომად უთვლიან ჩვეულებრივი ხალხისგან „განდგომას“, მკაცრ და ხისტ რეჟიმებს, რომელთა მისაღებადაც საზოგადოება მზად არ იყო.

rosbalt.ru

ივანიშვილის მომხრეებმა თავისუფლების მოედანი და მისი მიმდებარე ქუჩები პირთამდე აავსეს. ამდენ ხალხს ოპოზიციური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერებიც კი არ მოელოდნენ. თბილისში ბევრჯერ გამართულ სახალხო მანიფესტაციებში, მაგრამ ასეთი აქტივობა უპეცედენტოა.

„აქ იმით მოვედი, რომ მხარი დაეუჭირო მომავალ მთავრობას. ახლანდელმა, შეიძლება რადიკალური განცხადებები – რომ ბოლო მოეღოს ახლანდელ რეჟიმს; მონაწილეები მშვიდად და სწრაფად დაიშალნენ.“

პოლიტოლოგთა შეფასებით, არაერთხელ ყოფილა საქართველოში, როცა მომიტინგეებს საპროტესტო აქციისგან მოჭარბებული მოლოდინი უჩნდებოდათ ლიდერთა განცხადებების გამო; შედეგად, თვითონ გულდაწყვეტილნი, ხოლო ლიდერები

ფილა რადიკალური განცხადებები – რომ ბოლო მოეღოს ახლანდელ რეჟიმს; მონაწილეები მშვიდად და სწრაფად დაიშალნენ.“

პოლიტოლოგთა შეფასებით, არაერთხელ ყოფილა საქართველოში, როცა მომიტინგეებს საპროტესტო აქციისგან მოჭარბებული მოლოდინი უჩნდებოდათ ლიდერთა განცხადებების გამო; შედეგად, თვითონ გულდაწყვეტილნი, ხოლო ლიდერები

ivaniSvi I ma Tbil isSi mraval aTasiani mi tingi Caatara

ბი დისკრედიტებული რჩებოდნენ. ამჯერად, ყველაფერი სხვაგვარად იყო და როგორც ივანიშვილმა მიტინგზე განაცხადა, ოქტომბრიდან მოყოლებული, ყველაფერი გეგმის მიხედვით მიმდინარეობს.

აქციაში ძირითადად თბილისელები ითქვას, ხალხი დაღუპვის პირას მიიყვანა, – ამბობს აქციის მონაწილე გიორგი, – ბიძინა ნამდვილი პატრიოტია!.

„ქართულმა ოცნებამ“ საარჩევნო კამპანია მშვიდი ოპტიმიზმით დაიწყო. ეს მანიფესტაცია, ოპოზიციის წინა შეკრებებისგან განსხვავდებოდა როგორც ხანგრძლივობით, ასევე ლოზუნგებით. აქციაზე არ ყო-

სელები მონაწილეობდნენ, რაიონებიდან ხალხი საგანგებოდ არ ჩამოუყვანიათ, რადგან უახსინა ნამდვილი პატრიოტია!.

„ქართულმა ოცნებამ“ საარჩევნო კამპანია მშვიდი ოპტიმიზმით დაიწყო. ეს მანიფესტაცია, ოპოზიციის წინა შეკრებებისგან განსხვავდებოდა როგორც ხანგრძლივობით, ასევე ლოზუნგებით. აქციაზე არ ყო-

სელები მონაწილეობდნენ, რაიონებიდან ხალხი საგანგებოდ არ ჩამოუყვანიათ, რადგან უახსინა ნამდვილი პატრიოტია!.

„ქართულმა ოცნებამ“ საარჩევნო კამპანია მშვიდი ოპტიმიზმით დაიწყო. ეს მანიფესტაცია, ოპოზიციის წინა შეკრებებისგან განსხვავდებოდა როგორც ხანგრძლივობით, ასევე ლოზუნგებით. აქციაზე არ ყო-

დანიშნულ დროს, დღის 3 საათზე თავისუფლების მოედანზე, რუსთაველისა და პუშკინის, აგრეთვე სხვა ქუჩებზე ხალხის ტევა არ იყო. ორგანიზატორთა ჩანაფიქრით, ამ აქციას უნდა დაენახებინა ხელისუფლებისთვის, რამდენი უკმაყოფილო ჰყავს თუნდაც მხოლოდ თბილისში (რეგიონებიდან ხალხი არ ჩამოუყვანიათ) და სიმბოლურად დაეწყოთ საარჩევნო კამპანია, რომელშიც ოპოზიცია გამარჯვებას აპირებს.

მარტში ჩატარებული კვლევების თანახმად, ხელისუფლებას რაიონებში უფრო მეტი მხარდამჭერი ჰყავს, ვიდრე თბილისში. შაბათს, ქუთაისში ყოფნისას, მიხეილ სააკაშვილმა ამტომაც განაცხადა საგანგებოდ, რომ თბილისი მთლიანად საქართველო არ არის. მისივე თქმით, ზოგიერთებს (გვარ-სახელი

xel isufI ebam dai naxa, ramdeni mowi naaRmdge hyavs

არ უთქვამს), ჩრდილოელი მეზობლის დაღვლებით, საქართველოს გადაყვანა სურთ დემოკრატიული გზიდან. რუსეთმა სამხედრო სწავლებები ჩრდილოეთ კავკასიაში სა-

განგებოდ გადაიტანა ოქტომბრისთვის და ეს საქართველოში საპარლამენტო არჩევნებს უკავშირდება.

kommersant.ru

mi I iarders prezidentis wi naaRmdge xal xi gamohyavs

კვირას საქართველოს დედაქალაქის ქუჩებში ათეულათასობით ადამიანი იმის საჩვენებლად გამოვიდა, რომ მის მიხედვით სააკაშვილის წინააღმდეგია. ეს იყო ყველაზე დიდი ანტისამთავრობო დემონსტრაცია. ამ საპროტესტო მანიფესტაციით სურდათ შეემოწმებინათ, როგორი საზოგადოებრივი მხარდაჭერით სარგებლობს ოპოზიცია ოქტომბერში დაგეგმილი საპარლამენტო არჩევნების წინ.

ეს იყო აგრეთვე საპროტესტო მიტინგის ორგანიზატორის, ბიზნესმენისა და გამორჩეული მეცენატის ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკური დაბეჭდვა. მან პოლიტიკური პარტიის შექმნის შესახებ განცხადება ოქტომბერში გააკეთა და საპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვებასაც შეჰპირდა ხალხს. ივანიშვილი პრემიერ-მინისტრობას აპირებს.

ამავე თანამდებობას უშიშნებს საქართველოს ახლანდელი პრეზიდენტი სააკაშვილიც, რომლის მეორე საპრეზიდენტო ვადაც იანვარში იწურება. 2010 წლის კონსტიტუციური რეფორმებით, მან ფაქტობრივად

უზრუნველყო პრემიერ-მინისტრის დამატებითი უფლებამოსილება და ოპოზიციის მტკიცებით, პრეზიდენტს ამით სურს, პოლიტიკური ძალაუფლება კვლავ მის ხელში აღმოჩნდეს.

მიმთინვეთა რაოდენობა, ორგანიზატორთა შეფასებით, ასე ათასზე მეტი იყო, ხელი-

სუფლება, ბუნებრივია, ბევრად ნაკლებ ციფრს ასახელებს... დემონსტრანტები ქალაქის სხვადასხვა უბნიდან კოლონებად მიემართებოდნენ თავისუფლების მოედნისკენ, სადაც გაიმართა კიდევ მთავარი ღონისძიება. მანიფესტაციის მონაწილეები თავიანთ ოცნებებს წერდნენ სპეციალურ ფურცლებზე და ყრიდნენ ყუთებში, რომლებსაც ივანიშვილის პარტიის სახელწოდება – „ქართული ოცნება“ ეწერა.

The Independent

სუფლება, ბუნებრივია, ბევრად ნაკლებ ციფრს ასახელებს... დემონსტრანტები ქალაქის სხვადასხვა უბნიდან კოლონებად მიემართებოდნენ თავისუფლების მოედნისკენ, სადაც გაიმართა კიდევ მთავარი ღონისძიება. მანიფესტაციის მონაწილეები თავიანთ ოცნებებს წერდნენ სპეციალურ ფურცლებზე და ყრიდნენ ყუთებში, რომლებსაც ივანიშვილის პარტიის სახელწოდება – „ქართული ოცნება“ ეწერა.

The Independent

qarTul i ocnebis~ koal ici is momxreebis 200-aTasiani mi tingi Tbil isSi

კვირას თბილისის ცენტრში 200 ათასზე მეტი ადამიანი მონაწილეობდა ბიძინა ივანიშვილის კოალიცია „ქართული ოცნების“ მომხრეთა მასშტაბურ მანიფესტაციაში. თვით ორგანიზატორებიც კი არ მოელოდნენ ამდენ ხალხს, მით უმეტეს რომ, ამდენი მომიტინგე არასოდეს შეკრებულა თბილისის ცენტრში.

რამდენი ადამიანი მონაწილეობდა ამ მანიფესტაციაში? ამ საკითხთან დაკავშირებული მანიპულაციების თავიდან ასაცილებლად, მომიტინგეთა ოდენობის დასადგენად „დათვლის სპეციალური მეთოდიკა“ გამოიყენება. წინასწარი მონაცემებით, კვირას თბილისში შესაძლოა

300 ათასი ადამიანიც კი იდგა თავისუფლების მოედანსა და მის მიმდებარე ქუჩებზე.

„ჩვენ შევიმუშავეთ ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური და კულტურული განვითარების დეტალური პროგრამა ყველა მიმართულებით. ჩვენ არ დაგვირდებით ისეთს არაფერს, რისი შესრულებაც არ არის შესაძლებელი და რაც არ შეგვიძლია. ყოველი ჩვენი დაპირება რეალური და კარგად დათვლილია... ჩვენ ვერ მოვახდენთ სასწაულს, მაგრამ გავაკეთებთ შესაძლებლის მაქსიმუმს. საარჩევნო კამპანიის განმავლობაში წარმოვიდგენთ ჩვენს გეგმებს და თქვენთან ერთად, თქვენი თანამონაწილეობით მივცემთ სახეს საქართველოს განვითარების პროგრამას“, – განუცხადა ივანიშვილმა მოედანზე შეკრებილთ.

panorama.am

ჟეგალ დავლიანიძე

შევარდნაძე და 9 აპრილი

შევარდნაძეს სხულს ქართველი ხალხი!

სხულს ჩვენი მამულიც, ენაც და სარწმუნოებაც!

ყოველივე ამას ადასტურებს მთელი მისი მოღვაწეობა და საქართველოს დღევანდელი მდგომარეობა!

საამისოდ აუცილებლად უნდა განვიხილოთ 1989 წლის 9 აპრილის უბედურება, რომელიც თბილისში მოხდა.

ფაქტობრივად მთავრობის სასახლესთან შეკრებილ მომიტინგეებს თავს დაესხა საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალები, ჯარისკაცებმა გამოიყენეს მესანგრის წამალი, ხალხს დაერივნენ, აჩეხეს, დახოცეს, გამოიყენეს მძაფრად გაზი, შემოიფარეს ტანკებით... ჯამში – ქართველ ხალხს დაუპირისპირდა საბჭოთა ჯარისკაცი! საბჭოთა არმია!

მანამდე და შემდეგაც, კავკასიაში ამგვარი დარბევა მოხდა აზერბაიჯანშიც!

კავკასიაში, უფრო სწორად, სამხრეთ კავკასიაში, საბჭოთა კავშირის არმიამ დაარღვია ყოველგვარი ნორმა და სამოქალაქო საქმეების მოწესრიგება დაიწყო!

პირველი კითხვა ასეთია: საბჭოთა კავშირის პრესტიჟისათვის, თვით ქვეყნისათვის, რაიმე სარგებლობა მოიტანა თუ არა ამგვარმა მოქმედებამ?

პასუხი ერთგვარია: არა! ცუდის მეტი ამ უბედურებას არაფერი მოუტანია!

ამას დაუმატეთ ის, რომ კავკასიაში ამ აქტებმა საშინელი ზიანი გააღვივა თვით რუსეთისადმი.

მაშ ასე, საბჭოთა კავშირის და მით უმეტეს, რუს ხალხს, ცუდის მეტი არაფერი მოუტანა თბილისში მოწყობილმა სისხლიანმა დღეებმა!

კითხვით ისიც – თვით საქართველოს თუ წაადგა რაიმეში 9 აპრილის რბევა-აწიკება!

გვინდოდა ქართველებს 9 აპრილი?

კითხვას კვლავ ცალსახა პასუხი გააჩნია:

არა, ქართველებს არაფერში არ სჭირდებოდა არც ადამიანთა სიკვდილი, არც ტანკები, არც ცემა და არც შხამიანი გაზით გაგუღვა!

მაშ, რატომ მოხდა 9 აპრილი? ვინ ისარგებლა ამ უბედურებით? თუ არც რუსეთს და არც საქართველოს ხელს არ აძლევდა ერთმანეთისადმი დაპირისპირება, რა მიზეზით, ვისი წადილით, რისი იმედით გაიცა ბრძანება?

ბუნებრივად იბადება პასუხი, რომ 9 აპრილის ტრაგედიით რუსეთ-საქართველოს შორის გაჩნდა უშველებელი უფსკრული უკმაყოფილებისა, და ეს საშინელება წაადგა მესამე მხარეს. ვიღაც უხილავს, ვიღაც მესამე პოლიტიკურ მოთამაშეს!

მანც, ვინ მოიფიქრა ხელები საიმოვნებით?

ვისი ზრახვები განხორციელდა?

ვინც წააგო, ვიცით, მაგრამ, ჩვენდა სამწუხაროდ, ისიც ვიცით, ვინც მოიგო!

მაშინ, 1989 წელსვე რომ დაგვესვა ამგვარი კითხვა, პასუხი უფრო გაჭირდებოდა და ბევრი არც არავინ დაგვიჯერებდა, მაგრამ ამ დღეის წლის მანძილზე გან-

ware gakveTil ebi

evroamerika, ruseTi da saqarTvel o

ციკლიდან: ომი ბნელეთთან — რიცხვი მისი 666

ვითარებულმა მოვლენებმა ცხადყო, რომ 9 აპრილი გემრიელად შეირგო ევროპამაც და ამერიკამაც. კიდევ მეკითხებით, რატომო? იმიტომ, რომ დღეს ამ აწიკებას და დამძულ საქართველოში ევროამერიკა სერიოზოს და თავის ჩანაფიქრს გვემაზომიერად ახორციელებს!

აბა, მიიხედ-მოიხედეთ და თვალბეზრე ხელი მოისვით!

9 აპრილი მოწყობილი იქნა რუსეთში მოღვაწე იმ ადამიანების მიერ, რომლებიც საბჭოთა კავშირს დაშლას უპირებდნენ!

სწორედ იქ „ბრძანდებოდა“ მაშინ ელვარდ შევარდნაძე და მისი ბნელ ზრახვათა დასაბუთებულად მომიწევს არგუმენტების მოყვანაც. უპირველესად, 9 აპრილის დარბევის მესვეურების უკან მდგომ ძალას, სურდა ატეხილიყო მსოფლიო სკანდალი, რომ საბჭოთა კავშირმა საკუთარი მოსახლეობა გაიმეტა და დასაჯა სამხრეთ კავკასიაში!

ამას კიდევ მიაღწიეს, რადგან მოსკოვში მთელი რიგი შეკრებები და განხილვები მოჰყვა ამ ამბავს. ამასობაში პარალელურად აშუშავდა ევროამერიკის ავტაცია-პროპაგანდის ვებერთელა მანქანა!

საწადელს მიაღწიეს, მაგრამ როგორ, სწორედ ამის შესახებ უნდა ვისაუბროთ...

იწვევს სევდას, გულგატეხილობის ელემენტებს... გამოძიებამ უნდა განსაზღვროს 9 აპრილის ტრაგედიის გამომწვევი ამბების ხასიათი. დამწუხრებული ვარ, ყოველი დამნაშავე დასახელებული იქნება (ეს სიტყვები შევარდნაძემ 1989 წლის 14 აპრილს წარმოთქვა და განლაგებულ სიტყვებზე, რადგან დღეს 2009 წლის 14 აპრილია და „ყოველი დამნაშავე“ კი არა, ერთიც არ არის დასახელებულ-დასჯილი! – ჯ.დ.)... დემოკრატია თვითდისციპლინის გარეშე ანარქიაა, თავისუფლება პასუხისმგებლობის გარეშე კი თვითმკვლელობას უდრის... ყოველ უფართოეს სახალხო მოძრაობას კი აქვს, ან უნდა ჰქონდეს შინაგანი და გარეშე შეზღუდვები. ეს-ეს არის ფესვს იდგამს დემოკრატიის ყლორტები, საეჭვოა, რომ ისინი აბიზინდეს თუ მეტისმეტად თავაშვებულნი, არაკონსტიტუციური, კანონსაწინააღმდეგო დემონსტრაციები გათვალავთ მათ. ჩვენ, ამხანაგებო სერიოზულად გვაწუხებს ღირებულებების შეცვლა, ამბიციების აღზევება, დემოკრატიისათვის ბრძოლის დროში რომ ხდება. ეს საშიში მოვლენაა. ჩვენი რწმენით, იმან, ვისაც დემოკრატია სურს, არ შეიძლება არ იბრძოდეს გარდაქმნისათვის. გარდაქმნის პროცესებით შექმნილ ნება-სურვილს სრულიად შეგნებულად იყენებენ, რომ ძირი გამოუთხარონ არსებულ სახელმწიფო-პოლიტიკურ სტრუქტურებს. ლაპარაკობენ 9 აპრილის ტრაგედიის წინ მომხდარი ამბების მშვილობიან ხასიათზე და დუმილით უვლიან გვერდს არამშვიდობიან მოვლენებს ანგარიშის გასწორებისათვის, წინააღმდეგ რომ გაისმოდა. ვერ დამიღწევია თავი იმ გრძობისაგან, თითქოს ვერ ვიცი ვინ არის ანგარიშსწორების ორგანიზაციის ლიდერებიდან ზოგს სრულიად შეგნებულად მიჰყავდა ადამიანები, რომლებიც მათ ენდნენ, სამსხვერპლოზე. მე არამც და არამც არ მომწონს ის ჯგუფები, რომლებიც თავიანთი ანგარიშის, კარიერისტული მიზნებით, თავიანთ რიგებში ითრვენ უმცროსი კლასის მოსწავლეებს, ჩვენს შვილებსა და შვილიშვილებსაც კი – და მათ უსანქციო კანონსაწინააღმდეგო დემონსტრაციების პირველ რიგებში აყენებენ (შევარდნაძეს აქ ავიწყლება, შეგნებულად ავიწყლება, თუ როგორ დაახვერტინა მან თვითმფრინავის

გამტაცებელი „ჩვენი შვილები და შვილიშვილები“ და როგორ მიაყოლა მათ ახალგაზრდა, სრულიად უდანაშაულო მღვდელი! – ჯ.დ.)... გარდაქმნა პარტიამ დაიწყო, მანვე იკისრა პასუხისმგებლობა მისი ბედისადმი რესპუბლიკაში. საზოგადოებრივი ინტერესების ბალანსის დარღვევა თუ არ გამოვასწორეთ, შეიძლება მოჰყვეს და უკვე მოჰყვა საშიში გადახრები და დემოკრატიები. ამ დაპირისპირებით ვერც ერთმა მხარემ ვერ გამოიჩინა ვერც ტაქტი, ვერც თავშეკავება, ვერც სიმშვიდე, ვერ შეძლო მოვეგარებინა ერთმანეთთან დიალოგი. თუ თქვენ დააპირეთ დემოკრატია და გარდაქმნა ტანკებით და გეცვათ, ხალხისათვის მანც გეთქვათ ეს, გაგფრთხილებინათ, საფუძვლიანად მოგეზადებინათ (არის თუ არა, ეს სიტყვები საზარელი ცინიზმი?! – ჯ.დ.). მოხდა ტრაგიკული ამბები... რა უნდა ჰქნას პარტიულმა ორგანიზაციამ – პასუხისმგებლობა ეკისრება მას, ყველა თქვენგანს. მე ლაპარაკი მაქვს მორალურ პასუხისმგებლობაზე, თუმცა შეიძლება დაისვას პასუხისმგებლობის სხვა ფორმის საკითხიც... რესპუბლიკის ხელმძღვანელებს მოქმედება მოუხდათ უადრესად ძნელ პირობებში. ეს უნდა გავივით და გავითვალისწინოთ. საჭიროა მომზადდეს ახალი ძირითადი კანონი, რომელიც შეესაბამება რესპუბლიკის კავშირის, ხალხთა კავშირის ნაძვილ და არა მოჩვენებით რეალობებს... მოდით, გავსოვდეს, რომ ინტერნაციონალიზმი ჩვენი ეროვნული საუფავა... ქართველი და რუსი ხალხების მეგობრობის ტრადიციები არ უნდა ვანაცხავდეთ ნაციონალიზმსა და შოვინიზმს (შევარდნაძეს შეცდომაში შეჰყავს საზოგადოება, თითქოს 1989 წლის 9 აპრილის ეროვნული აზვრთება მიმართული იყო რუსი ხალხის წინააღმდეგ! რუსი ხალხი აქ არაფერ შუაშია! ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა ებრძოდა არა რუს ხალხს, არამედ მსოფლიო ბნელეთს, მსოფლიო ბოროტებას, რომელიც უფრო შორსაა, ვიდრე რუსეთია! – ჯ.დ.)... განა ვინმე უარყოფს ეროვნული იდეების უპირატესობას? მაგრამ რაოდენ ძლიერ აუფასურებს და იმცირებს თავს, როცა მკვიდრდება სხვათა ეროვნული ღირსების ხარჯზე (შევარდნაძის ამ გამოხატვაში კომენტარი არც სჭირდება, მაგრამ... მანც საინტერესოა, - ვის ეროვნულ ხარჯზე მოხდა 9 აპრილის ხოცვა-ჟლეტა? ვინ არის ის „სხვა?“ შევარდნაძეს თუ დაუჯერებთ, ყოველივე მომხდარა რუსების და საქართველოში

მაცხოვრებელი სხვა ეროვნებათა ხარჯზე. ღმერთო, რაოდენ დიდ ბოროტმოქმედთან გვაქვს საქმე! – ჯ.დ.)... მინდა შევეხო აგრეთვე არმიას, იგი თბილისის ქუჩებში თავისი ნებით არ გამოსულა. ამ გადაწყვეტილების წინააღმდეგ, როგორც ამხანაგებმა მითხრეს, ილაშქრებდა ამიერკავკასიის ოლქის ჯარების სარდალი, გენერალ-პოლკოვნიკი ი.ნ. როდინოვი. იგი ამბობდა, რომ ეს ფუნქცია (ანუ ხალხის ჩახოცვა! – ჯ.დ.) დამახასიათებელი არ არის არმიისათვის... მოვალენი ვართ განვიხილოთ ის შემთხვევები, როცა უკვე ხელისუფლების წარმომადგენლები იძულებულნი იყვნენ თავი დაეცვათ თავდასხმისაგან... თბილისის ქუჩებში ტანკებისა და ქვეითი ჯარის, საბრძოლო მანქანების ყოფნა მეტი ანომალია როდია, ვიდრე იმის ცდები, რომ მოშალონ მილიონიანი ქალაქის ცხოვრება, დაარღვიონ მისი სამსახურების მუშაობა, მოშალონ მოქალაქეთა არსებობა (ქართულის მცოდნე ადამიანისათვის გაუგებარია, რას ნიშნავს „მოქალაქეთა არსებობის მოშლა“. ეს შევარდნაძის უეცრობა – ჯ.დ.)... ინტელიგენციაც მზად არის იკისროს პასუხისმგებლობა რესპუბლიკის დედაქალაქში წესრიგის დაცვისათვის“ (ინტელიგენციის იმედი შევარდნაძეს მუდამ ჰქონდა და სწორედ მას – შეიარაღებულ ინტელიგენციას მიესალმა, მაღლობა გადაუხადა აეროპორტში ჩამოსვლისთანავე, 1992 წლის 7 მარტს. შემდგომშიც – ინტელიგენცია მრავალჯერ გამოადგება ქართველი ხალხის წინააღმდეგ და საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დასარღვევად – ჯ.დ.).

მკითხველს ვთხოვ, ყურადღებით დააკვირდეს შევარდნაძის ზემოთმოყვანილ საუბარს, გაკეთებულ აქცენტებს, ქვეტექსტებს, სადაც ნათლად მოჩანს – 1989 წლის 9 აპრილის დარბევისადმი ფარული მხარდაჭერა და გამართლება.

8 აპრილს შევარდნაძე უკვე თბილისში იმყოფებოდა

საქმე, სინამდვილეში ასე უნდა წარმართულიყო: შევარდნაძეს საქართველოს იმდროინდელ ცეკას მდივნის ჯუმბერ პატიაშვილისადმი ფარული ბოლო და ანტიპათია ჰქონდა. 9 აპრილის მომიტინგეთა დარბევით, მას ორი კურდღლის მოკვლა სურდა – ერთი, რომ მომიტინგეებს დაშლიდა, ხელმძღვანელებს დაიჭვრდა, მეორე – ჯუმბერ პატიაშვილსაც გააციმ-

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.ge
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ბირებდა.

სამსინელი გეგმა ცნობილია. საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში ერთ-ერთი თათბირის დროს, ერთ-ერთმა პარტიულმა ფუნქციონერმა ხმადასმულად განაცხადა, რომ დაბლა, მომიტინგეებთან საჭირო იყო დიალოგის გამართვა და საამისოდ ჯუშუბერ პატიაშვილი უნდა ჩასულიყო. ბნელი, მზაკვრული გეგმით, ხალხთან ჩასულ პატიაშვილისათვის ვინმე პროვოკატორს უნდა ესროლა ტყვია და მოეკლა. ამის შემდგომ, აზვირთებულ ხალხს სასტიკად კი აღარ დაარბევდნენ, არამედ ჩახოცავდნენ და ზედ მიაყოლებდნენ ყველა ლიდერს.

ხსენებული გეგმა ჩაშალა ერთმა უბრალო სატელეფონო ზარის წკრილამა – ჯუშუბერ პატიაშვილს უშიშროების სამსახურიდან ერთ-ერთმა კეთილის მსურველმა ურჩია – არავითარ შემთხვევაში არ ჩასულიყო მთავრობის სახლის წინ, აბოლოქრებულ მომიტინგეებთან. ჯუშუბერ პატიაშვილმა ამის შემდგომ, იმ ფუნქციონერს, რომელიც დაჟინებით ურჩევდა – ხალხს დაელაპარაკეო, სილა შემოჰკრა!

ამ გეგმის განსახორციელებლად გამზადებული არმიის ნაწილი უკან ველარ გაიხმეს და მოხდა ის, რაც უნდა მომხდარიყო!

როგორც ზემოთ ვნახეთ, შევარდნაძე თავისი პირით ამბობს: გენერალი როდიონოვი წინააღმდეგი იყო არმიის გამოყენებისას! ეს ცნობილი ფაქტია იმიტომ, რომ შემდგომში, როცა ამ ხოცვა-ჟლეტის გამოსაძიებელი კომისია მუშაობდა, როდიონოვმა არაერთხელ განაცხადა სახალხოდ – არმიის ფუნქციონერებში არ შედიოდა მომიტინგეების დარბევას!

ისმის კითხვა: ვინ უბრძანა გენერალ-პოლკოვნიკ როდიონოვს არმიის გამოყენება?

ვის შეეძლო ამერიკელების ჯარების სარდლისათვის მიეცა ამგვარი ბრძანება თუ არა უმაღლეს მთავარსარდალს?

ვინ იყო მთავარსარდალი? – რა თქმა უნდა, გორბაჩოვი!

ვის დააბარა ყველაფერი?

რა თქმა უნდა, საქართველოს ცეკას პირველ მდივანს, ჯუშუბერ პატიაშვილს, რომელსაც კომპარტიამ ურჩია პირში წყალი ჩაეყენებინა და თანამდებობიდან გადადგარიყო!

მისმა გადადგომამ გააძლიერა ეჭვი, რომ ყველაფერში იგი იყო დამნაშავე!

თუმცა, ძნელად თუ დაიმალება სიმართლე. შევარდნაძე მუდამ ამტკიცებდა, რომ იგი თბილისში მხოლოდ 9 აპრილის შემდეგ ჩამოვიდა სიტუაციის განმუხტვის გამო, მაგრამ ამ ქვეყნად არსებობდა ცნობილი რუსი გენერალი ლებედი, რომელმაც დაწერა წიგნი „ზაღვრული ობიდნო“, სადაც იგი მოგვითხრობს, რა ნახა მისმა თვალებმა 1989 წლის 8 აპრილს თბილისის აეროპორტში, როცა საჰაერო-სადესანტო დივიზიასთან ერთად ჩამოფრინდა.

გენერალი ლებედი თავის წიგნში წერს:

„სატრანსპორტო თვითმფრინავები ზედიზედ ემუვებოდნენ. ერთი მათგანი დაჯდა გრაფიკის გარეშე. კარგად დავინახე – თვითმფრინავიდან გადმოსული ორი სამთავრობო „ზილი“, რომლებსაც ჩემმა გასაცნობად, თან ახლდა სკკპ ცკ-ის პოლიტბიუროს წევრი, საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი ე. შევარდნაძე...“

შემდგომ ლებედი აზუსტებს, რომ მას (ლებედს) დაეველა კრწანისის რეზიდენციის გაძლიერება-გამაგრება, ანუ შევარდნაძის დაცვა, რითიც ეს უკანასკნელი უკმაყოფილო გახლდა.

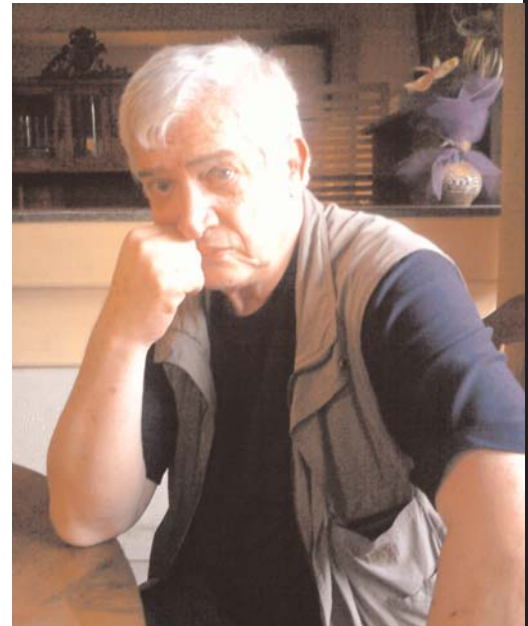
(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

პერსპექტივა ქართული კინოსტუდიისთვის თუ აწ უკვე კარგად ცნობილი ყიდვა-გაყიდვის აფორული სქემა, რომელიც ამჟამად აღმშენებლის გამზირზე მდებარე ძველი კინოსტუდიის ტერიტორიას შეეხო. ამ თემაზე ვესაუბრებით კინორეჟისორს, სამეფო უბნის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელს, ბატონ მმ-რაბა თაბაძეს.

– ბატონო მერაბ, კინომოყვარულებს და არა მარტო მათ, აინტერესებთ, რა ხდება ძველი კინოსტუდიის ტერიტორიასთან დაკავშირებით, იყიდება მართლა თუ რაშია საქმე?

– უპირველესად, უნდა ითქვას ის, რომ ხდება აბსოლუტური განადგურება იმისა, რითაც ამჟამად საქართველო, ეს არის ქართული კინო და რატომაც ითვლება, რომ დღევანდელ დღეს სხვა მიმართულება აქვს აღებული ხელოვნებას. ყველა კარგად ვხედავთ რა დღეშია ესტრადა, ტელევიზია, შოუები. ეს პროცესი ახლა არ დაწყებულია. რამდენიმე წლის წინ მივხვდით, რომ არის გარკვეული ჯგუფი ადამიანებისა და არსებობს ნება, რომ „ქართული ფილმი“, როგორც ასეთი, განადგურდეს. ეს ისტორია სათავეს იღებს 1995-96 წლებიდან. მაშინ სახელმწიფოს არ ჰქონდა ფული და ამავდროს ჰქონდა „ქართული ფილმის“ შტატის უზარმაზარი ვალი. შეიქმნა სააქციო საზოგადოება, აქციონერებს შეხვდათ ერთი მესამედი, ორი მესამედი სახელმწიფომ დაიტოვა. „ქართული ფილმი“ რომ ამუშავდებოდა, აქციონერებს უნდა მიეღოთ ამ აქციების საფასური; გარდა ამისა, იმ ორი

დადო ხელშეკრულება, რის მიხედვითაც მას ეკუთვნოდა გარკვეული თანხა, თვეში 1200 დოლარი და პენსიაზე გასვლის შემდეგაც რაღაც პროცენტი უნდა მომცეთო. ხელშეკრულებაში გარკვეულად ეწერა, რომ ეს მოხდებოდა იმ შემთხვევაში თუ ამუშავდებოდა სტუდია. როცა მივხვდით, რომ ეს იყო ჩვეულებრივი თაღლითი, განთავისუფლეთ, ამათ კი მოითხოვა ჩემი სამი თვის ნაშუშვეარი ფული დამიბრუნეთო. რატომაც მოიგო სასამართლო. სასამართლომ 4800 დოლარი დააკისრა კინოსტუდიის თანამშრომლებს. ამის შემდეგ ჩნდება პრეტენზია სამეთვალყურეო საბჭოსა და დირექციის მიმართ, რომ არ იყო გაფრთხილებული არც ერთი აქციონერი და 2700 კაცი რჩება აქციების გარეშე. ჩემად შეფასდა ჩვენი ქონება ათ მილიონ ლარად. მძვრე ისევ აუქციონინ ჩატარდა, ფასებმა ისევ და ისევ დაიკლო, მერე ვილაკამ გადაიხადა 300 ათასი და ასე გაიყიდა ის წილი აქციონერებისა. ის, ვინც იყიდა, სახელმწიფოს მხრიდანაა, ასე რომ, სახელმწიფო არის ასი პროცენტის მფლობელი. ახლა სასამართლოში გააქვს შეტანილი საქმე. საქმე გაიჭიმა სექტემბრიდან მაისამდე. ახლა 30-ში გააქვს სასამართლო, მე უნდა დავიწინო იმ აქციონერების დირექტორად, რომელთა აქციებიც გაყიდულია. კიდევ ხდება რა: მოინდომეს ძველი კინოსტუდიის ტერიტორია, რომელიც არის ძირი, საფუძველი ქართული ფილმისა.

moindomes Zvel i kinostudiis territoria, romel ic aris Ziri, safuZvel i qarTul i kinoxel ovnebisa, gesmi T ra vaWrobaa? amaze didi naZiral oba ra unda moi fiqro?!!

მესამედიდან, რომელიც სახელმწიფოს ჰქონდა, უნდა ჩაეღო ინვესტიცია, გარკვეული თანხა იმისთვის, რომ ეცოცხლა ქართულ კინოს. შეიძლება, იმ რაოდენობით ფილმებს ვერ გადაიღებდნენ როგორც ადრე, წელიწადში 24 ფილმი რომ გამოდიოდა, მაგრამ 5 ან 6 მაინც უნდა გაკეთებულიყო. ამის სანაცვლოდ სახელმწიფომ მოინდომა ამ აქციების მოშლა, ბრძოლა იმისთვის, რომ ეს ერთი მესამედიც ჩაეღო ხელში. „ქართულ ფილმს“ გააჩნდა უზარმაზარი ქონება, რაც გაბნეული იყო მიუღ საქართველოში. მოგვხსენებთ, ადრე შორეულ სოფლებშიც იყო კინოთეატრები. ქვეყნის მასშტაბით არსებული კინოთეატრებიდან ზოგი ჩუქების სახით გაფორმდა, ზოგი სახელმწიფომ თვითონ წაიღო. 2003 წლის შემდეგ უფრო გამძაფრდა ეს პროცესი და არც ერთ აქციონერს თავისი აქციების დივიდენდი არ მიუღია. კაცმა არ იცის, სად იდებოდა ფული, რა ხდებოდა. იმიტომ შედგა გარკვეული ადამიანების ჯგუფი, რომელმაც გადაწყვიტა გადაერჩინა ქართული ფილმი. სააქციო საზოგადოებას აქვს თავისი სამეთვალყურეო საბჭო, ჰყავს დირექტორი. ჩათვალეს საჭიროდ მოეყვანათ ახალი სახეები. მოხდა რა: ავირჩიეთ ახალი დირექტორი და გავეუშეთ რეესტრში, რასაც რეაქცია არ მოჰყოლია. მერე მოვახერხეთ და ერთ-ერთი ჩვენი დირექტორობის კანდიდატი დაეარეგისტრირეთ. ცოტა ხნის შემდეგ ვილაკების მიერ ითქვა, რომ ეს ყალბი დანიშნა და პროკურატურაში გადავაზანეს საქმე გამოსაძიებლად. ორი წელია იძიებენ, ეს დირექტორი ყალბია თუ არა, თან დანაშაული არ იკვეთება. მე მივხვდი, რომ მიზნობრივად ჭიმავენ საქმეს. მერე სრულიად შემთხვევით დაინშნა პიროვნება, გვარად ჯოხაძე, თუ არ ვცდები. პირობა იყო ასეთი: იგი დადგებოდა დირექტორად იმ პირობით, რომ უნდა შემოეტანა ინვესტიციები, რის ხარჯზეც უნდა გაკეთებულიყო ფილმები. ამ კაცმა

მოგვეცით ეს ტერიტორია და დაგვიბრუნებთ იმას, რაც არის დიდიშვილი. გესმით, რა ვაჭრობაა? ამაზე დიდი ნაძირალობა რა უნდა მოიფიქრო, ვის ატყუებ, შენს ხალხს?

ქართული ფილმი აქ დაიწყო, აღმშენებელზე, დიდიშვილზე სტუდია მერე აშენდა, რას ჰქვია გაყიდოს და გაიყვალოს? ჯერ ის ჩაიგდეს ხელში, ახლა გვეუბნებიან ეს მჭირდება და იქ გადადი. შევიკრიბეთ რეჟისორები და განვაცხადეთ, რომ ამისი გაკეთება კატეგორიულად არ შეიძლება. სამაგიეროდ, ასევე შეიკრიბა რაღაც გარკვეული გამგებობა, რომელსაც ჩვენი დაარსებული ფონდი განაგებს და ამ ფონდის ზოგიერთმა წევრმა ხელი მოაწერა იმას, რომ

ნივთებს, სამონტაჟო მაგიდებს, რომელზეც შექმნილია ქართული ფილმები. შე კაი დედამაშვილო, არ ვარგა, ძველია, მაგრამ ამ ათიდან ორი მაინც აიღე. შეინახე, როგორც სამუხეუმო ექსპონატი. ბოლოს და ბოლოს ვინმემ რომ გადაიღოს ფილმი ძველ დროზე და დასჭირდეს კადრის გადაღება, რომელშიც ჩვენი ან ძველი თაობის რეჟისორი ფილმს იღებდა, სადა უნდა იპოვონ სათანადო დანადგარები? ჰო-ლივულში ინახება ძველი ტრამვაი, მანქანები, იმიტომ რომ მათ იციან ამის ფასი, ჩვენივე ყველაფერი ნაღვეურდება.

– ანუ ქართული კინოსტუდიების აღორძინების ტრაფარეტით კეთდება რაღაც ბნელი საქმე...

– ქართული კინოს გადარჩენის და აღორძინების სურვილი რომ ყოფილიყო, ეს მოხერხდებოდა აქამდეც. უამრავ უაზრობასა და უგემონობაზე იხარჯება ფული და დღევანდელი მოქმედი რეჟისორები მათხოვრებით დარბიან. ალბათ, ბევრმა არ იცის, რომ ლენინი, ეს ურჩხული კომუნისტი, სამსინელი არსება ამბობდა: „ხელოვნების დარგებს შორის ახლა ყველაზე მნიშვნელოვანი კინოა“. ეს პროპაგანდაა, ისტორია, რომელიც რჩება, ფირზე ხომ წამი აღიბეჭდება. კიდევ კარგი, არიან ადამიანები, რომელთაც იციან ამ ყველაფრის ფასი, სტუდია „შემატანეს“ დირექტორს შეეხვდა ამას წინათ და მეუბნება: ვილაცას უნდოდა ორ ლარად თითო კოლოფი ფირი, იმიტომ, რომ ძველი ფირები ვერცხლზე იყო გაკეთებული, ამას როგორ გაყვიდო, ეს ხომ ჩვენი ისტორია არისო.

– იმედია, პერსპექტივა აქვს იმას, რასაც თქვენ ახლა ცდილობთ...

– ჩვენ ახლა ერთი გუნდი ვართ, მე, ქეთი დოლიძე, მერაბ კოკოჩაშვილი, ელენე შენგელაია, ლანა ლილიბერიძე, თუ ყველამ მოინდომეთ და ელიოქმედეთ, გადავარჩენთ ქართულ კინოს არა ჩვენითვის, არამედ მომავალი თაობებისთვის.

თაბაძე მამადაიმი

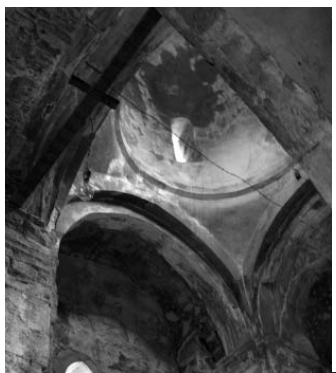

მოგზაურობა სამცხე-ჯავახეთში მეორე პანია და პანი ჩხარბიელის სოფელი

სანამ ყვირილას შეუერთდებოდეს, შორაპანთან ახლოს, ძირულა ერთ მცირე შენაკადს – ბორიძელას იერებებს სამხრეთიდან. ამ მდინარეს ვახუშტი ბატონიშვილი ვარძიისწყლის სახელით იცნობს. ორსავე შემთხვევაში პატარა მდინარის სახელწოდება ხეობის ორი უმთავრესი სოფელიდან – ვარძიიდან და ბორიდან მომდინარეობს. ორსავე სოფელში საგულისხმო ძეგლებია შემონახული. სოფელი ბორი სახელწოდებით დღემდე არ განსხვავდება ამავე ხარაგაულის რაიონში მდებარე ბორითვისგან. ორივე მათგანი მტაცებელი ფრინველის – ბორისგან ანუ ბორისგან უნდა მომდინარეობდეს. იგი შეიძლება იმავე ლეგენდის გამოცხადი იყოს, რომელიც ძველი მახლობლად არსებულ ბორის ნასაყდრალს უკავშირდება. ლეგენდის თანახმად, ეკლესიის მშენებლებს კარდალაში ვერ გველი ჩაუჭერა, მერე კი ბორი ჩაფრინდა მის ამოსაყვანად და ადამიანები გადარჩინა. საგარაუდოა, რომ ხარაგაულის რაიონის ორივე სოფელში თავდაპირველად ეკლესიებს ჰქონდათ მეტსახელად ბორა, მერე კი იგი სოფლებზეც გავრცელდა. შესაძლოა, სხვა თქმულებაც და ვერსიაც იყოს ამის თაობაზე, მაგრამ ჩვენ არ გვსმენია.

ბორის „წმინდა გიორგის“ კედლებში ერთი მეტრის ნიშნულამდე ქვათა წყობა აღრეშუასაუკუნეებისაა, ზედა რეგისტრებში კი მომდევნო ეპოქათა სუნთქვა იგრძნობა. ტაძარს სამხრეთისა და დასავლეთის მხრიდან ორი კარი აქვს (გარედან არქიტრაჟული, შიგნიდან ოღნავი შეისრულთალოვანი). საკურთხევის სწორკუთხა კედელში გაჭრილი 3 ვიწრო და მაღალი სარკმლის ფორმა XIII-XIV საუკუნეებს გვახსენებს. ესაა და ეს – ტაძარში სხვა მხრიდან შუიკი არ აღწევს.

ბორიძელის ორი სათავის შესაყარში მდებარე მეორე სოფელი ვარძია, რომ უფრო სახელოვანი ყოფილა, არამარტო სახელწოდება ცხადყოფს, არამედ მისგან ნაწარმოები მდინარის ძველი სახელიც – ვარძიისწყალიც. სოფელი, რომელსაც სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან ტყეში ჩაკარგული მწყერისციხის ნანგრევები დატყერის, დღესაც მხნელ გამოიყურება. სოფლის საკრებულოში 14 გვარის 500 კომლია აღრიცხული: ხიჯაკაძეები, სარალიძეები, ბუბულაშვილები, ჩიჩილიძეები, ყიფიანიები, გამცემლიძეები, კოჩაძეები, მდივნიშვილები, ავალიშვილები, გოგსაძეები, ზელაძეები, კაკოიშვილები, ქვემოთიანები და საბუნძიძეები. მიუხედავად იმისა, რომ ძაბუნძიძეები სულ 3 კომლია და თანაც შედარებით ახალი გვარია, მათი წარმომავლობა, ალბათ,

ვარძიის ღვთისმშობლის ხატის სახელობის ეკლესიის ინტერიერი და ფასადი

ყველაზე საინტერესოა, მაგრამ ვიდრე მასზე ვიამბობდეთ, აქაური ტაძრის თავგადასავალზე უნდა ვისაუბროთ. ერთი ლეგენდის თანახმად, რომელსაც უთუოდ მიმსგავსებელი ისტორიული ფაქტი უდევს საფუძვლად, ერთხელ თამარ მეფეს აქვე, ჩხერის ციხეში მოუწია თურმე ღამის გათენება. თამარს ღამით ვარძიის ღვთისმშობლის ხატი გამოცხადებია და უთქვამს: ამ ადგილებში ეკლესია უნდა აიგოს. ამის შემდეგ, როგორც ლეგენდის ჩანაწერშია ნათქვამი, თამარ-

ტაძარი, როგორც ჩანს, თემურ-ლენგის 1399 წლის ლაშქრობის დროს დაინგრა. 1777 წელს მისი პერანგი და სამრეკლო საკუთარი ხელით განუახლება აქაური მონასტრის წინამძღვარსა და არქიმანდრიტს – ნიკოლოზ ყიფიანს. როგორც სამრეკლოს სამხრეთ კედელზე წერია, წინამძღვარს იმერეთსა და ქართლში ამაოდ უძებნია გამოცდილი კალატონი და ბოლოს თავად მოუკიდა ხელი ამ საქმისათვის.

ვინერება, მაგრამ მერე და მერე საქმე უკან წასულა. მომხდარა ისეც, რომ ადგილობრივ მოსახლეობას ეკლესიის პერანგის ქვები სოფლის ატლანტები გზების გასამყარებლად გამოუყენებია. ამას წერს 1885 წლის 17 იანვრის „დროება“. რამდენიმე შემორჩენილი ჩუქურთმისა და ახლა დასავლეთის გვიანდელი მინაშენშია. 1905 წლის რევოლუციის წინ მოღვაწე კვიპროსელ არქიმანდრიტს 15 წლის ჭაბუკი ჩამოუყვანია თან, მაგრამ მალე ქვეყანა არეულა და

აღდგენილი, რაც მის ფასადებს თვალნათლივ ატყვია. სანაცვლოდ, ინტერიერში გამოიყურება თითქმის ყველაფერი ისე, როგორც XII-XIII საუკუნეებში იყო. თითქმის-თქო იმიტომ ვამბობ, რომ XII-XIII საუკუნის მხატვრობის დეტალებზე უკეთ XVI საუკუნის ფრესკებია შემონახული.

... ვარძიის ზევით ბორიძელის ხეობის ყველაზე მაღალი დასახლება სოფელი ხიდარია. აქ XVII საუკუნეში დიდი ორნავანი და შვერილაფსიანი ეკლესია მდგარა, მაგრამ ომარხანს დაუზღვევია. XIX საუკუნეში სოფელი ბერძენი ოსტატი მოუყვანია და თავისი სახსრებით კვლავ ფეხზე დაუყენებიათ საფარი, რომელიც უკვე XX საუკუნეში, 1939 წელს სოფლის აქტივისტებს აუფეთქებიათ.

კურიოზად უნდა ჩაითვალოს ის ამბავი, რომ ტაძრის დანგრევას, თურმე, პარტიის რაიონის პირველი მდივანი ეწინააღმდეგებოდა, მაგრამ უბირ ადამიანებს იგი მოუტყუებიათ და მოსახლეობის ყალბი ხელმოწერები წარუდგენიათ. უფრო ადრე, 1917 წელს, ეკლესიასთან არსებული მონრდილი სამრევლო სკოლაც დაურბევიათ.

ტაძარი სულ ახლახან, 2010 წელს აღდგენილია სოფელს ხელახლა, მაგრამ იგი შედარებით მცირე მოცულობისაა.

ბორიძელის ხეობიდან ჩხერიძის ერთ-ერთი შენაკადის ჯონჯოურას ხეობაში გადავიდეთ. აქ ყველაზე დიდი სოფელი ვანია. ვარძიისა არ იყოს, ვანი და ვაპანიც ვაყავხეთიდან გადმოტანილი ტოპონიმებია.

ხიდარის ეკლესიის მსგავსად, ვანის „წმინდა გიორგის“ 2-ნავიანი

ვანის ეკლესიის სამხრეთ-აღმოსავლეთ ფასადი და ალექსანდრე მეფის წარწერიანი ფრესკა

მა „დაასვენა მუნ ხატი ღვთისმშობლისა და აღაშენა ეკლესია განამგლობასა შორის თვისისა ათინითა შურითომოდვრის ხელმძღვანელობით“. (ეს ლეგენდა 1863 წელს გამოქვეყნდა ჟურნალ „ცისკარში“) აი, ამიტომ დაერქვა ტაძარს ვარძიის ღვთისმშობლის ხატის საყდარი, ხოლო სოფელს – ვარძია. როგორც ჩანს, ათინიელი შურითომოდვრის მოწვევამ თავისი როლი შეასრულა ამ ეკლესიის საბერძნეთთან დამოკიდებულებაში.

1783 წელს იმერეთის მეფე სოლომონ პირველს ვარძიის ეკლესია თავისი ადგილ-მამულითა და ყმებით კვიპროსის, კერძოდ კი კიკოს ბერძნული მონასტრისთვის შეუწირავს. იმ დღიდან ვარძიის საქმეებს გამოსადების აკრეფას და მიწების იჯარით გაცემას კვიპროსელი არქიმანდრიტი უძღვებოდა... ვარძიის ღვთისმშობლის ხატის ტაძარს მეორენაირად კიკოს მონასტერი დაერქვა. კვიპროსელ არქიმანდრიტთან ერთ-ერთს – იონიკოს ტაძარი განსაკუთრებით გაუმ-

არქიმანდრიტს ძლივს გაუსწრია სამშობლოში. თავდასხმა იმდენად მოულოდნელი ყოფილა, რომ მოძღვარს მოწაფის წაყვანა ვერ მოუხერხებია. ასე დარჩენილა ვარძიაში კვიპროსელი ჭაბუკი, გვარად ძაბუნდი, რომლის შთამომავლები ძაბუნძიძეები გამხდარან. ეს ამბავი ჭარბამ ვარძიელმა, საკმაოდ განათლებულმა კაცმა, მამია ხიჯაკაძემ მიამბო ერთი წლის წინათ, 2011 წლის აგვისტოში.

ვარძიის ჯვარ-გუმბათოვანი ტაძარი მრავალჯერ არის დანგრეული და

საყდარია, მაგრამ იგი გაცილებით აღრინდელი – IX-X საუკუნეების ძეგლია.

ტაძრის კედლებზე მისი აღმდგენლები – XVI საუკუნის დასაწყისში მოღვაწე აბაშიძეები არან გამოსახულნი: სამხრეთ კედელზე – ხელაყრბილი ივანე აბაშიძე, დასავლეთის კედელზე – როსტევე აბაშიძე, მისი მეუღლე აზმად (ანუ ასმათ) და მათი ყმაწვილი.

ამ ფრესკის ზევით, საუფლო სცენებში მთელი ტანითა ჩართული იმერეთის მეფე ალექსანდრე მეორე. ტაძრის ქტიტორ-აღმდგენელი, გელათის მონასტრის წინამძღვარი მელქისევე აბაშიძე საკურთხევის მხატვრობაში წმინდა მამების რიგშია მოთავსებული. ყველა ეს აბაშიძე უბისური შტოს წარმომადგენელია.

ვანის „წმინდა გიორგის“ ხარაგაულის რაიონის კულტურულ-ისტორიულ ძეგლებში წამყვანი ადგილი უკავია; როგორც ტაძრის ერთ-ერთი სარკმლის უცნაური ფორმა და სამჯერანი სიმბოლიკა მოწმობს, იგი თავდაპირველად სამების სახელობისა ყოფილა...

ვანის საყდარმა, როგორც სულიერების კერამ, მას შემდეგ აღიდგინა ფუნქცია, რაც აქ პირველად 1917 წლის შემდეგ, სულ ახლახან განახალა წირვა-ლოცვა დეკანოზმა მირიან რამიშვილმა.

ბ. ქოქიაშვილი
ავტორის ფოტოები

ბორის ეკლესია

ხიდარის ეკლესია

1. ღვინო მუსიკაზე უფრო ...
 2. კლდე მასობრივი ...
 3. კრიტიკის ...
 4. სამხრეთ ...
 5. წიგნები ...

6. სიკვდილი ...
 7. ხეობის ...
 8. ხელის ...
 9. კარგი ...
 10. ახალი ...

11. მარცხი ...
 12. მარცხი ...
 13. პირობები ...
 14. მარცხი ...
 15. მარცხი ...

16. მარცხი ...
 17. მარცხი ...
 18. მარცხი ...
 19. მარცხი ...
 20. მარცხი ...

21. მარცხი ...
 22. მარცხი ...
 23. მარცხი ...
 24. მარცხი ...
 25. მარცხი ...

26. მარცხი ...
 27. მარცხი ...
 28. მარცხი ...
 29. მარცხი ...
 30. მარცხი ...

31. მარცხი ...
 32. მარცხი ...
 33. მარცხი ...
 34. მარცხი ...
 35. მარცხი ...

ბ ა ვ ს ნ ა ბ ე ს ი

ბ		ვ	ს	ნ	ა	ბ	ე
ა							ს
რ							ა
ა							გ
ქ					ს		ფ
ქ					მ		ბ
					ბ		
					მ		
ა	რ	ა	ყ	ბ			
					ს		
					ბ		
					მ		
					შ	ა	ტ
					ა	ლ	მ

შედეგად: ავაზა, აფიშა, გაფა, კეცია ამიბი, ანდრა, გოგატი, თა მლა, ინდუსი, კირილე, ნასიტი, პირატი, რუანდა, სილივი, ვაფრმა, ჩანახა, ნაკიფორე.
 მარცხი: ვითა, თვეტი, სინაი, ადამი, არეკა, ასტალი, ბეღვი, ღონარი, გარანი, ზონარი, ტაბულა, ფერარი, ცისხა, ჯალაბი, პარარე, კრო-სინგი, მოკასინი.

ს ა მ ი ლ ა ნ ე რ ი

1	2	3	4	5	6		
7							
		8					
9							
13	14	15		11	12		16
				17			
18							
				19			
20							
				21			

შედეგად: 1. დედალა, მოხვევა, ჯაკეტი, 2. თამილა, მუდამი, დოღონა, 3. შაგუნა, წაღამი, სეთური, 4. კოლტი, ბუნკა, ნუსი, 5. კვზო, დოღმა, დენ-ჩა, 6. რუგა, ქანა, ცნტი, 11. კრეცტა, სრამული, ელარუნა, 12. ფლატე-ნი, ლიანურა, პროტონი, 13. ლალატი, ხარება, მასალა, 14. კაბალა, ზისიმე, პოლიტი, 15. სეგელი, ბუჯიტი, ნანტი, 16. გოგონა, ბიძიანი, ბოქვა.
 მარცხი: 3. საღარიბე, მონადირე, კარაღვითი, 7. გატუნო, ბუგუ-ნი, მესური, 8. სახარება, გამეზონა, პოლოგონი, 9. თეფურა, ყანაღა, კვარა-ნი, 10. ბიკალი, ტროტილი, კლარუსი, 13. დედალა, მაზია, ბუჯიტი, 17. კრო-ნოსი, პლატონი, კრეტანი, 18. კაკაბი, სისინი, ტომბა, 19. თრიონა, პლა-კტი, პრეტნი, 20. ხელწი, დინატი, კოკიბი, 21. ტრამბო, პროლოგი, ჭია-ტია.

ე ბ ი რ ს ი რ დ ი

33		29		24	7	16	7	30	10
31	16	38	31	38	17	7		6	
32		28		4	10	29	7	18	7
13	8	16	7	13	1	6		20	16
13		14			7	2	7	18	6
27	1	13	6	8	6			16	11
6				32				16	13
23		3	7	22	13	17	6	29	18
7		13						1	4
28	7	1	13	16	7		6	29	6
10		13		6		7			
16	10	18	6		8	13	9	13	14
8		18		19	32	7		7	10
		6		17		27		16	7
25	7	26	7	17	7		6		6

- ა-7 ს
 ბ ტ
 ც უ 32
 ჟ ვ
 ე-13 ქ
 ყ ლ
 რ ს
 თ მ
 ი 6 რ 30
 კ ც
 ლ-1 დ
 ე ე
 ვ-5
 ნ-9
 ი-10 ხ
 ჯ-21 ა
 ჩ ბ
 ც 16

